

БЕСЕДИ

Обяснения и упътвания

ОТ

УЧИТЕЛЯ

Дадени на учениците от Всемирното Бяло
Братство, при срещата им в гр. Търново, през
лялото 1922 година.

ПРЕОБРАЖЕНИЕ

Утринна молитва.

1. Добрата молитва.

2. Благословен Господ Бог наш.

3. Любовта е свързка на съвършенството.

Да ни привлече Господ с тази връзка.

Да Го познаем, както Той ни познава.

Да принесем всичко Нему в жертва жива, свята и благоугодна.

Да ни съблече Господ от стария живот, да ни облече в новия живот на любовта, мъдростта, и истината.

Да чуем Неговия сладък глас, който носи мир и преизобилен живот на утрудените души.

Бог е Любов и нашата любов да бжде като Божията Любов.

Ние ще направим един опит за цяла една година, доброволно и по любов. Той ще бжде следущият: ще се задължите абсолютно да се подчините на всичко онова, което Господ ще каже през тази година. През една година, доброволно, абсолютно ще се подчините на всичко, каквото ви се каже, без да се изменява волята Божия в нещо. Който от вас е готов.

Искам един опит да направим, без лъжа. Опита всеки един от вас ще направи вътре в себе си, ще го направи и ще знае, че Бог е вътре в сърцето му, в душата му, в ума и духа

му, и наблюдава, притегля всички наши помисли, желания и действия.

Нашия девиз е вече: ние ще служим на Бога! Ние ще служим на този Господ, Който в началото ни е дал живота, в началото на Неговата Любов. Туй начало е сега. То е вечно начало, което няма край, то е всякога начало. Единственото начало, това е Любовта!

Всички неща, които имат край, това сж неща без любов. Приятелство, което започва и свършва, е приятелство без любов. Живот, който започва и свършва, е живот без любов. Работа, която започва и свършва, е работа без любов. Ние отричаме всички неща, които се свършват.

И тжй, ние ще мислим за вечното начало. Това начало е Любовта, която никога не се мени: нито се променя, нито се изменя.

Бог е Любов, и тази Любов носи светлина за душата, и в тази светлина зреят всичките плодове на живота.

Сега, ние ще коленичим в размишление, и всеки един от вас да обмисли, готов ли е да направи малкият опит за една година, да извърши абсолютно всичко, каквото Господ изисква от него, и всеки един от вас ще даде обещание, не насила, а по любов — за една година от сега. Тази година ще има задачи, които всеки един от вас трябва да разреши. Тия задачи ще бждат дадени съобразно развитието на всеки едного. Няма да питате „мога ли“ или „не мога“. През цялата година няма

да мислим, а само ще работим, само ще действаме. Ще действаме тжй, както по закона на яденето: когато човек е гладен, не говори, а яде. Ще говориш, когато се наядеш. Ама кога? — Сега ще ядеш. „Кога ще говоря?“ — След като се наядеш. Това е мисълта.

Сега ще коленичим и ще отправим ума си към този Господ на Любовта, и ще Му кажем: Господи, ние сме готови да изпълним Твоята свята воля абсолютно, без никакви изменения. И всичката ни радост ще бжде да Ти служим с всичкото си сърце, с всичкия си ум, с всичката си душа, с всичкия си дух. Искаме да Те познаем като Любов вътре в нас и вънка от нас. Да бждеш Ти все и все във всичките ни начинания, във всичките ни мисли, желания и действия; да бждеш Ти начало и край на нашия живот. Началото на всичката Твоя благодет и край на всичките наши недоразумения; начало на истината и край на лжжата; начало на мъдростта и край на глупостта; начало на силата и край на насилието. Да бждеш Ти новото начало, което е без начало и без край! Началото на новата светлина, на новия живот, който сега внасяш в душите ни. Ние Те познаваме, както Ти ни познаваш, ние Те любим, както Ти ни любиш. Ние сме едно с Тебе, както Ти си един в изявената тази светлина. От сега нататък ще царува Твоята Любов в пълнотата на Твоята милост през всичките дни на живота ни. Ние начеваме но-

вия живот. Слез при нас и ние ще дойдем при Тебе. Слез при душите ни, внеси светлината си на новия живот. Озари новите ни сърца, които си ни дал. Изпълни умовете ни със светлината си, която си внесал в духовете ни. Благослови ни, и ние ще носим Твоето благословение.

Туй ще го вземат само онези, които ще дадат обещание. Няма да преписвате, докато не дадете обещание. Ще коленичим, ще се молим, и ще решим безвъзвратно, за една година само, а не през целия си живот. Ще опитаме. Ще коленичим в размишление и онова обещание, което ще дадете в сърцето си, ще го направим гласно пред всички. Ще направим един опит тази година, но опит без двоумение. Ще опитаме истината, и тя ще ни опита. Един божествен опит ще направим. Като казвам ще коленичим, разбирам, че ще коленичим не с тия колене, ще коленичим с душата си, ще вдигнем ръцете на своя дух и ще призовем Господа. Ще го призовем в Неговата милост, и Той ще ни отговори.

Сега, всички, които ме слушате, да не дойде у вас мисълта, че „аз съм млад, аз съм стар“. Не, млади-стари няма. Има само живи души. Тия души вечно сж съществували и вечно ще съществуват, вечно сж били и вечно ще бъдат, вечно сж се проявявали и вечно ще се проявяват, вечно сж се учили и вечно ще учат. Тия души сж любени от Бога и сега те ще любят Бога.

1

Сега ние сме при онзи стих на Писанието, дето се казва: „Ето хлопам на сърцата ви и ако някой отвори, ще влезе“. Сега Господ хлопа на вратата на тия души, и която душа отвори, Господ ще влезе и ще започне новото начало на любовта. Тогава ще имате такъв изгрев, както сегашния (посочва назад и нагоре); изгрева, който ангелите имат сега; изгрева, който праведните имат сега; изгрева, който Христос има сега. Този изгрев е толкова велик, толкова славен, че на човека на ум не е идвало и в сърцето му не е влизало туй, което изгрева носи в себе си. Той е изгрев на вечно веселие и вечна радост. Тази радост и това веселие се носи като едно леко шумоление в Божествения свят. В това шумоление душите стават, оживяват и възкръсват, и запяват новата песен на живота.

Само едната проявена Божия Любов е Любов и няма друга Любов проявена, като Божията Любов. И тжй, нашият девиз е: Страх от вжнка, любов от вжтре; тжмнина от вжнка, а светлина от вжтре. С любов и сжс светлина! Ние сме душите на любовта и на светлината.

Сега ще коленичим, и ще дадем в себе си онова тжржествено обещание за една година. Аз ще ви разправа какво подразбирам под „една година“. Една година, която няма да ви ограничи. Тази една година ще бжде година само на чистене, да смжкнете всички ваши неджзи от умовете си, от сърцата си, от душите

си, от духовете си, от телата си, и след една година ще се намерите обновени.

Сега, тайно ще призовем Господа като Любов, като проявена Любов, която няма начало, която няма и край.

Коленичихме на дясното коляно в размишление и в същото положение прочетохме:

4. Отче наш.

На всички онези от вас, които дадохте това тържествено обещание, Христос, изявената Божия Любов, изпраща на всинца ви по един лъч от тази светлина — поздрав личен на всеки едно от вас, като души. Поздрав! Днес започваме с проявената Любов, а утре сутринта ще започнем с любовта, която трябва да се осъществи.

Гимнастически упражнения.

Сега ще започнем със своите упражнения. Ще започнем със старите упражнения и ще реализираме новите. Всички ще броите заедно, ще броите ритмично.

Малка почивка.

1. Старите упражнения.

2. Новите упражнения (шест).

I. а) Издигане ръцете отстрани над главата с допрени пръсти.

б) Десния крак напред.

в) Приклякане, и сваляне ржцете покрай телото надолу и допиране до пржстите на краката.

г) Изправяне телото и движение на ржцете напред в полукръг до над главата.

Левия крак напред.

Точките „в“ и „г“ се повтарят.

Десния крак напред.

Точките „в“ и „г“ се повтарят.

Десния крак назад.

Точките „в“ и „г“ се повтарят.

Левия крак назад.

Точките „в“ и „г“ се повтарят.

Десния крак назад. Точки „в“ и „г“ се повтарят.

Десния крак при левия.

Ржцете се свалят покрай телото надолу.

II. а) Издигане ржцете от страни нагоре над главата с допирни пржсти.

б) Десния крак напред.

в) Навеждане на телото с ржцете напред, и приклякане до опиране ржцете до пржстите на краката.

г) Изправяне и движение на ржцете покрай телото до над главата.

Левия крак напред.

Точки „в“ и „г“ се повтарят.

Десния крак напред.

Точки „в“ и „г“ се повтарят.

Десния крак назад.

Точки „в“ и „г“ се повтарят.

Левия крак назад.

Точки „в“ и „г“ се повтарят.

Десния крак назад.

Точки „в“ и „г“ се повтарят.

Десния крак при левия.

Ржцете се свалят покрай телото надолу.

III. а) Десната ржка описва полукръг, назад и нагоре до отвесно положение с дланта напред.

б) Десния крак напред.

в) Приклякане на лявото коляно и поставяне десната ржка върху десното коляно.

г) Изправяне на телото.

д) Лявата ржка описва полукръг назад, нагоре до отвесно положение с дланта напред.

е) Левия крак напред.

ж) Приклякане на десното коляно и поставяне лявата ржка на лявото коляно.

з) Изправяне на телото.

Точки „а, б, в, г“, се повтарят.

Лявата ржка описва полукръг (виж точка „д“).

Десния крак назад.

Точки „ж“ и „з“ се повтарят.

Точка „а“ се повтаря.

Левия крак назад.

Точки „в“ и „г“ се повтарят.

Точка „д“ се повтаря.

Десния крак назад.

Точки „ж“ и „з“ се повтарят.

Прибиране десния крак при левия.

IV. а) Двете ржце се изнасят на десно успоредно (на височина на раменете).

б) Десния крак напред.

в) Коситба на ляво, приклякане на лявото коляно, изправяне на телото, при което ржцете заемат успоредно положение на ляво (на височина на рамената).

г) Левия крак напред.

д) Коситба на десно, приклякане на десното коляно, изправяне на телото, ржцете в положението на точка „а“.

Точка „б“ се повтаря.

Точка „в“ се повтаря.

е) Десния крак назад.

Точка „д“ се повтаря.

ж) Левия крак назад.

Точка „в“ се повтаря.

Точка „е“ се повтаря.

Точка „д“ се повтаря.

з) Прибиране десния крак при левия.

и) Ржцете се изнасят напред хоризонтално.

к) Ржцете се разтварят хоризонтално, надлъж на раменете.

л) Сваляне на ржцете.

V. а) Изнасяне ржцете на страна, прегъване и слагане пржстите върху раменете.

б) Десния крак напред, без да се слага на земята.

в) Движение същия крак на ляво.

- г) Движение сжщия крак на десно.
- д) Движение на ляво.
- е) Движение на десно.
- ж) Движение на ляво.
- з) Десния крак напред, допрян на земята.
- и) Приклякане на лявото коляно.
- к) Изправяне на телото.
- л) Левия крак напред, без да се слага на земята.

- м) Движение сжщия крак на десно, на ляво, последователно по три пжти.
- н) Левия крак напред, допрян на земята.
- о) Приклякане на десното коляно.
- п) Изправяне на телото.

Точки „б, в, г, д, е, ж, и, к, л“ се повтарят.

- р) Десния крак назад, без допиране на земята.

Точки „в, г, д, е, ж“ се повтарят.

- с) Десния крак назад, допрян до земята.
- т) Приклякане на десното коляно.
- у) Изправяне на телото.
- ф) Левия крак назад, без допиране на земята.

Точки „г, д, е, ж, г,“ се повтарят.

- х) Левия крак назад, допрян до земята.

Точки „и, к“ се повтарят.

Точки „р, в, г, д, е, ж, с, т, у“ се повтарят.

- ц) Прибиране десния крак при левия.

- ч) Поставяне ржцете на страни (на длжж на раменете).

- ш) Сваляне ржцете надолу.

VI. а) Ръцете назад и нагоре в полукръг до отвесно положение.

б) Десния крак напред.

в) Приклякане на левото коляно и снемане ръцете напред в хоризонтално положение.

г) Прибиране ръцете назад, и поставяне дланите от страна на гърдите и едновременно вдишване.

д) Изнасяне ръцете напред хоризонтално и издишване през устата (във вид на струя).

Точки „г, д“ се изпълняват по 6 пъти.

е) Разтваряне ръцете на страни хоризонтално.

ж) Поставяне ръцете с дланите на вътре пред устата с допирни пръсти, и вдишване.

з) Обръщане дланите навън, разтваряне ръцете на страни и издишване леко, тихо.

Точки „ж, з“ се изпълняват по 6 пъти.

и) Изправяне на телото.

к) Прибиране десния крак при левия.

л) Сваляне ръцете надолу.

Забележка. При изпълнението на всяка точка от упражнението се брои до шест.

Благодарим Ти, Господи, за великото благо, което си ни дал.

Ти си нашата проявена Любов.

6. С ръце дигнати нагоре в полегато положение, изпяхме „Благославяй, душе моя, Господа (един път).

С ръце поставени на гърдите (втори път).

С ръце изопнати напред (трети път).

С ръце поставени на темето (четвърти път).

Коленичили на десното коляно и ржце поставени на коленете (пети пжт).

Изправени, с ржце превити върху раменете (шести пжт).

Ржцете в хоризонтално положение с дланите нагоре (седми пжт).

В същото положение с дланите надолу (осми пжт).

Ржцете на тила (девети пжт).

Снемане ржцете отпред надолу (десети пжт).

Сега, аз ви приветствувам от името на всички наши братя, не ония, които сж сега на земята, а които сж в невидимия свят. В тяхно име ви поздравявам като добре дошли! Те изпращат своите любовни поздрави на всинца ви. Като казвам тия братя, да не мислите, че те сж далеч, те присжтствуват при нас. Само по отношение на нашето сжзание ние сме далеч от тях.

Сега, първото нещо, което ще почувствувате от поздрава на белите братя тази година, ще бжде, че онези, които верно изпжлнят обещанието, което сж дали, ще почувствуват в душата си небивал мир, мир, който ще бжде като една творческа енергия вжтре в душите им, мир на ума, сила на сжрцето и на волята. Воля в какво? — Воля на любов ще имате, воля да любите. Човек, който люби, той има воля. Който не люби, няма воля. Само чрез Любовта се проявява силата на човешката воля. И в този акт на волята вие ще почувствувате

две състояния, две противоположни течения: едното от периферията към центъра, когато спуснем ръцете си надолу към земята, а другото — от центъра към периферията, когато се издигаме нагоре.

Най-първо ще напуснеш светлото си място при Бога, при ангелите, и ще отидеш при падналите, ще ги подигнеш и пак ще се качиш при Бога. То е един акт на любов. Следователно, в акта на любовта има едно слизване и едно качване. Няма ли ги тези два акта, няма любов. И онези от вас, които искат да бждат само щастливи, не разбират закона. Щастлив е онзи, който слиза долу и се окаля. Като се окаляш, няма да гледаш на окаляните си гаши. Като излезеш навън, ще се преоблечеш. То е вече акт или действие на любовта. Сега, вие търсите само издигането нагоре. Първото е слизване надолу. И слабата страна, която аз забелязвам е, че като накараш някого да слезе, казва: „Аз ще се окалям“. Без окаляне няма качване, работа не става. Сега, като сте с вашите бели дрехи и ви накарам да измажете нещо, няма ли да падне нещо върху им, да се изцапат? — Ще падне. Тия братя с тия чисти дрехи, ако ги накарам да изметат двора няма ли да се испрашат? — Ще се испрашат. Сега ние имаме една положителна философия, абсолютна философия, която ще приложим на опит. Тази философия е верна и в най-малките неща. Истината седи в малките неща, не в големите. В тази философия, да кажем, че

двама души слизат отгоре надолу, за да спасят един паднал брат; слезат и двамата, но единия вместо да хване падналия брат, хваща другаря си и казва: „Ти сега обичаш ли ме?“ и започват и двамата да се джрпат. Окалят се и двамата и казват: „Господи, ние тази работа не я разбираме, и двамата се окаляхме“. Няма какво да се обичат. Обичта не е за тях, а за падналите е. Пита: Обичаш ли ме? Няма какво да се обичате, вие сте излезли от любовта, имате достатъчно любов, ще хванете падналия, ще издигнете ржцете си нагоре и като се качите при Бога, тогава ще разберете. В туй е недоразумението. Вие сега казвате: „Този брат не ме обича, онзи не ме обича“. Туй е положителна философия. При тия упражнения ще седиш долу, ще размислиш, ще кажеш: „Слязох да помогна, а извжршената работа — плода, го вземам и занасям горе“. Направете този опит. Седиш, нодоволен си, слез още по-долу. Недоволен си, нали? Изгубил си 1000 лева. Аз ще ви дам един цяр: 1000 лева си изгубил и се тревожиш, но имаш още 1000 лева в касата си, раздай ги на бедните, нищо да не ти остане, и ще изчезне всичката ти тревога. Докато човек не изгуби всичко, Бог нищо не му дава. Изгубиш 1000 лева, раздай и другите: и без пари може. Този опит ще го направи онзи, който е дал обещание. Онзи, който не е дал обещание, да не го прави. Като го направи, ще види верността на закона, защото ние мислим, че нещата, които при-

тежаваме сж наши; не, нашите неща сж скрити в Бога, нашето щастие лежи в Бога, нашето богатство е Той—Мъдростта, Истината, всичко е Той. В Него живеем и се движим. В какво? Движим се вжв всички тия добродетели, които сега бликат в цялото човечество по един или по друг начин. И тжй, аз ви казвам сега: Да бжде благословен нашия Господ, Той е бил и ще бжде през всичките векове. Нашия живот е Негов живот; нашите мисли сж Негови мисли; нашата любов е Негова Любов; нашата воля е Негова воля. Да бжде благословен Господ Бог сега и всякога за през всичките векове. Да се слави името на Сина Божия, Сина на Любовта, Който изявява нашия Баща, нашият Отец, Който е начало на всяко благо.

Моето благословение на всички ви.

Сега, сжс закуска или без закуска? Какво ще решите? Туй, което решите, то е желанието на Духа. Всички решават: без закуска. Казано и свжршено — без закуска. Ще се приготвим за една усилена работа. На обед няма да ядете много, ще останете малко гладни. Ще има упражнения и за децата, ще бждем всинца заняти. Ще направим доста опити. Като започнете опитите отсега, през цялата година ще имате опити. И мисля, че до идущата година ще останете доволни. Сега, братя и сестри, ще се пригответе за ходене. Е, как разбирате вие, сестри, с белите ли дрехи ще отидите? Питам всички братя: как ще кажете? Забелязвам един вжтрешен страх, едно вж-

трешно обществено мнение. Отговарят: „С белите дрехи“. — То е пак обществено мнение.

Вжпроса можем да приложим по принцип. Сега, ако ви е срам от общественото мнение, ще идете с белите дрехи. Пжк, ако имате любов в душата си, ще сжблечете белите дрехи и ще облечете обикновените. Ако имате страх — с белите си дрехи; ако имате любов — с обикновените си дрехи. Ако имате страх, идете с белите дрехи, и страха ще изчезне. Ще постжпите по закона на свободата. Най-пжрво вие ще направите каквото знаете, а после аз ще коригирам работата. Отговарят: „Каквото вие кажете.“ Е, тогава, всички, които искат да имат любов, нека останат с белите си дрехи; които не сж готови за тази любов, да си облекат обикновените дрехи.

НОВИЯТ ЖИВОТ.

Най-важното в този свят, това е животът. Имайте добрината да ме изслушате.

Моето учение не е на теория и диспут, то е основано на строго научен опит. Аз съм подложил всички, и най-малките детайлности на туй учение на опит, на строг опит. Ние сме готови да изправим всичките му погрешки. Всяко учение, което се прилага в материалния живот, не може да се приложи тъй идеално, но има начини, има методи за туй прилагане. Там, дето методите се укажат погрешни, ще ги изменим, но принципите си остават винаги едни и същи.

Сега ще определя какво подразбирам под „нов живот“ и какво под „стар живот“.

Нов живот, разбирам, съзнателния, разумния живот, дето законите се прилагат съзнателно, с еднаква справедливост спрямо всички, за да се добият отлични резултати; а стар живот, подразбирам живот, дето прилагането на законите не е дало добри резултати. Питам ви сега: от 8000 години като живеем, сегашният живот какви резултати е дал? Цялата земя е покрита с гробища, цялата земя е покрита с развалени градове, и всички народи днес боледуват. Туй е един факт. Защо? — Ние трябва да знаем дълбоките причини — защото ние сме се отклонили от онзи естествен път на правилно

разбиране. Следователно, новият живот встъпва не да борава със старите методи, със старите похвати — новият живот има нови методи.

Може някой да ни възразят, че принципите са същите. Да, любовта на малкото дете се различава от любовта на възрастния, от любовта на майката. Тя по същество, по качество е една и съща, но по изражение, по интензивност, не е една и съща. Малкото дете може да плаче за нищожни работи, когато възрастната жена може прекрасно да се усмихне. Сега ние, съвремените хора, имаме малки куклички и мислим, че като се развалят те, светът ще пропадне. Онези, които са по-напреднали, се усмихват на това. Новият живот изисква нови форми. Този разумен живот трябва да се обуслови. Аз направих следущия опит на Мусала: изведох на Мусала 104 души, като се започне от 18 годишни юноши до 70 годишни хора, (имаше една сестра на около 70 год. възраст) на височина 3000 м., без да се разболее някой, всички се върнаха здрави и на другия ден усещаха енергия и подем в своята мисъл. Сега, като ви казвам това, как ви се вижда, 70 год. жена може ли да се качи на такава височина? 104 души се качиха горе без да се разболее някой. Ще кажете: „тук някоя магия има“. Няма никаква магия. Тук се спазва един естествен закон на туризма. Трябва да се вземат всички съображения, за да се избегнат заболяванията. Сега, съвременият живот е едно движение. Ако вземем всички предохранителни

мерки, много малко боледувания ще има.

Сега аз говоря само за учениците на Бялото Братство, които подлагат всичко на строг научен опит. Ние не се спорим. Ако иска някой да спори, нашия живот е, който дава отговора. Не е мястото тук, в това читалище, дето ще се реши въпроса, кой е правият живот. Ако вие живеете по-добре от мене, вие сте решили въпроса, а ако аз живея по-добре от вас, аз съм решил въпроса. Честният търговец решава въпроса със своя честен живот, честният свещеник решава въпроса с своя честен живот, честният владика, честният съдия, честният учител решават въпроса с своя честен живот. И обратното е вярно. Това е факт. Най-ученият учител да е, баща му и майка му може да съм много благодарни, но ако неговия живот не е честен, той ще реши въпроса. И в живота това е верно: онзи човек, който се храни с най-добрата, с най-здравословната храна, той ще успее. Онзи, който пие само чиста, бистра вода, каквато природата е създала, той ще успее. Онзи, който живее в здравословни жилища, с изобилна светлина, той ще успее. Следователно, и ние на нашите умове трябва да направим широки прозорци. Тази идея не излиза само от България. Днес има 100,000 души учени, които се занимават с разрешението на този въпрос. И какво е казал един английски държавник на духовенството сега? Той казал: „Вие трябва да убедите света, в бъдеще да се не бие, а ако това не направите, Европа е изгубена“. Какво

е предназначението на духовенството в схвращения свят? Предназначението на цялото духовенство от всички религии, а не само на християнството, беше да спре войната. Тия духовници трябва да сж справедливи и да знаят, че войната не е потребна. Те трябваше да вземат страната на истината, а те се присъединиха към страната на обратния лагер. Питам тогава: В какво се сжстои тяхната религия? Разбирам един военен да каже: „Аз сжм военен, с силата на ножа, на оржжието решавам въпросите“, а един свещеник, който говори за любов и препоръчва нож, това не разбирам. Ние трябва да се отличаваме. Следователно, този държавник казва на духовенството тжй: „Вие трябва да убедите схвременото общество, да наложите вашето влияние, за да престанат войните. Не убедите ли обществото, Европа е изгубена...“ Туй го казва един практичен, английски ум. Туй не е упрек. Аз когато говоря за духовенството, не разбирам нашето духовенство. Аз казвам: принципиално трябва да разрешим въпроса — или с сила, или с любов. Няма по-велика сила от Любавта. Най-великата сила, която действа, това е Любавта. Това сж опити, които сега прилагаме. И аз сжм готов с всички ония, които не поддржват моето учение, на следующия опит: за 1, 2 или 4 години да приложим принципите, които аз проповядвам. Ще сжздадем училища, ще вземем най-развалените типове от децата и аз ще ги възпитавам сам според тия принципи, които проповядвам. И от

другата страна, другите приятели: нека приложат идеите си, и онази система, която даде най-добрите резултати, нея ще приемем. Като говоря така, аз не подразбирам другата крайност, в която отиват някои, че религията не е потребна. Религията, като един вътрешен принцип, е потребност за душата, но формално тя трябва да се измени. Онези, които не вярват в никаква религия, казват, че религията подразбира по-низша култура. Аз давам следующето свое възражение: Ако действително религията говори за една по-низша култура, тогава животните, у които няма религия, би трябвало да стоят по-високо от хората, когато това не е така. Нашата съвременна религия е изопачена. Нека признаем факта, че ако дойде един благочестив човек в някоя българска църква — това не е за упрек — ще намери ли той в нея ред и порядък? От небето ли ще капне този ред и порядък? Той ще излезе от нас. Свещеникът и всички богомолци трябва да подемат, да служат от любов на един велик принцип.

Сега, за нашето учение, някои казват: „вие сте сектанти“. Не, ние не сме сектанти и ще кажа защо не сме. Ние отричаме съвършено целия съвременен живот и неговите методи, и поддържаме новия. Следователно, онези, които поддържат стария живот, те са сектанти. В нас всичко е ново: нашите разбирания, нашият морал е нов. Ние проповядваме учението, че човек, който има съзнание, като види една мръвка, трябва да ѝ направи път. И

ако един човек има такова съзнание, че може да направи път на една мравя, ако неговото съзнание е толкова будно, той може да направи велики работи в този свят. А сега казваме: „Какво, не съм убил никого, аз съм честен и почтен човек“. Да, „честни“, „почтени“ но всички умираме. Я ми кажете, кой дом е този, в който днес царува любовта? Тук духовниците искат да се спорят с мене. Няма какво да спорят с мене. Били ли сте в София? Онези хиляди хора, които ходят там по кръжките, какво ще правите с тях? Онова младо поколение, което бяга от църквите, какво ще правите с него? Ще кажете: „те са безбожници“. Не са безбожници. В тях има един купнеж за нови идеи, и аз споделям тяхните мисли. Може да има в тях някои крайности, които, обаче, не ги споделям. Купнеж има в младото поколение, може да се учи, в него има самопожертвуване, то е подвижно, експедитивно, а старите седят, философствуват. Една българска пословица казва: „До като мъдрите се намъдруват, лудите се наиграват“.

Този нов живот ще се изрази в нови форми; в този нов живот неврастения няма да има, ревматизъм, няма да има, хора с болни стомаси, няма да има, глухота, слепота няма да има, със счупени крака хора няма да има, а ще бъде той живот на пълна хармония. Той може да го създадем на опит, да го приложим на опит. И трябва да чакате, тъй не може, в една година отгоре. За да може да

се изкара такова поколение. Мене ми трябва поне 20 години още. Ако опитите сж прави и дадат резултати, тогава вие ще трябва да приемете този принцип на природата. Това не сж неща, които сж създадени изкуствено. Аз в София правих други опити. Извеждам повече от 200 души на Витоша в най-големия сняг и се качваме на 1500 — 1600 м. височина. През целия ден прекарваме на снега и никой не се разболява. Направихме 1, 2, 3 опита, искам да покажа на тия ученици, че в природата има известни закони, които трябва да се знаят. Мога да ви ги кажа и на вас, но ще ми дадете честна дума, че няма да злоупотребите. „Честен човек“, казват, бил клисаря, а парите от църквата липсали! Честен човек ли? Парите трябва да бждат на място. Според мене, касите ви трябва да бждат отворени, и като минава човек покрай тях, да се не сжблзнява. И казваме, че нови хора сме. Като дойде някой да ви иска пари на заем, казвате: „Господине, аз те зная, ти си честен, но ще намериш двама таранти.“ Да, честен човек си, и така всеки ти дава пари. Кжде е тая честност, кжде е честният човек? Казвам: приятелю, аз ти давам 10,000 лв. без всякаква гаранция, и ти след 1, 2 или 3 месеца, като дойдеш да ги донесеш, аз да сжм ги забравил, а ти — не. Това е честен човек! Питам: вие сега тази култура ли защитавате? Всички сждилища сж пълни с такива дела. Знаете ли кжде отива сжвременото общество? Знаете ли след една го-

дина какво ще се случи на земята? Ще кажете: ние не знаем, но Господ знае, ако Господ е определил...“ Той, като е направил човека, е казал: „Слушай, на тази кола до 1000 килограма най-много можеш да туриш, а повече не, защото ще се счупи.“ Когато Господ е направил нашия живот, Той е казал до колко килограма може да издържи. Ако ние натоварим този живот с излишни неща, няма ли да стане с тая кола някоя катастрофа? — ще стане. Аз съм ваш приятел, искам да ви покажа начин как да живеете. Какво ме интересува друго? Нима мислите, че ще спечеля нещо? Откак съм в България няма друг човек, против когото да съм се казали толкова скверни работи! И още много епитети може да ми кажете, но това ни най-малко не ме смущава, защото аз съм един голем извор, който постоянно се чисти. Няма помия в този свят, която да може да ме опетни, защото зная начин как да се чистя. Да не мислите, че аз съм слаб, че не мога да се защитавам. Мога, но не с оръжие. Аз казвам: имам други сили, съзнателни сили, с които мога да работя и да се защитавам. С мене има други хора, които могат да ми помагат, не само в България, но и в целия свят. В целия свят има мрежа от такива разумни хора, които турят всичко в ред и порядък. Те са и в Англия, и в Русия, и в Австралия, те са обсебили света. И вие, българите, мислите сега, че като се опълчите, ще ги победите. Не, не, те ще ви пометат! Сега тия хора там,

в Европа, ви налагат контрибуция. Чудите се как да изплащате данжците. Роби ще станете! Животът се влошава. Българския лев колко спада? Един американски долар струва 150 — 160 лева. Е, какво ви очаква сега? Казвате, че моето учение разваляло България. Е, хубаво, аз ще ви приведа следното: от 1500 години насам българите сж ниправили 150 войни. Питам: за тия падения и нещастия на България аз ли сжм виноват? „Едно време“, казвате, „дошли богомилите“. Но защо да не се признае факта, че богомилите бежа едни от най-благородните, най-добрите хора? Може да е имало и лоши хора между тях, но, както ги аз зная в онова време, както ги проверявам, между тях имаше добри хора. Не казвам, че и в сжвременото духовенство няма добри хора, има, но тия добри хора в духовенството сж малцинство. Ние сме готови да признаем този факт тжй, както си е. Нека се изнесат фактите. Ние не сме за онзи вжншен морал, ние сме за онова единство вжтре в душата. Ние не сме за това да започнем добре, а да свжршим зле, а сме от ония, които започват зле, а свжршват добре. Ако някой човек си е счупил крака, ние можем да му направим най-добрата операция, да му намерим най-добрия хирург. Някой заболее от инфекциозна болест, ние желаем да дойде най-вещият лекар, който разбира законите, той да го лекува. А сега, колкото лекари, толкова лекарства: все опити правят. Онзи, вещият адвокат, всичко е пред-

видил, добре разбира делото си, а който го не разбира, като го изгуби, извинява се и казва: „аз предвидих всичко, употребих всички всички усилия“. Адвокатът знае, ще спечели ли делото, или не. В Америка имало един адвокат, който вземал да защитава само честни дела и всякога печелил. Когато дохождали с други дела при него, той казвал: „Извинете, аз такива дела не защитавам.“ Ако ние всички сме така честни и почтени, че да защитаваме само честните си дела!..

Сега, някои от вас искат да ме оборят. Че с какво ще ме оборите? Моето учение е тжй необходимо за вас, както светлината. Ако можете да живеете без нея, да, но не можете; вие ще умрете без моето учение, тжй, както умират без светлина и без вода. Учението, което проповядвам, е учение на новия живот, в него няма смърт. В туй учение ние положително знаем има ли живот зад гроба, или не. Ще каже някой: как? Елате при нас и ще видите, ще ви кажем всички методи. Изведнаж не може, но ще влезете да учите, както при един учител, който преподава математика, както при един художник, който преподава художество. Може ли някой, който не е рисувал, да вземе четката и да рисува нещо като Рафаела, или друг да напише нещо като Бетховена? Той трябва да носи в себе си една дарба, един заложен талант, който да може да се развие. Аз се занимавам и с млади, и със стари. Аз искам да ви дам само методите и начините,

как да се развие онова, което е заложено в бжлгарския народ. Тия методи ги показвам на младите и те учат. Някои казват: „хипнотизиране е това.“ Знаете ли какво сжстояние е то? Хипнотизмжт приспива всички способности, и остава само една способност да действа, като че ли се гледа само през един мазгал. Туй е хипнотическо сжстояние, а нашето учение е учение на Бялото Братство, според което всички способности и сили у човека трябва да се сжбудят вжв всичката своя интензивност. Човек трябва да бжде буден вжв всяко отношение, вжв всяко положение. Той трябва да бжде честен пред себе си, да констатира фактите тжй, както сж, защото има факти, които сж верни по форма, а не и по сжджржание; има факти, които сж верни по сжджржание, а не и по смисл. Но това сж философски вжпроси.

Сега, този новия живот вие го тжрсите. Аз бих желал да намера някой от вас щастлив, здрав човек. Но още не сжм намерил такжв човек. Ако има такжв човек, нека се яви пред мене, аз ще запиша името му, и ще отбележа, че той е един изключителен случай в света. Туй ще ми даде повод да проуча нещата, защо е здрав, да проуча резултатите вжв всяко отношение. Като видя здрав човек, ще кажа как е живял. Като видя болен — сжщо. Аз уча сега тия неща. Ние проучаваме нещата и в едно и в друго отношение.

Сега, този новият живот е вжтрешен, той е индивидуален най-пжрво. Той е живот, който

започва с най-малките величини. Най-малките величини в света господствуват над другите величини. Какво може да извърши една такава величина, това само един математик може да ви го разправи. Вземете, за пример, всички искате да бъдете богати, силни, да оправите света. Представете си, че ви срещне един човек и ви дава само едно житно зрънце, като ви казва: „Посейте туй зрънце!“ Ако сте човек свършил висше образование, ще кажете: „Нима съм толкова глупав да се занимавам с туй житно зрънце?“ Не, в него се крие такава енергия, каквато човек не подозира. Ако туй житно зрънце се посее, в една година ще даде 10, после 100 зрънца, а в 10 години ще посееш цялата земя с него. Сега, ние, съвременните хора, избягваме малките неща, искаме изведнаж да оправим света. Света ще се оправи само със житното зърно. Знаете ли какво значи житното зърно? То е онзи икономически въпрос, който поддържат всички хора, всички работници. На всички хора трябва да се даде здравословна храна; на всички хора трябва да се дадат здравословни жилища. Не казвам, че едни са прави, а други — не, но едните отлагат, а другите прилагат. А ние, хората на новия живот, бързаме сега да приложим доброто в света, и след като го приложим, искаме да се даде на света по-широк простор.

Туй учение може да го опитате. Сега питам: вие сте българи, каква е задачата на българския народ? Онези, които сте националисти,

какво искате за бжлгарите? Искате да имате голяма земя. Бжлгарите никога няма да имат такава широка земя, както англичаните. Знаете ли в какво положение ще се намерите? Едно време, когато Господ решил да даде всички благословения в света, пратил един ангел да занесе тия добрини с пакети в голяма торба. Този ангел не прегледал как били наредени тия пакети, замислил се нещо и пакетите един по един изпадали по пътя. Той видял, че в торбата останал само един пакет — всички изпадали — направил една погрешка. Изпадащите пакети били разграбени. Ангелът се замислил: „какъв отговор ще дам сега пред Бога?“ В това време дохожда един поет и го запитва: „няма ли нещо за мене?“ — „Има един пакет останал“, отговорил ангелът, „но той е вярата; тя не е за земята, а за небето, затова ти горе ще отидеш да си почиваш.“ Питам тогава хората, какво искат? Опитаха яденето, опитаха пиенето, спането, науката, но пак ви липсва нещо. Спорите, но за какво спорите? — „Дали има Господ или не, къде е Господ, как ще го намерим, що е Господ?“ — Господ — това е Любовта. Този Господ, Любовта на Когото говори в сърцата на всичките хора, на този Господ трябва да знаем езика Му. Той говори и в брата и в сестрата, Той говори и в майката и в бащата. А когато говори Той, ние можем да се споразумеем. И ние Го търсим на небето, но този Господ в своето проявление е Любов. Може ли да Го приемем?

Но вие ще кажате: „Какво нещо е Любовта?“
Любовта ето какво дава, аз ще ви определя:
Любовта внася истина в душата, светлина в
ума и чистота в сърцето. Тогава Истината
ражда свобода в душата, светлината — знание
в ума, а чистотата внася сила в сърцето. Сле-
дователно, ако тази Любов дойде вътре в нас,
трябва да роди тези три неща.

Аз съм готов на всеки един православен
брат да му кажа: аз не спадам към никоя
църква, към никакъв народ, защото не съм
от земята. „А от де си?“ пита ме един, —
От слънцето ида, и отивам към него, отгово-
рих му аз. Като казвам „слънцето“, разбирам
онзи разумен, възвишен живот. В мене всяка
мисъл, всяко желание е претеглено. Аз не ис-
кам да лъжа никого. За мене е най-голям
позор това, да излъжа някого. В бъдеще не
искам да страдат хората от моето учение, за-
ради мене. Искam тия хора, като приложат
моите методи да се ползват. Аз съм се пол-
зувал, и вие да се ползвате. 20 години аз пра-
вя опити, и още ги продължавам. Някой казват:
„нека се изкажем“. Искат, като в един сбор,
догматически да решим въпроса. Тия неща не
стават изведнаж. Туй може да го направи ня-
кой друг, но аз не се занимавам с това, за-
щото нашето учение почива на опит, като в
една лаборатория, трябва да се работи, опити
да се правят, да се корегират.

Сега, аз се обръщам към учениците, об-
ръщам се и към вас, братя ви наричам, — но

не за да ви привлече, не ми е целта това — и казвам: излезте от вашите дупки, изложете се на тази светлина, която иде от природата — този Бог на Любовта, допуснете тази светлина да проникне вътре във вас! Допуснете я да проникне, направете един малък опит. Ще кажете: „какво може да направи светлината?“ — Много работи може да направи. Ще ви приведа един факт между многото други факти, и той е следущият: имаше едно момиченце в Княжево, което във времето на сраженията, на недоразуменията, които имаха българите през 1918 година пострада, като в ръката му беше попаднало едно парче от шрапнел. Лекарите му направиха 5 — 6 операции, но не можаха да извадят шрапнела, и най-после решиха да му отрежат ръката. Идват домашните му при мене и ме питат: „Какво да правим?“ Понеже зная какъв е ефекта на слънчевите лъчи върху желязото, казвам: „нека излага ръката си няколко месеца на слънце по 3—4 часа на ден“. И, наистина, един ден, след 3—4 месеца последователно излагане, желязното парче от шрапнела се показва навън, падна и детето се освободи. Туй дете оздраве, това може да го проверите. Слънцето произвежда електричество и магнетизъм, и с това постепенно прави най-добрата операция. Ако бяха казали това на лекарите, те нямаше да повярват. Защо да се не оставим на слънцето да направи най-хубавата операция, и да ни излекува; защо да не се оставим на Любовта да

се прояви? А сега ще пишем закони: „да не крадеш, да не лжжеш“. С такъв отрицателен морал аз не се занимавам, а казвам: ще любиш, ще обичаш истината, ще бждеш мжджр, ще бждеш добродетелен, справедлив, щеджр, снисходителен. Ще се самопожертвуваш за другите. Туй препоръчваме ние, не какво не трябва да правим, а какво трябва да правим. И като казвам как да любиш, имаме начин за любов. Ще ви приведа един окултен разказ. Един вжлк се явява при овците и им казва: „Ние се реформирахме вече и можем да живеем с вас по братски. Ние с вас ще се примирим. В нашето съзнание туй се реши. Решихме и свършихме. И аз съм един делегат от вжлците и от сега нататък заедно ще живеем“. По едно време той се влюбил в една млада овца и ѝ казва: „Аз съм силен, имам опитности в живота, с мене ще живееш добре, мога да се боря, ще те защитавам“. И тржгва тази млада овца след него. Един ден добре живели, минали два, три дни — добре, На четвъртия ден той огладнял и казва: „Аз трябва да те изям, за да живея“.

И вашият морал сега издържа изпит само за 3 — 4 дни. Дойде ли четвъртия ден, казвате: „Ние ще ви изядем“. Е, какъв е този морал? Всички казват: „ние не трябва да бждем овци“. Не, като овците ще бждем, защото всичко, което носим, все овците съг дали. благодарение на тях, ние имаме и мляко, и сиренце, и вжлна. Да, като овците ще бждем,

разумни овци. И аз бих желал такива овци да бждем — да служим на закона на самопожертвуването. Не мислете, че овците не сж умни. Колко сж те по-умни от нас! А ние много умни се мислим, културни хора се мислим! Нека признаем този факт. Аз уважавам ония волове, които орат на нивата. Те сж свещени волове, те орат на нивата, а господаря им ги бие в дама, те пжшкат но се покоряват, седят покорно. Герои сж те! А вие казвате: „той е вол, може да издържа тия страдания“. Но благодарение на тия волове ние живеем. Тогава де е нашата култура? Вие, които се мислите културни хора, знаете ли колко милиона волове, овци, кокошки, патици сж станали жертва за нас? Един богат тжрговец в София подарил за нещо 10,000 лв. и пишат името му вжв вестниците, а една овца, която дава живота си, стои много по високо от тоя богат човек, разбирате ли? Това е морал, това е благородство! Онзи свещеник ще отиде да прочете една молитва на главата на някой болен, и ще кажат: „много хубаво направи“. Нищо не си направил. Ти пожертвува ли вжлната си, живота си, като онази овца? Христос не дойде да сжздаде духовенство в света. Той дойде да сжздаде служители на човечеството, да служат по любов на Бога. Те трябва да бждат образец на любовта, на честен живот. Аз сжм готов сжс сжвременото духовенство, с нашите братя, владици и свещеници, да разменя мисли. Ще се качим с тях на Мусала, аз ще ги покания на една брат-

ска разходка, от всички ще има — дякони, свещеници, архимандрити. Ще излезем на Мусала, първо ще отидем към Бистрица, ще вървим полека, ще си говорим по братски, после ще минем по долината на Марица, през „Рилската пустиня“, ще вземем южния край, и като се качим горе на Мусала, там, на 3000 м. височина, ще обмислим и ще решим въпроса, какво да бъде православното духовенство. Този въпрос само на Мусала ще можем да го разрешим, а не тук долу, в Търново. На Мусала съм готов, братски да се разговарям с тях, няма да им се смея. Ще им кажа: „братко, само тук, на тоя чист въздух, колкото сме по-близо до Бога, толкова по-добре ще може да разсъждаваме здраво, смислено по тия въпроси, за Бога“. Ще кажете: „той иска да излага владиците“. Аз ли ги излагам? Те сами са се изложили. Ако те не живеят добър, честен живот, те са се изложили. Ако аз не живея добър, честен живот, сам съм се изложил. Няма нищо скрито-покрито, Всяка болест в света ще се прояви по какъвто и да е начин. Всички болести в света не са ли израз на онази морална поквара, която съществува вътре в човешкия организъм? Лекарите не могат да насмогнат на тия болести, но не е там въпроса. Между нашите приятели има много, които са приели начина на лекуването на природата. С топла вода и картошки се лекуват. Един наш приятел беше болен, взел рациново масло, не му действа. Слушай, казвам му, в половин час ще изпиеш 5 — 6

чаши топла вода. И наистина, след няколко часа настъпва реакция. Тук е сега този приятел. Ще употребим тоя метод. Един лекар най-първо трябва да даде очистително на болния и после да му даде лекарство. Ако даде лекарството преди очистителното, туй лекарство не е ефикасно, не действа. Аз правя аналогия. В съвременното общество има много недъзи. Как ще приложим туй лекарство на Любовта? И то с доза се дава. Да не мислите, че тази любов всички хора еднакво могат да я разбират? Не, Любовта е една сила, тя се проявява във физическия свят по един начин, в умствения — по друг начин, в духовния по трети начин. Има си закони. Някои казват: „кажи ни как!“ Преди години, когато правих френологическите си изследвания — измервах черепите на българи — дойде един студент, каза ми: „господин Джнов, искам да зная на какво се основават тия ваши наблюдения и изследвания?“ Казвам му: трябва най-малко 11 години да научиш това. „Е, не може ли сега? Искам да ги приложа в практическия си живот, да се ползувам“. Не, сега не може, като изуча всички тия данни, тогава ще изнеса пред света нещо завършено. А сега, това, което имам, то сж откъслечни данни, има неща, които липсват. Това, обаче, ни най-малко не показва, че учението не е верно. Явижте онези хора, които имат дългнести лица, очи черни, живи, не сж ли активни? Защо? — Черният дроб у тях има преимушество. Той е развит, като динамическа сила.

Вземете онези хора, които имат валчести лица, като месечина, в тях стомахът е развит, те обичат да си похапнат, да си попиянат, и като ядът, от тях по-добри хора няма, и казват: „тжй разбираме света, Господ го е сжздал да ядем и да пием“. Има други хора, които сж интелектуални, те се занимават с отвлечени вжпреси, и затуй тяхното лице се различава. Значи, природата си е турила отпечатжк. Тя си има свой език, свои закони. Когато някой пжт аз загатвам, че човек може да чете по канарите, както геолозите четат по клонете, по растенията, това значи, че има други начини, за изучаване на природата, само че трябва големи наблюдения. Ние можем да изучаваме кои сж причините, които сж тикнали бжлгарите в туй безизходно положение. Това е един резултат не от 1 — 2 години, а от преди 2000 години. От тогава е станало това. Следователно, сега се завжршва един цикжл, и бжлгарите се намират в началото на пжтя, от дете сж направили отклонението, и пак ще дойдат да хванат правия пжт. Как да хванат тоя прав пжт? Тоя прав пжт е пжт на онази сжзнателна любов, в която мждростта трябва да владее законите. Майката трябва да знае как да отглежда своето дете; учителят трябва да знае как да вжзпитава своите ученици; свещеникжт трябва да знае как да служи на своите пасоми; сжди-ята трябва да знае как да решава своите дела. Трябват методи, за да се изправи живота. Преди всичко, ние трябва да имаме един честен и

почтен живот, защото, вжн от това, никой не се е родил нито свещеник, нито учител, нито сждия. Ние се раждаме разумни сжщества, като хора, които трябва сжзнателно да работим. А при сегашната култура, аз ви казвам: ако и за напред живеете според нея, добро бждаще не ви очаква. Туй не казвам само аз, тжй се произнасят всички учени хора в Европа, няма да цитирам техните имена. Сжвремената култура е осждена на смжрт, ако тя не се видоизмени в своя път. Ако духовенството не се пробуди, да сжзнае своите грехове; ако учителите не се научат да прилагат правилно законите на вжзпитанието, ако управниците не изменят законите на управлението, да сжзнаят, че сж правили грехове — никакво бждаще не ви очаква. Покаяние, покаяние трябва! Всички трябва да се покаят, но не с вретище на главата, а да признаем, че фактите, които нашите деди сж турили, не сж в сжгласие с законите на природата, и да ги отменим.

Туй изисква новия живот. Този нов живот и той си има свои физиологически проявления. Има вече нови хора, типове от новото поколение, които сж се родили в Америка. Хора на новото поколение има и вжв Франция, Германия, Англия, но най-вече ги има в Америка. Физиологически тия хора се отличават от другите. Сега нямам време да ви обяснявам това. Има сжчинения, в бжджще може да се пише за новите типове.

Ние идем в Тжрново, за да сжздадем на

тжрновци една благоприятна атмосфера. Защо съм избрал Тжрново? Аз съм го избрал, като един центжр, дето земните влияния на Бжлгария се срещат и може да се подобри здравословното състояние на бжлгарите. Целта ми не е да се увеличат моите съмишленици, а да могат мозжците на бжлгарите да станат нормални, да се образува една мека атмосфера, и при това да се подобри положението на техните ниви, за да раждат по-вече жито. Това имам предвид. Казвам: аз ще направя един опит с бжлгарите, ако нашето духовенство не вярва, и той ще бжде следният: на духовниците казвам, че, за опит една година ще ви оставя да действувате вие на бжлгарите, а после ще действувам аз една година, и ще видим кога ще има по-вече плодородие. Тжй е казал Господ: Дето има любов и земята по-вече ражда; там, дето има любов, и лозето по-вече ражда, и крушата и всички плодове по-вече раждат. Любовта е дълбока сила, която може да действува в природата, и тази природа отговаря на любовта. Но любов безкористна! Туй е опита.

Сега, ако дойда да изпжда свещениците и да туря моите хора, моите съмишленици, да венчават и да кржщават, и те ще се оцапат като тях. Не искам да замествам никого. Нека свещениците вжршат своето в цжрквата си, тя е техен дом, и те носят всичката отговорност. Даже ще им дам всички наставления; ние нямаме желание да заемаме чужди места, а ис-

каме да изпжлним своя джлг кжм човечеството, кжм младото поколение. Вие, като човек, идеализирате всичко: може да обичате народа си, уважавам ви, хубаво нещо е това, но вашата любов трябва да бжде разумна. Казват някой пжт, че майките от любов одушват децата си. Русите пжк сжс своя патриотизжм погубиха народа си. Разумен трябва да бжде човек. Разумният човек не трябва да бжде алчен. Силата на разумния човек седи в самия него. Щастие то ни е скрито в туй, което носим в себе си, а не отвжн. Някой ще каже: „С туй знание, което имам, навсякжде в света мога да отида“. И аз мога да кажа: с туй знание, което имам, навсякжде мога да отида — и в Англия, и в Америка мога да живея. Защо? — Разбирам живота, разбирам природата. Сега сжм дошел в Бжлгария. Много пжти сжм казвал: аз мога и на друго място да работя. Ако не ме искат бжлгарите, казвам, другаде ще отида. Ако бжлгарите мислят, че аз нося зло на Бжлгария, че искам да я разруша, казвам: ако мислите тжй, че аз ви желая злото, не мисля за вашето щастие, аз сжм готов да напусна дома ви, и да отида другаде. Нямам нищо против. Но ако моето присжтствие ви носи благословение, да ви направя свободни, да не пострадате като народ, не изпускайте случая. Аз ви казвам: зная, имам знания, опитност имам, но трябва време, имайте тжрпение, вжв вестниците не пишете, чакайте, опитайте. „На лжжата краката сж кжси“, казва бжлгарската пословица. Един ден

историята ще се произнесе. Какво ще се произнесе историята? Ако едно дело е божествено, то ще успее. Това дело, което ние поддържаме, ако е верно, земята с главата надолу да се обжрне, то ще успее: то е дело на любовта. И сега идѣ една възвишена култура на Любов, Любов, която ще свърже всички народи, Любов, която ще свърже всички индивиди, всички майки, всички приятели, от най-малките до най-големите, и между хората ще настане братство и равенство, но не само между хората, а и между животните. Туй иде и ще се наложи. Ако е за теории, социалните науки сдържат такива теории за подобренieto на обществото. Всяка партия в България си има своя програма. Те хубаво правят, правят опити и аз ги уважавам. Някои опити дават резултати, сполучливи сж, а други сж несполучливи. Принципно те сж до някъде прави, но методите им сж криви. Вземете комунистите: те искат братство и равенство. И християнството иска сжщото. Принципите им сж верни, но по какъв метод ще се приложат те, чрез насилие ли, или с любов? Те мислят, че по мирен начин, богатите не искат да си дадат парите. Не, всеки богат ще отвори касата си и ще каже: „братко, тия пари сж общи, ще си ги разделим.“ Иначе, насилието ще дойде. За този глад, който настана сега в Русия, аз преди 2 години им казах, че ще им дойде. И сега, седем милиона хора умират от глад. Знаете ли защо дойде този глад? — По-

ради онази анархия в руския ум, който се раздвои и предизвика силите на природата. Искаха да въведат ред с насилие и по такъв начин почнаха да се избиват взаимно. Биха се, изтезаваха се и до сега дадоха седем милиона жертви, а може и десет милиона да измрат. Мислеха да възстановят с оръжие свободата си, но те трябваше не с оръжие, а както им казваше Толстой — с любов. „Не противи се злomu“, казва Христос. Как ще тълкуват това свещениците? Болшевиците сега сж турени да действуват с оръжие. Свещениците казват: „всяка власт е от Бога.“ Ами болшевишката не е ли от Бога? Не, ние казваме: „всяка праведна власт е от Бога дадена.“ Там, дето болшевиците сж праведни и прилагат добри дела, те сж прави, там, дето прилагат насилие — не сж прави. И в България е сжщото: ония, които прилагат добри методи, прави сж, а другите, които не прилагат добри методи — не сж прави. Тжй седи принципът. Утре може да се породят и анархисти. Сега някои ще кажат: „А, той говори против държавата“. Не, вие сами говорите против държавата. С вашите криви методи, вие сами ще станете причина да се породят тия анархисти. Знаете ли, ако в България настъпи неурожай, какво ще стане? — Ще дойде глад. Знаете ли какви разбойници ще се появят? Този глад ще направи всички хора разбойници. А какво е глада, знаете ли? Какви ужасни инстинкти за отмъщение се събуждат у човека!

С този новият живот ние искаме да спасим света от една катастрофа. Един американец предсказа, че в Европа ще избухнат 70 вулкани, и по-голямата част от Европа — Югославия, Австрия (кжм Буда-Пеща) ще потънат. Това цитирам само за куриоз, тъй казва американеца. А пък аз казвам: в света иде една катастрофа, поради безумието на съвременните хора, една социална катастрофа иде, която ще произведе сътресение в мозъците на хората и те ще полудяват. Мен болка изпълва сърцето ми, когато виждам хиляди момичета и жени, които продават честа си за хляб! Те са наши сестри. Е, духовенството казва, че аз развъртавам хората. Ами тези хора аз ли ги развъртах? Аз идвам да им покажа правия път, да им покажа начин да се спасят. Те са ваши синове и дъщери. Туй не са хиляда и десет хиляди души, туй е едно грамадно число момичета и момчета, които не вярват в правия път. И сега старите, вместо да им покажат пътя, постоянно реагират и спират колата. Но тия кола ще се счупят! Тогава какво да правим с младите? На тях трябва да препоръчват Божествената Любов, да им покажете как да любят. Добър пример им покажете! Какво по-хубаво има от тази любов? Знаете ли какво ме заставя да остана в България? То е любов. Ако нямаше тази любов, аз никога не бих седял в България. Преди години, градоначалника в София ме вика и ми казва: „Научавам се, че обичаш да попишваш, да постискаш ръцете на мла-

дите жени. Приятно ли е това?“ Че какво има от това, ако стисна ръката на едного? Ако ти влезеш в една чиста вода и си нечист, това ще те оскверни ли? Но ако ти влезеш в един нечист поток, ще се изцапаш. Ако съм чист, никакво престъпление не върша. Аз бих желал да дойде един, когото аз съм опетнил или опорочил: аз съм готов десет пъти да се разпъна зарад него. Мъж или жена, ако някому съм направил най-малкото зло, ако кажат, че съм опорочил или ума, или сърцето, или волята му, аз съм готов да пожертвувам всичко. А във вестниците пишат туй било, онуй било, но мене вестниците не ме смущават. Мене не ме смущават вестниците, защото за нас има други вестници. Христос казва: „Радвайте се и веселете се, когато заради Господа кажат някаква лъжа за вас“. Защо? Защо да се радваме? — Защото има друго едно обществено мнение в света: то е общественото мнение на съзнателната Любов, на всички добри хора, които живеят на земята. Аз наричам тия хора светии, а източните народи ги наричат адепти, наричат ги още учители, ангел-хранители. Аз ги наричам: големите бели братя на човечеството. Аз бих желал да имам тяхното добро мнение. И аз ги познавам, познавам ги като хора, и сега църквите трябва да знаят, че те им дължат. Те ще кажат, че на Христа дължат. Ще кажат: „Христос е глава на църквата“. Христос е глава на туй Бяло Братство. Ще кажете: „Христос е горе на небето“. Христос не е на

небето. Ние виждаме работите друго-яче, в заблуждения не ходим. Христос какво е казал? — не на мене, на много други. Среща един Христа и го пита: „Учителю, какво казваш?“ Ето какво казал Христос: „Моите служители в църквата, които ми палят толкова свещи, които ми изгарят толкова тамян, които ми изчитат толкова молитви, не вжршат моята воля, не сж приложили моя закон, не сж хора на Бога“. И прибавя: „аз трябва да дойда втори път на земята, да коригирам“. И сега иде Той да коригира, но няма вече да Го разпжват! Няма да Го разпжват вече, защо? — Защото държавните мъже сж напреднали и се заели да извжршат туй, което духовенството трябваше да извжрши; държавните мъже в Англия, в Америка, в Германия и в Бжлгария сж напреднали по-вече от духовните хора, по-добре схващат нещата.

Сега, аз се обръщам към вас. Топло е днес нали? Какво нещо е топлината? Туй изпотяване, което имаме, то е хубаво, отварят се нашите пори, всички нечистотии трябва да изчезнат, дишането става по-добре. Вие страдате. Но какво нещо сж страданията? Те сж признак, който показва, че вие сте се отклонили от правия път. Като премахнем препятствията, страданията ще изчезнат. Новият живот трябва сжвжршено да скжса вржките сжс стария. За някои трябва сжвжршено да се скжсат. Аз обуславям този закон тъй: когато майката е заченала детето си и то скжса вржките на

първия месец още, опасно е, смърт има; ако скж-
 са връзките на втория месец, опасно е, смърт
 има; ако скжса връзките на третия, четвъртия, пе-
 тия, седмия месец, опасно е, но ако туй дете е
 стояло 9 месеца, непременно трябва да му се от-
 реже пжпа. Аз, сжс своя нож, искам да пре-
 кжсна тази нишка. Това не е ли право? Ако
 не скжсам нишката, и за майката, и за детето
 е лошо. Ако кажа жените да помятат, то е
 друг въпрос. Следователно, ние разумно искаме
 да скжсаме тази стара нишка. И сега казват:
 „Христос тжй проповедва, иначе проповедва“.
 Какво проповедва? И тогава не Му вярваха,
 и сега не Му вярват. Тогава Той казваше: „Иде
 час, когото истинските поклонници ще се по-
 кланят в Дух и Истина, а няма да се покла-
 нят нито в Иерусалим, нито в Самария“. Туй
 аз го тжлкувам: Иерусалим, това сж всичките
 сжвременни религии, Самария, това е светжт
 на науките и изкуствата, а само в Дух и Ис-
 тина ще се молят навсякжде. Всеки човек ще
 бжде свободен, да се покланя на Бога тжй,
 както намира за добре, и неговото поклонение
 да бжде благословение за другите хора. Не
 казвам, че трябва да излезете от цжрквите и
 те да се разрушат, а казвам: на тнези, които
 сж в деветия месец, непременно трябва да се
 отреже пжпа. За другите пжк, които сж на 2,
 3, 4, 5, 7, 8 месеца, т. е. които още не сж се
 родили, — да си стоят в цжрквата. Всичко
 трябва да бжде разумно. Аз не сжм и против
 училищата. Този, новият живот, това сж ред

принципи, ред методи. Той е като една лаборатория, в която има научни методи, и всяко нещо иде на своето време. Вие орете — на време орете, жжнете — на време жжнете, сеете — на време сеете. Но не мислете, че на всяко време може да възпитавате. И за възпитанието има специално време, за прилагането на тия нови методи има специално време. Не се ли използва туй време, никакви резултати няма да се добият. За тези нови методи ще се издадат нови книги. Нали има учение на Кнайпа за водолечението, а други лекари имат своите методи. Някои лекари и те се оплакват, възмущават се от едно, от друго. Не, и съвременната медицина трябва да прогресира, трябва да се приложат новите методи. Едно лекарство, един метод не трябва да дава само 10 на сто резултати, а най-малко 90 на сто. А сега вие казвате: „Вярвайте в Бога“. Какво се разбира под думите: „вярвайте в Бога“. Аз казвам: „само високо интелигентният човек може да вярва, а глупавият не може да вярва“. Това е обосновано на математически закони. Само интелигентният човек може да разбере причините, защо е създаден света. Само на такъв човек може да казваш, защо е създаден света. А ние казваме: „Защо е вярата?“ Вярата е само за умните хора, а по-неже ние сме оставили вярата само за глупавите хора, затова нямаме резултати. На младите хора казват: „не ви трябва вяра“. Вярата е един принцип, необходим за човешкия

интелект, тя трябва да бжде подкрепа в света, и с нея младежта ще победи всички мъчнотии и препятствия, които ще срещне във физическия, умствения и духовния живот. Ако има силна, непоколебима вяра, със своята мисъл всичко ще може да постигне, да победи.

И тъй, новият живот сега хлопа при вас. Той иде от вжнка, както слънчевите лъчи. Ако във вашето съзнание, за една година само, а не за цял живот, турите в ума си мисълта, че всички хора по естество съж добри, че вие по естество сте добри, че майка ви е добра, баща ви и пр., не че сте родени добри, но че сте по естество добри, тогава ще се измени и вашето схващане за живота. Може материалът, от който сте създадени, да не е добър, то е друг въпрос, но онези сили, които функционират, които имате във вас, съж добри, копнежите съж добри. Кой от вас не иска да бжде разумен, учен, почтен? Всички искате да бжете такива. Следователно, ние трябва да влезем в общение с този разумен свят и по разумен начин: социалистите по един начин, религиозните — по друг, търговците — по трети начин, но в края на крайщата, когато съзнанието на всички хора се развие, всички ще имат едни и същи методи. Какъв ще бжде този метод? Той ще бжде закона на самопожертвването. Никой няма да иска да експлоатира своя брат или сестра. Като дойде брат му в къщи, да му даде първо място, като дойде майка му, да ѝ даде първо място, като дойде

баща му да му даде първо място, като дойде приятеля му, да му даде първо място. Това е да покажеш всичката своя любов. Еднакво безпристрастие. Това е то новият живот. Вие ще кажете: „това нещо приложимо ли е? — Приложимо е, но трябва да знае човек как. Онзи цигулар, който знае как да свири, ще може да свири, но ако не знае, не ще може. Онзи, който знае как да държи четката си, ще може да рисува, но ако не знае как да си служи с нея, не ще може да рисува. И сега ви казвам, че единствения Господ, който остава, то е Любовта, която иде сега в света. Една велика сила иде сега в света, и вие несъзнателно ще се измените. И тази любов ще дойде и ще смъкне всичко от вас, и вие ще се измените. Един ден вие ще се събудите, и ще разберете, че ума ви се е изменил. Сега някой път човека също го изменят. Ако е много упорит, набият го и упоритостта му изчезва. Имаш неверие, но дойде някоя велика сила и ще те измени. Единственото нещо е да възприемем любовта. Само Божествената Любов е, която ще ни спаси. В тази любов ще се облечем, тя ще ни даде простор и свобода.

А вие казвате: единственото нещо, което може да ни спаси, е: „Повярвай в Господа Исуса Христа, и ще бъдеш спасен ти и дома ти“. Не, трябва да възприемем всички любовта, която може да ни спаси. Само Божествената Любов може да ни спаси. Ако духовенството, т. е. владиците и свещениците, започнат да

проповядват тази любов, аз съм първия, който ще ги поздравя. Всеки духовник да ходи от дом в дом в България да проповядва не що е „джновизъм“, какво може да донесе „джновизма“ и какви методи да употребят против нас, а какво може да донесе слънчевата енергия, светлината и топлината, какво може да донесе любовта, как да възпитават майките и бащите. „А, нали имаме любов“, ще кажете? Нека свещениците викат народа и го питат: искате ли да стои Джнов в България, или не? Ако народът гласува, че не иска, аз съм готов да напусна България, нищо повече. Тогава ще кажа на всички мои ученици: „Върнете се в православната църква“. Но докато народа не се произнесе, аз ще стоя тук. Какво говори духовенството, за мене туй не е меродавно, но каквото говори българския народ. Тоя народ създаде свещениците, а не свещениците създадоха българския народ. Следователно, българския народ каквото говори, то е важно.

Тогава аз бих желал с тия свещеници да направим един опит: да тръгнем от село на село, аз само ще лекувам, няма да говоря, а те нека да проповядват, и да видим какви ще бъдат резултатите. Аз ще оставя българина пак да си е българин, няма да го изменя.

Аз искам да събудя тази божествена вяра в българите. Те религия имат, но вяра нямат, изгубили съм я. Българинът е практичен. Той казва така: „Този човек за що работи, за пари или без пари? Ако работи за пари, тази ра-

бота лесно се разрешава, но ако работи без пари, тук има нещо.“ Щом работи без пари, той започва да изучава. Българинът е практичен. Туй е практическа философия вътре в живота.

Ние не искаме никакви спорове, но на опит можем да приложим това учение. Аз не съм се изказал по всички въпроси. Това не са твърдения, а приложение на ред принципи и закони. Аз съм опитал туй учение и има резултати. Нека опитат тези закони и принципи и после ще видят. Ако не дадат добри резултати, нека ги оставят. Ако учението е фалшиво, то утре ще умре, но ако то е учение на живата природа, на живия Господ на Любавта, на Божествения закон, туй учение е твърдо като диамант, а не като желязото и гранита. Ние носим в нашето учение една диамантена воля, а не желязна, не гранитна. Туй е здраво учение. Диаманта надминава всички тела по твърдост. Аз туй учение наричам диамантено, учение на Божествената Любов, да съзнаеш в дадения момент, че имаш един противник, да го обичаш, а не да искаш да го унищожис. Ние трябва да бъдем толкова благородни, както във времето на пруско-френската война, един французин минава и вижда един германец паднал в един трап. Франзузина взема пушката му, подава я, и му казва: „Отдалечи се на разстояние 200 — 300 м., аз ще те чакам, иначе трябва да те застрелям.“ В един французин има толкова съзнание, че

казва на неприятеля си: „Иди на страна“. А ние, религиозните хора, които все за Бога говорим, за Божествената Любов, но сме готови да си извадим очите един на друг. Какви сжтия религиозни хора? — евангелисти, православни! Много хубаво, но де ви е любовта? Любов, любов се иска! Изисква се тази любов да не бжде само в църквата, а да прониква във всички домове, в майките и бащите, и да почувствувате всички тази топла струя. Казвате: „Елате в църквата!“ В коя църква? Църквата, това сме ние, живите хора, нашите умове и сърца. Можеш ли да ме приемеш в твоето сърце — в твой дом — аз ще дойда, но в твоята каменна църква не мога да дойда. Това казвам само за разумните от вас, които разбират. Тъй трябва да разбираме закона, трябва да се даде свобода на младото поколение, да му се каже, че само един Господ остава в света, той е Господ на Любовта — за млади и за стари, и за учени и за прости, за всички, и тази Любов умиротворява всичко в света, тя почва да действувa. В нея всички хора стават, оживяват и възкръсват. И сега иде ден на възкресение. За кои? Аз поздравявам младото поколение, те ще възкръснат. Аз на младото поколение ще дам всичкото свое сждействие, с тях сжм едно. Аз сжм с младото поколение, момичета и момчета, които имат стремеж към Бога, които имат любов. И сжс старите, които имат сжщия стремеж, и сжщата любов, и с тях сжм, но с онези, които нямат тази любов — скжсвам. Аз поз-

дравлявам младите ученици, всички ги поздравлявам, с този Господ на Любовта. Идете и воювайте с оржжието на Любовта! Няма по-голяма сила от нея! Победата ще бжде ваша: победата, която ще даде светлина, чистота, свобода, мир, и в бждаще ще дойде едно ново поколение, нови типове, и домовете ни ще бждат отворени за всеки брат или сестра. Няма да има: — „колко да се плати?“ — „По 150 лева за едно спане“. Е, сега колко бжлгари могат да дадат 150 лв.? Всички домове трябва да бждат отворени за бедните, т. е. не казвам „само за бедните“, но за онези, които имат сжзнание в себе си, да помагат на тия наши братя и сестри. Аз сжм имал случай, да идват при мене млади момичета, да плачат и казват: „Какво да правим, погинваме!“ Отговарям им: Идете в църквата, свещеници имат там. „Но те не помагат“. За туй младо поколение трябва да се загрижим, да се замислим. Ние трябва да очистим туй безчестие на Бжлгария. Но ако не ми дадете възможност да сторя това, безчестието ще си остане. Ако ми дадете възможност, туй младо поколение ще го въздигна, ще му дам философия, знание и начин за работа — не калугери, монаси, да ги направя, а художници, музиканти и поети, и работници, да служат на Бога, вжв всички области на науката ще бждат посветени, и в екскурзии ще участвуват, а не да казвате, че сжм се оградил с тия хора. Нека дойдат всички!

Ние и тук, в Търново, правим сега опит. Казват: „Молите се“. И туй считат чудно! Елате да видите! Ние правим най-малките, микроскопически опити. Засягаме опити от физически, от умствен и от духовен характер и ги превръщаме. Туй е една сложна задача. Ние знаем законите. Вие искате да нахвърляте лоши мисли върху нас, но ние сме тъй оградени, с една диамантена стена! В тези вълни, които ние произвеждаме, нищо не може да проникне. Една невидима стена имаме, която спира злото. Онези вълни, които ние произвеждаме, сж толкова силни, че всичко могат да пометат.

Ние искаме да дадем потик на ония паднали души, които сж в отчаяние, които страдат и сж готови да умрат, искаме да им кажем: Братко, не бой се, има един Господ в света, ние сме готови да дойдем на помощ, идем, дръжте крепостта, победата ще бжде ваша. Ние искаме на страждущите да помогнем, а след това на онези, които не страдат. На тях трябва ние. Това сме ние.

Можете да кажете, че ние сме богомили. Ние сме служители на Бялото Братство, искаме да изпълним Христовия закон, който Той положи преди 2000 год. И сега Той иде пак в света. Как ще Го посрещнем? Аз искам: всички наши братя, свещеници, всички, облечете се в любовта, махнете туй предубеждение, приемете Христа! Аз бих желал този Христос, на когото вие служите, да Го приемете, да ви се усмихне, и да бжде доволен от вас. Аз сжм ясен, казвам:

„Ако Христос сега дойде в България, ще бжде ли доволен той от българите, ще бжде ли доволен от синодалните старци, от църквата? Ще бжде ли той доволен от тех, които решили, че „Господин Джнов се самоотлжчил“ от православната църква? Че и те самите не сж още православни, те сж схизматици, а мене ще отлжчат! Католическата църква може да ме отлжчи, но православната църква? Ами, ако аз сжм една нишка, която носи туй Божествено учение, ако вие скжсате тази нишка, какво ще спечелите? Вие ще изгубите вашият идеал, както го изгубиха преди 2000 години евреите, които отхвърлиха учението на Христа. Днес те изправят вече своята погрешка, и няма да остане народ на земята, който да не се преклони пред тази Истина и да не я приложи. Сега и вие, българите, колкото по-рано възприемете това учение, толкова по-добре ще бжде за вас.

Беседа, джржана в читалище „Надежда“,
на 19 август 1922 година.

гр. В. Тжрново.

4^{1/2} ч. сл. обед.

СЪВЪРШЕНИЯ МЪЖ.

Тайна молитва.

Ще ви прочета четвъртата глава от Посланието към Ефесияните. След третия стих Учителя каза: Разбира се, говори се за учениците вътре в църквата. Един Господ, значи, една Любов.

Ние сме стигнали до една фаза в живота, в която трябва да се направи едно видоизменение на нашите схващания и разбирания. Всички красноречиви теории и проповеди, които можете да слушате, ако не се приложат принципиално и разумно, ще бждат, като описание на хубави обеда, как хората се хранят, без вие да участвувате в тия обеда — описват хубавите пуйки, ябълки, круши, баници, и някой път лигите ви ще потекат, но само мислено ще се храните. Сега, в пжтя, по който вжрвим, сме дошли до едно място, дето вече Божествената Светлина и Божествената Любов могат да ни озарят, и ние можем да имаме едно приложение на туй учение, не в големи размери, но в малки. Запример, имате опитността, когато сте се разгневили на някой ваш стар, 20 годишен приятел, с когото сте живели много приятелски, и за една малка причина вие се скарвате, не искате да се срещнете. И вие, сега, трябва да кажете: „Заради любовта на моя Господ, в която живея, аз ще премахна, ще се помъжа

да побежда тия горчивини“. Заради тази любов ще се постараете да превърнете тази обида, тия горчиви чувства в сладки. То е една наука. Вие ще кажете: „Аз не мога, той ме обиди крѣвно“. Ама че там е всичката мъчнотия, че той не разбираше; ако разбираше, не щеше да ви обиди. Ако разбирате законите, ще знаете как да превръщате тия енергии, пък ако не знаете, не ще можете да ги превръщате. А пък какво струва един закон с празни залжвания? Аз ще ви приведа един пример за тия празни залжвания. В Ямбол има един дарак, който се кара с един кон. На дарака има подвижна площадка, върху която турят малко сено, поставено на разстояние половин до един метър от коня. В стремлението си да достигне сеното, той целия ден се движи и развлаче вълната. И надвечер му дават малко сено. Така и ние цял живот посветяваме за постигане на известни идеали. Най-после получим малко сено. Тогава казваме: Не можахме да ги реализираме, но втори път като дойдем, ще успеем. Втори път дойдеш, пак същото сено намериш. При сегашните условия пак ще ви кажа: „Онези от вас, които съж. на девет месеца, пък им непременно трябва да се отреже“. Аз съм решил на девет-месечните от вас, да им се режат пъповете безпощадно. И да плачите и да не плачите, ще ви режа пъповете, ще скъсам връзките с вашия стар живот; и да се сжрдите и да не се сжрдите, трябва да се отрежат. И вие ще станете самостоятелни.

Вие си казвате: „До сега майка ми ме е гледала, но като ми се отреже пжпа, какво ще стане?“ Какво ще правиш? Ще почнеш да дишаш, и да живееш един самостоятелен живот.

И сега, апостол Павел в 13-я стих на тази глава казва: „Докле достигнем всинца в единство на вярата и на познанието на Сина Божия в сжвжршен мжж, в мярата на вжзраста на Христовата пжлнота“ — вяра, разбира знанието, джлбокото познание на тази вяра. „Но аз вярвам в Господа!“ Вярване разбира, да се качиш горе на Мусала, и да се вжрнеш без да се разболееш, и на втория ден да отидеш на нивата да работиш. Да отидеш на Мусала и цяла седмица да те болят краката, това не е знание. Има такива машинисти, които, като карат машините, задржстват ги, не могат да използват енергията им, уморяват ги, а онзи майстор разбира, как да ги поправи и разбира, как да подкара своята машина.

„В единството на вярата докле достигнем всинца, в единството на вярата и познанието на Сина Божия в сжвжршен мжж, в мярата на вжзраста на Христовата пжлнота, да не сме вече младенци, блжскани и завличани от всеки вятжр на учението, с човеческото лжстене, с прониство по ухищерението на измамата, но с истинство в любовта да порастнем по всичко в него, който е главата Христос“. „Познание на Сина Божия“ — познанието става всякога чрез любовта. Никога не можете да познаете

човек, когото не обичате. Може да познаете само този, когото обичате. Ако мислите, че чрез каква и да е философия ще познаете Бога, ще можете да се домогните до мъдростта, лжжете се. И до мъдростта е потребна любов, и то много по-велика, от колкото сегашната, обикновена любов, която имаме. Вие ще кажете, защо ви е знанието? Има мнозина помежду нас, както и в света има, които десетки години разправят за едно и също нещо. Запример, те сж отишли на гости някжде, не ги нагостили, не ги посрещнали добре, малко хладничко се отнесли, и те идат на едно място, ще го разправят, на друго място сжщото ще разправят, мине година — две, разправят, разправят това 150 пжти. Какво спечелиха? Не ги посрещнали, не ги нагостили. Разправй веднаж, турй кржст, забравй го. Сега, важна е причината на тези неща, защо ние обичаме да разправяме старите работи. Аз мога да изтжлкувам този факт малко друго-яче. Представете си, че се раждате в едно семейство с пжлно сжзнение на един вжзрастен човек, но сте в едно малко тело и майка ви вижда, че вашия стомах може да яде само млечице, тя сжзнава, че телото ви е слабо. Тази майка ви храни само с млечице. А вие мислите, че с духа си много нещо можете да направите. Вие искате твжрда храна. Вие постоянно се сжрдите. Питам: кой разбира по-добре, вие или майка ви? Ако сте отишли някжде на гости и тия хора не сж ви нахранили хубаво, то е, защото те разбират, че тази

твърда храна не е за вас. Казвате си: „Представете си, сложиха ни печен лук и варени картошки, това ядене ли е? После ни дадоха топла вода. Нито баница ни точиха, нито кокошка заклаха, нито винце наточиха“. Сега, всички вие, ученици на Бялото Братство, трябва да се различавате с нещо. Сжс своите вярвания не, с вярвания света се различава. Толкова вярвания има, че и суеверие има в света, и света страда от много вяра, но вяра не в истината, а вяра в лжжката. Има даже учени хора в България и другаде, които в Бога не вярват, но в магия вярват, в врачувания вярват, в кафе вярват. Има мнозина, на които да им проповядваш за онзи свят, ще кажат: „Остави ме, погледай ми на кафето, обжрни чашата и виж, дали ще сполуча“. Вярва! Е, как ще определите тези два противоположни факта? Аз наричам това развращение на човешките чувства. Като не познаха Бога, и Бог ги остави да се заблудят в тия суеверия“. Че ако ти имаш Божията Любов, ще знаеш, какво е писано в Неговото кафе. И на всеки едного аз мога да му кажа, какво му е бждещето. Какво ви е бждещето? Ако мъжа стане сутринта, и се скара с жена си, с сина си или с дъщеря си, може ли да мисли, че ще му вжрви работата? Не, каквото похване него ден, ще бжде катастрофално. Ако е работник, няма да му вжрви работата; ако е дърводелец, най-малко на две — три места ще се пореже; ако е писател, ума му ще бжде разсеян и нищо няма да

може да напише. Мислите ли, че ако ние не се примирим с Бога, и нашите сърца не се изпжлнят с онази Божествена Любов, че ние ще свжршим нещо? Нищо не можем да извжршим. Постоянно в душата ни ще има едно противоречие, едно незадоволство. Ние сме недоволни, липсва ни нещо. Какво? Липсва ни Божествената Любов, и то сжщинската Любов, защото сегашната любов мяза на едно малко чучурче, при което сес жбират 20 души, ще се скарат и ще стане сбиване. На малко чучурче хората ще се скарват и сбиват, но ако този чучур е голям, и могат 100 — 200 да си пжлнят чубурите, ще ли има караница? Няма да има караница. Следователно, всички ние трябва да се приближим при този Божествен извор на Любовта. Сега, в вашите умове израства идеята: Как? Този вжпрос сам по себе си ще се реши. Когато човек яде, как ще яде? Трябва да огладнее. Когато се зароди онзи вжтрешен глад, тогава яденето е сладко и полезно. Сжщия закон е и тук: ако ние оставим тази Божествена Любов да говори в душите ни — а тя идва периодически — ще можем да я вжзприемем. Тя еднакво действува, но понеже ние едновременно се движим и в света и около Бога, то положението ни постоянно се мени. Всякога ние нямаме еднакво разположение за любовта. Аз мога да туря на изпитание кой и да е проповедник, да изпитам силата му: ще го джържа 10 дня гладен, и ще го пратя в една аудитория да проповядва — сжс сжщото усжрдие той няма да проповядва. Той трябва най-пжрво да се нахрани. С това

аз правя един паралел. Често ние трябва да си помагаме взаимно. В Бялото Братство вие всинца трябва да имате едно сплотяване, не да живеете индивидуален живот, но взаимно да си помагате. Ако 10, 20, 30, 100 души сж сжедени в един ум, в едно сърце, могат да извършат успешно каквато и да е работа. А един човек, или 20 души разделени, много по-малко може да я свършат. Следователно, на физическото поле се изисква сплотяване, обединяване, образуване на тези братства. И всички трябва да употребим, да посветим известно време за физически труд. Труда да бжде за ония братя, на които трябва да се помага. Всинца трябва да помагаме. У нас ще положим като принцип това, че всички трябва да работим, а не да ставаме роби на труда, и нашата работа трябва да бжде едно удоволствие. После, ние няма да се занимаваме с вярвания, кое е право и кое криво. Често се раждат в градовете разделяния между някои братя — не се обичат. Аз казвам, че това сж хора, които няма какво да правят, без работа сж, разделят се. Вземете някой фалирал търговец, като няма работа, отваря тевтера, гледа, кой има да му дава, та да го даде под сжд. А той е християнин, знае, че не трябва да го дава под сжд. „Не сжди брата си“. — „Да но трябва да се прехранвам, ще го сжда“. Ние ще вземем да изгорим всички стари тевтери, ще забравим всичко речено-казано. Стария живот нали го отказваме? Стария живот сжвършено ще изчезне. Сега започва новия живот

на Любовта. И Господ тжй казва: „Ще залича всичките ви грехове, и ще ги хвърля зад гърба си“. Ние тжй ще заличим всичко, и ще започнем новия живот на Любовта. Туй, което хвърлим, него вечерно време ще го носим като тор, ще торим нивите си. И когато някой брат ти донесе малко тор, ти го занеси на нивата си и я натори.

Сега, за всички ония братя, които сж готови, ние мислим да основем школа, да се занимавате, да работите, и физически и духовно и умствено, да се развивате. В тази школа ще се дават теми, които трябва да развивате, задачи, които трябва да решавате. Какви сж тези задачи? Аз, преди година и по-рано на братята в София, на мъже и жени, казвах често: „Представете си, че някоя нощ отидите самички на Витоша!“ Те казаха: „Учителю, ти не знаеш ли общественото мнение, какво ще стане? Сама жена може ли да отиде на Витоша? Нашето дело може да се компрометира“. — Няма нищо, аз тжй само казах, само тжй питам. Някой пжт пак ги запитвам. Една вечер, в едно събрание с по-вече от 200 — 300 души, казвам: от тази вечер давам един изпит на всички ученици: посред нощ в 12 часа точно, ще тржгните от дома си, и всеки сам ще отиде на Витоша. Сами ще си намерите пжтя, и ще се върнете. Те ме гледат тжй, дали работата е сериозна. Сериозна е, ще се опитате. Казвам: в една година време ще изпжлните тази задача. Който има любов, решението на задачата ще бжде сполучливо. Започва едно разговаряне,

едно оживление. И в три седмици отгоре, изпжлниха задачата. И най-страхливите софийнки отидоха на Витоша, изредиха се всички, 200 — 250 души, и най-малките момичета дори. Сега, за през тази година ние имаме една задача, тя не е за всички, а само за някои. Някои искат да бждат пжрви, ще им дадем пжрвото място, ние имаме много столове, ще ви дадем пжрвите, но ще направим следуюция опит: от всички градове в Бжлгария, които искат, ще направим с тях една обща екскурзия от Чам-Курия до Мусала, денем. Най-пжрво ще минем през долината на Марица, през „Рилската пустиня“ от южната страна на Мусала ще се изкачим, и ще слезем през северната страна, през Бистричката долина. Това ще бжде денем пжрвия пжт. Втория пжт ще минем по месечина, третия пжт — в тжмна нощ, когато няма месечина, и четвжртия пжт ще минем през една много бурна нощ. Тогава много души ще бждем, от 200 — 300. То е лесно. Но сега мжчното ще дойде. После ще ви пратим двама по двама, да мините денем, после по месечина, през тжмна нощ и най-после през бурна нощ. След това сами ще мините денем, вжв време на месечина, през тжмна нощ и бурна нощ. И тогава ще кажем: ти си ученик, ти всичко можеш да направиш. Ще пристжлим, това трябва да стане, да се калите, за да опитате вашата смелост и вашето юначество. Сега не знаете какво можете да извжршите. Вие казвате, че имате воля. Да се качиш на Мусала, да минеш през

„Рилската пустиня“ и да се вжрнеш толкова пжти, в теб ще има пробудено сжзнание, малко ще се пробуди сжзнанието ти. Сега, разбира се, тези екскурзии ще ги направим сжзнателно, с чисто научни цели, сжобразно с природните закони, ще изберем времето и начина. Сега вие ще кажете: „Ами пари, средства?“ Всичко ще се нареди, не мислете за това. Когато дойде време да правим тези опити, част от нашите братя ще останат да уреждат работите на другите. Тжй ще уредим, че сжс всинца ще направим опит, да видим кой колко може да издържи. Някой от вас може да се ухитрят и да кажат, че сж ходили. Ние ще пратим отподире им двама трима души, от далеч, да ги сжгледателствуват. Те ще бждат от невидимия мир. Непременно ще мините. Някои от Софийнци колективно минаха пжрвия опит. Двама по двама не сж минали. Денем минаха, и по месечина минаха, а през тжмна и бурна нощ не сж минали. Още три опита колективно има да минат, след туй по двама и после един по един. Дванадесет пжти е това! Като мините 12 пжти през Мусала, ще се сжбудят у вас всички клетки, и вие ще се подмладите най-малко с 45 години в бждеще. Ще станете млади, и като се вжрнете, ще припкате като някой телец, ще се чудите на онази промена, която е станала вжв вас. Сега, ние ще се сжединим. Земята е направена от много планини, реки, долини и всичко туй е едно училище. То си има своето предназначение. Туй е едно обуче-

ние. В планините сж складирани ония велики енергии, от които трябва да черпим. Така сжщо и в долините и в реките. Да, това е пжрвият опит. Сега, като свжршите това, ще владеете вече стихии в природата, няма да ви е страх от вятжр, град и буря. Сега ви е страх от мечки и вжлци, но ще ви пратим в Родопите, там, дето има най-много мечки. И тоя опит ще дойде. Най-пжрво ще направим опита колективно. Ще ви кажем де има мечки. Ще срещнем някоя мечка и ще видим, тя ли ще бяга, или ние ще бягаме. То сега колективно лесно е, мечката ще бяга от нас. После ще правим опита двама по двама, после един по един и тогава, като срещнеш мечката, ще гледаш, тя ли ще се отбие от пжтя или ти ще се отбиеш. Туй е второто каляване на човешката воля. Само при една мечка ти можеш да се калиш. Зашото, ако ти победиш, и мечката познае, че ти си господар, ще приееш един характер на изджржливост. В България, Слава Богу, мечки има достатжчно. Ако някой се уплаши, ще го тресе най-малко три години. Тогава няма да го пращаме. Нали искате да бждете ученици? Аз ни най-малко няма да ви пращам в менажерия, а в гората ще ви пратя. И то е много хубаво да срещнеш една мечка. Тя да те изненада, и ти да я изненадаш. Колко интересно сжбитие, да можеш да обуздаеш този инстинктивен страх! Ума ти не може да работи, и ти хукваш да бягаш. В това време ти трябва да му вжздействуващ, да спреш този страх и да кажеш, че

в тази мечка живее Господ, и нищо по-вече. Тя ще те разбере. Направо ще вжрвиш и ще дойдеш до нея, ако тя не се отбие, ти ще се отбиеш. Ако тя те счита за много сръчен, смел, решителен, тя ще ти направи пжт, а ако си страхлив, ти ще се отбиеш. И като мине покрай тебе, ще те наплюе и ще каже: „Такъв юнак да не си“. Е, питам сега: С този страх, който имаме, какво може да извършим? Смелост трябва. Тази сутрин се явиха мечки пред нас, създадоха тревога. Изпжкна, че тези хора револвери сж ималм, ками. Сжщия закон е. Мечки има, трябва да се пазим. „Докле достигнем всинца единство на вярата“... Единството седи в следущето: когато някой тржгне да направи този опит, ние казваме: „Той няма да го направи“. Не, трябва да му кажем, че ще го направи. На тези приятели, които отидоха, казаха им, че няма да направят опита. Казах: „Бждете уверени, че ако спазите правилата, ще го направите“. Като тржгните, от никого не искайте сжвет, не бойте се, нищо няма да стане. Нека кажат всички ония, които изпжлниха опита, как излезе. Много добре излезе. Ако се заблудите из пжтя, вжрвете из коя и да е посока, ще го намерите, защото има един вжтрешен закон, който ржководи, и ние трябва да пробудим туй велико Божествено чувство. Така ние сами ще се ориентираме в тоз живот, по-правилно ще се разберем. Сега, ние ще образуваме тази мистична, окултна школа. Има материал приготвен. Може би, тези беседи ще се напишат.

специално ще се проучват, ще се пише върху зададени теми. То е вече упражнение, и каквото вие направите, то ще бжде за вас. Ще започнат тогава да ви дават изпити. Които сж в провинцията, ще дойдат в София, ще ви приемат за една вечер, и ще отидите на Витоша, ще изпълните задачата. Ако нямате пари, ще дойдете на наши разноски. Пжк, ако имате средства, сами ще си платите. Сега, ние ще образуваме един фонд за подпомагане на учениците. На всякъде в градовете ще се образуват тези школи. Селата ще гледат да се присъединят към градовете. Постепенно тази работа ще ви се разясни. Има известни правила, ще ги знаете. Но, започва една сериозна работа.

После, друго нещо. Ние ще образуваме един фонд от средствата, които сж добити чисто от нашия труд. Запример, всеки един от вас ще определи да работи един час през деня за Господа. Ще работи, ще вложи труда си, за да изкара нещо, а не да дава от платата си. Той ще държи своята плата. Той ще се моли да намери нещо, и да вложи личния си труд. И каквото спечели от личен труд, него ще влага. Туй ще се благослови, защото е излязло от нашия труд. Такива пари сж вече благословени, с тях можем да работим. Сега, от другаде можем да вземем пари, но те няма да ни помогнат. Само по един час на ден ще употребите за тази работа. На по-младите, на класа от 50 души млади ученици в София, дадох следната задача: за една седмица, всеки един от тях да изкара

10

прехраната си, хляба си от личен труд. Баша му праща пари, но той сам ще си изкара прехраната, хем ще учи, хем ще си изкара прехраната. Той ще тжрси случай 2—3 часа на ден да работи за Господа. Някои от тия ученици изкараха доста сполучливо, но на някои опита не излезе сполучлив. Защо? Защото ти, като имаш пари, попишаш джоба си и казваш, че вярваш в Бога, но вярваш в парите, а не в Бога. Трябва да се учим да уповаваме на себе си, а не на парите. Да усетиш джоба си празен, но да уповаваш на ржцете си, на труда, на знанията си и да кажеш: „Аз ще намеря работа“.

Един от младите ученици, който има достатъчно средства, казва: „Аз ще отида в друг град, далече, дето не ме познават, ще се преоблека, и ще си изкарам прехраната за една седмица. Без пари ще си пробия пжт“. И да имаш приятели, да си като че не познаваш никого. Туй е изкуство. Тези сж изпитите, които всички окултни ученици ще минат теоритически, а на опит. Ако искате, аз ще ви джржа пжрвия изпит. Ако някой се сжмнява, може да го придружа, да види, как лесно може да намери работа. Сега ще ви улесним. Най-пжрво ще ви прекараме през най-мжчните изпити, после ще ви улесним в пжтя. Как? Аз ще ви улесня по следующия начин. След като минете изпита, ще отидете някжде, ще ви дам начин, как да лекувате. Останете гладен, ще идете да питат някжде, в някое село, има ли някой болен, ще го изцерите, и те ще ви нахранят.

Ще ви дам малки пилюлчета, ще ги носите в джоба си, и като дадете някому, той ще оздравее. Най-после, като не можете да намерите работа, ще питате: има ли някой парализиран, напр. от 2 — 5 години, или неврастеник, и ако се укаже такъв, ще отидете при него, ще се разговаряте с него и ще го излекувате. И бждете уверени, най-малко един обед ще ви дадат. Тия пилюлчета ще ви се дадат, когато минете по-мжчните опити, защото първо ще трябва да се калите. На всинца ви трябва воля. Напр., между вас има много сръдня. Някои искат да направят много нещо, но сръдната между тях започва много бързо. Имат събрана енергия, скарват се. Един казва: „Аз искам туй да направя“, друг казва: „Аз искам туй да направя“. Разбягват се един по един, и най-после остава само един и той казва: „Няма какво да ги слушам, ще свърша при най-големите мжнотии.“ Няма защо да се сръдите, тя е Божия работа. При най-големите мжнотии ще я свършите, това е характер. Ако не можем да победим най-големите мжнотии, които се срещат в света, тогава за какво ще бжде готови? Сега, в тази школа няма да бжде погълнато всичкото ви време, аз искам от вас на ден само по един час за школата. Значи, в годината 360 часа за школата, или за „Божественото училище“, както аз го наричам. Един час да работите, е достатъчно за сега. Мислите ли че е много? Не е много. Тогава, когато почне да се образува школата, да не се роди състе-

зание защо щяло да се образува клас за млади. Ще има общ клас, в който ще влезат и стари и млади, а за младите от известна възраст ще има специален клас. Това е в реда на нещата, туй да не ви шокира. Синът отива на училище, бащата се радва, казва: „Нека се учи.“ Бащата не може заедно със сина си да се учи. Той казва: „Втори път като се преродя на земята, тогава и аз ще уча. Сега аз ще работя, пък сина ми ще учи“.

Сега, нещо за братските градини. Запр., какво сте направили вие до сега за братските градини? На колко места сж направени братски градини? Само в Айтос, мисля, има. На друго място няма. То е пак достатъчно. Сега, по-добре, ако впрегнем колективно нашия труд, и трябва да го впрегнем така, че да се комуникира не капитала, но труда, работата. И аз сжм уверен, че във всинца вас има желание, сили, способности, вие всичко може да направите, само че още не познавате себе си. Като ходихме на Мусала, аз се уверих, че мнозина могат да направят това. На опит им доказах, че може. Бяхме 116 души, и стигнахме до най-мъжкото място, до най-горното езеро. Пътят бе затворен с преспа сняг на дължина до 100 метра, и който рече да мине по този път, би пожертвувал живота си. Мотики нямаме, лопати нямаме да направим път. Сядат всички и гледат, да се върнем ли или да продължим? Пред нас една стръмина с камъни, и ако се качиш и бутнеш някой камък, може да те завлече. Всички тия 116

души се спират и казват: „Учителю, какво трябва да направим, назад или нагоре?“. Казвам: „Нагоре“. Всички ония жени, млади и стари като попжплиха нагоре... Сестрите най-първо попжплиха, мжжете, и те се насжрчиха. Само покрай мене мина едно малко камжче. Казвам: Задачата е много хубава. И всички излязоха благополучно на Мусала. Там седяхме 5 — 6 часа, когато на Мусала не е бивало случай да се седи повече от 15—20 минути. Казвам: Често могат да се явят големи мжчнотии, не бойте се! Като дойдете до най-голямата мжчнотия, ще опитате най-великия разумен закон, който работи в природата. Не е вжпроса да подобрим живота си, но да работим в туй велико царство, което иде сега. Ние трябва да станем служители, трябва да се приготвим. Ще наредим вжв всички градове, в които има школа, да идват братята да ви посещават, ще има обмeна, ще бждем всички праволинейни и искрени, за да може знанието, истината, любовта, мждростта да се вселят, да се назидаваме и де даваме потик за работа. Не да идем в някой град да сжздадем малко разноголасие, но да дадем потик за работа. Ония, които сж способни за учение, ще им се даде учение; ония, които сж способни за работа, работа ще им се даде. Кой за каквото е способен, трябва да му се даде поле да се прояви. Туй се изисква сега от вас и, както ви казах тази сутрин, всички ще минете по закона на Любовта, и ще дадете обещание за една година:

готови ли сте, каквото ви кажат да го изпълните, без никакви уговорки? Да или не? После няма да кажете: „Аз така не мислих.“ Вие ще си примерите силите, и ще видите, дали можете да го направите съзнателно. Не искам да се разкайвате. Ако във вас работи закона на любовта, опита ще бъде много сполучлив, обаче, дойде ли най-малкото съмнение, резултатите са лоши. Ако го направите със съзнание заради Бога, Бялото Братство ще ви съдейства. Ще ви се яви нов потик за работа, ще ви покажат нови методи за работа. Друго-яче, колкото и да ви разправам, няма да го разберете. Достатъчно е два пъти да се качите на Мусала, много нещо ще научите, друго-яче ще разберете живота, други разбирания ще имате. Ако се качите вечерно време, съвсем друго нещо ще, е още по-добре ще разберете, просветление иде. Сега, със споровете ние нямаме намерение да се занимаваме. Споровете ще ги разглеждате по закона на любовта. Ние знаем защо стават споровете. Ако някой има да дава някому, ако той сам не може да си плати, ние ще му платим дълговете, и ще му кажем: „Братко, още един път да не правиш дългове.“ А на онзи, който е дал пари, ще кажем: „Ти втори път не давай, или пак, като дадеш, трябва да ги забравиш; ако не можеш да ги забравиш, не давай“. Ако дойде някой дати иска, ще му кажеш тъй: „Ти тези пари заради Господа ли ги искаш, или на заем от мене? Ако от мен искаш на заем, ще ги вър-

неш скоро; ако ги искаш заради Господа, работата е свършена, аз ще ти дам, и ще ги забравя.“ Трябва да знаем, заради Господа ли даваме, или на заем даваме. Казва: „Дадох ти пари на заем.“ „Хубаво, ще ви ги върна.“ „Аз му ги дадох заради Господа.“ Ще ги забравиш, нищо повече, туй е закон. Ако забравим, Господ ще ни благослови, Бог ще изправи нашата работа, ще Го опитаме. Нали ще Го опитаме? Защото е писано в Евангелието, Господ казва: „Опитайте ме и вижте, че съм благ.“ Христос казва: „Ако думите ми пребждват във вас, и вие пребждвате в Мене, Аз и Отец ми ще дойдем и жилище ще направим във вас, и каквото попросите, ще ви бжде.“ Но като изпълним всичките условия, които Великия Божествен закон изисква, всичко е възможно.

Сега ще гледаме да вждворим мир в себе си. Аз се радвам, че между вас се вждвори Божествена хармония на единство.

Утре ще говорим по-обстойно върху този фонд, напр. методите за чисто материалната работа. Да кажем, че някои нямат възможност да извършат нещо на физическото поле, тогава ще го извършат в духовния свят, т. е. като служат на болни безвъзмездно, или може да го извършат и в умствения свят, но без да им се плати. Да кажем, че на някой окултен ученик се даде тази задача: ще ви пратим при някой паралитик, парализиран от 10 години, да го излекувате с вашите сили, да покажете знанието си. Ще определим да се мо-

лите за този човек по два часа на ден, и туй може да се продължи два месеца — 120 часа усърдна молитва, то е една работа. И знаете ли как ще се кали вашата воля? Лекуването често се дължи на вашата воля. Аз съм загатвал, че има болести, като ставния ревматизъм, които се лекуват с вода водно лекуване, но може да се излекуват и с човешката воля, само че трябва да се знаят вътрешните течения. Но, трябва да се кали човешката воля; значи, това е система, начини, методи. Тази работа не е лесна. Всички няма да се занимавате с лекуване.

Но онези от вас, и най-страхливите и най-безстрашните, ще минете през Мусала поне най-малко един път. Тази година всички приятели, които съм записани в школата, ще минат един път през Мусала. Аз ще бъда с вас. Сами няма да ви пратя. В тия екскурзии, които ще направим, аз ще бъда с вас, и ще ви покажа всичките правила. Когато минавате и по месецина, и в тъмна нощ, и тогава ще бъда с вас, но, като дойде в бурна нощ... И в бурно време ще бъда с вас. Ще изучим тия електрически и магнетически течения, ще изучим растенията, билките, водите, изворите, техните свойства и качества, тжй че, като ви види някой, да знае, да ви познава, да се отличавате поне като екскурзиянти, ако не повече. До сега хората все по пещерите се криеха, а ние ще се изкачваме по високите места, по върховете. Всички светии съм ставали светии по пещерите, а за нас, дошло е време — по високите вър-

хове. Ще се постареем, през тази година, на първо място, да подобрим жилищата си, телата си, да ги подобрим заради Господа; да подобрим малко сърцата си и умовете си чрез екскурзии. Ще направим някоя екскурзия и във виелица, в сняг, най-малко до 30 — 40 сантиметра дълбочина на някое планинско място и то с тези, които сж по-юнаци. То ще бжде за през зимата, като дойде другата година.

Нека от всичките градове, ония, които сж любители за школата, да се самоопределят. Два класа ще се направят: един общ клас, и един специален. Самата работа през цялата година ще се определи по-точно, но сега не може да се направи по-детайлно. От всичките по-големи градове сега ще се сжберете да обмислите малко, да видите колко ще възлезете на брой. И които влезат в класа, да учат поне един час през деня. Работата ще се оформи. Ще се образува връзка за изпращането на всички беседи, на лекциите, които сж потребни. После, от клас в клас постоянно ще се посещавате. Софийнци ще отиват в провинцията, всяко място ще се посети веднаж в месеца, най-малко 12 пъти в годината. Тжй щото, всеки град ще има 12 посещения в годината. Ще се изберат приятели, братя-делегати, и тогава ще се опжлноможат. Ще искам да направим тази работа обстойно. Ще ви дадем работа, план, теми, ще сжберем потребните необходими материали за школата. Материала сжществува, но трябва да се подреди сжобразно сжс се-

гашните нужди, които съществуват. И това ще бъде една сериозна работа. Като почнете да учите, ще се подмладите в християнски смисъл, аз разбирам: в закона на любовта. Ще разберете, че има какво да работите за Бога. Не мислете вече, че остаряхте, че трябва да минете в другия свят. Сега, за утре, неделя, всички трябва да решите, да дадете обещание върху това, което днес ви говорих. Трябва да се решите, и то само онези, които поемат задължението да се подчинят и да работят за една година. Никой от вас да не даде едно обещание и да не го изпълни. Аз го освобождавам, нека си седи свободен. Но, който иска да даде обещание за една година, той трябва да седи на думата си, да го изпълни точ в точ. Да се знае, че когато иска да служи на Бога, трябва да има само една мисъл. И тогава, туй мотото, което се даде тази сутрин, всеки може да го препише; но който не даде обещание, няма защо да го преписва, може да го прочете само, като казвам, че който го е страх, нека да си помисли, ние не бързаме. Да не би у вас да се роди друго мнение: Нас искат да ни впримчат, да ни хванат. Да не мислите така. Не, доброволно ще се подчините, за да направите опита. Ами как, вие, като искате да търсите някое имане в някоя пещера, нали ще трябва да се подчините, да коленичите, да пълпите. Има ли нещо смешно? Защо? Ако в една пещера пълпите, то е за да намерите имането. Стига да имате смелостта да влезете. После, има доста

способни братя, и чрез тях ще внесем от всички изкуства у нас. Каквото изкуство имате, трябва да го развиете, всичко да се употреби за работа. Да видим, какво можем да направим за една година. Като се работи по един час на ден, ще видим какво можем да съберем за една година отгоре. Като се образува този фонд, тогава, от общия клас ще изберете 12 души. съвет ще бъдат, те ще държат сметките. Те ще дават средства за учениците, за братята, които ходят от едно място на друго. Този съвет ще се грижи за издвигането на тези пари, за всички благородни цели. Ако някой от учениците напише нещо хубаво, труда му ще се напечати. Ако някой иска да иде, да изпълни задача, а няма средства, ще му се дадат средства. Тъй щото от същите средства, от този фонд може да се отворят и братски гостилници, братски домове. Във всеки един град трябва да има братски дом, да има поне две легла, та, като дойде един брат, да има къде да се спре. Като дойде един брат и остане в някой дом, той му оставя своето благословение; а ако дойде и не го приемат, той е недоволен, оставя една лоша мисъл и си отива. А защо да не оставим туй благословение в домовете? Сега, желателно е, във всичките градове, да се зароди тази инициатива, да има две-три легла, та, като дойде един брат да не става потриване: „тук не може, там не може.“ Братски дом е, ще го поканим да си отпочине, ще го нагостим, и ще го изпратим

радостени и весел. Това е една отлична идея, която трябва да се приложи още тази година! Сега, аз искам най-първо от старо-загорци — две легла, от ново-загорци — две; от бургазлии — две; от айтосчани — две; от казанлъжчани — две; от ямболчани — две; от пловдивчани — две; от шуменци — две; от варненци — две; от панагюрци — две; от софиянци — пет. Може ли пет? Защото всички до сега все тжйми казват: „Дойдем в София, не ни приемат.“ И тжй, като дойде сега някой брат, ще му кажем: „Ето, имаме, еди-къде си място.“ Сега, в селата повече легла има. От Търново искаме две легла; от Русе — три; от Сливен — три; от Свищов — две; от Лом — две; от Видин — две; от Габрово — две; от Пазарджик — едно; от Севлиево — две; от Карнобат — едно; Трявна — едно; с. Кортен — две; с. Гжрци — две; с. Лжджене, Бургазко — едно; Карлово — две; Петрич — едно; Рахово — едно; Елена — едно. Значи, имаме успех в туй отношение.

Прочете се „добрата молитва“.

5 ч. с. Утринна молитва.

1. Благославяй, душе моя, Господа.

2. Любовта за работата на Духа Христов.
(Това е мотото за работа днес през целия ден).

3. Любов за приложение, любов за изпълнение.

4. Любов за възрастване на всичко добро в нашите сърца.

И тогава тази формула вие ще си я превърнете така

Любов за възрастване на всичко добро
в моето сърце.

Сега, туй, което ще ви говоря, никой да не пише, то да ви остане откровение.

Най-силната крепост против всички болести е чистотата. И като ученици на окултната школа, необходима ви е чистотата. Без чистота нищо не можете да извършите. Учениците на окултната школа, мъже и жени, без чистотата нищо не могат да извършат. Абсолютна вътрешна чистота трябва. Аз говоря за вътрешна чистота — чистота на сърцето. За да може учителя да предаде право своето учение на своите ученици, той трябва да бъде абсолютно чист. Не е ли чист, той ще ги заведе в левия път. Чист ли е абсолютно, той ще ги води в правия път, на десно. Това е по отношение на учителя. Също така и ученикът, ако не е абсо-

лютно чист, не може да вжрви в правия път, няма да бжде способен да вжрви в този път, и да възприеме Божествената Истина. Затуй в дадения момент, едновременно, и учителът и ученикът, и двамата, трябва да бждат абсолютно чисти. И ако искате вие да предадете Божествената Истина комуто и да е, в дадения момент, вие трябва да бждете абсолютно чисти, и този, който ви слуша, непременно ще възприеме тази истина, и сърцето му ще се обжрне към Бога, ще познае Господа. Сега, аз говоря за абсолютната чистота, а не говоря за обикновената. Абсолютната чистота ви е една необходимост за закона на любовта, тя ви е потребна и при закона на свободата. И когато вие, двама братя или две сестри, се съберете и между вас има едно натегнато състояние, това показва, че сърцата ви са нечисти. Щом не можете да се търпите, показва, че сърцата ви са нечисти, нищо повече. И веднага ще трябва да превърнете вашето състояние. Имайте пред вид, че без чистота не можете да впрегнете никаква природна сила да работи заради вас. Вие може да я впрегнете, но тази сила ще произведе обратни кармически резултати, които с векове трябва да изкупвате. И затуй, от всички ученици на Бялото Братство се изисква абсолютна чистота, за да могат силите в природата да работят за тяхното издигане. Това е абсолютно правило, то е необходимо при закона на свободата. Не спа-

зите ли туй правило, ще останете в левия път спазите ли го, ще бждете на десно.

Сега, Христос, който е глава на това велико училище, изисква тази чистота от вас.

Христос, който е глава на Всемирното Бяло Братство, днес изисква тази чистота от учениците на Бялото Братство в Бжлгария.

5. Забележете си следните стихове:

Обичай, прочее, Господа Бога твоего.

Вжзлюбете се усърдно един друг от чисто сърце.

Любовта не прави зло ближному. Любовта длгготърпи, благосклонна е.

Бог толкоз вжзлюби света, щото даде Сина Своєго Единороднаго, за да познаят всички тази Любов, която носи в себе си Божия живот.

Там, в Писанието, е казано „да не погине“ — аз превеждам — „за да познаят всички тази любов.“

Няма по-голяма любов от тази, щото да положи някой душата си за приятелите си.

6. Ев. Ивана — 14 глава.

Аз искам да внесе един нов импулс вжв вашия ум, като ученици. Този импулс вие не можете да го добиете от никоя книга; каквото и да правите, не можете да го добиете. Сега е един момент, който трябва да използвате: втори път този момент няма да го има. Всяко нещо в природата, в Божествената книга, си има определено време, специално време, и ако се използва, добре, ако не се използва, изгубан е момента, трябва да се чака. Един

свещен импулс трябва да има в душата ви, в сърцето ви, в ума ви, за да можете да се до-
могнете до Божествената Истина.

И не мислете, че някои от вас може да ме изхитрят, да мислят, че ще бждат по-умни, по-хитри от мене. Не, ако е за използване, и аз имам хитрост. Аз съм бил и в двете ложи, и в бялата и в черната, мен никой не може да ме използва. Зная законите и правилата и на едните и на другите, зная и последствията, зная го това от опит. И горе съм бил, и долу съм бил.

Когато аз говоря, че съм от слънцето, подразбирам разумното, Божественото. Защо, ще кажете, слънцето? — Божественото, то е слънцето, защото само в слънцето има мисъл. Дето има мисъл, там съм. Аз съм от Божествения свят. Ако мислите за това слънце, което виждате, то, като се качите на него, нищо няма да намерите. Някой път казваме: „От земята е този човек“. Какво подразбираме? „Земен човек е той“ — значи, има низки желания. Земята е символ.

Един свещен импулс трябва да имаме към тази истина. Чудното е, че аз не съм намерил в дадения момент, мъж или жена, да имат туй будно съзнание за истината, — все ще изопачат нещо. Запример казвам ви: „Чистили ви съ сърцата?“ Вие започвате да философствувате. Никаква философия не се изисква! Чистотата, това е едно произведение, един продукт, или, мога да кажа, един атрибут на Любовта. Само Любовта носи чистотата, и затуй

без Любов не можете да бъдете чисти. Туй трябва да го съзнаете. Влезе ли вече Любовта, произведе ли чистотата, вие ще имате най-великия импулс. Някой казва: „Как?“ Като видиш Божественото лице, своята душа ще се събуди, у тебе ще се яви един импулс да живееш, да работиш, и за тебе в света няма да има нищо невъзможно, всичко ще бъде възможно. Псалмопевица казва: „Когато видя Твоето лице, душата ми ще изпита едно задоволство“. Туй задоволство значи, че нашата душа, нашето сърце ще бъдат събудени. Туй е Божественият импулс — да работим. Тъй ще го схванете! Онези, които нямат чистота, ще отиват в горите, в ъшките ще ги ядат, ще се молят, ще плачат, всичко могат да правят, но това са само приготовления. А онези, които разберат това нещо, след като са изживели 20 — 30 години в пост и молитва, ще проблесне в ума им вътре този лъч и ще кажат: „Туй, което търсим, то е в нас“. То ще дойде само чрез чистотата. Тя иде сега в света, и ще почнете да помагате на своите ближни, братя и сестри. Вие сега търсите това нещо, вземете една книга, обърнете я, казвате: „Тук ще го намеря“. Автора започва много добре, но като го прочетете, остава нещо недоизказано. Казвате: „Този автор ме приготвя за друг“. Вземете втор автор, обърнете книгата, той започва с громки слова, и пак остава нещо недоизказано. Вземете трети автор — същото. Туй, което е недоизказано, то е вътре

вжв вашата душа, там ще го намерите. Последното, което е недоизказано, то е вжв вашата душа. Всеки автор казва: „Аз ви показвам пжтя, а туй, което тжрсите, ще го намерите в еди-коя си глава, в главата, която означава: чистота — в главата на чистотата, вжтре ще го намерите. В тази глава ще намерите всичко онова, което искате“.

За да бждете силни, непременно трябва да бждете чисти! И за да бжде ученика способен, непременно трябва да бжде чист. И белите и черните братя знаят това правило, и имат едно схващане за чистотата, само, че те използват тази чистота в две противоположни направления. Черните братя добиват чистотата и после я опетняват. Те използват чистотата тжй, както ние използваме водата, да измиваме тиганите. Те измиват тиганите си, и нечистата вода после я изхвърлят. Те събират чистотата тжй, както някой проводник. Те казват: „Нас ни трябва вода, за да измием тиганите си“. Казвам: „Защо изкушавате хората? Вода им трябва на тях“. Кажи: „Ти имаш чистота в твоето сжрце, малко от твоето чисто сжрце може ли да ни дадеш, да изчистим кжщата си?“ И после, като изчистят кжщата си, казват: „Благодаря ти, пак ще те посетя“. И затова черните братя, в туй отношение, сега, сж затвърдели. По причина на тази леност, те забравили туй изкуство да придобиват чистота, и сега пречат на другите хора да я добиват. И сега, вие, тржгнете, като

тях да обещаваме: „Ние пари ще ви дадем“. Една жена е чиста, дойдете да ѝ обещаваме туй-онуй, пари, докато използвате чистотата ѝ. После, като използвате чистотата ѝ, оставяте я. Търговия е това! В божествения свят чистотата не се продава! За нищо в света не продавайте вашата чистота! През тази чистота ще минава любовта в другите, и нека хората се ползват от вашата любов. И любовта в тях ще внесе чистота. Чистотата, това е резултат на любовта. Ако любовта мине през вас в другите хора, тази любов ще внесе чистота, и тази чистота ще произведе любов. Ученика трябва да бжде чист, за да може да се учи.

Сега, аз пак чета във вашите очи мисълта, вие казвате: „Толкова години ние все за Бога говорим, това сме направили, онова сме направили, и да бждем пак нечисти!“ Тази чистота, с която се занимавате, тя е обикновена чистота, аз за нея не говоря. Чистотата, за която ви говоря, тя е необикновена чистота, необикновена чистота на сърцето. Когато тази чистота влезе вътре в сърцето, лицето ви добива друг оттенък, други черти, които окрасяват човешкото лице. И ако вие искате да бждете красиви, външната ви форма да стане красива, непременно трябва да дойде чистотата във вашето сърце. Тази чистота ще се отрази във вашето лице, и вие ще придобиете красота. Красотата е резултат на чистотата. Ние трябва да бждем красиви, непременно трябва да бждем красиви. Можете ли вие да си пред-

ставите един светия хилав, или един ангел хилав, блед? Можете ли да си представите, че ангелите на небето сж жлти, хилави, изпити? Не, всички ингели сж красиви, с красота, която е желателна. А тази „красота“, която сегашните хора имат, това е резултат на черната ложа. Всички в черната ложа сж хилави. Някои от тях сж красиви, но повечето от тях сж изродени, хилави.

Вие, сестри, готови ли сте вече да не огорчавате Господа в сжрцето си? (Отговарят: „готови сме.“) Готови сте, да. Е, тогава ще ви дам пжрвият опит. Вие, братя, готови ли сте? (Отговарят: „готови сме, Учителю!“). За какво сте готови? — „Да не огорчаваме Господа в сжрцето си.“ И на вас, братя, ще дам пжрвият опит. Запишете си го: ще ни се даде пжрвият опит. Вие на себе си в кавички ще си го турите, да не го знае никой: „Да не огорчавам Господа в душата си.“ За какво е пжрвият опит? — Да не се огорчава Господ. И когато човек огорчи Господа, знаете ли какво става с него? Вие, братя, знаете ли какво става? — Остарява преждевременно. Когато човек огорчи Господа, остарява преждевременно, нищо повече, и става негоден за нищо. Туй в кавички ще си го турите за себе си, вие да си го знаете, за вас е то само. „Става негоден за нищо“, в кавички да си го турите.

Сегга, понеже тази мисжл е отрицателна, ще си турите в кавички и следната мисжл:

„А когато човек чрез своята любов весели Господа, подмладява се“.

Тъй че, сега ви давам начин за подмладяване. Като четете пжрвата, отрицателната мисъл, ще заключите с другата, положителната, защото Господ се весели, когато ние правим усилия да живеем съобразно с Неговата Любов. В душата на Господа се заражда голяма радост и голямо веселие. Той се радва, когато види, че в нашата душа има един голям стремеж, един импулс да живеем заради Него. Весели се Господ, радва се и Той като нас. За да успява някой ученик в школата, непременно Господ трябва да бжде весел и радостен в него; той, ученика, не трябва да огорчава Божия Дух в себе си. Тогава той ще има светлина в ума си, за да възприема правилно знанията. Направете един опит: огорчете един ваш приятел, и идете след това да му говорите най-сладките думи, ще видите как ще ви разбере. Нищо няма да остане в сърцето му. Обаче, обича ли ви, той на всяка ваша дума ще се вслушва. Сега, разбира се, туй показва отрицателната страна на характера му, че той е слаб, дете е. Онзи, който се обижда от най-малките работи, дете е. Има деца на греха. Хора, които се обиждат, аз ги наричам „деца на греха“. Щом се обиждат от най-малките работи, деца на греха сж. А хора, които претърпяват всичко заради любовта, наричам ги „деца на любовта“. Разликата между тях деца е следующата: първите деца умират, а вторите — вечно живеят.

И тжй, вие сестри, като ученички на туй училище, ще гледате да не огорчите Господанито в себе си, нито в другите. Всяка дума, всяко обещание, което сте дали, трябва да бжде изпжлнено: то е свещено! Никакво изключение! Обещанието, което си дал, трябва да го изпжлниш, никакво отлагане за утре или за други ден.

Аз сега имах един опит с една от ученичките, която снощи даде едно свещено обещание, но не го изпжлни. Пжрвият изпит, който ѝ дадох, не изджржа. Обеща, че ще изпжлни, а не изджржа — дадох ѝ един изпит и пропадна. Затуй ви джржах днес тази лекция. Дума, дадена в училището, трябва да се изпжлни точно на време, нито минута отлагане. Обещано — казано и свжршено. В нас това трябва да бжде правило за всички. Не трябва да се вжртим на колело. Кажа ли аз нещо — думата ми е дума. На време ще изпжлним всичко. Аз и вие ще бждем точни на времето. Туй е велик Божествен закон, и онзи, който не изпжлни този закон, каквото ми донесе, ще го хвжрля. Книга ли ми донесе, ще я хвжрля. Щом дойде такжв ученик, и донесе нещо на учителя си, предмет ли бжде, или друго нещо, праща го в обратна посока. Всичко трябва да става на време. Майката трябва да роди на време. На време трябва да лягате, на време да ставате, на време да ядете, всичко трябва да става точно по определени закони. Ще кажете: „Утре мога да го направя“. Не, доброто трябва да се нап-

рави на време, може да го направите само днес. Туй, което обещавете днес, днес трябва да го направите, а не утре. За утрешния ден има друга работа, друго нещо е приготвено. Този съборен ден никога няма да се вжрне. И аз няма да имам туй разположение да ви говоря за тия неща — за други работи ще ви говоря.

Някои от вас, братя, ученици, имате голяма слабост: не си държите думите. От всинца ви се изисква да стоите на думата си отгоре. Никаква разписка няма да взимате от братата си. Ако той ви иска пари, и не искаш да му дадеш, ще му кажеш истината: „Братко, нямам вяра в тебе“. Никакво подписване. Готови ли сте тжй да постъпвате? — „Готови сме“. Готови ли сте, вие сестри? — „Готови сме“. Това е за онези, които сж в школата, това не е за света; това правило е за отношенията между вас, между братя и сестри. Туй учение не е за света. Разбирате ли? Разберете ме! Туй не е учение за света, за света ще ви дам друго. Това учение е за братя и сестри. Никакво извинение няма за онзи, който не е устоял на думата си! Ще признае факта, и ще се изправи. Всяко нещо трябва да се изпжлни на времето си. Туй, което Христос дава е един велик закон за тази Христова школа. Изисква се точност, точност в бждеще, по-точни от германците, по-точни от англичаните, които сж за пример. От полици ни помен, от записи ни помен, от лихви на пари ни помен между вас!

Вжтре в Бялото Братство такива работи не се позволяват. Като дойде при тебе брат ти, и ти каже: „Имам нужда за пари“, ще отидеш с него между четирите стени, ще извадиш, и ще му дадеш. Ще кажеш: „Господи, това го правя заради Тебе“, и ще му дадеш, като забравиш, че си му дал. Разбрахте ли, сестри? Не, братя и сестри, тжй е, и ще се свжрши вжпросжт, и тогава ще се избегнат тия недоразумения. А така, да дойде някой, да иска пари на заем, за да вжрти тжрговия — не. Друг е вжпросжт, ако има някоя насжщна нужда: гол е, гладен, бос, седял е без пет пари няколко дни. Той трябва да ти каже: „Братко, за насжщното, за необходимото ми трябва.“ Който даде, ще даде по закона на свободата. Сега, може да изпжкне в ума ви една или друга мисжл, те сж посторонни. В школата, между вас, искам да има абсолютна хармония. Трябва да бж-деш щеджр, толкова щеджр, че 10 лева да имаш, като дойде някой да ти ги поиска, веднага да му ги дадеш, нека остане кесията ти празна. Ти дай, не бой се, твоята празна кесия Господ ще я напжлни. Ако ти нямаш, ще отидеш при друг брат да вземеш на заем, той от трети и т. н. Тжй ще се изредите, и по такжв начин ще си кажете по една сладка дума. Вие ще кажате: „Как, да отида да искам пари на заем? Не на заем, вие ще опитате любовта на брата си. Нищо от това! Господ ще ви тури в тежко положение, да изпитате нужди, ще ви тури в такова положение, че да си направите една

услуга, и тогава, като постоиш 10 — 15 — 20 минути в разговор с брата си, и ти ще бъдеш радостен, и той ще бъде радостен.

Това е правило и за сестрите: то е за братството и за сестринството. Ще приложим този закон през тази година, и идната година ще ми кажете, може ли някои от правилата да се приложат или не. Практически ще опитате това, да видим какви резултати ще има. Това се отнася за крайно нуждающите се, а не да се правят заеми за да се търгува. В школата законът е такъв, а вжн от школата законът е друг.

7. Добрата молитва.

Много плод принася.

Нека да произнесем нашата формула:
Няма Мъдрост, като Божията Мъдрост, само
Божията Мъдрост е Мъдрост!

Ще прочета няколко стиха от 12 гл. от
Евангелието на Йоана, до 37 стих.

Ще взема 24 стих:

„Истина, истина ви казвам: ако житното
зърно не падне в земята и не умре, то остава
само; ако ли умре, много плод принася.“

Смъртта е двойка, има смърт за злото,
има смърт и за доброто. Когато грешника пре-
стане да греши, той умира за греха — смърт е
това. И когато праведния престане да прави
добро, и той умира за правдата. Тъй щото,
когато кажем, че човек трябва да умре, трябва
да се попитаме: от каква смърт трябва да ум-
ре, за греха или за добродетелта?

И Христос казва, че житното зърно трябва
да падне, значи да умре, за греха трябва
да умре. Законът е такъв. Казва Христос: „Ще
последва закона на размножението“.

Сега, житното зърно, това сте вие, трябва
да умрете! По кой начин именно, сега ще раз-
берете. Че ще се мре, ще се мре.

Христос е казал: „Ако житното зърно не
падне на земята, и не умре, то остава само;
ако ли умре, много плод принася“. Човек, зна-

чи, е като житното зърно. Ако не падне и не умре. ... няма да има плод. Някой казва: „Ще се мре, но здраве да е“. От коя смърт трябва да умрем, то е въпрос. Сега, думата умиране значи ограничаване. Смъртта, това е най-голямото ограничение, което може да се наложи на човешката душа. Ако можеш да умреш за греха, значи за греха се налага най-голямото ограничение. Ако умреш за правдата, за правдата се налага най-голямото ограничение. Ще различавате резултатите и в единия и в другия случай. Сега, ще се мре не само по един път на ден, а по много пъти на ден ще умираш, ще ставаш и ще възкръсваш. Да кажем, някой ден имаш такова велико въздушевление, че си готов така да започнеш онази велика идея, но дойде една малка причина, изкара те от релсите, изгубиш вярата си, любовта си към Бога, и си готов да направиш най-голямото престъпление. Не се мине и половин час, пак измениш настроението си. Всеки ден кръстосваме правия път, по крива линия вървим. Именно сега, вие, като ученици, трябва да разберете, как стават тези неща. Не мислете, че като влезете в окултната школа, ще се подобри положението ви. Не, в първо време ще се влоши, а после ще се подобри. И, ако вашето положение в първо време не се влоши, вие не сте на правия път, няма да бъдете ученици. Ако ви върви по мед и масло, няма да ви е добре, но ако стане някакво влошаване, на правия път сте. Така е законът. Има една магнети-

ческа школа, в която болните се лекуват с паси. При туй магнетично лекуване, когато болния почне да се лекува, неговото положение първо се влошава, претърпява една ужасна криза, и после дохожда едно подобрене; след това, наново втора криза — пак подобрене, пак криза, подобрене, докато тези кризи се намаляват, намаляват и, като дойде последната криза, болеста ще се върне назад, по обратен път. Та, сега и вие, като влезете в школата, ще започнат всеки ден кризи. Някои постоянно се оплакват, казват: „От как влязох в тази школа, станах по-лош“. Не, лекуваш се, сега познаваш лекуването. По-рано беше по-лош, сега положението ти се подобрява. Туй ще се намали. Не че си станал сега по-лош, но кризи има, подобрения и влошавания има, следователно, трябва да се мине известно време, за да познаеш, че има подобрене. И, ако някой път вие не виждате туй подобрене на живота, не го сжзнавате, туй се дължи на голямото заблуждение, което имате в ума си, тъй че помалките погрешки стават по-голями.

После, с умирането на това житно жърно, във вас ще се развие една чрезмерна чувствителност. И онези от вас, които влезат като ученици, трябва най-първо да развият голяма чувствителност. А човек, който е много чувствителен, страда повече. С голямите страдания се добива повече опитност и знания. Мнозина от учениците не искат да имат страдания. На едно място в Откровението се пише: Йоане, Сине

Человечески, знаеш ли от къде дойдоха тези хора с белите дрехи? Те дойдоха от голямата скръб, че избеляха дрехите им. Те минаха през огня.

Сега, някои от вас, като ученици, искате да минете през този свят, да ви посрещнат с палми, с цветя, да нямате абсолютно никакви страдания. Туй е невъзможно! При сегашните условия е невъзможно. Следователно, на всекиго едного от нас му е даден известен дял от страдания и блага, ще ги минем еднакво, и едните и другите — трябва да ги приемем на драго сърце. И този е най-щекотливия въпрос. Сега, между мнозина у вас се зараждат спорове, разделения, убеждения. Ако те спорят, казват: „Туй е нужно, ние кармически имаме нещо.“ Един от двамата трябва да отстъпи. Ще каже: „Ама аз няма да отстъпя.“ — Ще отстъпите, кармически е това, няма да ви оставят, ще отстъпите. Ще ви докажа защо трябва да отстъпите. Допуснете, че пътувате в един океански параход, и носите 100,000,000 л. злато — десет души сте. Започнете в парахода да ги делите, не можете да се примирите. Казвам: примирете се! „Не можем.“ Казвам им веднага: слушайте, парахода потъва! Я ми кажете, какво ще делите сега? Всички, които сж тук, ще потънат, и аз ви казвам сега: „Всички тези светски параходи, на които пътувате — потъват!“ След няколко часа всички трябва да се качите на спасителните лодки по морето, и докато идете на новия параход, ще

има треперене. Е, питам тогава: какво ще мислите за 100-те милиона? Или ще кажете: „Слава Богу, че си спасихме живота.“ Нито един милион не ви трябва вас. Тази идея трябва да залегне в умовете ви. Не казвам, че не трябва да се трудите. Някои казват: „Трябва да работим!“ Ами че на парахода какво ще работиш? Само при едно условие — дето има земя, ще работиш, ами дето няма земя, какво ще работиш?

Та именно, ние най-първо трябва да създадем за себе си една благоприятна атмосфера. А сега тия неприятни мисли, които се изпращат от град в град какво сж? Няколко души в града се скарали, почват да се разправят, да препращат своите мисли — като адвокати всички защитават своята страна, кой е прав, кой е крив. Всички сж прави, всички сж криви. Сега, не казвам, че ние трябва да се оставим да ни тжпчат. Не, но когато е въпроса да установим закона на Любовта, ние трябва да сме готови да отстжпим. Казано е: „Не противи се на злото.“ Защото, ако се противим на злото, ние тогава му даваме сила. В името на този закон на Любовта, злото не го признавам, и то, като дойде, ще вземе само туй, което е негово. Ще си вземе своите злини, доброто не може да вземе. Ще ви приведа един анекдот. Преподавах на един ученик по окултизма нещо и му казах: Слушай, има опасност някой път да те глжтнат духовете. — „Как може да ме глжтнат?“ — Ще видиш как, тжй както кит може

да те глътне. И дойде време, та го глътнаха духовете, та трябваше 24 ч. да губя с него, да го изкарам от кита. „Ужасно е“, казва, в кита. Намерих се в една пустиня, мрак, тъмнина, нищо не виждам.“ След като излезе от кита, веднага пак просия тази светлина. Сега, вие седите някой път, и не знаете, че сте в някой кит. И тогава във вас наставка мрак и тъмнина, та вашите братя трябва да се молят, да ви пусне този кит, да ви избялва.

Сега, първото нещо, което трябва да знаете, като ученици на окултизмът е: като ви глътне някой кит, да кажете: „Стомаха на един кит нас не може да ни смели.“ Като престоят 24 ч., най-много 36 ч. в кита, духовете ще ви избялват; кита ще бъде принуден да ви избялва, понеже вие сте толкова тежък, че ще каже: „Не ми трябва тази беля.“ Но щом се изплашите, този дух ще бъде толкова силен, че някой път с години не можете да дойдете в себе си. Туй става с хора, които полудяват, както аз ги наричам, обсебени. Аз пак казвам: това не е полудяване, а изсмукване на всичката тая енергия. След това ще те пуснат навън пак да почувствуващ. И сега, често духовете, за да разбогатееят, правят тия операции. Например, сливенци си живеяха братски, пеят си по Бога, ядат си заедно, но духовете започват да ги разделят на два лагера — едните, че уж служат на Бога, а другите — на дявола. Разделиха ги на два лагера. Започват всеки със своите идеи, и тогава духовете си турят пи-

палцата. Едни с едната партия, други с другата партия, докато изсмучат всичко. Дойдеш в себе си, виждаш, че всичко е изчезнало. Та, и едните и другите, ще се пазите от ония, които ви казват, че сте прави или криви — един чешит сте. Като дойде един възвишен и благороден дух, който е на правата страна, ще каже: „Ще живееш сега според Любовта Божия, според Бога.“ Той няма да вземе твоята страна, а ще каже: „Живей по Любовта!“ А като дойде един лош дух, ще каже: „Ти си благороден човек, ти имаш право, ти трябва да докажеш своето право, ти трябва да го дадеш под съд.“ Не, ти трябва да имаш силата сам да респектираш този дух. Ти трябва да му кажеш, че трябва да млчи, и ще затреперят гащите му. Само тжй може да се оправи светът. Само туй учение е право. И действително, от 8,000 години прилагаме старото учение, и на какво сме замязали?

Сега, в нашата школа ще приложим другото учение — учението на абсолютната Любов, и всички заедно ще работим. Например как? — Да кажем, че сливенци се скарат, влизат духовете, не се споразумяват. Ще искат помощ. Ние ще им пратим. Ще кажат: „Ние сме в обсадно положение, нападнаха ни, елате ни на помощ!“ Ще им изпратим от София, от Пловдив, от Варна, от всички градове ще им изпратим по една рота, ще им изпратим своята артилерия — воюване ще има. Друг ден неприятеля нападнал Ямболци, те пострадат, Сливенци ще идат на помощ — воюване ще има. У всинца ви трябва да има

общо ревнование за тази кауза, която поддържа, да внесем единство в мисълта си. Защо да мисля, че си по-лош от мене? Може да бждеш. Сега аз не препоръчвам този морал, а морала на абсолютната чистота, чистотата на любовта. Без любов не може да има единство. Не мислете, че без любов може да има братство и равенство. Трябва да внесем любовта, и тогава да говорим за братство и равенство. Но, ако няма между нас любов, тоя въпрос е решен. До като не внесем в нас любовта, може да спорим с години, въпроса ще си остане пак спорен. Всичките окултни сили имат приложение само в Божествената Любов. Единствената сила, която може да владее всички други сили, и да ги регулира, това е Любовта. Тази сила има своето приложение в всички светове. Като физическа сила има приложение в чувствата. В астралния свят пак има приложение, и в умствения — също. Да кажем, че на физическия свят вие прилагате любовта. Нали сте виждали жени, като намерят някое дете, пригърнат го, и го стискат, стискат. Аз съм виждал някой път, като дойдат някои от тия любовници, децата бягат от тях. Детето не обича да го стискат. Защо не обичат децата да ги стискат? Сега ние сме предмет на тази любов, която стиска. Е, стиснат те един, двама, трима, четирма, 50, 100, 500 души, най-после ще кажеш: „Прекалиха го“. После, имаме другата любов, любовта на ограничението. Ти обичаш някого, но искаш той само с

тебе да дружи, само тебе да гледа целия ден, никого друго да не поглежда. Има убеждения на верую, дето учителите им казват: „Само мене ще слушате, само моето учение е право, вжн от това, друго учение няма, всичко друго е лжжливо.“ Не е тжй. Аз много пжти сжм казвал на моите ученици: ако намерите някой, който може да ви даде нещо по-хубаво от мене, приежете го, но ако той ви лиши от туй, което аз ви давам, ще го напуснете. Тжй и всеки учител трябва да каже на учениците си. Тжй и вие ще постжпвате. Всяко учение, което ние проповядваме, трябва да приложим на строг опит, и само онова, което може да се приложи в практическия живот, него ще турим да действува. Всички тжй ще постжпваме. Разбира се, всички, които ме слушате, не сте на еднакво развитие. Ние не искаме всички да сте в пжлната любов. Запример, не искаме всички да раздадете имането си.

За сега, от всинца ви искам да спазвате едно правило: да работите на ден по един час за Господа! Значи, от десетте часа през деня, деветте часа ще бждат за вас, и един за Господа. И тжй, тази година ще приложим десетия час за работа, за да научим как действува този велик закон. Ако го приложите, ще придобиете вжтре в себе си много опитности. Запример, да не мислите, че ако има някой пари, той без друго трябва да дойде при нас. Не, това е от лошите духове. Нам целта ни не е за парите. Ако е за пари, при нас ще

дойдат много от тези духове. Не ни е за парите. Целта ни е за онази вътрешна опитност, която учениците ще добият, като определят един час от труда си за работа за Господа. Ние трябва да вложим труда си. Труда, който ще вложим, той е, който ще донесе туй вътрешно обединение. Запример, и Толстой в своето учение, се е придържал в правилото, никога да не дава пари. Ако някой му поисквал пари, той взимал инструментите си и отивал да работи в къщата му. Ако някой нямал пари да си купи обуца, той му ошивал обуца, но никога пари не давал.

И тжй, ако някой ти иска пари, а ти имаш занаят, по-добре направи му нещо, което можеш: обуцар си — обуца му оший. Преди десетина години, минавам покрай едно място, среща ме един просяк, иска ми пари — давам му. Хваща ме след два часа пак, не ме познава, че съм същият, иска пари, че е беден. Казвам му: Преди два часа минах покрай тебе, дадох ти. „Не, не си ми давал.“ Щом не съм ти давал, защо ти са пари? — „Гладен съм.“ Хайде на гостилницата! Колко пари искаш? — „Толкова“. Дайте му ядене, казвам на гостилничара, но пари не му трябва. Сега именно парите развращават. Казвам: Развратително действуват парите, когато вложим в тях своята надежда. Те са едно средство, размяна в света, едно удобство, за да си служим, тжй както минаваме пътищата с един параход, с една железница, или с един велосипед. Те не са тжй

необходими, както е необходим въздух, както е необходима храната. Някой път казват, че без пари не може. Да, без въздух не може, без светлина не може, без знание не може, но без пари — може. Как да не може. Аз съм цигулар, гладен съм. Отида някъде, тегля лъчка на цигулката, нагостят ме, малко хлебец — дойда на своето място. Пет пари не нося. Минава покрай мене един колар, искам да се повоза. Питам го: Хайде да ме повозиш, може ли? — „Може, качи се на колата.“ Качвам се, тегля му лъчка, той кара, а аз свиря. После ще ми каже: „Много ти благодаря, че ти ми посвири, аз карах по-лесно конете.“ Тъй няма да ти иска човека пари. Следователно, ние можем да турим в живота си един по-разумен начин за живеене, но трябва да сме по-умни.

Сега искаме да образуваме едно общество. Стария свят ще си остане, но ние трябва да приложим новите идеи в микроскопическа форма, тъй както правим опити да работим за Господа по един час на ден.

Ще можем ли да изпълним Христовия закон на Любовта?

Аз наскоро говорих на някои от учениците си за превръщане на енергиите, за да познаят колко е силна волята им, понеже казват, че всичко в света чрез волята става. Сега вие имате най-добрите условия за превръщане на енергиите. Обиди ли ви някой кръвно, постарайте се да видите за колко минути, часове, дни или седмици ще можете да превър-

нете тази обида в добро. Ако я обжрнете в един час, в два, в един ден или по-вече, както ѝ да е, но ако отиде по-вече от 30 дни, волята ви е слаба. И за мене казват, че еди-кой си господин ви тормози в града. Че как? Вие сами се хипнотизирвате. Држпнат някому една черта отпред, и му казват, че по-вече не може да вжрви. Той я вижда, а другите не я виждат. И после казват, че аз ви хипнотизирам. Не, вие сами си теглите една линия, а после казвате, че ви теглили такава линия. Това е само една хипнотическа линия, и казват, че аз ви тормозя. Никого не сжм тормозил. Турете една преграда на тормозенето. Аз ще дам едно правило на учениците от Бялото Братство. Да допуснем, че имате един приятел, който от добри съвети не взима, и каквото да му говориш, той си казва: „Аз сжм си го намислил, ще го направя“. При това, той ви мрази, преследва ви. Какво трябва да правите? — Обжрнете се кжм Бога, и се помолете, Господ да му сжздаде работа. Каква работа? — Най-пжрво, Господ ще му тури идеята, да стане голям тжрговец, да забогатеє, и ще започне най-големи предприятия. Така вече няма да мисли за тебе, ще мисли за полици. И тжй, помолете се да му се сжздаде работа с бели — полици да плаща. После кажете: „Слава Богу, че ме освободи Господ чрез тези полици“. Ако дойде при вас да ви се помоли за подкрепа, стойте на страна, не отивайте да му изплащате. Ако ви се оплаква, кажете: „Много сжм доволен, че започнахте

тази търговия; от как я започнахте, станахте по-добър „Как?“ — „Не се занимавате вече с нас“. И аз съм забелязал следущето: някои се скарат, не могат да се търпят. Погледнеш — един от тях заболява от корем — готов е вече да се помири. Другия го заболяла грабнака.

И тъй, ние със своите неприязнени мисли създаваме ред болести, с които Божествения закон иска да ни постави в ред и порядък. Често приятелите ми казват, че този се разболял, онзи се разболял. Казвам: „Турете ред и порядък помежду си и ще има хармония, лесно ще можете да се лекувате“. Ние ще образуваме една школа за лекуване, начини за лекуване ще имаме, че някои от вас, като ходят да работят между простия народ в селата, няма да ходят между тях като проповедници, а ще си вземат торбичките, и ще ходят като прости работници, ще се облекат малко по-скжсаничко, и като видят болни хора, ще ги излекуват. А когато почувствуват, че е дошъл моментът да разпространяват учението, ще проповядват.

И тъй, ще добием методи да бъдем полезни на своите ближни, но първото нещо е, да се създаде между вас абсолютна хармония. Искам от вас абсолютна хармония! Аз ви гледам, миналата година ви говорих за тези кръгове, но някой от вас сте тъй войнствени, турили сте ножа, наточили сте го, казвате: „Любов ли!“ Някой е турил кобура и казва:

„А, любов ли!“ Е, хубаво, извадиш ножът и той се счупи, какво ще правиш? Ножа се счупил и патроните се свършили. Какво ще правиш? ще си прибереш и ножът и револвера.

Сега, в школата ще имаме един метод, ще правим опити за преобразования. Ще ви създадем един ден на всички нарочно бели. Ще ви туря в една такава голяма напаст, каквато никога не сте видяли, и после ще ви кажа: „Според законите, които сте научили, разплатете се, и ги приложете, превърнете тази енергия в ваша полза. Ще чакам 30 дни, и после ще ви освободя“. Запример: двама души от вас ще ви скарам, и ще ви кажа тогава: „Примирете се според окултните закони“. Нарочно ще ви създам такива бели. Ами, че това, което ми разправяте, че става по градовете, това аз го правя. Сега, това аз направих с сливенци. Знаете ли как го правя? Някой път, като мина през някой град, виждам, духовете без работа. Аз си правя смешка с духовете, а пък, като си правя смешка с тях, те си правят с вас, тъй си отплащат.

Сега ще ме разберете криво, но да ви изясня своята мисъл, как създавам тази работи, как създавам белите. Минавам в града, вие сте беден човек, от дълги години сте се молили на Господа да ви даде пари, това-онова. Донеса ви една торба от 10 кгр. злато, и обявявам, пред всички, казвам, че аз съм ви оставил пари. Почнат да ви обикалят апашите, да насочват револвери срещу вас. Казвате: От

где дойде тази бяла, щяха да ме изпобият!“
 Пари искайте! Когато аз ви оставя торбата, казвам на апашите: „Идете при тях хора да видете, могат ли да имат пари, могат ли да ги опазят?“ А тия апашаи сж пак мои хора. Оставям торбата и казвам на апашите: „Вижте можете ли да вземете торбата с насилие?“. Ами защо да не ми вжрнете вие торбата пак? Какво зло има от това? Дойде апаша, дай му парите. Сега, ако сте като свещениците ще кажете: „Ама такава философия!..“

Окултният ученик трябва разумно да мисли, всичко за него е разумно. Всичко, което става в живота ви, то е определено, то е наредено, създадено за вас. Може да направите опит. Ще кажете: „Такава е волята Божия, всичко мога да понеса“. При това, вжпроса веднага се разрешава. Но кажеш ли: „Не е такава волята Божия“, вжпроса се усложнява, всичко пада. Болен си, кажи: „Такава е волята Божия, добжр е Господ“, не се лекувай, по-скоро ще оздравееш. Ако ние тжрсим причината на болеста, продължаваме я по-джлго време. Следователно, ние трябва да знаем, че сме житни зржнца, и ако сме паднали на земята и умираме, такава е била волята Божия. Защо? Той иска като ни посее, да умрем, та да може от туй умиране в света да принесем много плод. И ако сега в света има известни страдания, то е все сжщия смисжл, те не сж случайни. Постарайте се да видите кои сж причините. Постарайте се да видите от кога датира туй

неразположение, може да е от 10 прераждания, а сега се довжршват работите. Сега, някои се скарали, причината за това е от 10 прераждания, а сега се започва между вас известен спор за работи, които вие преди 10 прераждания сте ги подигнали, сега идват условия за ликвидация. Ще кажете: „Онзи спор, който тогава сме подигнали, ще го ликвидираме, ще го уредим.“ Дошли апаши, нека вземат парите. Защо да не ликвидираме с добро? „Не противи се злomu“, казва Христос. И тжй, ще дойде закона на любовта без противене на злото; ще се освободим от това зло и ще дойдем, както казва Христос, в благодатта, в закона на Любовта, а не без любов и без дух. Като дойдем в закона на Любовта, ще работим, и тогава всичките ни работи ще вжрват хармонично, и ние ще можем да помагаме на всички наши братя.

И тжй, когато дойдат тия спорове, ние ще ангажираме цялата школа. Ние казваме, че те кармично се сжздават. Лекарите, често, за да освободят болният от някой абцес, запри-
мер от някой цирей, отварят рана около този цирей. Правят изкуствено пробиване, за да може да изтече гнойта. Значи, за да излезе нечистата материя, правят нови дупки. Има един брат, у когото на много места сж отворени такива дупки, абцеси имал. Като действуваме кармично, ще отворим една, две, три дупки, и с това ще причиним страдания. Виновен ли сжм за това? И като пробием три-четири дуп-

ки ще кажем: „Туй ние го причиняваме.“ Защо? — За да ви излекуваме. Като казвам, че причинявам тия бели из градовете, то е, за да ви излекувам. Сега ще ви обясня. Забелязвам, че някой от вас ще се отклони от пътя си, ще го спжне нещо. Той ще направи един грях, който ще го отклони от пътя за няколко преграждания, и чак тогава ще оправи живота си. Тогава ще му дам възможност да се скара с някого и да се предпази от по-голямо зло. По-добре е двама души да се скарат, отколкото да се убиват.

Та, всички тия неща, които стават между нас, те, от окултно гледище, сж методи за отвлечение на нашето внимание, за избягване на много нещастия, а някой път действуват за концентриране на ума. Когато дойде умразата, тя си има добрата страна, в умразата човек е по-концентриран, отколкото в любовта. Когато дойде любовта, човек е по-разсеян. В интензивната любов умът е концентриран, но сега, умразата е по-силна. Ще видите, че светските хора сж много по-концентрирани и по-будни от нас. А ние, като станем духовни, казваме: „Е, Господ ще промисли“, оставяме всичката работа на Господа. Той казва: „Аз не мога да свържа всичката ви работа, вие ще орете и сеете, а аз ще ви изпращам дъжд и светлина. Ако остане на мене да ора и сея, гладни ще умрете“. Да допуснем, че Господ ви е дал едно състояние, богати сте. Защо туй състояние да не го употребите за вашето повдигане? Всяко

богатство, всяко благо, всяко знание, всяка сила, която имате, тя е дадена да се употреби за туй вътрешно повдигане на ученика. Но, сега има други мъжнотии. Имате доброто решение, но се отвлече вниманието ви. Някои от вас се скарат, не могат да се примирят. Много мъчно е да знаеш как да се примириш. Как ще се примириш, когато душата на онзи, който те мрази, е пълна с умраза към тебе? Как ще се примириш? Онзи, който те мрази, най-първо ще му пробиеш дупки. Знаеш ли какво е тази дупка? — Ти ще насжскаш другиго в света да го мрази по-вече отколкото той тебе. И тогава той ще се примири. Онзи, като го мрази и изтезава, той ще тжрси тебе и ще каже: „С този могло да се живее, но с онзи изедник...“ И светските хора в политиката си все туй тжрсят и прилагат. Такъв е законът. Ние някой път искаме да се молим за светските хора, да се примирят. Не, не се старайте да примиряват сегашния свят. Всички тези вълци, ако ги примирите, и се нахвърлят върху ви, от кожата, от вълната ви здраво място няма да остане. Тъй както Господ е създал света, много добре го е направил. Ние се радваме, че доброто живее братски с злото, друго-яче, ни една овца не би останала в света. Не говорим за примирение, но трябва да се внесе един нов порядък. Но кога? — След като влезе любовта като закон, а не при сегашната еволюция на хората. „Да се примирим“, казват, „да живеем братски“. Как? — Всичко ще турим в моя хамбар, и кой-

то има нужда, ще взима. А, кооперации ще има, това ще има—сега в туй няма какво да се месим, тия неща сж на мястото си. Нашето учение няма нищо общо с кооперациите.

В нашето учение влиза още един принцип, че ние можем да вложим труда си в земята, да работим всички физически, по 2 — 3 часа на ден колективен труд. Да кажем, че сж сжбрани 1000 души заедно, семейно дори да сж, ако работят по три часа на ден колективно, могат да живеят царски. Този колективен труд ще дойде. Ще дойде вдъхновение в умовете и в сжрцата на хората, и тогава човек ще може да работи сжчно. Знаете ли как се работи с любов? Когато работиш с любов, запееш, всичко вжрви — и мазане и миене. Ако е без любов, копаеш, казваш си: „Защо ли копая, няма смисъл живота.“

И тжй, най-пжрво трябва да имаме любов, за да знаем защо работим. Казвате: „Да обжрнем някого кжм Господа“ — да си сжздаде беля на главата. Искате да привлечете някой учен в Бжлгария, да стане наш сжмишленик. Защо? — Да обжрнете света на опаки, той няма да дойде сжс смирение. Утре като дойде, ще ви каже: „Дайте ми някоя длжжност.“ Преди десетина години, един млад човек, 30 годишен, отиде при Кортеза сжс страхопочитание, и я запитва: как се моли, какви молитви чете, иконите ѝ какви сж, и как сж наредени. Като се научи всичко това от нея, после разказваше: „А, тя, Кортеза, нищо не знае.“

И знаете ли какво правеше? Наредил иконите Свети Дух от едната си страна, Отец и Син Божий от другата, той в средата застанал, и всичко предсказва. Друг един брат ми разказваше следното: книжката, една малка книжка аз бях издал, но без надпис, попада в ръцете на едного, който си позволил да изкара от нея 5000 екземпляри и ходи да я продава. Запитват го: Кой написа тази книжка? — Аз, духовете ми проговориха какво да напиша. „Остави го, казвам, нека я разпространява“. В нас не трябва да има такива работи. Има опасност, когато се злоупотребява с Духа. Когато Духа ти говори, то е друго, но да вземеш чуждото нещо, и да кажеш, че Духа чрез тебе говори, това е плагиаторство. Туй го казват съвременните писатели. Родила неговата глава! Сбърал материал от 30 души, и казва: „Вижте какво роди моята глава!“ Това е компилация. Нашите глави ще родят туй, което сами можем да напишем, което изучаваме.

Аз искам да ви запозная с природата, и кагато ви дойде някоя неприятност, болест или страдание, да се занимаете с дълбоките положителни причини, защо страдате, защо сте неразположени. Ще ви покажем това френологически, накъде главата ви е хлътнала, накъде изпъкнала. Толкова прераждания си работил! Питате: какво да правя? Ще туриш в ума си мисълта, че главата ти ще се оправи, и след няколко години главата ти ще се изравни — ти ще станеш човек с по-големи дарби.

Аз сега не обичам, не искам да разкривам някои неща. Защо? — Преди години имах една неприятност от учениците си. Бях образувал една школа, и започнах да разкривам вътрешният език на природата. Аз забелязах, като разправях на учениците си едно-друго, че те почнаха да се кискат един на друг, да си тжрсят кусурите, и тогава затворих школата. Вж-проса се свърши. Те не взеха да учат, а си казваха: „Там главата ти е сплесната“, „ти се прозяваш“ — дух е влязъл в тебе, „кихаш“ — знам причината, „косата ти е много твърда, като свинска четина“ — лош си и т. н. Казвам: Туй ли ви е всичката философия? — Спрях тогава. Казвате: „Толкова години вече Учителя не ни учи.“ Сега пак ще отворя школа, малко по-другояче започвам, но ако пак тжй направите, ще я затворя. Туй, което ви се довери, ще трябва да го пазите. Малки опити правих и тогава, но сега на вас ще ви дам малки, микроскопически опити, от които три пжти ще се изпотите, че ще забравите всички хлжтнали места по главите си. И сега, тия опити, които ще правим, те сж мистически наредени, те сж просто за уякване на вашите способности. За-пример, ще излизате нощно време, през мрачни нощи — да се концентрира вниманието ви. Ако вие всяка нощ излизате през мрачни нощи, и имате слаби очи, вашите очи ще се подобрят. Подобрение става! Та, сега, тия опити сж просто за концентриране. Онези от вас, които имат туй концентриране, нямат нужда от

тия опити. На всекиго едного от вас ще се дадат такива опити, които му сж необходими. Онези от вас, които сж малограмотни, ще бждат слушатели в школата, няма да ви е мжно. На способните ученици ще им се даде мегдан да учат, да вжрват. Сжстезание да има, но не и спжнки! Да не мислите че има някаква привилегия. Не, всеки от вас си разрешава задачата, и според разрешението й всеки ще вжрви мистически напред, понеже ще се сжбудят тия чувства, и вие ще проверявате.

В школата ще има доста богата литература, ще преведем доста окултни книги. Но всичко това, което се говори, няма да стане в 2 — 3 години, трябва ни поне 20 години, за да организираме тази школа, както трябва. Не мислете, че само 2 години ни трябва. Вие ще кажете: „До тогава дали ще бждем живи?“ Ще продължим живота ви, ако искате да живеете; можем да го продължим с 10, 20 години, стига да учите, а можем и да го сжкратим. И едното и другото можем да направим.

Сега, ще турите в ума си идеята да учите.

Аз искам да се яви най-пжрво у вас една мисжл, едно силно желание да бждете добри ученици на Бялото Братство. Тжй, у вас да се вложи една амбиция, сжрцето ви да гори за тази велика наука, в която можете да се инициирате, а когато имате тези малки опити, вие ще почувствувате една вжтрешна радост, една

вътрешна самоувереност за истинността на законите, които действуват вътре в живота.

Има да се изглаждат спорове между вас. Някои били по-стари братя и сестри, някои — помлади. В школата има само ученици, братя и сестри сж отивка. В школата всички сж ученици, млади и стари няма. Напредналият ученик всеки ще го признава. Напредналият ученик всякога ще може да помага на онези, които сж по-назад от него. Не трябва да завиждат на онзи ученик, който е напреднал. Във вас ще има стремеж да го настигнете. Той ще ви помогне и ще ви бжде за пример. Взаимно почитание ще има на всякжде.

При това, между вас, учениците, трябва да има скромност! Някой път този, който най-много знае, той ще чака всички да изкажат мнението си, и ако го поканят и той да даде мнението си, ще го даде.

Сега, първото нещо е, че учениците често нямат търпение, както в училищата, обичат да дигат ръката си 20 — 30 души изведнаж, и всички искат да отговорят. Най-после учителя се спре на едного. Хубаво е, но трябва да имат търпение.

Сега, житното зърно — вие — ще бждете посяти, ще растете. При туй растене вас ще ви бара една разумна ръка — Божествената ръка. Да не помислите: Е, той, нашият Учител, той нарежда тжй работите. Ако помислите тжй, нищо няма да успеете. Знайте, че във вашето съзнание действува Божествения.

принцип на Духа, и Той ще събуди у вас онези скрити способности, които съжалили у вас с векове непробудени. Той ще събуди вашите способности, понеже разбира тайните, и ще ви даде начин, път, как да работите. Може да дойде внушението отвън, а после може да дойде отвътре. Една сестра ми казваше тези дни: „След като страдах, страдах, разбрах, че онова, което търсих вън, ще го намеря вътре в себе си, зарадвах се, и се успокоих.“ Знайте, че онова, което вие търсите вън, то се намира вътре във вас. То е житното зърно посято, и ние ще му дадем външните условия — светлина, топлина и влага, за да израстне.

Сега, вие ще съдействувате за хармонията. За всинца ви има място. Аз искам всинца да бъдете млади. Туй учение е повече за младите, а не и за старите. И сега искам, онези, които се мислят за стари, да се повърнат най-малко 20 години назад! Вие казвате: „Остаряхме, но да съживи децата.“ Не, ще кажете в себе си: „Аз съм млад, мога още 20 години да работя усърдно“. Всички можем да учим, и туй, което ще учим от живата природа, то е толкова интересно, че даже и на най-старите от вас, ще може да се възобнови енергията; те ще се възродят, или най-малко ще се подобрят условията за бъдещите им въплотявания, а това е от голяма полза.

Сега, за утре, ще искам от всичките градове, онези, които ще вземат участие в шко-

лата, да си дадат имената. Да помислите малко! Някои ще бждат слушатели. За да станете ученици на школата, трябва да минете през ред изпити, и тогава ще се произнесат, че сте вече редовен ученик на тази школа.

Както ви говорих вчера, ще има общи класове, и специални класове, за младите. И аз казвам: за специалните класове ще употребим най-малкото празно време, туй, което не можем да употребим за друго. Обаче, време има. Туй време ще употребим за окултната школа, за да не кажете един ден: „Отде се намери тази школа, тя ни сплва.“ С най-малките разноси искам да следваме тази школа, и с най-малките опити, микроскопическите. За пример, качването на Мусала е един микроскопически опит. Виж, да срещнеш една мечка... май не е тжй просто! Ами, ако вам ви дадат една задача да се провери туй учение по следния начин: Да допуснем, че животните в някоя област не могат да живеят в мир и съгласие, тогава ще пратим един от вас да живее между тях, да ги примири и да тури ред и порядък помежду им. Ако можете да примирите животните, тогава ще научите законите. Ако не можете да примирите животните, как ще примирите хората? Затова се иска наука!

После, някои от вас изучават пчеларството, отглеждат пчелите, но отиват при тях с булă. Без булă! Това не е наука! Ще им свирнеш, като Буда — има особено свирене — те ще

те познават. Ние ще ви дадем туй свирене. Като отиваш да им вземеш меда, няма да ги кадиш с духалка, ами ще им свирнеш, ще им кажеш чрез внушение: „Тази пита ще я освободите.“ Няма нужда от духалка. Това е пчеларство, окултно пчеларство! Това ще бжде не занятие, а задача. Когато вие можете да направите това, ще знаем, че имате знания. Тогава вашите мисли могат да се предават и на хората. Можете ли да предадете мислите си на пчелите, на хората ни най-малко не може да ги не предадете.

После, ще се занимаваме с градинарството. Ще ви изпитаме знаете ли по какъв начин да го прилагате? В туй градинарство ще изпитате джлбоките, скрити черти на вашия характер. Запример, някому ще дам череша да развжжда, другиму—ябжлки и круши, и ще гледам виреят ли ябжлките и крушите му, какви гжсеници има по тях. Тия червеи сж все ваши, от астралния свят. Те сж окултни червеи. Зад тези видими червеи има други в астралния свят, които им сжответствуват. И, ако ябжлките ви не виреят, крушите ви не виреят, има нещо, което куца в живота ви. Тогава ще изучаваме градинарството от окултно гледище, ще изучаваме джлбоките причини на градинарството. И аз бих желал да се занимавам с вашите духове, като задача, и да допринеса нещо за вашите души. Защото, ако аз правя опити с ябжлки и круши, и ако сжздам вжв вас един импулс, тогава има смисжл да се занимавам с

вас; но ако моето желание е само да ви науча един занаят, тогава ще бжде злоупотреба с това нещо. Този занаят се оправдава само тогава, когато допринесе нещо благородно във вашите души.

После, ще направите доста окултни опити, за да видите силата на вашата воля, да видите до колко е концентриран ума ви. Сжс силата на волята си ще опитате да спрете градушката, без особени орждия, и да ѝ посочите път, по който да минава. Тогава, като ви научим как да спирате градушката и как да я докарвате, ще отидете в някое село, и ако ви приемат добре, ще спрете градушката, ако не ви приемат, няма да я спирате. Ето где седи опасността от окултните знания: тези знания може да се използват за лични цели, затуй трябва да имаме един висок морал, непоколебим морал на Любовта, Мъдростта и Истината, и тогава всичко ще тръгне по този начин, както очакваме. Това сж задачи на школата. Тогава някой ученик ще каже: „Аз зная много неща, опитал сжм много неща, имам силна воля.“ Добре, ние ще създадем градушка, спри тази градушка. Ако я спреш, добре, но да не стане, като онзи адепт, който дошъл от Индия в Париж, и успял да убеди аристократите, графовете, контовете, че притежава една особена, необикновена сила на волята, с която може да спре и най-бързия експрес, но затова му трябват огърлици, скъпоценни камъни, за да може да концентрира ума си в тях. Дали

му те такива скъпоценности за няколко милиона лева и чакали да видят резултата. Действително, той не могъл да спре експреса, но скочил от експреса, и избягал. Онези там го чакали, експреса не спрял, но адепта се спрял. Та, на всинца ви трябва висок морал.

Видяхте, там вчера на беседата, можаха да се разиграят бастуни, можеше да има счупени глави, крака и др., но всичко тжй хубаво стана, избягна се това. Всички можаха да сжсредоточат, да насочат мисълта си, като в един фокус, отгоре, върху онзи, който искаше да наруши реда, и той клекна. Вжтрешна артилерия е това, токове навсякжде — насочите ли я, всички ще мжлчат. Никой нищо няма да говори. Тия сж някои от задачите на школата, които може да се релизират. А за това трябва един чист живот, и това ще стане постепенно, не с голяма бжрзина, бжрзане няма да има. Тжй ще се сжздаде една хармония, едно приятно занимание, и вжв вашите умове ще се родят някои нови идеи. Онези сполучливи опити, които ще направите, наблюденията ви, преживяванията ви, изучването на природата и онези познания, до които вие може да се домогнете — всичко това може да се издаде. Върху това ще остане вие да пишете, аз няма да пиша, такива работи аз никога не пиша. Вие, като се научите, можете да пишете, колкото искате. Затуй искам да добиете малко знания и да ги излагате верно. Сега запример, казвате: „Аз мога да спра градушката.“ Но

като кажеш това, да можеш действително да я спреш. Това е наука! Ако кажете: „Елате с мене да видите как ще мога да спра градушката“, и като дойде градушката, виждаш, че не можеш да я спреш, това показва, че си пропуснал някой факт, сжгрешил си нещо. Видим някоя мечка, не можем да я укротим, и наместо тя да отстжпи, ние отстжпваме, казвам: Опитжт е несполучлив, има нещо, което липсва. Е, допуснете, че за тази мечка опитжт е тжй решен, че на 10 крачки пред вас трябва да спре, а вие още на 20 крачки бягате. Вие ще си кажете: „Като дойде тази мечка на 10 крачки от мене, не може да не отстжпи.“ И действително, тя като дойде кжм вас, и вие се засилвате, тя ще гледа, ще гледа, ще спре — ще отстжпи и ще каже: „Хайде от мене да заминем.“ Че гневжт е една такава мечка, астрална мечка. Ако го гледате в астралния свят, той е едно ужасно чудовище. Така и всичките тия: злоба, умраза сж големи животни, които ние трябва да контролираме. Страх, той е един голям, изтжрван заяк — който му изтропа и той „пфж“, бяга. Та, именно всичките тия неджзи, които имаме, и положителни и отрицателни, няма да гледаме да ги отстраним сжвжршено, но ще гледаме да вжздействуваме вжрху себе си по един разумен начин, да ги използваме разумно. Страхжт е потребен, но трябва да знаем как да използваме неговата енергия. Всички пороци, всички отрицателни качества си имат своите добри

страни; тяхната енергия може да се използва. Тъй че за окултният ученик е една привилегия да може да се бори с известни мъжнотии. От астралния свят ви дойде някоя мъжнотия, и когато вие се чудите как да се освободите от нея, отгоре, тия ученици на Бялото Братство, се радват и ми казват: „Иди там, между сливенци има голямо недоразумение, иди да ги успокоиш.“ Тук бутнеш, там бутнеш, казват: „Примирихте се.“ Разбира се, спрях градушката, спрях тази мечка, спрях заяка. Казвате: „Сега ние сме атакувани.“ Казвам: чакай, сега ще турим картеницата, че ще им кажем, ще ги нашарим хубаво.“ А сега, религиозните седят, молят се, това-онова, пеят, казват: „Картеници има.“ Не е така, туй показва, че вие сте далеч още от разбирането на Христовото учение. Това не е учението на Христа, на Бялото Братство, това е един изопачен окултизъм на миналото, примесен с християнството. Христовото учение е точно определено.

Та, казвам: в школата ще се занимаваме с практически методи.

Хубаво е, всички, които ме слушате, да си взимате бележки. Вие казвате: „Ще го запомним, после ще ги имаме.“ За да се напечатат тия протоколи, трябва 2—3 м., а то трябва още до като сме тук да си ги имате.

Запишете и тия изречения:

1. Всичко, което Любовта може да направи в света чрез нашата воля, ние можем да го сторим.

2. Бог е Любов и тази Любов може всичко да стори.

3. Няма Истина като Божията Истина, само Божията Истина е Истина.

Понеделник.

21 август.

5 ч. с.

Утринна молитва.

1. Добрата молитва.

2. Няма Истина, като Божията Истина, само Божията Истина е Истина.

3. Да възсияе лицето на Господа Бога Нашего в нашите души.

Да дойде светлината на Христа — проявената Божия Любов,

Начало на новия живот, живот, който носи вечната светлина в себе си,

Светлина, която показва Пътя, Пътя за Едната Проявена Любов, която носи в себе си всичките блага на Битието.

Да бъдем като Бога.

Да бъдем като Любовта Му.

Да бъдем без страх и без тъмнина.

Да бъдем с обич и светлина,

Светлина, която носи новия ден на живота.

Ден на вечната Божия радост,

Ден на вечното Божие веселие,

Ден на вечното Божие блаженство,

Ден, в който слънцето никога не залязва,

Ден, който обгръща и запълня всичко в себе си,

Ден, който проявява в себе си Едната Проявена Истина,

Истина на Божия живот.

Тази Истина изгрива сега на нашия хори-

зонт, в безпределния чертог на нашия дух, в безбрежното време и пространство на нашата душа — времето и пространството, което носи своя надпис: Бог е Дух, и които Му служат, трябва да Му служат в Дух и Истина.

Духът и Истината е нашия девиз.

Ние сме проявената Истина — плод на Духа.

Благословен е Бог на Любовта!

Слава да бжде Нему сега и във всичките векове, които сж били, и които ще бждат и които сж. Амин.

4. МОЛИТВА НА ДУХА.

Господи, Боже наш, да дойде Твоя благ Дух и да обгърне нашия дух в своите обятия.

Да изпжлни сжрцето ни с необятната Любов, която изявява Твоето присжтствие на всежде.

Да укрепи ржцете ни във всяка правда, нозете ни във всяка добрина.

Ние се покланяме пред Тебе, Вечния наш Баща, канара на нашия живот.

Благословен Си Ти, благословено е Твоето име в нашите души.

Укрепи ни, въздигни ни, да започнем служенето за идването на Твоето царство с всяко веселие за изявената любов към нас.

Само Ти Си Един, Който ни познаваш. И ние Те познаваме, че Ти Си светлина за душите ни, простор за умовете ни, разширение

за силата ни, крепост за духовете ни, пълнота за сърцата ни.

Ти си венец и слава в живота ни!

Като четете тази молитва, ще бъдете много внимателни, не бързайте, да дойде ума ви на мястото си; вие започвате без сърце. Сбберете умовете и сърцата си на мястото си. Сжсредоточете ума и сърцето си към Бога и да произнесем тази молитва. (Прочетохме първи път „Молитвата на Духа“, като коленичихме с десния крак на земята и десната ръка дигната нагоре). Ще мислим върху всичко онова, което прочетохме в молитвата, да дойде да се реализира сега в душите ни. (Прочетохме още един път молитвата в същото положение, но с лявата ръка дигната нагоре). Не бързайте само.

5. Благославяй, душе моя, Господа. (Изпя се няколко пъти с различни движения на ръцете).

Аз ви поздравлявам, братя, с новия ден на Любвта!

Аз ви поздравлявам, сестри, с новия ден на Любвта!

Ще започнем сега едни малки упражнения.

Новия Божествен ден изисква от нас диамантена воля. Забележете си това!

Когато срещнете някоя мъчнотия, кажете си: „Моята воля е диамантена, и пред тази воля всяка мъчнотия трябва да отстъпи.“ Няма да говорите вече за желязна воля и гранитна

воля! Това сж воли на калта. Желязната воля е воля на сраженията и раздорите, а гранитната воля е воля на праха. Хора, които имат гранитна воля, дигат само прах в света; хора, които имат желязна воля, сжздават всички спорове и недоразумения в света, а царството Божие започва с диамантена воля, на която цветът е бял. И аз сега ви пожелавам да имате диамантена воля и лицата ви да бждат украсени с белия цвят, т. е. цвета на вашите души да е бял, душите ви да бждат бяли, лицето на вашата душа да бжде бяло. (Запишете си времето, колко е часа сега? — 6 ч. без 20 м. Слънцето изгря).

Аз пак ще ви попитам: знаете ли сега защо ви гледам? Прочетете моята мисъл сега! Хайде да видим колко сте ясновидци! Сега в ума ми има само две мисли, дали може да ги прочетете или не? (Една от сестрите се обажда: Питате ни дали имаме диамантена воля, и цвета на душите ни бял ли е?) Да, така е, като ви гледам, казвам си: Волята ви диамантена ли е, и цвета на душите ви бял ли е? Сестрите вече успяват в туй схващане. Точно прочетоха. Тогава, братя, утре ще ви изненадам и вас, гответе се за вашият опит. Сестрите прочетоха, да видим вие дали ще прочетете.

Ние вече няма да ходим с пипане, мина вече пипането, с виждане ще ходим! Всичките религии на старата култура все с пипане ходят, ние с виждане ще ходим. До сега всички все сте искали да виждате, сега вече ще виж-

дате, ще започнете да виждате. И като почнете да виждате, не пипайте нещата, които виждате, защото всяко пипане е едно съмнение, че виждаш. Туй, което виждаш, не го пипай! Светлината, която виждате, може ли да я пипнете? Туй, което не се пипа, е реално, а туй, което се пипа, е временно и преходно. Туй, което се вижда, е реално, а туй, което се пипа, е временно и преходно. И тжй, вие виждате реалното, вечното, а пипате временното и преходното. А сега, тжй, както вие се наблюдавате, пипате се един друг, живеете във временното и преходното.

Мисля, че слънцето почна да изгрява. Виждате ли го? — „Почна да изгрява“.

Ще ви дам един опит да познавате дали е изгряло, или не. Обжрнете гърба си към слънцето преди то да е изгряло, и, ако усетите една малка топлинка, изгряло е. На хоризонта е вече изгряло, аз тжй го усещам на гърба си. Моят гърб познава по-добре, изгряло ли е, или не.

6. Гимнастически упражнения.

Най-напред ще направим старите упражнения, като броим всички заедно ритмично до шест. Запитват: Старите упражнения ще се правят ли през цялата година? — Да, от време на време.

Сега, да направим новите упражнения.

Музика, работа и пост.

Да произнесем нашата III формула:

„Няма Истина като Божията Истина, само Божията Истина е Истина.“

Когато произнасяте тази формула, ще се стараете да я произнасяте колкото се може с по-мек глас, вибрациите да сж по-меки.

На физическия свят човек най-първо трябва да яде, нали? След туй ще осети, че се е наял и ще си почине; и третото положение, след като си почине — ще почне да мисли.

Та, и ние така: най-първо се наядохме, след яденето направихме почивка, и сега ще мислим. Нали?

В школата имаме зададена една тема: Кой е най-добрия метод за работа? И през цялата година вие ще си правите лични наблюдения и опити: кой е най-добрия метод за вашата работа — за вас.

Сега, учениците, някой път, като сте неразположени, употребете музиката, като едно средство да се тонирате. Нека вземем, запример, първата буква „а“ с отворена уста. Сега, ако тази буква вие я изкажете обикновено, и я турите в музикален тон, ще имате две различни влияния на буквата. Запример, в български език казват: „А... а... а“ — значи, а, ти ли си? Нещата, които започваме да позна-

ваме за първи път, те ни очудват; това значи „а“ — първото пробуждане на съзнанието или първото пробуждане на разумния живот. Това е „а“. И тогава казваме: (всички пеят) — а... а... а — постепенно се усилюва, отслабва, замира. Някой път не си тониран — вземи да произнасяш а... а... а. Сега сте като някои аристократи, които казват: „С малки работи не се занимаваме, с един наполеон, а с хиляди!“ А туй „а“ много работи може да ти принесе. Не си разположен, почни да мислиш за „а“-то, като първо проявление на съзнанието. Какво мислиш? — питат те. „Моего съзнание се е пробудило, и искам да зная туй „а“ за какво може да се употреби“.

Хайде да вземем сега всички буквата „а“ (Вие се разкашляхте сега). Я да видим, до колко нашето съзнание се е пробудило.

Едно отлично упражнение! Тия съ общи упражнения, разбирате ли, трябва да ги отбележите.

Започнахме да произнасяме „а“ със следните движения: десната ръка на страна, двете ръце настрана, ръцете на гърдите, отворени на страна, напред двете ръце, на главата, на гърдите, на главата, само десната ръка на страна, двете ръце над главата (много пъти се прави туй упражнение). Запомнете упражненията, това съ оккултни упражнения, може да си ги правите често. Значи туй „а“ може да бъде полезно в много отношения; много работи може да се извършат сега в музикално отношение.

Ще направим пак едно музикално упражнение с буквите а, о, у. Когато дойде до „о“-то, ще си турим ржцете на очите. Когато дойдем до „у“-то, ще си поставим ржцете на ушите, и ще покажем на физическия човек, че той трябва да бжде справедлив, нищо друго. Когато дойде до „о“-то, ще си хванем клепащите горе. Туй знаете ли какво значи? — Да дигнем завесата, да няма нищо скрито-покрито пред Бога, който знае всичко.

Можем да изпеем по няколко начина „о“-то. Можем да турим двата си пржста на очите, значи да си затворим очите за външния свят, да влезем във вътрешния, в себе си.

Всички изпяхме „о“-то, но взехме друг тон, не вжрви. Значи, не сте готови всички да си затворите очите, не сте готови на самоотричане. Изпяхме „о“ със следните движения: ржцете на очите, веждите прищипнати горе.

Песен с буквата „у“. Горе на ушите двата пржста, долу единия. Сега, едната половина от вас ще пеят с буквата „а“, другата половина — с „у“. Слушайте, аз ще ви изпея сега. Учителя запя. Пяхме всички песента с „а“, „о“, „у“, при следните движения:

а — ржцете на гърдите.

у — „ „ ушите.

о — „ „ очите при веждите.

а — „ „ гърдите.

у — „ „ ушите.

о — „ „ очите.

Песента, т. е. упражнението с буквата „а“

вжрви най-хубаво, значи началото, основата е най-хубава. Имам един метод, аз не съм го проверил още, той е музикален метод.

Учителя изпя следните думи:

Firfürfen tau bi aumen.

Ще ви дам тази песенчица, за да се тонирате. Всякога ще можете с нея да се тонирате. Няма мъжа на душата, при която тя да не може да се тонира. Последната част на песента е най-силна. Когато някому е тежко нещо, напр., тежко му е на корема, и иска да се лекува, с тази песен ще може. Тия вибрации ще поправят теченията във вас. Всяко лошо настроение, всяко лошо състояние се дължи на изгубена хармония в телото ни, а музиката почва да тонира, да прави малки масажи.

Запитват: На какъв език е това изречение? — То е на стар език, буквално не може да се преведе. Аз съм го превел тъй: Без страх и без тъмнина. Този превод не е абсолютно точен, оригиналът означава много повече. Това е само частичен превод, целия не може да се преведе, и не е позволено да се преведе. Тази песен ще се нотира и ще се научи. Тя е мелодия, която е приспособена за всички състояния на душата, да може да придобиеш такова състояние на ума, сърцето и душата, че да можеш да се хармонизираш.

Думата „aumen“ означава всички качества, които се съдържат в Божественото. Всичко, което съдържа Божественото в себе си да израстне, да се прояви в своята пълнота.

„Тау“ значи туй абсолютното, непроявеното, безграничното. „Ви“ — значи туй, което се проявява. „Аиумен“ съдържа всичко за живота. Но туй не е същински превод. Това са ритмични думи, едно ритмично изречение, на което вибрациите са силни. Само че тук трябва да имаш съзнание, да разбираш вибрациите. Щом ги схванеш, ще можеш да се ползуваш. Всички окултни упражнения започват с музика. Тази песен няма да я пеете вжнка, ще я пеете само като се събирате, за себе си, за вас, които разбирате, иначе, като се изнесе вжнка, тя ще се профанира.

Сега, искам да разбирате в школата, да не би да схванете някои неща буквално. Всеки ще учи според своите способности. Там е спасението. Програмата е наредена така, че да задоволи нуждите на всички, според степента на развитието им е. Някой да не разбере другояче. Да не мислите, че на всички ще се дадат еднакви задачи, че всеки ще отиде на Мусала. На Мусала ще отиде само онзи, който е готов. В природата цъвти само оная пъпка, на която е времето, която е готова. Който е готов, ще цъвне. И вие ще цъвните, когато ви дойде времето. Няма да бързате. В тази велика Божествена школа всяко нещо трябва да става точно на време, и никой няма да се старее да коригира. Всяко нещо ще става точно на време. И като направите опит, ще добиете чрез съзнанието една нова опитност, която ще усили ума ви, ще усили съзнанието ви, и ще добиете в себе си по-голяма увере-

ност. Най-първо, у вас ще трябва не да изкараме, а да опитомиме този страх, защото, вие може да имате най-благородна идея, най-взвишена идея, но щом страха потропа на вратата ви, туряте един кръст на тази идея и казвате: „Друга идея!“ — Нахвърляте се на нова. Има един окултен разказ: разказва се, че заяка се вжоржжил с револвер, турил си нож и си казал: „Сега да ме срещне някой, аз ще му кажа нему!“ Обаче, при първото потропване, забравил за всичко, забравил за ножа. Той си казал: „Е, сега те ме изплашиха, но за втори път ще им покажа“. И втори път пак забравил. С хиляди години заяка все се плаши! Защо се плаши? — Защото в душата му няма любов, няма силата вътре.

И сега ние решаваме: туй ще направим, онуй ще направим, турим ножа, изтропат ни, и казваме: „Ние пропаднахме, но втори път няма да пропаднем“. Защо пропадаме? — Защото Любовта, великата сила, я няма. Тъй седи великата истина. Следователно, ще турим любовта в сърцете си, и тогава всичко ще можем да извършим. Някой може да каже: „Той ме ограничава“. Не, в любовта няма ограничения. Следователно, всеки, който влезе в нея, ще я опита, тя е безгранична. Ти като влезеш в свободата, в любовта, ще намериш такъв велик простор, че всинца ще живеем свободно. Единствената сила, която може да ни даде свобода, живот, това е Любовта. Искам тази мисъл, че „с любовта всичко може“ да се запечати в ума ви.

Ще правите опити, и казвам: Втори път като отидете на Мусала, ще ви пратя да срещнете мечки, и ще произнесете думата любов. Ще кажете: Страхът отвън, любовта отвътре, и мечката ще клекне пред краката ви и ще каже: „Заповедай!“ Но, ако страхът е отвътре, а любовта — отвън, тя ще ви заплюе. Тъй е и в света. Кого не сж плюли? И по този навик който ви наплюва, казва: „Ти си безчестен човек“. Защо? — Защото си безчестен, искаш да лжжеш хората. Ти любов имаш отвън, страх отвътре — пфу — плюе те. Тъй трябва да тжлкувате. Като се вжрнеш дома си, кажи на Господа: „Господи, благодаря Ти, че този брат ми показва истината“. Ами, ако като заяка бегаш по 10 пъти на ден! Страх, туй е нещо конкретно. Страхът и той си има място, но само за физическия свят, за духовния свят не е нужен, Той сжществува като една необходимост, като едно ограничение за физическия свят, там той е потребен. Но в духовния свят за страха няма място. Да премахнем страха от физическия свят, значи да сжздадем една анархия — да развалим духовния свят. Ако го турим като един принцип в духовния свят, значи да развалим света. И тъй, ще турим страха в физическия свет, ще му кажем: „Тук ти е мястото“ Любовта ще турим в духовния свет. А сега сме турили страха в духовния свят, любовта в физическия — сега е с главата надолу. Ще опитаме туй учение не на теория, а на опит. И за тези опити имаме богат материал. Ще намерим някоя умраза у вас

от 20 години, която е гангрениясала, и като произнесем думата „любов“, ще видим какви резултати ще произведе. Ще се радвам, че има такива случаи да видим силата на любовта. Ще направим този опит в школата и ще се радвам, че има такава гангрена, та да видим резултатите. Ще кажа: Я ми донесете тази 20 годишна гангрена, да видим как ще ѝ подеждува. Като произнесем „Tau bi aumen“, всичко се свршва. Този брат ще стане, ще каже: „Благодаря, сляп бях едно време, но сега виждам, зная, че може да се махне умразата“.

Сега, туй е желанието на онези, които ръководят школата. Аз ви казвам, че тази школа е много икономична. Аз казвах в София и тук казвам, че искам от вас да употребите за тази школа празното си време, един час, времето, през което ще направите един скандал или некое престъпление. Туй време го искам аз, т. е. най-малкото, а ако дадете повече — добре. Но казвам на всинца ви — най-малките разходи искам. Да не кажете: „Женен съм, жена имам, деца имам.“ Времето, през което ще обиждаш детето си, мъжа си, него време искам, него да запълните с работа. А такава време имате много! Аз съм много хитър сега, аз съм много искрен, хващам ви много умно. Туй време е един час, но по някой път се карате по 3 часа. Тъй щото по някой път аз мога да спечеля. Ако всинца станете добри, виж, аз ще изгубя. Аз искам да бъда искрен пред вас, да не мислите, че ви давам туй, което може да предизвика в вас мисълта: Ами,

где да намерим време. Един час време! Но'някой пжт може да се карате 4 — 5 ч. Туй е много време. Казвам: Е, то ще влезе в моята кесия. Да не би да кажете после, че не сжм ви казал. Казах ви го, казвам ви всичко. Ако станете всинца добри, аз губя, вие печелите, ако не — вие губите, аз печеля. Сега, или вие ще спечелите, или аз ще спечеля, или вие ще загубите, или аз ще загубя. Аз ще бжда противоположната партия и в печалба и в загуба. В школата сте вие, ще прилагате казаното. Щом се расжрдите, ще дойдете при мене, ще кажете: „Аз имам работа за вас, за живота в школата.“ Има известни методи в школата, те сж толкова лесни. И тогава няма да има нито един от вас, който, като приложи тия методи, колкото и да е расжрден, да не може да измени сжстоянието си в една минута. Всяко сжрдене ще изчезне, и ще се чудите на вашата промена. Чудни сте, като кажете „не мога.“ „Мога“ и „не мога“, туй зависи от сжзнанието ви.

Ако забия в ржката ви един гвоздей, вие ще страдате, но ако го извадя и намажа ржката ви с някое лекарство, болката ще изчезне. Повидимому, всяко ограничение ражда дисхармония, а всяка дисхармония ражда болести — от разни степени сж те. Често, като сме забравили живота, бутнем някой бутон, сжздадем някое нещастие, ограничение. На това Божия закон ще реагира. Ти, като знаеш закона, ще си кажеш: „Внимавай, ти ще бутнеш закона“. Не трябва да се ограничавате. Ами сега седя

и казвам: Днес няма хляб. Какво ще правим? Ами ако аз през целия ден се страхувам, какво трябва да правя? Ще постиш 1, 2, 3 дни — човек от глад не умира. Ние мислим, че като не яде човек един ден ще умре. Тази илюзия за поста ще я премахнем. В старо време страха сж премахвали с пост. Ще постиш 1, 2, 3 дни, ще видиш, че човек не умира от глад, ще станеш самоуверен. Причините, които уморяват човека, сж сжвсем други. Глада, сам по себе си, е една сила, която дава живот, обновява живота. Дето казват: „Гладен ще ходиш“. Когато човек е гладен, то е едно естествено положение. Аз бих желал всякога да сжм гладен, гладен в умствения свят, гладен в духовния свят, гладен в физическия свят, това ще ми даде потик. А сега, други казват: „От глад ще умреш“ Как ще умреш от глад? От глад хората не умират, от друго нещо умират. Най-първо, ще лекувате страха на физическото поле с пост.

Първия начин за лекуване страхът е следния — ще постиш, и ако този пост не ти е дал урок, тогава пак ще постиш, и ще повикаш един беден човек, от пжтя ще го вземеш, ще седнеш с него на трапезата, ще му дадеш твоето ядене. Втория начин за пост: той ще яде, а ти ще говориш. Третия начин за пост — този твой брат, когото си повикал от пжтя да го нахраниш, ако знаеш нещо да свириш — ще му свириш, ще му дадеш от твоите знания, ще видиш как ще се почувствува. Ще ви дам опити.

И тжй, още първия ден, като си разтревожен, като си в най-разтревоженото си състояние, ще постиш, без да викаш някой да яде. Втория ден ще постиш — ще викаш някой, той да яде, а ти да говориш. Третия ден — пак ще постиш, ще повикаш някой да яде, ще му свириш, и приятелски ще се разговаряте. Няма да извикаш когото и да е, ще извикаш един беден човек, една душа, която ти допадне. Него ще повикаш, с него ще направиш опита.

Само Учителът или някой adept е, който може да прави тези опити с когото и да е от вас. И най-после, ще направите опита с хора, които съвършено не обичате, та да можете да се тонирате, да изпитвате разположение.

Така ще опитате силата на вашата воля.

То е друг закон. Това е метод, туй е знание. Не е лесно да се възпита човек. Възпитанието на сегашните педагози не е възпитание, това е дресиране. Възпитанието лежи на съвсем други, естествени, закони.

Пак ви казвам: Опитността, която имате, ще си я носите. Но ще видите, че ако работите по Божествените закони, ще имате само 1% изключение. Ние ще приложим тия закони.

Е, добре, сега аз ще опитам вашата сила на гаданието. Кажете ми, като отворя Библията, какъв стих ще се отвори; дали този стих, на който попадна, ще се отнася към духовния, умствения или физическия свят?

Едни отговарят — кжм духовния.
 други — кжм умствения.
 трети — кжм физическия.

Е, хубаво, сега имаме три мнения: едни казват кжм духовния, други — кжм умствения, трети — кжм физическия. Ще видим кои сж прави.

Учителжт отваря Библията, пада се: Иезекиил, гл. 7 ст. 4.

И окото ми не ще те пощади,
 И няма да помилвам,
 Но ще ти вжздам според пжтищата ти.
 И ще бждат всред тебе твоите мерзости;
 И ще познаете, че аз сжм Господ!

Сжзнанието в кой свят е? — В духовния свят, значи, пжрвото мнение е верно.

Значи, „право се вжздава всекому“.

Сега, праведните слушайте! Туй е едно правило. „Окото ми няма да те пощади.“ Защо няма да те пощади? — Понеже не си спасил Божествените правила. Учителя няма да те пощади, но ще зачеркне всичките твои задачи. Когато ученика свире и не взима правилно тоновете, учителя не иска да го слуша, няма да го помилва, ще го спре, ще каже, че е неспособен ученик, и ще му тури слаба бележка, единица. „И ще ти вжздам“ — единица.

„И ще познаете, че аз сжм Господ“ — че аз сжм Учител, Който не се лжже, за Който кривото е криво, правото е право вжв всяко отношение. Ние сега говорим за абсолютното право, което е право вжв всяко време. И туй

е онзи Велик Учител, Който е в света, Духа, Който раздава всички неща. Той не се лъже, и няма да говори лъжа.

Аз разбирам, че този стих засяга и трите свята. Засяга ги, да. „Да, ще познаете, че аз съм Господ!“

Сега, ще отворим втори път Библията.

Този стих дали ще бжде мек, за любовта ли ще говори, или за наказанието? (И двете мнения).

Учителът отвори Библията:

II послание Петрово, III гл. 16 ст.:

„Както и във всичките си послания кога говори в тях за тези работи, в които има някои неща мъжноразумителни, които неучените и неутвърдените изкривяват, както и другите писания, за своята си погибел.“

Значи в школата не се търпят глупави ученици.

„Както във всичките си послания“ — някои, които не разбират законите, изкривяват ги.

Третия стих сега върху какво ще бжде, за любовта, за мъдростта или за истината?

Учителът отвори Библията, падна се:

II послание Петрово, I гл. 6 ст.:

„На благоразумие — въздържание, на въздържание — търпение, на търпение — благочестие.“

— Любовта, върху нея е стихът. Значи Любовта е сила, която туря всичко в равновесие.

Когато развивате вашата интуиция, не ту-

рвайте ума си да работи. Ума като работи, той спъва интуицията. Оставете ума си свободен, в едно чисто състояние, да възприеме Божествените мисли, които се отправят към нас. В туй почивателно състояние забравяте всичко, взимате положението на едно дете, което очаква майка му да го вземе и нахрани, и няма да мине дълго време, ще получите отговора. Но, ако много мислите и се бъркате, може да се минат ден, седмица, месец и цяла година, отговор няма да получите.

Запитват: Ами когато ума се люшка от една страна на друга, какво да правим? — Ще му туриш гем и ще му кажеш: ти само на мене ще служиш.

Сега, преходните състояния. Ние преминаваме в едно преходно състояние — отричане на стария живот, и възприемане на новия живот. Всичко туй трябва да се извърши в съзнанието, да вярваме, че новия живот носи своите форми в себе си, той няма нужда от друго, той има нужда само от материал, и да остави живота да съгради сам своето жилище, защото животът е произлязъл от Любовта, Любовта — от Духа, а Духът — от Бога. Следователно, самия живот трябва да носи всичките условия, защото туй Божественото, което е заложено в материята, в живота, то ще израстне.

И аз забелязвам, че мъчнотии се зараждат между вас, както в София, тъй и в другите градове. Тия мъчнотии се зараждат от

факта, че ние сами искаме да уредим живота си. Не можете да уредите вие сами живота си. Ние трябва да признаем, че тоя живот, сам по себе си, вътре, в своята сжщина, е уреден. Аз говоря за сжщината на живота, той е уреден вътре в нас. Има някои малки безпокойства, които могат да се отстранят. Запример, кирта, която запущва порите, може да се отмахне. Чрез какво? — Чрез чистата вода. Глада може да се отстрани. Чрез какво? — Чрез хляба. Жаждата може да се отстрани. Чрез какво? — Чрез водата. Всичко туй не трябва да го отмахнем, а да го задоволим.

Та, ние имаме задачи.

Някои казват, че сме несжвжршени. Несжвжршенството показва, че има много да се работи, да се оре, да се сее, да се жгне — много работи има. А сжвжршен човек подразбирам онзи, който е изорал, посял, ожжнал — в хамбара всичко е готово, накривил шапката си, свжршил си работата. Туй значи сжвжршен човек. А ние казваме: „Аз сжм несжвжршен човек“. — Не сжм свжршил работата си, нищо по-вече. Ще се запретна да си свжрша работата, и като я свжрша тжй, както е нужно, ще бжда сжвжршен, и като не я свжрша, няма да бжда сжвжршен. Ами че има много работа! Не, сжвжршен в своето сжрце, сжвжршен в своя ум, сжвжршен в своята душа, сжвжршен в своята воля, в своето тяло. Сжвжршенство за ума, за сжрцето.

Та, новия начин за възпитание е различен от сегашния начин.

Сега, между нас се слага работата тъй, че един ден този свят ще се реформира, ще бъде съвършен.

Запитват: Сега, като схванем новия живот, какви трябва да бъдат нашите отношения; трябва ли да го възприемем в душите си? Как трябва да построим на практическа база, за да не развалим работата?

Аз ще ви отговоря. Има един окултен разказ, ще ви го представя в две форми сега. Една стара баба искала да се ожени, но била на 70 години, с бръчки на лицето. Но, решила си, казала: „Аз ще се ожена за един млад момък, 30 годишен.“ Отива при един знаменит окултист да дегизира лицето ѝ, да попълни бръчките, да я украси. Направя я той като една млада мома, поправя лицето ѝ, зъби ѝ туря, слухът ѝ се усилява. Разхубавява се тя, влюбва се в нея един млад, 30 годишен момък. Влюбва се, и се венчава. Поканва тя гости на угощението си. Тя, млада мома, а гостите ѝ наоколо все стари баби. „Те са моите роднини.“ Мисли момъка, че намерил млада мома. Като се венчават, започва тя да изважда постепенно едно по едно от изкуствените неща. Изважда зъбите — вижда празна уста, оглушала, изважда вуала — вижда кожата събрана, бръчки по лицето. От тук, от там, той вече вижда чудище пред себе си — стара баба!

Другия разказ е обратният. Една мома,

млада, хубава, искала да се избави от женидба. Тя се явява пред един окултист да я дегизира като стара баба.

Та, сега, новия живот иде като стара баба, страшен е той, всички се плашат от тази стара баба, но той е млад отвътре. А стария живот ни се представя като млада мома отвънка, но условия вече няма, стара баба е той. Та, формите сж скрити вътре, и който има интуиция, той ще разбере къде седи истината. Този нов живот ще ни се открие, т. е. този живот сжествува между напредналите хора, между напредналите сжества. Има една иерархия между световите, в които те, напредналите сжества, живеят; между тях сжествува този новия живот, и трябва да ви пратим, да отидете при тях, да видите как живеят. Ще кажете: „Е, имало хора!“

Запитват: Как ще се реши този въпрос, с виждане или с пипане?

— С виждане ще се реши въпроса. Всички ще видите. Всеки един ученик, който влезе в школата, ще види.

Ще видите, давам ви следното правило: Щом Любовта влезе във вашето сърце и страхът излезе вънка, и щом светлината влезе в ума, а тъмнината излезе вънка, всички ще прогледате, без изключение. Но, само тези сж условията: любовта в сърцето, и светлината в ума. Ще видите тези неща, и ще ви ги разправят.

Най-важното условие е да възпри-

емете Любавта, да опитате Бога като Любав.

Ако ви говори един евангелски проповедник, ще ви каже, че сте грешни, това-онова. Аз ви казвам: Приемете Бога на Любавта и всичко ще стане. Как? — Отворете сърцето си. Вие ще се спрете, ще казвате: „Дали ще дойде Той, аз съм много грешен.“ Абсолютно вярвайте! Щом отворите сърцето си, Той ще дойде. Ще повикате Господа на Неговия език, няма да говорите на ваш език. На Негов език ще говорите!

Сега, в школата, страха съвжршенно трябва да изчезне, защото този страх много ми пречатства. Като ви говоря в беседите, вашите мисли, вашия страх много ми пречат. Аз разправам принципално за неща положителни, за които вие абсолютно не трябва да имате някжжв страх. А като говоря, някои се оплашват, казват: „Ами ако аз не мога да изплня туй-онуй; ами ако не мога да излезна на Мусала, какво ще стане с мене?“ Друг: „Ами аз съм стар, женен съм, имам жена, деца.“ Всичко ще се уреди моментално. Ще идеш на Мусала, ще станеш млад. Че имаш жена, деца, това не съж спжнки, това е една привилегия. Че си женен, че си мжж или жена, това е една привилегия, Господ ти създал една работа. До сега ти си се занимавал само със себе си, а това е една работа — да се занимаваш с други, с жена, с деца. Двама да живеят е по-добре. Най-мжчното е да живее сам човек. Ами

с деца? — С деца още по-добре се живее. Че двама да сж е още по-голяма скука, а така, с децата, то е цяла музика.

За в бждеще вие няма да се жените тжй, както сега се жените. На учениците от окултната школа не се позволява да се женят по този начин. Беззаконие и престжпление е да се жениш без любов! И когато се жениш няма да викаш поп да те венчава. Туй е престжпление! То значи, че не вярваш. Венчаване е, когато любовта дойде. Любовта като дойде, тя е свжршила всичката работа. Бог кога говори, това е любов. А сега, викат попове, владици, турят епатрахили, кадят тамяни, туй-онуй — ще развалят работата. Когато Господ направил пжрвите хора, сжбрал ги и двамата, сжчетал ги, и им казал: „Никакви попове, нито владици и кржстници; давам ви този свят с всички блага; идете, работете, ползвайте се от тези блага!“ Бог вжвел Адама в туй училище, и му казал: „Слушай, туй е велико училище, вие ще работите сериозно, дал сжм ви условия да работите, да завладеете законите, вжздуха, водата, огжня и всички сжщества. Всичко туй ще завладеете.“

Сега, като дойдете в школата, ние ще ви кажем: Пжрвото нещо — ще завладеете вашия ум; второто нещо — ще завладеете вашето сжрце; третото нещо — ще завладеете вашата воля; четвжртото нещо — ще контролирате вашите сили.

Туй е първото нещо в школата. Сега, ще ви питат някои: между вас женят ли се, венчават ли се, деца може ли да имат? Чудни съятия въпроси, смешни съ! Животът ще върви тъй, както Господ го е направил. Ние именно искаме да повърнем живота към неговата първоначална чистота, да възстановим онзи идеален ред на нещата, онзи живот тъй, както е нареден от небето. Небето има свой план и този план искаме да докараме. Всички неща съ предвидени. Мислите ли, че в този план не е всичко добре наредено? Като го приложим, ще имаме един идеален живот, ще имаме и деца и бащи и майки, но децата ще бъдат 100 пъти по-добри, отколкото сегашните. А сега, като дойде за женене, яви се един момък, дойде втор, трети, и момата не знае кого да избере. Това женидба ли е? Почнат да питат: Богат ли е? Не, не, не е този начина. Женидбата в света има съвсем друг смисъл. Туй подразбира само физическата страна на женидбата. Женидбата подразбира да дойде душата ти в съприкосновение с физическия, духовният и Божествения свят, в трите светове, да знаеш как да работиш в трите свята едновременно, да знаеш да трансформираш енергиите от един свят в друг. А ние, като турим туй, че женидбата значи само растене, да знаеш как да растеш, и нищо по-вече. Някой казва: „Да се женим!“ — Ще се жениш, ще растеш, подразбира се. Но растенето не разрешава въпро-

са. След като израстеш, и нищо не завържеш, нищо не си направил.

Ние се отклоняваме от въпроса. Вие, като женени, сте го разрешили; втори път няма да се жените. Вие казвате: „Ами за младите какво да правим?“ — Защо плачите на чужд гроб? Сжс старото, сжс стария живот, казвам, че ние сме ликвидирали и внасяме нови форми. Тази любов, която човек трябва да храни към някого, тя трябва да бъде свещена и Божествена! В джното на душата си човек трябва да знае, че живее пред Бога, за Бога, и пред Него няма никаква измама и лъжа. Джлбоко във вашето сжзнание, във всички мисли трябва да бъдете тжй чистосърдечни, да сжзнавате кое е право, кое не. Бждете тжй смели, че като направите един грях, да го изповядате пред Бога, и пред себе си и пред хората. И за любовта си трябва да бъдете тжй смели. Трябва да я изповядате. Щом криеш любовта си, ти си страхливец, щом не я криеш, ти си герой. Няма да я криеш. Щом едно нещо е лошо, ще го оставиш да се проявява тжй, както си е.

Един ден ще дойде Господ в тебе, ще Го оставиш Той да се проявява, ще кажеш: „Господи, днес сжм на твое разположение, ще те оставя да се проявяваш, както искаш, аз ще изпълня Твоята воля“. Тжй ще кажем. Туй разбирам ученик. Като казвам ученик и Учител, разбирам, че като дойде Господ, каквото ни каже, ние ще Го оставим да ни каже, и ще употребим всички сили да го изпълним точно. И няма да пожа-

лим нито средства, нито нищо, ще изпжлним всичко, и като се вжрнем, ще кажем: „Господи, изпжлнихме, сторихме волята Ти тжй, както Ти каза“. Няма да кажеш, че времето било такова, че туй-онуй. Не, ще свжршиш и нищо по-вече. Нали е право туй учение? Тжй, трябва да имате джлбоки знания. Вие казвате: „Кой ще ни помага?“ В тази школа има милиони работници, които ще дойдат от всякъде. Ще дойдат да ви помагат, но стига да започнете тжй. Ще започнем всички тжй, аз вярвам. Не казвам вярвам, но знам, тжй ще бжде!

В школата най-пжрво ще влезете като слушатели. Ще влезете с абсолютно смирение. Няма да бждете много смирени, ами сжвжршено смирени! В туй смирение вие ще се подмладите.

Аз желая, в школата, в която влизате, да се яви у вас желание, импулс да учите, у вас да гори онзи свещен огжн за знание, онзи свещен огжн за Мждроста, за Истината, за Любавта. Този огжн така да се разгори, че да няма в този огжн нищо друго, което да взима надмощие, и в този огжн да се запали, да изгори всичко, което дойде в контакт с вас. Такжв огжн да бжде! И ние искаме ученици фитилджии, с разпалени свещи. Ученици, които не могат да изгарят не ги искаме. Искामе ученици фитилджии, да запалват сламата, кжщите, всичко да гори! Който може да устои на този огжн, нека остане. Който не може да устои, нека си отиде. Онези, които казват за комунистите, че

теглят нож, прави сж. Прави сж те, обрезване, обрезване трябва на света. Но какво се казва? Лозето трябва да го реже само лозара. Градинара трябва да реже, да чисти сам дърветата в градината си, и то само градинара, който разбира. Вашето сжрце кой трябва да го пипа? — Само Господ може да го пипа. Давате ли го другиму да го пипа? Дадете ли го другиму, отиде, та се не види. Никой не е вжв сжстояние да пипа сжрцето ви. Само опитния градинар, като влезе вжв вашето сжрце, той ще го пипа. И като влезе в лозето ви, той ще знае как да го обреже.

Затуй аз се поставам на правата база и казвам: „Непременно трябва да вжзприемете любовта. Няма друг пжт. Всичко друго ще се уреди.“ Каква друга философия? Никаква друга философия, никакви други умувания. Вие сте умували, умували. Ще приложим това тази година, и ще видим резултатите. Може ли Господ да оправи сжрцата ни и да обреже лозето ни? — Може. Не е било време, когато Господ да не е могжл да оправи сжрцата ни, да не може да обрязва лозето ни, и то толкова хубаво! Само Той трябва да ни изправя сжрцата! Няма втор в света като Него. Той е Един. И аз искам сега да проверя сжрцата и умовете на тези, които сж най-способни да извжршат тази работа. Ако по старому призовете Господа, Той никога няма да ви приеме. Знаете ли какво направи Елисей, който взема кожуха на Илия? Какви думи произнесе? Може ли някой да ми цитира този стих? Той му взе кожуха,

седна на него и каза: „В името на Илиевия Бог“. Ами вие, ако аз ви дам този кожух, как трябва да произнесете тия думи; като дойдете при р. Иордан, как ще кажете?

Отговарят: „В името на Бога на Любовта“.

Сега, вжпроса за школата. Света, който ние наричаме Христово училище, той е школа, велика школа. И вжв вас искам да се сжбуди туй сжзнаниз, да се сжзнавате като ученици на школата. Тогава може да се образуват онези правилни вржзки. Вие ще почнете да се безпокоите, дали ще можем да видим, дали нашият Учител ще ни открие нещо, дали ще може да постигнем нещо и т. н. Това сж празни вжпроси. Като ви вземем в школата, вашето сжзнание няма да се губи. Някоя вечер ще ви взема, ще изгубите сжзнанието си за този свят, и ще ви заведе в астралния свят. Там ще видите много неща. От там ще живеете едновременно в два свята. Вие казвате: „Ще умрем.“ Няма нищо. Всичко ще се запази.

Някога, мжж и жена се скарват. Тук не можем да ви примирим. Ще ви вземем и двамата в онзи свят, и ще ви поговорим. После, като станете сутринта, мжжа ще каже: „Жено, аз сжнувах такжв и такжв сжн, прощавам ти.“ И жената казва: „И аз снощи сжнувах един подобен сжн, и аз ти прощавам,“ и ще се свжрши работата. Друг случай. Двама души, единия джлжи, не иска да плаща, не признава, другия настоява. Сждили се 10 години. Взимаме ги на онзи свят, разказваме им закона на кармата.

Сжбуждат се, разказват: „Сжнувах един сжн, че ти си платец, а аз кредитор. Другият: Че и аз бях там. Слушай, не искам да ми плащаш, прощавам ти. Да ги дадем на бедните!“ — Дават парите на бедните. Дават си ржка, свжршва се вжпроса, всичко става лесно, магически.

Само когато Любовта влезе вжв вас, няма да има мжчнотия, която да не може да се премахне. Следователно, всички вие, ако приложите закона, след една година ще скачате, като млади телци, като васански телци.

Та, сега, за школата няма много да бжрзате, но няма и много да замедлявате; ще се запишете в общите класове, и кой колкото може да направи, защото ще има теми зададени. И да не можете да ги изработите, само да слушате, все ще спечелите нещо. Привилегия е това! А напредналите ученици, има някои от вас напреднали, тях няма да ги спираме, напред ще вжрвят, авангвард. Те сж авангвард, оправят пжтя, чистят, след тях идат главните сили, после иде тила отподир. Там, пред някой извор всички спират на бивак, наядат се, всички се срещнат. После пак ще тржгнат. Тжй че при спирането ще бждат заедно всички, а при ходенето — ще има напред и отподир. Да, хубаво.

Сега, колко души има от всеки един град? Сега, на приятелите, на учениците, понеже ще бждете ученици на школата, аз ще дам едно меню. То ще бжде много малко за школата. Имам 2 шишета, с около 10 кгр. 6-годишно вино, донесено от Мусала, горе, от езерата, от най-

хубавото винце, което природата е приготвила. Не зная по колко ще се падне на всички. И после ще ви дадем, по едно малко парченце хляб като оглашени на школата, по една малка закуска. И най-после, другите братя ще дадат едно меню, малко наготвено, тжй топличко.

А другите въпроси и недоразумения ще се разправят, благодарете се, че има недоразумения между вас. Аз се радвам.

Няма сила, като Божията сила, само Божията сила е сила.

Благославяй, душе моя, Господа!

(Сега, ще слезем да се приготвим за този прием. Ще слезем долу, на трапезата. Всички ще се наредят. Всеки да си носи канчето!)

Забележка. Запитват: Как да се обржваме към малките деца, и те към нас?

На тях ще казвате братче, сестриче, а децата навъзрастните ще казват „обични бате,“ „обична како.“

4¹/₂ ч. сл. обед.

Истината.

Тайна молитва.

Няма Любов като Божията Любов, само Божията Любов е Любов. (3 пжти).

Ще прочета пжрвите десет стиха от 15 глава от Евангелието на Йоана.

Сега на вас, учениците, ще ви задам един вжпрос: Кога гладния може да знае, че се е наял? Кога жадния може да знае, че жаждата му е престанала? Питам и обратното: Кога сития може да знае, че е гладен? Кога можете да познаете, че свещта свети? — Когато гори, когато губи нещо от себе си, нали? Ние идваме вече, ние се домогваме да обясним научно промените, които стават вжтре в нашата душа, в нашето сжзнание. Това сж все формули за духовния свят. Следователно, свещта като гори, дава своята светлина. Туй горение може да бжде правилно или неправилно, т. е. пжлно или непжлно. Ако горението е пжлно, и светлината е по-пжлна, по-силна; ако горението е непжлно, и светлината е по-слаба. Значи, за да познаем дали е горяла една свещ, трябва да видим дали е изгубила нещо от себе си. Ами когато изгори цялата свещ кжде отива? Тя се е превжрнала в светлина. Свещта, сама по себе си, представлява сгжстени вибрации на светлината. И светлината, като се превжрне в своето пжр-

воначално състояние, отива в своя първоизточник.

Сега, допуснете, че имаме 10,000,000 шишета пълни с вода, и всяко от тях да събира по 10 кгр. вода. Значи, 10 кгр. по 10,000,000, стават 100,000,000 кгр. Ако изливате тази вода постоянно в един улей, нали ще може да завъртите една воденица? До кога ще се върти тази воденица? Докато има вода. След като се завърти колелото и водата се излее, где ще отиде тя? — В морето. Ами смлялото брашно останало ли е там? Где е отишло? Значи, 10,000,000 шишета останаха празни. Енергията била в шишетата, но шишетата не съдържат самата енергия. И самата вода не е същинската енергия, тя е предала своята енергия, т. е. същинската енергия преминала в брашното.

Сега, аз ще ви запitam: Какви същите симптоми на любовта, според вашето схващане? Ами ще кажете ми, как тжй, хора, които по 40 години съ учили в туй училище на Любовта да не знаят какво нещо е любов? Вашите първи учители какво съ ви казвали, как съ ви учили? Вашите бащи, вашите майки какво съ ви казвали за любовта? Аз пак ще ви кажа, че любовта в своите най-малки изявления, това е физическата любов. Тя е микроскопическата любов, която се проявява на физическото поле. Какви съ нейните форми, нейните признаци? — Първо, Любовта създава живота; живота създава формите, а формите дават място да се яви топлината и светлината в този живот.

Тя започва с ядене и пиене. Щом човекът яде и пие, той има любов. Тъй че всеки, който яде и пие, има любов. Влюбените най-много ядат, те са ужасни гастрономи. Влюбените често не ядат от страх. Момата, когато има randevu, не ѝ се яде, сърцето ѝ се притеснява, страх я да не я уловят. Когато ще обесиш един човек, дай му най-хубавото ядене, ще яде ли? — Не може. Неяденето произтича от страх. Някои казват: „От любов не яде.“ Не, не, от страх не яде. От какво се страхува? — Да не изгуби любовта. Пък той никога не е имал любов. Може да се случи нещо, да се развали туй randevu — страхува се. Понеже аз зачехвам любовта в нейното първично проявление, в най-първото проявление, сега вие ще ме разберете криво. Във вас има стари форми, аз знам къде ви отиде ума, но туй, за което вие мислите, в него няма никаква любов. Тъй, например, дете някой се превива от любов, припада от любов, после, не му се яде от любов и много други работи върши, това са особени психически, болезнени състояния на душата. Това са отклонения на душата, те нямат нищо общо с онова здравословно състояние на тази възвишена Божествена енергия.

Сега, ние минаваме на друг въпрос: аз искам да дойдем до целта, да мислим здраво и да започнете да се освобождавате от вашите стари схващания. Ето в какво са погрешни вашите схващания. Да кажем, някоя мома иска да се жени, търси своя възлюблен. Този въз-

прос сжблзнява малко хората. Аз ще приведа друга форма, която не е тжй сжблзнителна. Кого тжрси ученикжт? — Учителя си, нали? Следователно, целта на ученика каква е? Да намери учителя си. Резултата какжв е? — Знание. Тогава целта на учителя каква е? — Да намери своя ученик, казано в най-проста форма. Сега, тия сж вжтрешни отношения. Защо тжрсим Бога? Ние Го тжрсим в Неговото пжрвично проявление, да ни даде любов, а любовта ще ни даде живота. Животжт у нас липсва. Обект на земята е живота. Този живот ние тжрсим.

Следователно, любовта, като се яви вжв своите проявления, трябва да сжздаде най-малката форма на физическото поле. Щом дойде любовта, тя ще сжздаде пжрвата форма, после ще почнат да се явяват ред други форми; те се сгрупирват, дават живота; той строи и започва растенето в света. Сега, по какво се отличава любовта? — Че тя внася живота. А по какво се отличава живота? — Има движение отвжтре навжнка — разширение. Пжрвото нещо в живота е разширението; там дето има живот, има топлина, има и светлина. Там дето няма живот, топлината и светлината липсват.

И сега, можем да направим таква едно твжрдение. Целия козмически мир, материята, от която сегашния козмос е сжздаден, това е изостанала енергия, неоползотворена енергия от хиляди и милиони козмоси, които сж сжществували в миналото. Материята, която е изос-

тавена, е от съществата, които съж работили тогава, и вие сега влизате в тази материя, за да я използвате. Но понеже в тия хиляди и милиони козмоси, всичките същества, които съж минали, съж изоставили своите желания, мисли и действия вътре в тази материя, то затова, като строите вашите къщи, по някой път се появяват остатъците на хилядите и милиони векове. И право казват някои, че сегашната материя, това съж заспали духове, които трябва да се съжбудят — спящи духове съж те, които трябва да се пробудят. Сега разбирате ли тая работа? Тя е неразбираема работа.

Запитват: следва ли да заключим, че тия духове съж били много идеални?

— Някои съж били много идеални, а някои съж били 100 пъти по долу от нашия свят. Този козмос, сегашният, е един от най-добрите, които сега съществуват, а за в бъдеще може да има по-добри от него.

Сега, ние ще проучаваме любовта като сила. По какво се отличава човек, когато тази любов влезе в него? Най-първо, любовта прави човека млад. Имаш любовта — подмладяваш се, губиш любовта — остаряваш. Имаш любовта — придобиваш знания, губиш любовта — оглупяваш. Имаш любовта — добър ставаш, губиш любовта — лош ставаш. И ние обясняваме нещата тъй: щом си неразположен, щом си лош — изгубил си любовта, значи, липсва ти нещо. Кой се дразни? Я вижте онзи баща, който няма петаче в джеба си, колко се дразни,

неразположен е, недоволен е. Но я му турете в джоба няколко стотин наполеона, той за няколко часа ще измени разположението си, веднага ще се развесели, и всички в къщи ще бждат весели, радостни, нали? Нали туй е факт? Да, сега някои казват, че живота бил много идеален. Как е идеален? На Велик-ден, ако има козунаци, яйца, кокошки, пуйчици, ядене, пиене, всички сж весели — „Христос възкресе“ има там; но, ако няма яйца, козунаци, ядене, пизне, хлебец, агънцѐ — „смертию смерть“. Аз говоря за тия неща, за туй наше съзнание на земята. Когато човек дойде да разбере по-дълбоко законите вътре в материята, и неговото съзнание се подигне, и влезне в съзнанието на ангелите, въпросът е друг, но ние влизаме в нашето съзнание, трябва да го изучаваме, него искаме да превъзпитаме.

Любовта, като всяка енергия, може на някои места да се натрупва повече, на някои места по-малко. Можеш да бъдеш преситен от любов, тъй, както можеш да бъдеш преситен от ядене. Да си преситен, значи, формата, в която тази енергия трябва да се вмести не може да изяви по-интенсивните трептения на любовта. Има толкова силни трептения на любовта, че ако ги прекарате през сегашната нервна система на някой човек, той ще се стопи. И този човек тъй ще се стопи — моментално. Ако запример прекарате този силен ток на Божествената Любов, която сегашните серафими и херувими имат, човек просто ще се пре-

вжрне на светлина, но няма да разбере какво нещо е живота. Той ще изгрее и ще се стопи, но няма да знае, защо е изгрял и защо се е стопил. Пжк сега вие горите и се топите постепенно, и знаете защо се топите. Майката казва: „Стопих се, изгорях.“ Бащата казва: „Стопих се.“ И ние горим. Човек е една запалена свещ, горим 10 — 20 — 30 — 50 — 100 — 120 години най-много, всё горим и нещо изгаря, а нещо остава от нас.

Сега, най-пжрво, вие, като ученици на окултната школа, ще се стараете сжрцата ви да бждат топли, т. е. в сжзнанието ви да няма никакви горчиви чувства. Когато някой човек ви е направил пакост, като го видите, да не се обржща сжрцето ви, или, като го видите, да не завжртите очите си. Да спазвате едно пжлно сжзнание на единство вжтре в себе си, каточели нищо не се е случило.

В бжлгарският език, в думата ЛЮБОВЬ липсва онази линия, която уравнивява силите. Бжлгарите за любовта си нямат линия на уравнивяване, равнодействаща сила нямат, вследствие на това цялата страна е размирена, не че искат да бждат непостоянни, но тяхните чувства се видоизменят. И тжй, окултният ученик, преди да стане ученик, преди да влезе в училището, трябва да намери своята равнодействаща сила, и така може да стане ученик. Това да се запише. Като се запишете в школата, пжрвото нещо е, да намерите своята равнодействаща сила. В бжлгарската дума лю-

бов, буквата Л представлява един жгжл, стремеж има, но този жгжл не е затворен като трижгжлник. После, имате буквата Ю — образувана от една малка пржчица и до нея буквата О. След туй имате буквата Б, която показва закона на растенето. Тя е формула. Думата любов в бжлгарски език показва, че има методи, как да превжрнете тази сила, да я направите един творчзски елемент. И тжй, бжлгарина казва така: В любовта си най-пжрво ти ще се стремиш кжм Бога, но ти до Бога няма да отидеш. Че няма да отиде до Бога това се вижда в буквата Л, дето си оставил отворено място, за да се вжрне отгоре. Той отива до конуса, но после, като стигне до вжрха, седи, седи, казва: Не може да се мине, много е тясно, пак се вжрне назад, излезе отдолу, мжчи се да направи тази права линия, на буквата Ю, отива нагоре, пак се вржща назад и казва: „Тази линия трябва да я пробия.“ Образова О-то и после казва: „И тук не е Господ,“ вжрне се, забие си главата в земята, и после, като го погледнеш, минал през житния клас, казва: „Далеч е Господ, и тук не е, дали ще Го намеря някжде?“ И след туй, какво казва бжлгарина? „Минах в жгжла, на вжрха на конуса ходих, няма го Господ, в правата линия бях — няма Го, в земята ходих, ниви садих, не намерих Господа, в класовете ходих — няма Го, има Го, няма Го, чакай да се ожена. Буквата В показва, че той се оженва. Ер-малжк (В) е еврейският йот; той показва, че е намерил принципа, който твори, става много силен

и смел да руши, но още не е намерил равнодействащата сила. Българина казва: „В конуса влизах, в правата линия бях, в земята се посаждах, в житния клас бях, ожених се, намерих силата — къде? — Имах поданици, но туй, което осмисля живота, не съм го намерил.“ И туй, до сега българите не са намерили туй, което осмисля живота. От колко букви е съставена думата „любов“ у българите? — От шест букви. Значи, българската любов е в полето на илюзиите — до там е достигнал той. Тогава, коя е тази равнодействаща сила? — Това е Истината. Туй, което спира сега славянските народи, българите, то е, че те не могат да казват истината. Туй им липсва, истината не могат да казват. Хора, които най-много обичат да полжват, това са българите, славяните. Българина, като дойде да те излъже, почва да се смее, мисли да те сметне. Той казва: „Сметнах го.“ Запитва го някой: Този ли път води за еди-къде си? — „Този е пътът.“ И после, като те забърка, казва: „Ама че го затикнах, задъни се някъде. Аз направих това, за да го изпитам има ли ум той.“ И никога няма да ти каже нещо точно. Ако го питаш от туй село до онуй колко има, ще ти каже: „Е, тук е, наблизо.“ Вървиш час, два, мислиш, че си пристигнал, и най-после чак ще дойдеш. Близко било! И после, ако нивите му родят много жито, и го попитат как са, имаш ли много жито, той ще каже: „Е, няма много.“ За каквото и да е, никога няма да ти каже истината.

И тжй, в тази школа, в която вие влизате, се изисква да се говори абсолютната истина, не абсолютната откровеност; аз не говоря за абсолютната откровеност, а за абсолютната истина. В дадения момент, когато дойде да кажеш истината, да се не поколебаеш по никой начин да кажеш на света истината тжй, както си е, нито преувеличена, нито намалена. („Да мжлчим“). Мжлчанието някой пжт говори и лжжата. Трябва да се говори абсолютната истина. За учениците казвам сега това, абсолютната истина трябва да се говори. Дойде някой и ви пита: „Ти какво мислиш заради мене?“ Преди да е дошел той при тебе, ти казваш в себе си: „Той е малко вагабонтин, обича да си подржпва“. Не казвам, че вие го казвате, аз привеждам един факт, който е много верен. Това сж проверени факти от мене. Ти мислиш в себе си за някого: той е малко вагабонтин, не е толкова честен — изреждаш в себе си упреци против него. Дойде, пита те: Какво мислиш за мене? Отличен човек си! Не, ти ще му кажеш: Аз мисля, че ти си малко вагабонтин, обичаш да полжгваш. Тжй аз мисля. Истината искаш да знаеш нали, тжй аз мисля. Ти можеш да ми се сжрдиш, но туй е истината, ни по-вече, ни по-малко. Ще му кажеш истината право в очите. Той може да ти каже: „Ама ти за мене такова ли мнение имаш?“ Е, нали ме питаш истината? Ако не ме питаше това, то е друго, аз бих замжлчал, но понеже ме питаш истината, аз ти я казвам. Ако, обаче, мислиш, че

той е добър, ще му кажеш: Ти си добър. Кажи му истината! Той може да ти каже, че лъжеш, но истината ще кажеш. Няма да преувеличаваш, ще кажеш туй, което в дадения момент е вътре в твоето сърце. Само при такъв един начин на мислене, ще имате един нов поток в живота.

Колко уроци сж ми давали, да ме морализират! „Ти Господин Джнов, не говори така, бжди малко по-предпазлив, внимателен, ще докачиш хората“. Е, хубаво, аз трябва да кажа истината, че те ще се докачат, то е друг въпрос. Въпросът е за истината, трябва да кажа истината, пък хората ще се докачат или не, то е друг въпрос. Законът е такъв, че аз трябва да кажа истината. И знаете ли, какво би станало, ако човек престанеше да говори истината? Представете си, че една чешма се задръжнi в своя кран, а напора на водата ѝ е много голям, какво ще стане? — Ще се разпука. Аз трябва да говоря истината, за да не се разпукам, а когато нещо се разпука, направя хиляди злини. Една необходимост е да говорим истината. Горко ни, ако не я говорим! И в края на крайщата, всеки от вас в края на своята еволюция ще бъде заставен да изкаже абсолютната истина тъй, както си е. И сегашната карма не е нищо друго, освен едно отклонение от истината. Кармата се е зародила в момента, когато ние сами сме се отказали да говорим истината. Първия момент, първото отклонение, когато човек се отказал да говори

истината, е сжздал сегашната карма, която е родила хиляди злини, и за да се освободим от нея, ние трябва да говорим истината, и да започнем да я прилагаме в живота си.

От вас, като ученици, искам да прилагате истината, абсолютно, без никаква лъжа. „Ама малко бяла лъжа?“ — Не, никакви бели, нито черни лъжи. Ще говорите чистата, бялата, светлата истина! За нас и бялата и черната лъжа е все лъжа! Разбирате ли туй правило? Това е морала на новия живот, морала на новия ден. Ще правите разлика. В нас абсолютно никаква лъжа не съществува, ни помен от нея, никакво извжртване на фактите, никакво извжртване на чувствата, никакво извжртване на помислите, никакво извжртване на действията, никакво извжртване в движенията на очите; всеки един наш поглед, всяко движение на лицето, на ржцете, на устата, на телото, на краката, всичко това трябва да изразява Божествената Истина. Защото и в ходенето има разврат. Аз мога да направя едно движение и да ви развратя. Мога да си мрждна устата по един начин, и да ви дам по една лоша мисл. Мога да изкривя тжй окото си, че и без да ви кажа нещо, да направя един иширет и да посадя едно зло вжв вас. Тжй че ние с своите движения правим по-големи злини, от колкото като говорим с устата си.

Абсолютно никаква лъжа! Този, който е дошл да се крие в своята кжща, за да не лжжеш заради него, що го вземеш, и двамата ще

бягате. Ще бягате, за да не казвате лжжата. Няма да чакаш да дойдат онези в кжщата, че да те питат где си го скрил. Не, ти с него ще офейкаш с време. Чудни сж хората! — и двама ще бягате! Никой няма да те застави да говориш лжжа. Щом бягате и двамата, като отидете в гората, там ще кажете истината. Ще кажете: „Братко, и двамата сме в гората, сами сметук“. Абсолютно никаква лжжа в новия живот! Туй да го запишете. Туй е в нашия морал. Без изключение, ние за изключения не говорим. Тжй е, казвам ви истината. Туй е факт. В новия живот ще казваш истината без никакви изключения. Право на предмета, ще говориш истината без никакви изключения. Може да те обесят, може да страдаш, може да изгубиш имането си, честта си, всичко, но ще кажеш истината. Кажеш ли я, ти си ученик в Великата школа на Бялото Братство. И такжв един човек, след като умре, Белите Братя ще го вжзкржсят и ще кажат: „Ние те похваляваме, че ти си пожертвувал живота си за истината, че ти си изпжлнил великия морал на новия живот“. И ако вие приложите този морал, както ви казвам, за една година, вашите лица друго-яче ще изглеждат. И аз ще туря всинца ви на един изпит, да видя, колко говорите истината. Туй да го знаете. Най-пжрво ще ви изпитам за истината. И тогава знаете ли колко плач ще има между вас! Най-малко по един ден ще плачите през седмицата. За какво? —

Че не сте казали Истината. Истината, Истината, Истината, Истината, Истината!

Сега, то не е само да казвате истината, но тази истина трябва да я любите, защото, след като я кажете, да не си речете: От где се домъкна ти у дома, че за тебе толкова страдания понесох! Кажеш ли така, пак ще сгресиш. Не, след като пострадаш за истината, ще се порадваш и ще кажеш: „Сестро, аз се много радвам, благодаря ти за голямото щастие, че ти дойде у дома, да ми създадеш толкова приятности, аз ти крайно благодаря“. И всичко това не само да го кажеш, но да го почувствуваш в душата си, и да бъдеш радостен, че си пострадал за истината. Това е идеалния стремеж. Тогава ще имаме наука, ще ни се отвори природата. Най-първо, след като влезете в природата, ще намерите ключовете на всички прави и криви действия, които сж сжществували в миналото, на всички добрини и злини, ще видите страшни работи. И ако не сте смели да казвате истината, вие ще се оплашите още в първия ден, на първата стъпка. Ако ви вжведа в този път на истината, на колко души от вас пардесютата ще вземат хоризонтално положение! — Ще бягате назад.

Сега, представете си, че аз правя с вас следущият изпит. Аз ви говоря, като на ученици, сжс символи, но говоря неща, които сж проверени и верни. Представете си, че аз сжм учител, и ви уча за любовта, но вие не разбирате, не знаете това изкуство. Аз ви говоря за

любовта и казвам, че тя е една нишка, която вие не виждате. Тя е тънка, като паяжина, но е толкова силна, здрава, че може да ви одържи. През нея текат токове, които ви поляризират, и можете да станете и тежки и лек. Вие не виждате тази нишка, но аз съм ви свързал с нея, и ви пазя от всички пакости. Минеш пред една голяма пропаст, казвам: „Нали казваш, че съм ти учител, ти ме обичаш, хвърли се долу“. Какво ще кажете? „Учителю, сериозно ли говориш?“ Той ще коленичи долу и ще каже: „Сериозно ли говориш, моля ти се, не ме карай да се хвърлям долу, пусни ме!“ Колко от вас ще се хвърлят? Ако той е ученик, изведнаж ще се хвърли, ще увисне на нишката, и аз ще го извадя. Аз ще добия вече вяра в него, той в моите очи ще порастне, ще порастне с един метър в моето съзнание и ще каже: Този е ученика, на когото мога да разчитам. И онзи, който ще коленичи, и него ще зная. Друг пък ще каже: „Имай ме отречен, още не съм готов, това е тежка работа, тежка наука, не е зарад мен“.

Когато влизаме да служим на Бога, ще изпълним Неговите слова абсолютно, без никакво колебание! Всяко колебание е разрушаване. Може да ни коштува живота, безразлично е, но ние ще кажем тази абсолютна истина и в положителна и в отрицателна форма. А туй в църквата го наричат изповед. Пред себе си човек най-първо трябва да се изповяда. Ще съзнаеш пред себе си, ще направиш една изповед, ще се върнеш назад,

ще си кажеш: „Не говоря истината.“ Ще идеш втори път, и като се върнеш, ще кажеш: „Не говоря истината“. Онзи, великият закон на Духа казва: „Не казваш истината“. Втори, трети, четвърти път, докато се задоволиш.

Запример, има между вас мнозина, на които детето стиде някъде и открадне нещо. Вие сте едно семейство честно и почтенно. Майката казва на детето си: „Ти сега ще вземеш това нещо скришом, ще го повърнеш, и няма да казваш нищо.“ Друга майка ще каже: „Ти ще го вземеш, ще го върнеш, и ще кажеш истината, че си го откраднал.“ Коя майка говори истината? — Втората. Ще си изповядаш истината. Тази майка дава едно правилно възпитание на детето, че истината трябва да се казва. Взетата вещ трябва да се върне.

Ако ви задам някои упражнения и вие не ги направите, ще почнете да ми давате извинения, и ще кажете: „Аз не можах да напиша нищо, много тежко ми беше, болен бях, деца, жена неразположени, имах няколко полици, уморен бях.“ Не, ще кажеш пълната истина, защо не написа упражнението си. Ще кажеш сжщинската истина. Не давай такива извинения, които не са били причини за спирането на туй упражнение.

И тжй, сега разбрахте първото правило: Равнодействуващата сила в света, това е Истината. Всеки от вас, който иска да бъде ученик, няма да говори от нахалство, но ще говори истината за самата истина. У нас има един велик закон, който ни заставя да го-

ворим всякога истината. У вас има едно тѣнко чувство, и ако развиете туй тѣнко чувство, когато извършите една постѣпка, която не е права, то всякога ще почувствувате една малка тѣга, една вътрешна скръб. Ще кажете: „Туй, което сторих, не е право.“ Дойде някой човек, бутне ме, и аз го бутна. „Защо се буташ до мен?“ Причината, за да му отвърна, не е в това, че той е дошъл до мен и ме е бутнал. Казвам: Защо се допря до мен? Не трябва да ме притесняваш“. Причината не е в това, че се е допрял до мен, че ме е бутнал, не е и в притеснението. Ако някоя млада мома, която обичам дойде до мене, може и да ме притеснява, ще я бутна ли на страна? Ако туй притеснение е причина на моето негодувание, трябва да я отстраня, но аз казвам: „Може още да ме притесняваш.“ Как е тогава? Значи, ние имаме известно отвращение към този човек. Тѣй седи въпроса. Ще му кажем: „Не те обичам, затуй не трябва да се допираш до мен. На всички хора, които ни сѣ симпатични, всичко прощаваме, всичко им търпим, а които не ни сѣ симпатични и най-малкото не можем да понесем, към най-малката им грешка сме възискателни. Тѣй седи истината. Туй е първото правило: Ще се научим да бъдем искрени. Аз ви уча на един морал, който може да се приложи абсолютно, без никакво изключение! И най-хубавото правило в света е правилото, което няма изключение. Всички правила и закони, които имат изключения, не сѣ наши. Законът е закон без

изключение, и правилото е правило без изключение. В нашите правила, в нашите закони, в нашите постъпки няма изключения. Разбрахте ли? Запишете си това. Да не казвате: „Учителю, какво да мислим за нашия морал?“ — Нашия нов морал е: без изключение да говорим абсолютната истина, тжй, както е в своята същина, тжй, както е пред нас, пред нашето Божествено съзнание. Само при едно такова съзнание вие можете да станете пръчки, да пребждвате на лозата. Само при едно такова съзнание може да пребждваме в Христа. Защото Христос, това е една абсолютна истина в себе си. Той казва: „Аз съм пътът, истината и живота“. Абсолютната истина е Той. И ако искате всинца вие да пребждвате в Него, Той подразбира да пребждвате в тази школа. Първо, тази равнодействаща сила ще я спазвате. Само така може да имаме една положителна наука. Няма да има мъчнотия, която да не можем да понесем в живота. Изгубим ли истината, всичко ще изгубим, и ще имаме една връзка от страдания. Ще имаме друга една светлина — лъжата, тя ще дойде на нейно място. И тогава се нанизват всички страдания, и работите се усложняват, докато всичките наши лъжи се разпръснат, и ние пак останем с истината, че живота ни не е такъв, какъвто трябва да бъде. Сега, вие ще ми кажете: „Тжй е, Учителю, хубаво е за онези, които имат малко грехове, ами онези, които имат много грехове как ще започнат да говорят истината? — И с малко грехове,

и с много грехове е едно и сжщо. Единия грях е родил многото грехове, и многото грехове сж родили единия. Туй не е извинение. Щом си правил много грехове, ще правиш и много добрини. Туй е закон. Ако и имаш хиляди грехове ще кажеш: „Господи, аз ще направя за всички злини в света и толкова добрини. Всичко ще поправа тжй, както Ти искаш“. Ще се повжрнем и ще поправим. Може тази погрешка да ни костува хиляди години, все едно: дойде ли да изпжлним волята Божия, дойде ли до истината, ние сме готови на всички жертви. В нас волята е диамантена! Това разбирам аз воля диамантена и белия цвят. Когато казвам, че волята ни е диамантена, това значи: ние всякога сме готови да говорим тази Истина, която изразява Божията Любов, и в която Бог се проявява. Престанем ли да говорим истината, ние изгубваме всичко. Най-голямата радост на човека е да говори истината. Колко е приятно да бжде човек искрен! — не откровен. Кое е по-хубаво, човек да бжде откровен, или искрен? Ако човек е откровен, а не искрен, то е едно зло. Откровен и искрен не е едно и сжщо нещо. Когато изучавате окултната наука и френологията, ще видите, че за искренността има един центжр, а за откровенността — друг центжр. Откровени хора сж ония, които не сж скрити, а искренни хора сж ония, които сж сжвестни. Откровения човек не е скрит, не е потаен, а искрения човек е сжвестен. Някой човек обича да джржи истината,

той не е скрит. Тъй щото на откровеността произходът е един, а на искренността — друг. Искренността произтича от един морален закон, а откровеността произтича от един полунтелектуален принцип. Запример, аз съм откровен, отивам да кажа някому, че съм беден, разкривам своите страдания, че жена ми, децата ми са болни, и искам вие да ми помогнете. Но в тази откровеност има задна цел. Когато искренният човек разкрива всичките свои престъпления, в него няма две мисли, две желания. Та, аз желая вие да бъдете искрени и после откровени. Ами че сегашните страдания са създадени от невидимия свят за да научи хората да говорят истината. И когато съвременните културни хора съзнават, че пътя, по който вървят, не е прав, че тяхните постъпки не са прави, че тяхните мисли не са прави, че тяхните желания не са прави, когато всички съзнават това, света ще се оправи. Но сега, вземете всяка една форма, всеки един институт, той мисли, че туй, което държи е право. И затуй Писанието казва, че Бог прави всичко ново, всичко старо се заменява. Старото небе, старата земя си заминават. Старото небе, това е старият порядък на нещата; земята е старата основа, на която този порядък е бил положен. Всичко туй се оттегля. Иде ново небе и нова земя, в които царува абсолютната истина! Тъй, сега не мислете, че да говорите истината е тежко. Не е тежко, тежко е докато човек не знае. Но аз ще ви приведа един

факт. Когато крака ви е нормален, вас ви е приятно да ходите; но представете си, че вашия крак се изкълчи и ви боли, тогава вие няма да ходите по права линия, а ще се кривите, ще се кълчите. И ако ви питат, защо се кълчите? — Такъв ми е навика. Не, не, липсва нещо на крака ви. Този крак трябва да се намести. Имаш известна болка, за туй не можеш да вжрвиш по права линия. И ако ние не можем да говорим истината, куца ни нещо. Ще изправим всички наши хилави работи. Как? — Като влезе Любовта, тя ще намести всичко. Ще намести органите на тяхните места, ще ги направи естествени. И тогава, чрез тия естествени органи, сили, способности, ние ще можем да живеем един чист Божествен живот. И какъв ще бъде този Божествен живот? Аз ще ви кажа сега. Вие имате красива дъщеря. Ще ви представя работата тжй: обичам дъщеря ви, нали? Но вие не ме обичате, имате сжображения. Е, допуснете сега, че аз сжм ученик на окултната школа, и направя вашата дъщеря да умре. Вие пазите дъщеря си затворена, тжй, прикрита — за целувки. Казвате: „За всеки друг, но не и за този вагабонтин“. Умре тя, привидно умре тя. Аз пращам отдалеч едного, който ви казва: „Има един човек, който може да възкреси дъщеря ви, да я оживи“. И ако аз дойда, целуна дъщеря ви, и тя оживее, ще ми се сжрдите ли? Не. Ще кажете: „Господ здраве да ти дава“. Тжй щото в нашата наука ние всякога даваме от нещата,

които носят живот в себе си. Разбирате ли? Сега, всички неща от истинския живот сж много извратени. Когато се говори за целувка, тя е просто един символ на живота. Символ е тя. Та, по правия път на Истината, ще се задоволят всичките ваши копнежи; най-вжзвишените ваши копнежи ще бждат задоволени по един правилен начин, и за вашето добро и за доброто на вашите ближни. Нали сме удове един на друг? Ако сме удове на това Христово тело, това тело трябва да функционира, и всеки един уд в нас трябва да функционира правилно, да бжде израз на Божествената Истина, за да се всели Христовия Дух в нас. И когато действуваш с Истината, Духа на Христа ще се всели в тебе. И тогава Духа ще каже: „Не бой се, ние сме с тебе, говори Истината. И тогава всеки уд ще бжде израз на истината. Защо трябва да говорим истината? — Зашото Христос ще бжде с нас. Ние може да сме много малки, но когато говорим Истината, Той ще каже: „Моя Дух е вжв вас, и аз ще се застъпя заради тази Истина, която говорите!“ Не сме сами в света и вие не сте сами. Та, сега не мислете. В тази школа има вжзможност, един ден, като говорите истината, да постигнете онова, което желаете. Но се иска не желязна воля, нито гранитна, а диамантена воля. И бял цвят се изисква! Сега разбирате ли ме добре? (Разбираме). Сега, някои от вас ще кажат; „То е тжй, но ние не можем“. Не, новия живот започва! Ученика на

школата трябва да живее така. Не живее ли така, той не е ученик. Казвам ви правилото, само така трябва да живеете. Няма кой да ви контролира, няма да туряме детективи, стражари да ходят подир вас. Ние имаме стражари, които ходят вътре, и всичко знаят. Отвжн ние нямаме нужда от стражари, ние имаме таква отвжтре, каквито света не е виждал. И всичко се хармонира във всичките негови подробности. Не си правете илюзия, че всичките ваши постъпки, мисли, действия, желания в школата ще се хармонират. И някой път вие ще ни създадете работа, след като изгубите живота, да изтриваме петната. Ще ни дадете работа, ще кажете: „Не искам да бъда ученик на школата“. Не, не, няма нищо похубаво от това, да бъде човек ученик на тази велика Божествена школа! Човек ще израстне пред себе си, ще стане едно същество възвишено. Това е морала на тази школа, и влезете ли вътре, каквито погрешки имате, ще се стараете да ги изправите, и то не на половина, а абсолютно. Сега, от вас, учениците, искам през цялата година да изправите всичките погрешки, които познавате във вашия живот, а които не познавате, тях оставям на страна, но които са изникнали в светлината на съзнанието, трябва да ги изправите, и няма извинение вече, ще ги изправите! Как? С Любовта може моментално да ги изправите, в един ден, в един час, в една минута всичко може да изправите. И аз ще ви направя един опит,

правил съм тези опити много пъти, и сега мога да ви направя този опит, но първо вие ще се опитате, че като не можете, тогава аз ще го направя. Тъй както изкарах тия 104 души на Мусала, така, по същия начин, ще изкарам и вас, ще ви направя опита. И като го направя, ще го видите тъй, както видяхте опита на Мусала. Тук няма никаква човешка мисъл, опит е. Истината ще говорим всички. Всички ще бъдем искрени! И света ще почувствува, че действително тия хора са ученици на Бялото Братство. Ние не се хвалиме със своите начинания. В началото на живота може да има погрешки; те са привидни за нас. За нас е важна крайната цел — Истината. Да сме смели, да говорим истината. Онзи, който говори истината, той е човек от Бялото Братство. (Запитват: ако някой не ни говори истината, трябва ли да му кажем: „ти не говориш истината!“) Ако те пита, кажи му на право. Ако те пита: Ти какво мислиш, аз говоря ли истината? — Не говориш верно. Ще му кажеш: „Братко, не говориш истината“. Тъй ще му говорите: Ще ме простите, ще ме извините, но аз ще кажа онова, което е в мене, да го не крия, чувствавам, че ти не говориш истината. Не че съм прав, тъй чувствавам сега, изказвам своите чувства. Трябва да бъдем мълчаливи в работата. Щом се изменят моите чувства, тогава като ме питаш как мисля, ще ти кажа: „Сега чувствавам, че говориш истината“. И той ще се зарадва. „Чувствавам, че не говориш истината“. След една

година дойдеш: „Чувствувам, че говориш истината“. Казвам ти, защото ме питаш, а ако не ме питаш, аз ще мълча, няма какво да нарушавам общите правила. Някой греши там — не се занимавай с неговите грехове; ти си вжрви по пжтя, не е твоя работа, ако ти се спираш, ти пречиш на своята еволюция. Ако там някой вол се разлага, че мирише, ще се спреш ли да плачеш за вола, че мирише? Затвори си носа, и вжрви, с вола да се разправят орлите и кучетата. (Запитват: ако ни питат за неща, които не трябва да разправяме, какво да кажем?) Щом питат за неща, които не засягат истината, няма да говорим. За нас важат само нещата, които сж вжв връзка с истината. Всички неща извжн истината, не ни интересуват. Че някой обича да лжже, това е умрелия вол; че някой обича да насилва, това е умрелия вол; че някой обича да забогатява, това е умрелия вол, този, който се вмирисал, той е извжн телото. Само здравите сж в телото. Който казва: „Аз ще работя за себе си“, той е в стария живот. Който казва: „Аз ще работя за Бога“, той е в новия живот. В новия живот, като ти забележи някой нещо, няма да кажеш: „Аз ще живея за себе си“, а ще кажеш: „Братко, аз ще се саморазвивам, ще изразя Божествения живот, почакайте ме. В какво не сжм ви послужил?“ Ще ми направите един упрек: „Господин Джнов, онзи ден, като дойдох в дома ти, бях гладен, ти си направи оглушки, яде, а мен не покани“. Ще му кажа: „Братко, аз ще

поправя погрешката си, ела утре“. И като дойде, ще му сложа, ще го питам: Доволен ли си сега? Ако той е недоволен, ще му кажа: „Ела и друг път при мен“, докато най-после остане доволен. Ела при мен, това е закон, ще ти направя услуга, понеже ти си от това Братство, аз ще изпжлня правилото тжй, както истината го изисква. Без никакво изключение. Всичко, каквото бих направил за теб, ще го направя тжй, както за себе си го правя, без изключение. Ще те обичам, както себе си. То е закон. Аз ще му кажа истината, тогава и той ще ми каже истината. Като почнем да си казваме истината, ще почнем да изправяме нещата. Ами, че това е морал! Запример, аз съм повишил тона си някъде малко. Казвам: „Не трябваше такъв тон, и без да си повишавах тона, можехме да се разберем“. Аз взимам съвременната механика: един гвоздей може да се закове с малък камък, но мога да взема един голям чук и да разбия и джската. Ако този малък гвоздей мога да закова с малък чук, защо да го зачуквам с голям? Ще взема малък чук. Малък чук за малък гвоздей. Сега, искам от вас за малки гвоздеи — малки чукове, а за големи гвоздеи — големи чукове. Значи, предстои ни една сериозна работа. Приятно е човек да оправя своите погрешки! Някой път е приятно човек да оправя погрешките и на други хора. Ама знаеш ли как се изправят погрешките на други хора? Има в света такива индивиди! Аз зная, има такъв случай: дойде някой и ми се опла-

ква, че бил беден, страждуш, бждеще нямал, иска да му помогна да живее добре. Аз не му казвам, че ще му помогна, опитвам го. Не е хубаво да даваш всякога. Той не знае, аз ще си помисля, и ще отида да разплата всичките негови джлгове и ще взема полиците; после скришом му изпратя няколко чувала брашно. Подобри ли се положението му? Такъв човек носи скжрбите на други хора, изпразва своята каса. Ще кажете: „Ама като правим тжй, какво ще стане с нас? Като правим тжй, ще възкржнем, а понеже сега не правим тжй — умираме. Така, има души, има духове от невидимия свят, които тайно, горе от небето, напущат своето положение и помагат. И ти, като се оплачеш, те ти подобрят положението, а ти казваш: „Някой щастлив момен е дошжл“. Този щастлив случай е, че някое разумно сжщество, като си му разправял, казва: „Господ няма да уреди работите, чакай аз да ги уредя“. Не че Господ няма да ги уреди, но Господ казва: „До мене се изпраща една молитва, кой от вас ще изпжлни моята воля?“ И Божествената мисжл се предава от най-висшите светове, докато дойде до земята. И тази мисжл хлопа някому, но той не иска да изпжлни Волята Божия. Друг пжк казва: „Мен ме имайте отречен.“ Иде при друг, той казва: „Готов сжм Господи.“ Кой си ти? — Иван Стоянов. Господ пише: Иван Стоянов, извжрши волята ми. Турете името му на книга, запишете го за възпоменание, та, като дойде при мен, аз ще имам един обяд с него. Тжй пише:

Господ в книгата си. Това е правило в школата. Това сж морални правила, които дълбоко ще вложите. И само така ще дойдем до другата страна на школата за изучаване на природните сили, и впрягането им в работа. Само когато образуваме във вас диамантена воля и белия цвят, тогава ще пристъпим към втората част на школата, която се нарича бяла магия. Но там се иска диамантена воля, която пред нищо не се огъва. Само при такава воля ние може да правим велики опити в природата. А при сегашната воля, желязна и гранитна, ще имаме само насилие и прах ще дигаме. Сега, от всинца ви искам диамантена воля, и като се срещнете, ще казвате: „Нашата воля е диамантена и нашия цвят е бял.“ Има ли сега нещо мъчно? — Няма. За Любовта няма мъчни работи. Аз искам всички да станете млади; не да станете млади, ами ще бъдете млади. Искам сега, като се върнете по домовете си, да носите в себе си през тази година, тази връзка на любовта. Ще правим малки опити. Само микроскопически погрешки ще има. Има погрешки, които ние не считаме за непоправими, стига волята да е диамантена. Постоянно изправяне, изправяне. И като изправим всичко, ще внесем новия живот, ще внесем новата Любов, ще внесем новата Мъдрост, ще внесем новата Истина. И ние туряме вече една велика основа, върху която можем да градим Божествения закон. Любов, Мъдрост и Истина, това е великата основа, върху която ние

ще градим своето бъдеще. И тогава ново небе и нова земя ще се създадат върху тия три велики принципа, те са правила на школата. Тогава ще чуете гласът: „Аз съм Пътят, Истината и Живота.“ Пътят е Любовта. Който има любов, само той пътува от място на място. Нали искате да любите? Пътят какво е? — Любовта е пътят. Истината е равнодействащата сила, която отмерва този път, а животът осмисля. „Аз съм пътят“, казва Христос, това е Любовта. Може да искате да любите — пътят, това е Любовта. И тъй, аз казвам: Аз съм пътят, истината и живота! Това значи: Аз съм Любовта, от която изтича Истината, и живота, който изтича от тази Истина, който я осмисля. Имате ли Любовта, Истината ще дойде; имате ли Истината, живота ще дойде; имате ли живота, започва растенето, развиването на сили, способности, щастие, блага. На това Божествено дърво всичко в света почва да расте без колебание, абсолютно без никакво колебание! Без никакво изключение, без страх и без тъмнина. Ще приложите новото учение, и ще кажете: Казано и свършено! Ние ще изпълним волята на нашия Господ на Любовта, Мъдростта и Истината без страх и без тъмнина. И в нас ще живее и ще се проявява Духа Христов. Ние и Той ще бъдем едно. Той и Отец ще бъдат едно, и всинца ще бъдем едно. Едно ще мислим, едно ще действуваме, заедно ще се радваме и веселим.

Имаше зададени 10 теми. Кои от вас се задължиха да пишат? Някои задачи ще приложим за идущата година. Колко е часа? — Шест часа. Да свършим!

Няма Истина, като Божията Истина, само Божията Истина е Истина.

Сега, полека ще станем, да идем на вечеря.

Утринна молитва.

1. Добрата молитва.
2. Благословен Господ Бог наш.
3. Няма Мждрост като Божията Мждрост, само Божията Мждрост е Мждрост.
4. Начало на мждроста е любовта. Тя носи веселие и радост за човешките сърца. Вжзлюблени, сега сме чада Божи.
- Пейте Богу, песнопейте на името Му.
- Всяко дихание да хвали Бога.

Да се веселят небесата, и да се радва земята. Душата ни ще се весели в Неговото присъствие.

5. Благославяй, душе моя, Господа.
6. Аз съм истинската лоза, вие пръчките. Който пребжда в мен, и аз в него, той принася плод много.

Коленичихме на десното коляно в размисления върху тия изречения.

В същото положение изговаряме и следните изречения:

7. Начало на нашата любов е Божията Мждрост. Начало на нашата мждрост е Божията Любов.

8. Отче наш.

9. Молитвата на Духа.

10. Запишете си следния стих: Бог на Господа нашего Иисуса Христа, Отец на

славата, да даде вам Дух на премъдрост и на откровение, за да Го познаете, и да просвети сърдечните ваши очи, за да познаете каква е необятната надежда на призиванieto Му, и какво е богатството на преславното Негово във светиите наследство — „проявената Негова Мъдрост“, „изявеното Негово Слово“.

11. Гимнастически упражнения.

Работа за новия живот.

Да започнем пак упражнението с буквата „а“, да опитаме къде има пукнатини в съзнанието ви. Ще имаме окултното упражнение с буквата „а“.

(Пяхме упражнението със следните движения: десната ръка простряна под наклон и после я завъртаме напред, като образуваме над главата кръг).

Сега, поемете въздух, че тогава ще пеем. Двете ръце простряни напред, после поставени горе над главата с допирани пръсти. Двете ръце настрана, после над главата, и обливане.

Туй е един метод за възпитание на децата в бъдещата школа. Когато се учи музика, учителите ще възпитават децата по този метод най-малко половин час. Някои от учителите могат да употребят този метод с учениците си. Като влезеш при децата, не започвай изведнаж да ги учиш, но около 10 — 15 минути направи едно упражнение, за да се хармонизира съзнанието им под влиянието на музиката. Упражненията с буквите „а“ и „о“ можем да заменим с думи — хармонично съчетани думи трябва да намерим. Трябва да приготвим такива окултни упражнения, такива няма още преведени; окултна музика няма още в Европа, сега се заражда тя. Единствените окултни пес-

ни, които имаме, то сж сега нашите. Навсякжде имате сжвременни песни с мажорни и минорни гласове. Минорната музика всякога изразява джлбочина на сжрцето, а тази джлбочина е потребна; мажорните тонове дават сила, интензивност.

Е, днес ще слушате този брат, грузинеца, който прокарва тази идея. Той сжс своята цигулка иска да покаже, че свиренето може да се употреби окултно. Това зависи от душата на музиканта. Ако неговата душа е окултна, той може да изрази идеите си окултно. Затуй, аз бих желал, всички мои ученици да знаят да пеят и да свирят. Ако не могат да свирят, поне да знаят да пеят. Онези, които не знаят да пеят, ще могат да бждат само слушатели, оглашени, но, ученици, без музика не могат да бждат. Всеки от вас трябва да знае да пее!

Запитват: Няма ли изключение от това, защото има братя и сестри, духовно издигнати, които не знаят да пеят и да свирят? — Всѣ им липсва нещо, всѣ им липсва едно благородно чувство.

И тжй, ние ще употребим музиката, като средство за възпитание.

После, има много светски песни, които всжщност не сж песни. Защо? — Защото те сж тжй нагласени, че не упражняват изискуемото влияние. Класическата музика е друго нещо, нея ще изучаваме от кждето и да е.

Всеки от вас знае песента „Живот преизобилен.“ Който има хубав глас, нека изпее.

„Живот преизобилен.“ Ако искате да заставите някого да пее, той трябва да има вдъхновение. Някой брат или някоя сестра, която има вдъхновение, да я изпее, ако дойде Духът; ако не — няма нужда.

(Един брат изпя песента). Хайде сега всички да я изпеем. (Изпяхме я). (Учителът изпя едно хубаво окултно упражнение). Гласа на туй упражнение е окултно нотиран. Като сте неразположени, седнете да си изпейте едно хо-хо-хо, хо-хо-хо, и всичко ще ви мине. При тази окултна музика се случва, че между двете части има близост, тъй че като изпеете първата, втората част сама изпъква. А при последното упражнение изведнаж има едно повишение. Туй сж две сжстояния на сжзнанието. Между двете части няма връзка. Изисква се воля, да знаете законите на сжединението, за да можете пак да се върнете. Често някоя мисъл у вас се скъса, вие изпуснете известна нишка, тя се загуби, и не знаете какво сте мислили. Тогава прекарвате един преходен период, и затова не можете да знаете. Този преход е положението на човек, който е живял в най-низко сжстояние, и иска да се качи горе, но като се качи горе, не знае какво да прави. Сжединителна нишка ще турим сега!

Всяко едно от тия окултни упражнения сжбужда вътре в човека един импулс. Това хо-хо-хо дава известно настроение. Измените ли го — ще дойде друго настроение. Запример, о-о-о, то значи: Е, ти ще направиш тази работа.

А хо-хо-хо, значи: Хо-хо-хо, и оттатък ще мина. Туй е отговор — една положителна мисъл. На песен ще опитваме това. Някой казва: „Ти ли си дошъл тук да оправяш света?“ Ние ще му кажем: Хо-хо-хо, хо-хо-хо. И в училището идната година тжй ще им пеем, и музика ще имаме. И когато те излезнат, ние ще им духаме, и ще им свирим, и ще пеем нова песен. Аз ще ви дам песни, но трябва да имате чуто схващане. В пението влизат не само половинки, но и четвъртинки тонове.

Изпяхме първата част на упражнението „Firfürfen“. Това е първия превод на физическото поле. Той е за мъжете. Това сж чувства на мъжа. Туй упражнение е за човек, който е погълнат в материята, да го събудиш. Той е потънал вътре в земята. Един тежък човек, който е потънал в земята с мисълта си, само тжй ще го събудиш. След това идва втората част, по-високите вибрации, противоположните вибрации, вибрациите на любовта. Ти си недоволен, твоето състояние е несносно, ти търсиш начин как да го удовлетвориш. Трябва да се роди у тебе едно желание да го преодолееш, по какъвто и да е начин да се подигнеш, а това ще постигнеш, като пееш. Когато човек почне да пее, то е един признак, че в пеенето душата му търси метод, начин, как да се подигне. Днес е вторник, не можем да изпеем втората част на тази песен (firfürfen), защото е войнствен ден, марсов ден, влиянията сж войнствени. Ти вжв войната, между гржмотевици,

топове, ножове, не можеш да пееш. Изпейте първата част — *fürfürfen*. Превод: Всичко вече аз свършвам в света.

В окултното пение се изисква абсолютна свобода на чувства, на мисли, и на всичко у нас трябва да дадем естествен израз, тжй, Божествено да бжде всичко. Ние се връщаме към Божествения живот, чистия, святия, неопетнения живот. И чрез тази окултна музика аз искам да върна красотата на вашите лица, на вашите очи, ръце, крака, да стане телото ви Божествено. Разбирате ли? Туй е красота! Това ще възстановя. Чертите на лицето ви трябва да добият един реален израз. Това не е една философия за небето. Небето е тук. Туй, което Бог е създал, трябва да го възстановим — да повърнем тази първоначална Божествена чистота, затуй Бог сега гради. Ако ние владеем тия природни сили, трябва да възстановим Божественото у нас, и да кажем: „Господи, туй, което развалихме, поправихме го, и сега можеш да присъствуваш в нас“. Да съградим този храм в нас, макар да струва милиарди, и да кажем: „Господи, сега ще ти служим със всичкото си сърце, със всичкия си ум, със всичката си душа и със всичката си воля“. Туй е задачата ни, и когато съградим храмовете си, ще имаме в света една истинска религия — във всеки човек ще става богослужение.

Аз ще видя, дали ще ми остане време, да дойдем до окултно произнасяне на думите,

да знаем как да произнесем една дума. Всяка една дума си има тон, по който тя трябва да се произнася, както в музиката. Всички думи в езика сж нагласени по известни ключове, и когато ученика влезе в школата, трябва да намери тези ключове. И неговата реч ще бжде нагласена сжобразно с тия окултни ключове. Нагласена ли е, ще забележите, че вашата реч има най-първо сжджржание и смисл. По формата си напърво време ще куца, но ще има сжджржание и смисл. Най-после ще дойде формата. И вжв света е така. А хората искат за всичко форма. Бедния човек не може да направи един палат. Той трябва най-първо да сжбере парите, да стане силен, и след като забогатее, да прави кжщата. Когато ти станеш богат, силен, умен, тогава ще бждеш в сжстояние да предадеш своята форма. Един религиозен човек започва да се подвизава, и му казват: „Трябва да туриш най-красивата форма“. Не, най-после ще сжздадеш красивата форма. Някои казват: „Говорете ни една красива реч по форма“. Не, не може така, ние ще постжпим глупаво, най-първо ще турим сжджржание и смисл в нашата реч, и най-после форма. Може да живееш в палат и да се храниш с лук и чесжн, а може да живееш в колиба, и пак да си богат. Първо ще живееш в колиба, но ще се храниш добре, а после може да те турим и в дворец, защото и княз може да живее в колиба. А може да те турим и в палат, защото палата не показва богатство, както и

колибата не показва сиромашия. Те сж неща относителни.

Пазете законите, окултните закони!

В човека, при сегашното му сжстояние, има три течения. Аз ги определям тжй: животинско, човешко и ангелско течение, а Божественото течение идва сега. То засяга повърхността на човешкия живот. Когато в нас заговори Божественото, то трябва да бжде сжбудено от Божествения Дух. Никоя друга сила не може да сжбуди Божественото. Божественото само по себе си ще се прояви. Трябва да знаем под какви влияния сж нашите мисли, защото те могат да дойдат под влиянието и на животински течения. И хората упражняват известно влияние, и ангелите упражняват известно влияние, както и светиите. Никой не може да ги избегне. Не мислете, че можете да избегнете от влиянието на животните. Всеки момент трябва да знаете кои влияния преобладават вжв вашето сжзнание. Запример, гневен си: блжскаш, удряш, чукаш. Под влиянието на кои течения си? — На животинските течения. Ако ритате, вие се намирате под влиянието на теченията на коня, ако бодете — на кравата, ако дращите, хапите — все сте под влиянието на животни с или без рога. Всички животни колективно влияят. Като дойде влиянието на хората, то ще измени сжстоянието ви, ще почнете да мислите. Като дойде ангелското влияние, вие ще знаете да изправите поведението

си и ще си кажете: „Не е този път.“ Веднага ще сте готови да изправите поведението си. Тогава чувствуваме в себе си сила. Като дойде Божественото, тогава се чувствуваме силни, мощни. И тогава знаете ли какво е правилото? Когато дойде Господ, т. е. когато повикаха Христа да излекува едного, Той затвори вратата, изпъди всички, а остана Той сам с болния. И когато дойде Христос да ви лекува, Той ще изпъди всички. „Ама, Господи, ние сме майка, баща.“ Не, не, всички навън! Да остане само този, който е необходим за твоето лекуване. Останат ли други, те ще развалят работата. Сам ще останеш за да разбереш онези велики тайни. Човек трябва да остане сам в душата си.

Сега, на онези от вас, които сж земледелци или градинари, ще им дам да направят следуюция малък окултен опит през тази година. Отделете си едно място $\frac{1}{4}$ декар, 1 декар или 100 м., насейте го с жито, и когато расте то, ходете често, обикаляйте туй място, четете си, молете се на Бога, и туй жито, което е расло под вашите молитви, сжберете го, направете хляб, нахранете някои хора и вижте каква разлика има между този хляб и другия, и какво влияние ще окаже той. Друг опит: имате някоя слива, която ражда; ходете при нея всеки ден, пращайте ѝ хубави мисли, когато зреят плодовете ѝ. Когато узреят, дайте тези плодове на онзи, когото обичате, и ще видите, какви резултати ще произведе. Своите мисли

и желания ние можем да ги влагаме навсякжде. И който дойде в нашия двор, знаете ли какво влияние, ще усети? — Всеки се усеща добре разположен, цялата атмосфера се различава от външната — голяма разлика има във влиянията. Та, вие ще се стараете да влагате тия влияния и всеки от вас ще бъде носител на тия сили, на тия закони, които трябва да прилагате. Всеки може да образува едно малко изворче. Почне ли да извира, то ще отвори път, ще се стичат други, и после ще се разширят, и цялата околност ще се покрие с растителност. Тук изпъкнал един човек в един град, там друг, и всички ще почнат да растат и да зреят на това Божествено слънце.

Помнете закона: с любов се действа по един начин, без любов се действа по друг начин!

Туй е за учениците на окултната школа. Тези правила, които ви давам, не ходете да ги опитвате във света. Приложете ги върху себе си, до като във вас не остане абсолютно никакво съмнение. Аз ви ги предавам, но у вас може да се зароди едно съмнение. Ще направите най-напред един опит, той излезе несполучлив, втори, трети, все несполучливи, казвате си: Тази работа може да не е тжй, както се говори. Не, тжй е, тжй е, абсолютно няма никакво изключение. Разбирате ли? Някои ще кажат, за мене, че вчера, там в читалището, понеже бяха все негови хора, пазиха го. Аз да ви кажа: преди две години бях във Свищов, дето кому-

нистите ме пазиха, понеже поповете пак бяха нагласили нещо. И попове и стражари имаше. Аз бях на сцената. Става един от публиката и ми казва: „Ти трябва да напуснеш туй място там на сцената“. Чувам по едно време „пиу, пиу!“ — Идва един комунист, хваща за гушата този, който идваше да ме смене от сцената и му казва: „Ти ще мжлчиш!“ Другият казва: „Какво стои този там на сцената, 100 души го вардят!“ И после комунистите казват: „Благодарете, че ние ви помогнахме“. Че вие сте хората, които трябва да помогнете. Защо така? — Защото Бог живее във всичките сърца, и каквото каже, всичко става, няма изключение. Винаги ще живееш по Божия закон, заради Бога. Разбирате ли? Бог живее в мечката и ѝ казва: „Ти няма да го плашиш“. — Ще слушам. „Ти няма да го плюеш“. — Добре, така ще направя. „Ще минеш мжлком, няма да го плашиш, защото сърцето му е много страхливо“. Мечката казва: „Слушам Господи“. Ще се отбиеш малко в гората, ще кажеш: „Мини“. А ние казваме: „Мечката се уплашила“. Не, тя не се бои, но слуша какво ѝ казва Господ. Тя казва „Понеже се плашиш, ще се поскрия малко в гората, и после пак ще си продължа пътя“. Хорските мечки са 100 пъти по-опасни, отколкото горските мечки. Туй е без обида.

Изобщо, вие не се интересувайте най-първо за общественото мнение, но се интересувайте за мнението, което Господ трябва да има за вас. Какво трябва да бъде мнението на Гос-

пода на живата Любов, какво мнение Тя трябва да има заради вас, туй е важно! И когато аз мина покрай вас, вие ми казвате: „Учителю, вие не ме обичате!“ Знаете ли какво ще ви кажа? Сърцето ви е толкова малко, какво да вложи в него? Направете си по-голямо, по-широко сърце, че да ви туря нещо в него! То едва съдържа 10 грама, какво ще туря в него? Ако река да го насиля, ще го пукна, и тогава вие ще свършите с живота си. Ако една муха кацне на пръста ми и казва: „Учителю, искам да ме обичаш!“ Как ще изживя любовта си към нея? Понеже крилцата ѝ са много мекички, ще я пипна така лекичко отгоре, отгоре, да не ги смачкам. Туй е любов. Друго, което мога да направя, то е, ще взема една клечица за чистене зъби и със върха ѝ ще извадя малко от меда, който имам и ще ѝ дам. Тя ще каже: „Учителя ми даде отличен обед“. Но, ако аз река да дам и на вас толкова, колкото на мухата, какво ще кажете? На мухата, като ѝ сипя толкова, ще свърши работа, но ако на вас дам толкова, с такава микроскопическа част, няма да се свърши работата. Е, при това питам сега: какво се казва на едно място в Писанието? — „Прави правите пътищата Господни!“

Та, гледайте да имате мнението на Божествената Любов. То е важно за всинца ви. Мнението на Божествената Любов. Всеки ден я питайте: изменила ли си е мнението за вас? Щом Любовта си измени мнението за вас, в душата ви ще стане една ко-

ренна промена. (Сега, малко неудобство имате, слънцето ви малко пречатствува).

Изпейте песента „Firfürfen“. (Изпяхме първата част от упражнението). Ще знаете, че тя е за вторника.

Ако имаме една поляна, и всинца да се наредим в една верига и да запеем заедно, в хор, тази песен, знаете ли какво може да стане в един час? Като направите опита, ще видите какво може да стане. Трябва една много голяма поляна, за да се направи опита. Отличен опит ще бжде. Над Батак отгоре, в Родопите, на един върх има една голяма поляна — Карлжка. Тази поляна е отлична за този опит. Тя е като джка, може да държи пространство около 1 $\frac{1}{2}$ часа. Отлично място е там!

Сега, някои се занимават с онази мисъл, да се освободим от общественото мнение. Знаете ли онзи анекдот, дето един искал да се освободи от общественото мнение? За тази цел той се сжблякал гол и така тржгнал. Наистина, той се освободил от общественото мнение на хората, но дошъл, попаднал до общественото мнение на децата. Сега, туй го давам като възражение, казвам: не да се сжблечем голи, но, като хвжрлим дрипелите на сжвременния свят, да облечем дрехите на Истината! Да не ходим голи, а да турим новата премяна, дрехите на Истината! Не голи, а облечени ще влезем! Гледайте, като се освободите от общественото мнение на възрастните, да не попаднете под общественото мнение на децата.

То е по-опасно, отколкото мнението на възрастните. Сега, общественото мнение на по-напредналите и общественото мнение на глупавите, е все пак обществено мнение, но второто е по-опасно, отколкото първото. С учения човек е по-лесно да се разбереш, но с глупавия — ще каже: уа-уа, и нищо повече. И тжй, аз обуславям туй учение, не от това, че духа тжй казал, или иначе казал. На тия духове, които ви говорят, аз им заповядвам; те сж мисши, а Божествения Дух — Той е абсолютен, на Него аз се подчинявам. Той е Дух на свобода, Дух на Истина, Дух на Любов, на Мъдрост, на Правда, на Добродетел, на Милосърдие. Той сжджржжя всичко в себе си. И питам тогава: тия духове, които говорят вжв вас, какви сж? Някому проговорил духа, но му казва: „Туй да не казваш на Учителя?“ Защо да не казваш това на Учителя? Не, което е Божествено, то трябва да излезе навжнка. Божественото трябва да излезе!

Аз искам всинца да бждете свободни, а не роби. Когато ви говоря за женидбата, аз сжм категоричен. Роб сжс роб да се не жени, защото жената робиня и мжжа роб, ще народят робчета. Сжщите тия робчета утре ще породят други робчета. Какво ще спечелите? Утре ще дойде господаря, ще хване робчето, ще го заколи. Защо ще се женим в света за робчета? Само свободния да се жени, т. е. никакво женене, а служене на Бога трябва. Сега, ще ви питат: ще се жените ли вие? — Няма

да се женим. Защо? — Ние отхвърляме робството. Че деца не искате ли да имате? — Не искаме деца на робство, а искаме деца свободни. Попове не искате ли да ви венчават? Не, не искаме, само робите се венчават. Нищо повече. Поп кого опява? — Само умрелите ги опяват. Който живее, поп може да му чете, но не и да го опява. После, ще се кржщавате ли? — Не, с вода не искаме да се кржщаваме. Майка ми до сега ме е кржщавала по-вече от 100 пжти. Майка ми през пжрвата година от рождението ме е кржщавала 365 пжти, втората година — 150 пжти, третата година — 50 пжти, а последната година — само един пжт. Колко пжти ще ви кржщават! А сега ние искаме да бждем кржстени с огжн, с Дух. Кржщение с вода не чисти. Кржщение с огжн искаме, което ще внесе чистота. Ако някой иска да се кржщава, то ще бжде с огжн — то ще внесе чистотата. Ако тржгнем по учението на поповете, какво ще ни даджт те? Но ще кажат: „Кой ще венчава джщеря ви, сина ви?“ Аз казвам: ако вашите джщери и синове ги венчават поповете, те ще умрат, те ще ги опяват. Но, ако вие приемете новото учение, тогава Духа ще ви кржсти, ще ви благослови, ще имате всичко в себе си.

Тия вжзгледи трябва да ви бждат ясни на вас, като ученици. Като ученици, казвам, а който не е ученик, може да разрешава тия вжпроси, както иска; но за ученика този вжпрос е разрешен, той нито се жени, нито за

мжж отива. То значи: нито се жени, нито роб става, нито робчета ражда. В Стария Завет се казва: „Родени в беззаконие.“ Туй значи: родени в робство. Щом служиш на греха, твоите деца се раждат като роби. Това значи: родени в беззаконие, родени в робство. Евангелието пак казва: „Ние не сме родени в блуд.“ Я ми цитирайте този стих, какво е казал Христос? Христос им казва: „Ако бихте били чада Авраамови, делата Авраамови бихте правили, но вие сте от баща дявола родени в робство.“

Тжй, мнозина от вас сж идвали при мене да ме запитват да се женят ли, или не? Разбрахте ли ученици, разбрахте ли сега как седи въпроса? Да се не жените! Този въпрос за учениците решен ли е, разбрахте ли го сега? Сжвременните лекари не позволяват на болните хора да се женят. Сжвременните лекари на идиотите не позволяват да се женят. На физическото поле го правят. А ние, духовните, позволяваме на духовно-болните да се женят, позволяваме на идиотите да се женят. Кой сж по-умни? — Лекарите сж по-умни. Тогава ние казваме: На роби хора не позволяваме да се женят; който не е свободен, не му позволяваме да се жени! По сжщия закон ще бждем последователни. Свободен ще бждеш! Ще видиш: туй, което искаш да направиш, акт ли е на онази безгранична Божия Любов? Ако е акт, направи го, ако не — въздржж се! Ясна ли е тази мисл за учениците? Само свободния може да се жени. Всеки, на когото

сърцето е изпълнено с Божествената Любов, е свободен, но не да се жени. Той няма право да се жени.

Запитват: Практически казано, един мъж и едно моме от нашето братство могат ли да се женят? — Могат да се вземат, разбира се. Не, слушайте: нито поп, нито гражданство може да венчава окултния ученик — това не е позволено. Венчава ли те поп, фалирал си. Преходните работи вие сами ще си разрешавате. Ние разрешаваме въпроса принципиално. До сега вие сте се женили хиляди пъти, във всичките ваши състояния. И сега ако се жените, какво ще направите? Според хиромантията, на всеки човек е определено дали ще се жени фактически, по съдържание или по смисъл. Там математически точно е определено. Когато бъркат, може да е по форма, на физическото поле. Има линии, по които е определено кога ще се жени човек, колко години ще живее, колко деца ще има, с колко жени, т. е. колко пъти ще се жени и т. н. Всичко е определено. Туй е физическата страна. Да кажем, че един ученик мине тази стадия; тогава той вижда, че по форма няма да се жени, а по съдържание. Запример, той ще стане учител някъде, тогава пак ще нареди деца. Учителя като възпитава, ще внесе Божественото учение в душата на ученика, и като се събуди тази първоначална душа, детето ще се прероди. Това е пак раждане. Този въпрос астролозите го решават. Когато иска

някой да знае дали да се жени или не, нека отиде при някой астролог, да му плати и той ще му каже: кога да са жени, кой месец, за коя жена, или изобщо дали да се жени и т. н. Практически този въпрос е решен, само че трябва да намериш човек, който да ти каже по ржката дали да се жениш, или не. Един ученик на Бялото Братство няма право да се жени, докато не навърши 33 или поне 30 години. Щом се ожени на 21 година, това не е вреда на нещата. Момата трябва да бжде 28 години, а момжка—30 години. Сегашните икономически условия не сж такива. Ние казваме: Ако света беше нареден нормално, то е друго нещо, но понеже сега е аномален, ще въкрвите по старому. Този е, обаче, посторонен въпрос, той ни отдалечава. Той не ни засяга. Ако дойде някой при нас, ще му кажем: Иди се ожени, и като наредиш деца, ела тогава да станеш ученик. Нищо повече. Този въпрос ни отвлича от главната цел. Той е най-лесния въпрос.

Сега, утрешния ден ще го посветим изключително на школата. Онези, които се запишат за ученици, ще знаят, че ще имаме две събрания — едно за общия клас и друго за специалния клас. Утре искам да зная школите от всичките градове. Нека си направят общ клас и специален клас. В специалния клас ще влизат, при сегашните условия, само онези, които не сж женени. Това е едно от условията. В общия клас влизат и женени и неженени. Защото, ако в един специален клас влезат же-

нени, женидбата им ще се развали. Ще се развали по много естествен начин. Нали знаете как ще се развали? Мжже и жени влизат, и някой женец е внимателен към някоя мома, каже нещо за нея пред жена си, и тя му казва: „Ти на еди-коя си тжй... аз не ти позволявам.“ Тогава, вжн от класа! Ние нямаме работа с такива подозрения. Ние нямаме нищо общо с такива женени. Ако някой мжж и жена женени сж свободни, то е друго, но ние ще ги изпитаме дали сж свободни. Щом се ревнуват, вжн от класа! Тжй ами, в нас няма церемонии. Ще ги изпитаме свободни ли сж те или не. Щом той ревнува жена си, или щом тя го ревнува, вжн, в общия клас. Ако и там се ревнуват, в света да вжрвят. Запитват: вдовици да влизат ли? — Вдовицата като влезе, да не приказва за своя умрял мжж: „Аз имах един много хубав мжж.“ Тя така развращава. Щом тжй действува, тя не е вдовица, и ще ѝ кажем: Ние те освобождаваме. Като влезе в класа тя ще мисли, че не е вдовица. В специалния клас тжй ще мисли, и нищо повече. Започне ли тя да разправя за спомени: какъв хубав бил, как си гугуцали добре, какви му били мустачките и брадичката. Че как тжй? Образите развращават. Е, всичката добрина в неговите мустачки и брадичка ли седи? Ние 5 пари не даваме за неговите мустаци и брада. Ако добрината беше в неговите мустаци и брада... А то, колко пжти хората хвжрлят мустачите и брадите си и отново изникват. Има извест-

ни пороци, от които трябва да се освободим. Има една глупава ревност, подозрения, пороци, които не сж основани на нищо добро, на никакви добродетели. Има подозрения и подозрения. Сега, в специалния клас, няма да се занимаваме с подозрения. Един ден ще кажете: „Аз влязох тук, но развалих семейния си живот.“ Вас не ви е мястото в класа.

И после, никой ученик от един специален клас няма право да флиртува, да ходи да се занимава с момите. Право ли е това? Който иска да флиртува, навън! Мома, която иска да флиртува, навън! Погледа ни трябва да бжде честен, мек. Честни, чисти, откровени. Митки да няма. Сега е вече ясно. Аз уважавам един ученик, който се застъпва за ученичката, който има най-високо почитание към нея, и не си позволява даже лоша мисъл. Туй е свещено място! А като ги погледнеш, и двамата, учат, учат, хайде научат се. Няма какво да учат, не искам да се лъжат. Който влезе в специалния клас, той трябва да бжде образец на благородство. Ако направи една грешка, да дойде да се изповяда на Учителя. А не да гледа на земята. Аз зная какво значи да гледа на земята. Ще бждете чисти и искрени, с поглед ясен и чист. Направите ли едно престъпление в астралния свят, ще го изповядате. Направите ли едно престъпление в умствения свят, ще го изповядате. Направите ли едно престъпление във физическия свят, ще го изповядате. Направите ли така, ще ви считам ге-

рои, не направите ли — плюя на гърба ви и казвам: Вие не сте за класа, вжн! И като любите ще се изповядвате, и като мразите ще се изповядвате. Да бждете за образец. Туй е правило за онези, които влизат в класа. А инак ще кажат: „Тя ми замота сърцето, той ми замота сърцето.“ Това не сж никакви специални класове. Това сж класове на света. Светът е пжлен с такива класове. Ние ще дадем образец на света. Това е окултна наука.

Специалните класове аз ги наричам класове на чистотата. Всеки, който може да се подчини на правилата, може да влезе. Правила има там. А целта на общите класове е друга. В специалните класове аз искам от младите чистота. След като научат тази чистота, ние ще им покажем какво изисква новия живот. Тогава ще им дадем нови правила, ще покажем какви трябва да бждат отношенията им в света. Ние няма да бжрзаме. А не, както вжв сегашния живот, майките искат още на 18 години да оженат джщерите си. Защо? — За да станат хилави. Не, трябва точно да изпжлним туй, което Бог е написал. Ние ще извжршим Неговата воля вжв всички подробности и в причинния, и в менталния, и в астралния, и вжв физическия свят, и няма да нарушим нито на една йота Неговите закони. Това е нашата задача — да изпжлним Волята Божия без никакво изключение. Как ще стане това? — Знаем как ще стане тази работа. Разбирате ли я? Аз зная как ще стане тази работа, ще я направя

тжй, както Господ иска. Не може ли по друг начин? — Може по много други начини, но за мене има само един Божествен начин. Ученик, който влезе в специалния клас, аз ще го прекарам през 25 корита. Ама няма да остане място в него да се не промени. Трябва да се поправи. Все насжлзен ще го виждате. Умжт и сжрцето ти трябва да бждат такива, че като се пробуди сжзнанието ти, сам да си стража на себе си. Остане ли да те пазят, отиде та се не види. Сам да си стража! Туй Божествено око на Любовта, като те види, да знаеш сам, кое е право и кое не. А сега, ние сами не знаем кое е правото вжв света. За да намерим правдата, трябва да бждем чисти, затова трябва да дойде Божествената Любов. Тази Любов сж я добили светиите, но как? Като сж се молили, плакали, чистили по 15 — 20 години, и след това сж добили едно прозрение, и се вжрнали вжв света. Казват: „Какво сж свжршили?“ По сжщия закон ще го добием и ние. Нас ни трябва чистота.

Ще ви разправа какво стана снощи. Седя аз, и се разговарям нещо с една млада ученичка, казвам й: Ако ни види някой, ще каже: „А, Учителя вечерно време ходи с млади момичета“. Аз ви разправам един инцидент. Седя с нея, и тжкмо говоря това, ето задават се трима души. Тя трепна. Нека минат. Защо трепваш? Ако се оплашиш, греха, пресжплението е вече извжршено. С мене си сега. Ако те е страх, страха ще влезе в второто

престъпление. Ти поне сега ще имаш смелостта да стоиш. Трябва да бъдем смели. Това е морал. Разбирате ли? Морал всякога трябва да има и в доброто и в злото. Ако аз съм грешен, ще кажа: Грешен съм, няма да крия. Ако е добро, ще го кажа, както си е. Така трябва да бъде между нас. Сега, аз ви изнасям това, понеже беше снощи. Ако никой не беше ме видял, щях да премълча, но понеже има трима души свидетели, на вас го изповядвам. Грях ли е това? Има ли право Учителя да се разхожда със своите ученици? Аз ще ви питам: Има ли право майката да носи своите деца? Има ли право господаря да води своите слуги? Та, като казвам учител, аз разбирам Учител, на когото душата е пълна с Любов. Нищо повече. Не разбирам посредствен учител, принципиално разбирам въпроса. Всеки може да бъде учител, светят е пълнен с учители, той от учители страда. Казвам: онзи Божествен Учител има ли право? — Има, туй за Него не е нищо. За Божественото око не е нищо. Ами, че когато аз стоя в тъмната нощ, нали Бог гледа? Пред Бога всичко се отпечатва. За мене вечерното време, ноща е тъй, както денят. Аз в тъмната нощ се разхождам. Хората може да не виждат нищо, но Божественото око всякога ви гледа. Ще знаем, че онзи Бог всякога ни гледа. Ако ние не зачитаме туй око, всичко друго е празна работа. Никой от вас не може да ме съди. Кой от вас е по-чист? Следователно, вие не можете да ме съ-

дите. Ако в моята вода влезе някой, той ще се очисти 10 пѣти, но ако вѣв вашата вода влезе някой, той ще се окаля. Туй е една обида сега. Не, туй е една истина. Тогава, ако вие оспорвате, аз ще ви докажа. Ще направим един опит. Как ще направим опита? Ще наля моята вода в едно корито, и после вашата. Ако моята вода действително изпере, ако и вашата изпере, значи, еднакви сѣ. Опита всичко решава. Ние няма да си правим никакви илюзии. Искам за всички млади да турим новия морал. Старото ще дѣржим, а новия морал иде като някое новородено дете, трябва да го отглеждаме да израстне.

Аз не сѣм за погрешките ви, аз казвам за този вѣтрешен морал. В сѣзнанието си трябва да турим единство; в дѣлбочината на душата ни трябва да има стремеж, в чувствата ни — дѣлбок копнеж да изпѣлним волята Божия сѣс всичкото си сѣрце, сѣс всичкия си ум, сѣс всичката си воля и сила. Може да направим много погрешки, може да падаме, да ставаме много пѣти, но да имаме този стремеж, да реализираме този копнеж на душата и на сѣрцето.

Сѣвременното общество хвѣрля вѣрху ви най-лоши мисли, и вие, ако не сте чисти, има опасност да се заразите. Ние трябва да турим една диамантена ограда, която да ни предпазва от тях, иначе те може да ни заразят. Ние ще отхвѣрлим всичко това.

Сега, аз засягам щѣкотливи вѣпроси, и

като ви говоря по тези работи, аз ви оцапвам по някой път. Някои казват: „Защо Учителя засяга тия въпроси, които сж тжй болни?“ — Само аз зная защо ги засягам. Аз ви оцапвам, но аз ще ви дам от своята вода да се измиете. Знам защо говоря. Аз зная закона, че като подигам този въпрос, ще се оцапате, но по-добре аз да ви оцапам, и да ви очистя, отколкото другите. Има опасност! Ние искаме да турим всичките благородни чувства в нас. Дето се казва в Писанието: „Молете се един за друг за изцеление.“ Бих желал всички братя и сестри да отправят особени молитви вечер към Бога, за да изпрати Божествения Дух повзвишени духове, които да регулират тия отношения, защото ние сме изложени на тия отливи и приливи. Запример, вчера имахте друго настроение, днес — друго. Не зависи от вас, вие не познавате законите. Някой ден не сте разположени, вечерта настроението ви стане похубаво. Днес настроението не е тжй добро. Днес е борба. (Обржцат внимание, че някои минувачи се спират по пътя). Те обикалят, но ние ще прекъсваме тази верига. Ще турим психически една ограда да не ни влияят. Те нека си минават отжнка, нека гледат, нас нищо не ни вреди, че те гледат. Те щом се занимават с нас, ще дойдат да работят с нас.

Сега, трябва да се обяснят ред други въпроси, понеже в школата ще възникнат за вбждеще много, и след туй ще питате: Няма ли някакжв отговор на този въпрос, някое мнеч-

ние не е ли дадено? Отчасти искам тия вж-проси принципално да се разрешат, а за вбждеще, при по-голямата светлина, която ще дойде, ще се дадат и по-големи разяснения.

В специалните класове могат да влезат такива лица, които да бждат образец, да се познават. Вдовици да влезат, но да сж девствени. Женени сжщо може, но които живеят чист живот. Онези, които сж в чистота, те сж свободни. Мома, която иска да се жени, не е свободна, не може да влезе. Годеници не могат да влизат. Сега, никому не трябва да става мжчно. Всички трябва да бждете тжй разумни, да знаете, че всичко у нас трябва да става разумно. Всичко е обусловено, и ние не можем да престжпим великия закон на Бога, понеже има ужасни последствия. Ние седим пред тази велика интелигентност и не искаме по никой начин, даже най-малко да размжтим Божественото сжзание; и Господ, макар че е джлготжрпелив, не искам, да злоупотребим с Неговото джлготжрпение. Ние искаме Господ да се весели в нас, и ние да се радваме в Него.

Всички тези работи ще се уредят в специалните класове. В общите класове всички ще присжтствувате; там ще има теми, задачи, и онези, които могат да пишат, ще пишат, и онези пжк, които могат да изпжлняват задачите, ще ги изпжлняват. Всички ще придобият нов смисжл за живота. После, вие ст провинцията ще минете курса, който сж минали.

в София. На всяка лекция има зададени теми. Ако не пишете, ако не се упражнявате, тези лекции сж безполезни. Това е една работилница, в която има специални задачи, трябва да се работи. Онези, които сж в специалния клас, ще бждат и в общия клас. Специалния клас ще води свой живот.

Апостол Павел, като го питали за брака, какво казал? — „Който има дщеря, може да я жени, но по-добре да се не жени.“ Значи, този въпрос е засегнат в Евангелието. Ние сега ще му дадем по-широко разяснение. Сега, разбира се, нямам време. И тжй, от думата „ученик“ не сж плашете. Тя за вас почва да става нещо страшно. Не е лесно, но не е и страшно. Трудно е, прави сте. Но всички трябва да имате стремеж да станете ученици. Туй е смисълът. Оглашени ще бждете, слушатели ще бждете, но трябва да се стремите да станете ученици. А после, за всинца ви ще сжздадем работа. Ти си човек, ще се приготвяш за бждещето, ще използваваш времето във всяко направление.

Ако изпълним всичко туй в школата, ще постигнем онова, което е изразено с думите на апостол Павла, че „Око не е видяло, и ухо не е чуло, и на сърцето на човека не е дохождало онова, което е приготвил Бог за онези, които Го любят.“ На друго място Павел казва още: „Като излязох от тази школа, в телото си ли бях или въвн от телото, не зная, но чух нещо, което не може да се изкаже на обик-

новен език.“ За да ви въведа в Школата, не непременно трябва да ви извадя от телото вижнка. Най-първо, трябва да се очисти вашето сърце, после да се очисти вашия ум, и най-после да се приготви волята ви, че, като ви изведе от телото ви, да видите Школата, и като се върнете да кажете: „Сега съм решил на всяка цена да изпълнявам волята Божия.“ Ще имате един жив опит, но време се изисква. Време се изисква — целия ви живот. А сега, ще благодарите и за туй, което имате. Не бързайте, защото, за онези, които съм подир вас, долу, вашето състояние е идеал. Има души, които считат вашето състояние за рай. Идеал е за тях да се намерят във вашето състояние само за един час, и те посветяват целия си живот, за да постигнат туй състояние, в което сте вие. А за нас има други състояния, които съм идеал. Ще се помолите дано времето бжде утре похубаво, та да мога да говоря. Тази година аз съм приготвил за учениците нещо, което не съм виждали, специално е. То е за пръв път правено. За учениците съм го приготвил, защото, все-таки, трябва да се даде идея на ученика. Учителя нали трябва да даде модел на ученика? Аз имам вече един модел, който трябва да имате пред вид, за да знаете какво трябва да правите. Пийнешком няма да ходите, модел има, и според този модел трябва да ходите. Сега, не знаете какво е това нещо. Аз ще ви въведа и ще ви го покажа. Като го видите, ще го познаете. Сега, не искам да се заражда у вас

неразположение; то е специално за учениците приготвено, само учениците ще го видят. Пжк имам и за оглашените, и за тях имам нещо, и те ще видят. Но тези две неща се различават. И пак ще ви кажа: когато вжвеждаме ученика в природата, ако неговото обоняние не е развито, какво ще разберете от цветята? Ами ако той влезе и зрението му не е развито, какво ще разбере от красотата? Ами ако той влезе и слуха му не е развит, какво ще разбере от звука на цветята? Ами ако той влезе и вкуса му не е развит, какво ще разбере от сладостта им? Ами ако той влезе и чувствуванието му не е развито, какво ще разбере той от нежността на цветето? Всичко туй трябва да е развито, че като влезе в природата, да разбере, защото е сжздала нещата по този начин.

За да имате стремеж, трябва да ви се даде един модел. Без модел не може. И то е най-мжчното нещо. Аз се радвам сега, че условията ни помогнаха, Белите Братя, невидимия мир ни помогнаха, за да се сжздаде един модел. В Бжлгария да се сжздаде един модел, то е рядко изключение! Този модел не е измислен. Разбирате ли? Трябва да работим, да работим, искам всинца да работим, за да превжмогнем някои мжчноти: Или по-добре да ви кажа: Ще ги превжмогнем.

Запитват: С новия живот ще станат ли промени в управлението? — Ще станат, ще станат, ще станат, имайте тжрпение! Онези от Бялото Братство, които сж поели сега отговор-

носта да ръководят съдбините на света, съзидателите всичко. Разберете ме хубаво! Ако вие възприемете тяхната програма, работите ви ще вървят, ще се улеснят. Тия въпроси, за които казвате: „Ами ако ме срещне някой разбойник?“ Ами че, как ще те срещне, щом Господ е с тебе? „Ами, ако жена ми умре?“ — Щом Господ е с тебе, ще се случи точно тъй, че да издържиш хубаво изпитите си. Жена ти ако умре, децата ти ако се разболеят, всичко тъй пак ще се поправи. А пък, ако Господ не е с нас, нищо не може да се възвърне.

Сега, най-важния въпрос е: Господ ще остане ли с нас или не, Любовта ще ни бже ли един закон или не, Мъдростта ще бже ли с нас или не, Истината ще бже ли с нас или не? Туй е важния въпрос, а всички други въпроси: женитба, класове, ученици, всичко туй ще се уреди, като по мед и масло. Но сега, ще турим основата. Основата я нямат, а питат ще се оженят ли. Ако твоята дъщеря е робиня, и аз съм роб, аз ви казвам: ние ще чакаме да ни освободят от затвора. Че не е ли робство да имаш едно хилаво тело? Искаш да служиш на Бога, а сакат си, хром си, нещо постоянно те измъчва, на онази вътрешна инквизиция си, че няма ли да чакаш някой да те освободи? И Писанието казва: „Цял свет е в робство, въздиша и очаква нещо“. Не само на земята, но и под земята въздишат и очакват. Сега, и ние очакваме да дойде нещо. Иде новия ден, който ще ни

освободи, и всички ще бъдем освободени, ще живеем съобразно със законите на Любовта, съобразно с програмата на това царство. Всички ще се молим на Господа, да се отворят вратите на затворите, да рухне всичко, и всички вжжета, бесилки да си вжрвят, от гдето съдошли — никакви разбойници няма да има. Искам нови дрехи на пролетта, чисти дрехи. И когато влизаме и излизаме, да не ходи стражар подире ни. А сега, затворника го пущат на време, затварят го на време, следят го, питам: Защо ти е такъв живот? Ще благодарим на Господа, за дето сме дошли до тия разбирания, а за останалите неща ще има време, трябва да правим нещо. Ако свършим всички въпроси, тогава другите дни какво ще правим? Ще трябва да вземем мотиката, и да копаям.

Ще свършим събранието с „Молитвата на Духа“.

Няма Любов, като Божията Любов, само Божията Любов е Любов!

Изпитвайте писанията!

„Изпитвайте писанията; защото вие мислите, че в тях имате живот вечен; и те сж, които свидетелствуват за мене“.*)

Ще взема 39 стих от 5-та глава от Евангелието на Иоана: „Изпитвайте писанията; защото вие мислите, че в тях имате живот вечен; и те сж, които свидетелствуват за мене“.

Този стих може да се вземе и в тесен и в широк смисъл. В тесен смисъл може да се вземе, каквото сж писали еврейските пророци, апостолите, и каквото е казал Христос. Но когато Христос е цитирвал този стих, в Неговия ум е имало широка идея. „Изпитвайте писанията“ — всичко онова, което Бог е написал в разумния свят, свидетелствува за мене. Изпитвайте това, което е написано. Вжв света има едно изпитване, което се налага. Запример: готвачката трябва да изпита храната, дали е сготвена добре. Жената, която е месила хляб, и го е турила вжв фурната, трябва да опита дали се е опекжл. Когато една работа се свжрши, опитва се дали е свжршена. И когато казваме, че ние трябва да изпитваме, трябва да изпитваме дали нещата сж верни, за каквито ни ги представят. Изпитвайте писанията! Даже и тази написана книга, Библията, трябва да се изпитва. Ако вие

*) Иоан 5:39.

имате тжни чувства, сензитивност, може да се пренесете във времето на Христа, във времето на пророците, и, понеже те сега живеят, да влезете в общение с тях, и да се научите, какво сж искали да кажат. Сега те сж по-напреднали, тяхното сжзнание се е разширило и ще ви осветлят. А ние се спираме и казваме: „Преди 2000 години тжй рекжл пророка“. Но от тогава досега колко води сж изтекли! Ако дойде Христос ще каже: „Изпитвайте писанията, какво е писано не само тогава, но и от 2000 години насам, защото се пише не само тук на земята, но и горе на небето, и ангелите, и светиите, всички пишат. Затуй се препоръчва на всинца ви да имате един буден ум, да изпитвате писанията. Запример, ако бихте посветили живота си да изпитвате Любовта, да я проучавате, като сила във всичките нейни форми, в каквито се проявява, в животинското царство, между хората, между ангелите, знаете ли до какви резултати щяхте да дойдете? Ако бихте се заели да изпитате Мждроста в нейните проявления, както се проявява тя в растенията, в животните, в човека и в ангелите, знаете ли до какви резултати щяхте да дойдете? Ако бихте се заели да изпитате Истината, сжщо велики резултати щяхте да добиете. Това сж велики области, от които може да се почерпят грамадни знания.

Христос казва: „Изпитвайте писанията, те сж които свидетелствуват заради мене“.

За кого свидетелствуват? Всичко туй сви-

детелствува за тази необятна и безгранична Любов, която иска да ни привлече и да ни изпита, да ни подложи на всички изпитания, за да станем здрави. Само тогава можем да станем ученици. Представете си един болен ученик, боли го крак, жб, стомах, как ще учи той? Следователно, ученика трябва да бжде здрав, у него умът и сърцето трябва да работят добре, без да има никакви болки, без да го смущава нещо. Като пренесе тази аналогия вътре в школата, следва, че всички трябва да бждете здрави. Всеки ученик трябва да бжде здрав!

Сега, запример, нашите противници, или по-право, вашите противници, без да знаят този окултен закон, често внасят у вас раздори. Казват: „Тия хора не живеят добре, и те сж като нас, карат се“. Насочват мисълта си и гледаш... един ден вие се скарвате. Казват: „И те се спорят помежду си, и те не знаят истината“. И вие започвате да спорите, кой от вас знае истината? Най-първо, ние трябва да се освободим от хорските мисли отвънка. Всички трябва да се освободите от тия посторонни мисли. Именно туй е едно от качества на ученика. Затова, всеки един ученик трябва да се постарае да го добие. Това е само едно твърдение. И ние в школата ще ви дадем методи. Тия методи сж тжй прости, че като ви се дадат, вие се усжмнявате и казвате: „Дали ще може да се постигне нещо, или само си

губим времето?“ Казвам : ще опитате методите, и ако нямате резултати, тогава ще говорите.

Сега, понеже утре ще бжде ден за школата, аз бих желал, всички онези от вас, които имат някакви сжмнения, да си изповядат сжмненията, да не влизат като клинове да разрушават хармонията. Защото, знаете ли какво ще направим ние? Средата, в която живеем сега е гжста, и те се джржат с нас заедно, но утре ще разредим средата, и понеже сж тежки, ще паднат на джното. Ние ще им кажем начин, как да се поразредят малко, понеже ние искаме да работим практически, на опит, а не само теоритически. Знаете ли каква среда представлява Бжлгария? Знаете ли каква среда представлява бжлгарското духовенство? Сега, например, вие мислите, че ние ще ги набрулим вжв вестниците, ще си измжкнем ножа. То е лесно да измжкнеш ножа, но дали ще може да го употребиш право? Има начин за употреблението на този нож. Сега например, аз ще ви вжоржжа. Ние имаме мечове, изковани в огжня на Любовта, после полировани в огнището на Мждроста, намазани с отрова в огнището на Истината, и като бутнем някого с тях, ще се пукне, като мехур. Този меч има туй свойство, че само като го посочиш, той почва да цжрка. Казва се в Словото Божие: „Турете меча на Духа!“ Той е ужасен. Знаете ли какжв меч е той? Той е такжв силен меч, че не само укротява, но който веднаж е прободен с него, не чака, или се предава, или, както казват турци-

те: „Табанà кувет“ — бяга. Но тази е вътрешната страна.

Мене ще ми бжде приятно да установим вътре в школата един ред, да представлявате един образец, та, който дойде при нас, да знае, че имаме знания, че владеем силите на природата, и можем да турим във света ред и порядък. Аз ще позная моите честни ученици, ще им дам един голям изпит. Ще ви изпитам. Знаете ли как? Първо ще видя дали сте честни — с пари ще ви изпитам. Ще дам на някой ученик една вечер една голяма торба със злато, и ще му кажа: Ще занесеш тази торба в един-кой си град. Ако той офейка с торбата, въпросът е решен вече. Другиму ще дадем някоя къща, ще я припишем на негово име, и ако след 5 години той я направи свое имущество, и я остави на децата си да преживяват, ние ще знаем какъв е този ученик. И ако на някой от учениците поверим един дял да го ръководи и той го направи своя мушия, и него ще разберем. Ще ви поставим такива капани, такива клопки, каквито не сте виждали. Като дойдат тези ученици втори път, ще ги питаме: Ти не си ли този, който взе торбата? — Да. — Със здраве си върви! На другия: Ти ли беше този, който усвои къщата? Имайте пред вид, че у нас важат фактите. Щом торбата не е на мястото, нищо друго не важи. Туй е важно, а не това, че си честен. Нищо повече. Вие казвате, че си честен, почтен. Вярвам във всичко това, но торбата къде остана? Че баща ти е честен

че ти си честен, вярвам, но къде е любовта? След туй ще дойдат други изпити. Тези сж на физическото поле. На торбата, на кжщата устоява ли, честен е. Ще поверим някому окултни сили, да може да влияе на хората. Ще видим за какво ще ги употреби. Ако ги употреби за добро, добре; но ако ги употреби за свое лично благо, пак ще пишем в книгата. „Аз знам“, ще кажа. Всички тия неща ще дойдат за изпит на учениците. После, ще изпитваме някои от учениците на специалния клас. Запример, ще му дадем някаква работа, някакъв труд за цял месец, и ще му кажем: Ще знаеш, ако работиш добре, ще ядеш, ако не работиш, нищо няма да ядеш. После, ще му кажем да направи сжщото за една година. Ще работиш, макар и да си богат, и никому нищо няма да казваш. Ако работиш всеки ден, и си намериш работа за една цяла година, за 365 дни, ние ще те считаме за един много способен ученик, и ще ти турим шест. Ако за $\frac{1}{2}$ година си намерил работа, ще ти турим четири, ако $\frac{1}{4}$ от годината си работил, ще ти турим три, ако си работил само 1 — 2 дни, ще ти турим единица. Но за работата е лесно. Ще направим после друг опит: някой ученик от вас ще направим пръв министър в Бжлгария, после ще го смжкнем отгоре, и ще накараме целия бжлгарски народ да го оплюе. Като е на власт, ще гледаме какво прави, и ако си издържи изпита, шест ще му турим; ако не го издържи, ще накараме бжлгарския народ да го оплюе. Ще ви прекараме през тия изпити. Всички тия

неща ще дойдат за тия, които следват специалния клас в продължение на 20 години. Толкова ми трябва. И тия, които издържат добре изпита си, тогава ще им се повери... Знаете ли какво ще ви се повери? — Ще имате доверието на вашия Учител, да може Той да ви остави на своето място. Такова доверие да има Той във вас, че каквото ви каже, няма да развалите славата Божия, каквото ви каже, няма да изопачите Истината, няма да изопачите Мъдростта, нито Правдата, нито Добротелта, ами право ще изпълните всичко тжй, и то абсолютно тжй, че всичко да бжде за слава Божия. Това е цел на всички ученици в школата.

Слави ли се Името Божие, славим се и ние. Не се ли слави Името Божие, не се славим и ние. Две мнения по това няма. Това е правило на Бялото Братство. Тия морални правила трябва да легнат още отсега в умовете ви, във волята ви, и тогава всичко ще дойде, всичко е възможно. Всички ученици ще си кажете: „Ние искаме всички — млади и стари, да калим нашата воля, да стане тя диамантена, и пред никакви мъчности, пред никакви изпитания да не се поколебаем“. Младото като не се помръдне, старото няма да стане, и старото, като не се помръдне, младото няма да стане.

Някои казват: „Нашият Учител още нищо не ни е казал“. Ами че, това сж най-великите истини, които сжм казвал. На тия мои думи лежи цялото ваше знание, което вие можете да имате. Ако вие влезете в невидимия свят

между ангелите, те няма да ви питат колко знаете, а ще гледат колко е вашата любов, каква е вашата мъдрост, истина, правда, добродетел. Ако ги имате, ще имате тяхното доверие. Значи, ще гледате дали вжв вашия дух, вжв вашата душа, вжв вашия ум, вжв вашето сърце, царуват тия велики Божествени добродетели. То е силата; а знания, растене, сжвжршенство, то е вжпрос на времето. Всичко може да се добие, всичко е вжзможно.

Та сега, за през цялата година ще турим една формула, да си помагате. Които сж слаби, ще ги направим герои. Казвате: „Слаб човек герой може ли да стане?“ — Много лесно може да стане. Вземете един сжвременен неврастеник, страх го е от студено. Хвжрлете го в студена вода, след като се окваси, няма да има страх вече. След като се окваси, не само че не му е страшно, но почва да му става и приятно. На всеки един от вас, когато се страхува — един котел студена вода отгоре му! Нищо повече. След като се окваси хубаво, няма да го е страх. Аз ще ви кажа запример, някои от вас много тачите общественото мнение. Някой като мине покрай вас, ще ви оцапа хубаво, и тогава, като минете тжй оцапан, казвате: „Нищо не искам да знам вече, не ме е страх от общественото мнение“. След като ви бият, не ви е страх. След като изгубите нещо, вие ще добиете доблеста да се не плашите никак от общественото мнение. Обществено мнение има само у добрите хора, у ло-

шите хора няма обществено мнение. Обществено мнение има само у високо-благородните, у интеллигентните хора, а там, дето няма добродетели, има само лично мнение. А такова лично мнение имаме всинца. Следователно, за да имаме обществено мнение, трябва да бждем всички високо интеллигентни и да се стремим към съвършенство. Всеки ученик от класа, който се стреми към съвършенство, и е интеллигентен, който е способен, ще му дадем всичкото наше съдействие. В школата вие ще се научите на различни методи. Не само ще се учите, но едновременно ще бжде и теория и опит, всичко ще върви паралелно. Запример, искате да премахнете някой ваш недъг, нали? Да допуснем, че си страхлив. Е, кои сж причините на страха? Може би, когато вие сте били заченати, майка ви да се е уплашила от някоя котка, и тя да е станала причина да се яви у вас страх. Следователно, вие постоянно ще се плашите от котка. Ще се плашите не само от котка, но и от всички други животни, които се плашат от котка. Запример, има хора, които много се плашат от мишки. Някои пък се плашат от паяк, пиявица и др. От тия малки работи се плашат. Ние трябва да знаем закона, да се повърнем назад, да изправим погрешките си, да не се плашим от котка. И действително, уплашването от котка има значение: котката упражнява лошо влияние. Сега, с това не казвам, че като се върнете в къщи да изпждите всички котки. При известни случаи котките сж ужасни. В даден момент, когато тя изплаши

една бременна жена, влиянията ѝ сж лоши. И
всякога, когато една бременна жена се уплаши
или от котка, или от змия, или от паяк, пия-
вица, или от друго, у децата се явява страх
според животното, от което се е уплашила. И
тжй, гледайте как да изкорените този страх,
който се увеличава у човека. Ще се стараете
тогава, да се приближавате до котка, или до
всичко онова, от което се боите. Ще се добли-
жите да го пипнете. Ако е змия, например, най-
първо ще се стараете да я гладите отдалеч,
после ще я пипнете по-спокойно. Ако е умряла,
ще я вземете, ще прекарате ржцете си през
цялот ѝ тело, и ще се ободрите. След туй,
зимно време, като намерите някоя змия, ще я
прекарате през ржцете си, и после, като вземе
да мърда, ще я хвжрлите, тжй ще правите, до
като страха изчезне. Щом излезе страха от вас,
вие на половина сте решили тази задача.

Та, казвам сега методите. Туй е само
един метод, а не че всинца ще ходите да го-
ните змии, да ги хващате. Това ще бжде за-
дача, може би, за едни от учениците — да ло-
вят змии. На други може да се падне случай
да имат работа с мечки, с малки мечки и т. н.

Христос казва: „Изпитвайте писанията“.
Тази велика книга в природата трябва да се
изпита. Написаните формули, както растенията,
камжните, животните, това е една написана
книга, и ние трябва да проучаваме великите
сили, които сж скрити, зложени в природата,
и за какво можем да употребим в даден слу-

чай тия сили. Ще разберете един велик закон, че всякога, щом изгубиш най-малкото равновесие на духа си, не можеш да работиш. Например, имаш неразположение към свой приятел, ти вече си на половина парализиран. И щом се скарат тия двама души, не им вжрви, никому не вжрви. Ако двама ученици се скарат, трябва да знаят, че в школата не се позволява абсолютно никакво скарване. Щом влезете в школата, никакви недоразумения! Излезете ли вжнка, можете, позволявам това, колкото искате можете да се налагате. И ако някой иска да се бие, казвам: Можем да ви освободим за няколко месеца се да бие, и като се вжрнете със счупени глави, носове ще ви кажем, че всичко това абсолютно го забраняваме. Ще забравите абсолютно всичко, без никакви караници. Сега, туй ще го знаете. Туй значи да имате характер, да имате воля.

Като влезете в тази окултна школа, ще развиете характер. Като дойдат всички тия малки изпитания, и след като се калите, тогава с някои от по-напредналите ученици ще правя други опити. Те често казват: „Учителю, я ни изведи от телата, че ни заведи в тия възвишени светове, и ни покажи какво има скрито там.“ Може. Е, после за страхливите има и друг начин за лекуване. Ще турим страхливия в един аероплан, ще го издигнем горе на височина 3—4 клм. Ти може да изпитваш удоволствие, но на страхливия ще треперят и гачите. След като слезе и ни опише какво е

преживял, ще го питаме иска ли втори път да се качи. Ако иска, значи станал е много сжрчен, смел. То е достатъчно изпитание, на аероплан отгоре. Но да не мислите, че това е за старите; не, това е за специалната школа, то е за младите юнаци, то е за най-младите ученици, които сж силни и крепки. За по-напредналите други изпити ще има. Но за да се образува едно общество, кое е най-необходимото? Ние трябва да бъдем способни да знаем как да послужим на хората. Ние трябва да бъдем сжрчни и способни за всичко. В нашата школа ще застжпим всички занаяти. Няма да има занаят, който да не познаваме. Всички изкуства ще застжпим, и от нас по-добри специалисти няма да има. И писатели, и инженери, и поети, и джрводелци ще имаме, тжй че ще знаем да правим туй-онуй, нищо няма да ни се опре. Никого няма да викаме отвжн да ни работи. Някой брат няма кжща, хайде няколко други братя ще се заемат, в 2—3 недели ще му направят кжща с 2—3 стаи. Ще строим. Ще кажете: „Отде ще вземаме пари?“ Всички камжни, тухли, пясжк, всичко ще доставяме чрез нашия труд, ще покажем на хората, че всичко можем да работим. Ако искате, аз пржв ще ви дам пример. Ще ви покажа как се строи кжща, как се работи джрводелство, всичко можем да работим. Няма да има занаят между нас, за който да кажем, че не е хубав занаят. Не, всички занаяти ще можем да работим. Ние трябва да имаме смирение, всеки

да върши работата си. Запример, следя учениците, като кажат да се вземат стомните, някой си мисли: дали ще мога да изклинча или не? Всеки трябва като дойде тук, да гледа сам да си донесе вода. И ако има някоя слаба черта, като дойде тук, да гледа да се поправи. Ако някому не се иска да услужва, а иска другите да му услужват, тъжко той трябва да работи, да слугува на другите, и да си каже: днес ще слугувам. Защо? — Защото не ми се искаше да работя. И по такъв начин ние ще съкратим труда на 3 — 4 часа дневно. Ако всички работим по 3 — 4 часа физически труд на ден, нашия труд много нещо ще ни даде. При такъв случай само можем да образуваме едно братство, една примерна комуна. Сега запример, няколко комуни между нас пропаднаха. Два от опитите в Стара-Загора пропаднаха, един от опитите в Русе малко го понараниха. Навсякъде пропадат, защото трябва да знаете, че когато се създава една комуна, трябва да се комунизират труда, а не капитала. Туй, което излиза от русенци, то е комунизиране на капитала. Има ли труд комунизиран, всичко става, няма ли труд комунизиран — готовото лесно се изяда. Тук, миналата година, аз заедно с още трима души свършихме един канал — копяхме. Остана след това един ученик да работи сам по 2 — 3 часа на ден. Той едва след 3 — 4 месеца изчистил 5 метра. Гледах го как работи. Той, като вземе мотиката, изведнаж забърза, забърза, и не се минава половин час.

гледаш го, оставил мотиката настрана, почива. После пак я вземе, бжрза, бжрза. Не бжрзай, най-накрая бжрзай! Ще изпрахосаш енергията си. В нашето училище не се позволява бжрзване, полека ще започнеш. Затуй казвам: С микроскопически опити започнете! Най-първо образувайте един комитет от 10 души. Лицата, които ще влизат, вие сами си ги изберете, после ще ги представите на мене, и аз ще видя, дали „торбата“ ще може да остане. Сега те не могат да се докачат, ще ги опитаме. На тях ще им поверим много нещо. Доста пари може да капнат. Сестрите пжк ще шият, торбички ще правят, чорапи ще плетат, занаят ще имат, градини ще правят. Всички по един час ще работят. Тжй ще направим, че от нас да излезе нещо. Велики мисли и желания ще дойдат. Тжй, като вложим този труд, ще има благословение. Благославя се само онова, в което се влага човешки труд. Сега, туй е само един опит, не да събираме пари, но да се научим на един честен труд, труд с любов. Не с насилие да се работи, но да знае човек, че е работил от любов, и от първия ден още да се радва, че е работил за Господа, и да усеща тази радост в себе си. Ако работите в годината 365 часа, те ще ви донесат 365 добрини, а 365 добрини, това е една велика сила. И тжй, ние сега ще опитаме разни положения, защото всё за любов говорим. Ако искаме да направим опит, трябва да работим от любов и за любов. Разбирате ли всички?

Аз искам всички братя и сестри да оправят своите недоразумения по закона на любовта. Ако някой не иска да оправя работите си, ние ще платим неговия джлг. Ще го питаме: Ти заплати ли джлга си? Не. Нищо, ние знаем, че ти си задигнал торбата и нищо повече. Ако някоя ученичка се ангажира с някоя работа а не я свърши, ние ще свършим работата ѝ, и ще напишем в книгата, че дала обещание, и не го е издържала. За през цялата година ще направим един списък, и ще бележим кой не си плаща джлга, не си свършва работата. Обещал някжде, а не свършил работата. Аз ще я свърша заради него, но ще пишем в книгата. И този ученик или ученичка, като дойде още един път, ще му кажем да чака. Ще му кажа: Аз не разполагам с време, за да ти свърша работата.

Сега, вжв всинца ви ще има туй добро желание да работите. Ще турим като идея в ума си да работим, и ще работим разумно. В тази школа всекиму е определена работата от невидимия свят. И тжй, ясно е: за всинца ви, които сте тук, е определено какво има да работите. Няма да ви кажа каква ви е работата. Искам да опитате великия закон, който наставлява всички неща. Вие ще забележите, че има един разумен закон в света, който наставлява нещата. Онази птичка, която храни децата си, кой я учи да ги храни? — Този вжтрешен закон. Онази кокошка, която и от сянката си бяга, след като има пиленца, става смела и

решителна. Кой я прави смела? — Този вътрешен закон, който, като се пробуди, прави я смела и решителна. Тя има една идея вътре в себе си, че има пилци. Следователно, какво ни дава идеята на човек, който се страхува? Той е кокошка без пилци. Имаш ли идея, ти си без страх. Следователно, законът е верен. За да изчезне страха, трябва да туриш в ума си една идея, която да го привлече, за да станеш смел и решителен. Тогава ставаме смели и решителни за идеята. Ако в нас влезе Божия Дух, идеята за Любовта, най-великата сила в света, тогава ние ставаме смели и решителни, и ще намерим, че туй благо, което търсим, то е вътре във нас.

Сега, аз трябва да ви убедя вече, макар че от толкова години говоря все за едно и същото нещо, трябва да ви убедя, че няма по-велика сила от Любовта. И едва сега вие казвате, че тжй, както казва Учителя, тжй е. Казвате: „Ние още от Любовта не сме видели нищо.“ Но най-великата сила в света, това е съзнателната любов, и когато тя влезе в човека, в него се развиват потайни сили, за които човешката душа копнее. Не любов, която смущава, но любов, която разширява. Когато тази любов влезе в сърцето на поета, как гладко върви перото му; когато тази любов влезе в писателя, как лесно, в един час, си развива темите; когато тази любов влезе в свещеника, в учителя, в майката, всичко върви тжй експедитивно. Но когато тази любов изчезне, вси-

чко вжрви тжй хлабаво. Любовта има своя идея. Трябва да сме експедитивни. Когато любовта влезе у някого, искаш нещо веднага става. Бързо, кажеш и става. Вземеш пари на заем, виж, веднага ги връщаш. Нямаш любов, казваш: туй стана, онуй стана, децата, майката виновни — няма я любовта. Взел пари на заем, за една минута ги намира, а за връщане го няма. Не, не, любов нямаш. И който взема и който дава, изгубили любовта си.

Та, първото нещо, което искам от вас учениците на тази окултна школа, е всички да се сдобияте с тази любов. Тя е във вас, но да я добиете с тази интензивност, че да я почувствувате тжй идейно, и вашият ум да почне да ражда. Не само ума ви, но и сърцето ви да почне да ражда. И всичко туй, което добием, ние ще го дадем на този вжншен свят, който чака. Ние ще проповядваме на тия хора. Че тук работници трябва! Кой ще проповядва на тях? Само вие сте останали. Я ми кажете, ако аз пратя свещениците, те ще изопачат всичко. Какво ще кажат? Аз ги зная. Понеже мисля да ви пратя, аз казвам: Ако усвоите или не усвоите тези принципи, аз зная какво ще направя. Сега, като казвам зная, добре да ме разберете. Аз говоря в името на този велик жив принцип, а не лично. Безлично, значи без ограничение.

В нашето Бяло Братство принципът е: Само за Бога можем да работим, и само Него можем да любим безгранично, и само Нему можем да се доверяваме. Важен е този принцип,

и той трябва да легне вътре в нас. Само Бог е съвършен, само Той е безграничен, нито се изменя, нито се променя, и само в Неговия силен Дух, само в Неговия ум, само в Неговата душа, само в Неговото сърце, само в Него можем да намерим всичко онуй, за което нашата душа копнее и се стреми тук на земята. И само Него можем да намерим тук на земята и горе на небето. Следователно, само Нему можем да въздадем чест и поклонение и хваление и никому другиму. Само този принцип — Бог на Любовта — трябва да легне като основа, правило в душата ви. Него ще намерите и на земята и на небето, и Той като ви проговори, ада веднага става рай. Ако не ви проговори, рая става ад. Такъв е дълбокият закон. Вие, като имате най-добро разположение, като се махне любовта, изпитвали сте какъв ад настава, каква тежест, какво безсмислие. Дойде ли любовта, светне лицето ти, казваш: „Колко съм радостен!“ — Готов си да служиш. Махне ли се любовта, всичко изчезва. Като имаме тази опитност, първо ще се стараем да не огорчаваме този Бог на Любовта, който живее в нас, да не нарушаваме този мир, който Бог носи в нас, или, както казва Писанието, да не се нарушава този печат, с който е запечатана тази книга.

После, ще се стараете, вие учениците, да имате взаимно уважение и почитание. Като се срещнете сега, как ще се поздравлявате? — Няма Любов, като Божията Любов. Като ти

каже брат ти: Няма Любов, като Божията Любов, ти ще му кажеш: Моята любов за тебе ще бжде като Божията Любов. Тогава брат ти ще ти каже: Само Божията Любов е Любов. Ти ще му кажеш: Само в моята любов ти ще ме познаш.

Понеже виждам, че туй е малко дисхармонично за вас, ще изменя, ще направя друг превод. Казва ти: Няма Любов като Божията Любов. Отговарят: Само в проявената Божия Любов ти ще ме познаеш.

Туй ще бжде за една година. Учениците тжй ще се поздравляват. Първата формула може да употребите, като влезете в дома на приятеля си, а втората — като си излизате от дома.

Аз бих желал да зная по колко екземпляра от лекциите ще ви трябват за всеки един град, за да могат веднага всички да ги изпжлняват. Да кажем, пратим първата лекция, трябва да знаем колко екземпляра ще ви сж нуждни. Ако могат да се напечатат, тогава ще изпратим за всички ученици. Когато сж напечатани всички беседи изведнаж, това е опасно, защото се явява една сжблазжн, искат да ги прочетат всички изведнаж, и после не искат да ги учат.

Запитват: На улицата като се срещнем, как да се поздравяваме? — Единия ще каже: Без страх! Другия ще отговори: Без тжмнина! Или може да му каже тихичко на ухото: Няма Любов, като Божията Любов. Той ще ти отговори: Моята любов за тебе ще бжде като Божията Любов.

Щом има между тебе и приятеля ти чужд, не поздравлявайте. Поздравления ще си давате само когато няма никой помежду ви. Иначе, това е буквата на нещата, не е духа. Може да си дадете един сигнал, един символ за поздравление. Аз бих ви дал един символ, но вие може да злоупотребите с него. Поздравлението ще бжде тжй естествено, че в туй движение, което ще направите, да не се забелязва нещо извжиредно, естествено да става. Тогава ще си носите една специална бяла кжрпа, и като срещнете някого, ще я извадите, уж си триете носа, мустаците. Чиста кжрпа ще носите, кжрпа сомо за поздравления. Трябва да пазите това в абсолютна тайна. И другият ще извади своята кжрпа. Но, ще извадите кжрпата си от далеч, и няма да я туряте на устата си, ще я хванете и леко ще я прекарате покрай носа и остата си. Другият ще види, че имаш бяла кжрпа, и той ще те поздрави.

Всички от Бялото Братство трябва да носите бели вржзки. В бждеще няма да носите яки, а една бяла кжрпичка, хубаво забодена с златна игла с пентограм. Селяните ще имат бели ризи, яки от ризата чисто бели, нищо шарано по тях. Яките ще се заместят с нещо по-хубаво, по-приветливо. Яките могат да бждат меки, обжрнати. Но това, — пентограмите, поздравленията, това сж най-простите неща.

Няма Любoв, като Божията Любoв, само Божията Любoв е Любoв.

Няма Любoв като проявената Божия Любoв, само проявената Божия Любoв е Любoв.

Сряда

23 август

5 ч. с.

Утринна молитва.

1. Добрата молитва.

(Като четете тази молитва, не бързайте. Аз ще ви науча как трябва да я четете. Сжсредоточете се, за да може смисъла на тези думи да се разкрие в сърцето ви. Всяка дума и изречение трябва да се изкажат бавно, за да се уясни техният вътрешен смисъл).

2. Да прочетем следното изречение три пъти:

Духът Божий, Духът на вечността.

Духът пресвети, който пълни сърцата ни с любовта.

При изговарянето на туй изречение се поставят ръцете в следните положения: двете ръце наклонено дигнати нагоре, после в хоризонтално положение с дланите нагоре, и най-после на гърдите.

3. Да изпеем три пъти:

Girfürfen tau bi aumen.

4. Благославяй, душе моя, Господа.

При пението ръцете се поставяха в следните положения: нагоре (отвъсно), на челото, на гърдите, на устата, нагоре, на гърдите, нагоре, на устата, нагоре, на гърдите, хоризонтално, на гърдите, хоризонтално, на устата, хоризонтално, на гърдите, хоризонтално, на гърдите, нагоре, хоризонтално, на устата, хоризонтално на гърдите, хоризонтално, на гърдите, хоризонтално, на брадата, хоризонтално.

5. Да произнесем следните думи гласно:
 Да дойде (3 пжти) ржцете нагоре.

Духжт " " "

Божий (1 пжт) " "

Да очисти (1 пжт) ржцете хоризонтално.

Да очисти " ржцете върху лицето.

Да очисти " ржцете хоризонтално.

Пжтя ни (3 пжти) ржцете успоредно напред.

Пжтя на Духжт на Истината (1 пжт) ржцете
 хоризонтално.

Да отстрани (3 пжти) ржцете като че отстра-
 няват нещо отпред настрани.

Всичките ни недоразумения (3 пжти) спущане
 на ржцете отгоре и настрани с широк
 замах.

Да се всели (3 пжти) ржцете отстрани към
 гърдите, като че нещо се влага.

Да живее (3 пжти) същото движение.

В нас (3 пжти) " "

Да сме благи, (3 пжти) движение отпред към
 гърдите.

Както е Той благ (3 пжти) същото движение.

Да просветнат лицата ни с Божията светлина
 (3 пжти) ржцете нагоре, върху очите,
 хоризонтално, на челото, до устата, хо-
 ризонтално.

Да сме носители (3 пжти) ржцете отпред, във
 вид на кръг надолу, като че се взема
 нещо и нагоре.

На Неговата (3 пжти) същото движение.

Свършенна Любов (3 пжти) същото движение.

Любовта, дето Бог живее (3 пјти) сжщото движение и ржцете спират горе.

Дето мир царува (3 пјти) сжщото движение.
И радост пјлни сжрцата ни (3 пјти) сжщото движение.

Да дойде Духжт Божий.

Да очисти пјтя ни.

Пјтя на Духжт на Истината.

Да отстрани всичките ни недоразумения.

Да се всели, да живее в нас.

Да сме благи, както е Той благ.

Да просветнат лицата ни с Божијата светлина.

Да сме носители на Неговата сжвршенна
Любов.

Любовта, дето Бог живее.

Дето мир царува.

И радост пјлни сжрцата ни.

Духжт Божий (с пение).

Духжт на вжчноста

Духжт пресвяти (ржцете нагоре).

Който пјлни (ржцете на гјрдите),

Сжрцата ни с любов (ржцете на гјрдите).

Духжт пресвяти (ржцете хоризонтално).

Който пјлни (ржцете на гјрдите).

Сжрцата ни с любов

Духжт благи (3 пјти) ржцете на гјрдите).

Седнали всички, Учителя започна да ни учи мелодията на „Духжт Божи“.

В произнасяне на думата, се вижда где е вашето сжрце, и какво ви липсва. Когато дой-

дете до туй учение, то ви показва недостатъците на хората. Не се произнася лесно една дума!

Тия сж все окултни упражнения, които ще правите, за да се тонирате вътре, това сж символи, магически формули, за да се повдигате. Сега, нали някой път имате някое хубаво настроение, и някой ви кресне изведнаж. С туй кресване се разваля вашата хармония. Значи, нещо силно е развалило хармонията ви, и сега не знаете закона, как да я нагласите. Трябва да знаете закона как да се нагласявате. Силно казано нещо, разваля настроението, и трябва да се мине час, два докато се тонирате, а вие трябва да знаете веднага как да се тонирате. В школата, вие трябва да се научите, каквото говорите, всичко да е под вашия контрол. Никога няма да изказвате една мисъл тжй, да се подхлжзне езика ви. Ще се спреш, ще повикаш ума си да следи какво ще говориш, и съзнанието ви всякога трябва да бжде будно. Там, дето писанието казва: „Никакви гнили думи да не излизат от устата ви, никакви гнили мисли от ума ви, никакви гнили чувства от сърцето ви.“ Сега, ако ние не знаем да контролираме ума си, ако не знаем да контролираме сърцето си, где е нашата воля? За какво ще ни послужи учението ми? Ако безразборно всичко може да мине през ума ни, ако безразборно всичко може да мине през сърцето ни, знаете ли на какво ще мязаме? Ще употребя една формула, която не е хубаво сега да кажа, ще замязаме на ония лакомни животни,

които всичко ядат. Не, не, ще ядем само онава, което е здравословно, нищо повече. В стомаха само ябълчици, крушици, сливици, череши и всички тем подобни плодове трябва да влизат. Сжщия закон е и по отношение на мислите. Такива, подобни мисли, трябва и в ума ни да минават.

Пак ви говоря, туй е за школата вътре. Когато сте един спрямо друг, спрете се, ще се поздравите и ще кажете: „Духът Божий, Духът на вечността, Който пжлни сжрцата ни с Любовта, подвижи сега мойт ум, да каже Твоята Светлина.“ Светлината, това е емблема, носителка на всички блага. Там, дето има светлина, има благо. Там, дето отсъствува светлина, има горчевини, всички неща сж кисели, горчиви, стипчиви, носителки на горчивини. Благоста е емблема, тя показва присъствието на Божията светлина. И тжй, между външното проявление на природата — светлината, щом изговорите думата „светлина“, чувствувате, че тя е носителка на благото. Нали при светлината плодовете зреят? Сега, ние говорим за светлината, тази вътрешна светлина, която носи туй благо. Ние сега трябва да сме готови за какво? — За този Дух, който идва. За Духът Божий, за Духът на вечността, Духът пресвяти, който пжлни сжрцата ни с Любов. Всички да изговорим: Подвижи сега нашия ум да кажем Твоята светлина.

Вжрху вас има много да се работи, вжрху всинца. Някои от вас сте целини, тжй че тряб-

ва да впрегнем 5 — 6 чифта волове, докато почвата отдолу се разработи, и богато жито ще стане. А някои сте келемета — хубаво място, изложено на слънце — то иска торене, хубаво грозде може да стане.

Тъй щото, ще работим разумно. Трябва да разбираме дълбоко своето вътрешно естество, какво е вложено вътре във вас, и какво може да стане от вас.

Сега, аз искам да внеса във вас тази нова мисъл на новия живот — като видите небето, да виждате лицето на Бога, както е днес, и когато го погледате, да се радвате. То е лицето на нашия Баща. Радостен е днес. И Той се весели. Защо? — Защото във вашето съзнание има желание, вие сте готови да приемете Любовта. И Той казва: „Деца са днес добре,“ и като са добре, Той се весели. Сега у вас може да има философия да кажете: „Какво съотношение може да има туй небе с нас, с настроението ни? — Има. Ако моето лице е засмяно, никога няма да видите ръката ми свита на юмрук, но ако лицето ми е намръщено, ръката ми ще бъде свита на юмрук. Да кажем че аз имам едно перде пред лицето си, и ви покажа само юмрука си през него, от юмрука вие може да знаете какво е моето лице, моето състояние. Туй е закон на съотношение. Тогава ще имаме едно изкривяване на челюстите, на очите, мускулите ще бъдат свити и юмрука насочен. Всички ще се стараете да възприемете тази вътрешна красота. В ходе-

нето ще бждете спретнати, няма да ходите тжй, като някоя гимия, няма и като някоя селска кола, тжй, „трак-трак“, че като скача, от 2 клм. се чува как скача, та онзи, който слиза от нея, казва: „На такава кола не се возя вече.“ Колата трябва да има пружини, или най-малко, пжтя трябва да е гладжк. Това друсане се джлжи на този негладжк пжт: има камжчета, трапчинки. Щом сме навжсени, това показва, че пжтя ни не е гладжк, и колата ни е без пружини, вследствие на това има дисхармония. Как ще го поправим? — Ще отмахнем всички камжни, пжтя трябва да бжде гладжк като стжкло, и колата да има пружини — движението ще става правилно. Сега, запример, личните чувства сж една голяма пружина за човека. Честолюбието на човека е една пружина, и когато тази пружина не е развалена, работите вжрвят много добре. Но щом се развали пружината на честолюбието, работите се развалят. Ще поправите пружината на честолюбието! Ако то вжрви в една крива линия, ще имате най-голямата хосканица. Пружината трябва да се поправи. Тогава честолюбието ще се превжрне в самоуважение, човек вжрви с достоинство, той се обржща с уважение кжм хората, внимателен е кжм себе си, кжм хората, какво ще кажат за него. Туй е, което се забелязва у човека, който има честолюбие. Това е характерна черта. Който няма честолюбие, той говори каквото му попадне, той е, както казват бжлгарите „цапнат.“ Той казва: „Аз пет пари не да-

вам за хората.“ Ами те за тебе колко ще дадат? И те толкова за тебе. Това не е философия. За кривите убеждения на хората аз пет пари не давам, но за правите, ще дадеш. С такава дисхармония нищо няма да направиш.

Та, учениците, които влизат, аз бих желал, първите от тях, които узреят, тжй да започнат, да бждат образец, да бждат за пример. И този пример да бжде тжй естествен, че да няма вмжкнато нищо изкуствено. В съвременната музика всеки инструмент: пиано, цигулка, китара, си има начин, форма, чрез който може да се свири. Свиреца на пиано ще се съобрази според методите, по които се свири на пиано, свиреца на китара, — според методите на китарата, свиреца на цигулка — също, свиреца на кавал — също. Всеки инструмент си има свой начин. Сега, при говоренето и чувствуването в духовният и чувствения свят си има начини и методи как да се говори и постъпва. Всичко туй съществува, но понеже сме изгубили това Божествено изкуство, казваме: „Може и по друг начин“. А, не може по друг начин. Отсега нататак нещата могат само по божественому. Ние ще ходим само по божественому. Казват: „По човешки“. Не, то мина вече, по божественому ще ходим, по Божественому ще говорим, по божественому ще се поздравяваме, по божественому ще се обичаме. По човешки ние го знаем, ние го направихме вече. Сега, по божественому! Божествено ще любиш, божествено ще говориш, божес-

твено ще мислиш и т. н. Туй е за учениците. сега разбрахме се вече. Ще кажете вие: „Дали сжм аз ученик?“ Това е старата школа, това е стар метод. Дали сжм ученик! То значи: сжбудиш се, и не знаеш дали си ти или не. Който е ученик, е ученик, нали? Ако някой пита: „Аз ученик ли сжм? По какво се отличава ученика? Исква да се учи. Желание, непреодолимо желание да се учи. Туй е едно от качествата на ученика. Искаш ли да се учиш, ученик си. Имаш ли желание, ученик си и можеш да станеш; ако го нямаш — не си. Непреодолимо вжтрешно желание, копнеж! Знаете ли какво значи копнеж? То е, значи, онзи човек, който преброжда 99 извори, тжрси, за да намери онзи, хубавия извор, той е жаден човек и не си щади труда.

Сега, вжв вашия ум е залегнала една идея, тя е следующата: „Аз не мога това“. Защо? — „Моето обществено положение, което имам, не ми позволява това, знанията, които сжм придобил, аз сжм свжршил науки, не ми позволяват“. Туй не ми позволява, онуй не ми позволява. Ние мислим, че сме големи хора! А че невидимия свят не дава 5 пари за нашето положение! И цар да е, и учен, и богат, и който и да е от висше положение, сваля го, простира го на земята и го осмжрдява. Дава ли нещо за него? Казва: „Елате да видите този цар как се е осмжрдял!“ Цар ли е? Туй не е цар. И нашите философи, които ще реформират света, и тях ще ги прострат, и те ще се

осмърдят. Учители, свещеници, майки, бащи — всички ги простират на земята — смърдят. Тия майки не сж майки. Всичко туй, което смърди, е една квадратна лъжа. Туй, което смърди, то е само приготвление за хубавото, за бъдещето, което иде. Сегашните майки показват, че те отварят пътя на бъдещите майки. Сега на земята няма майки, т. е. има ги, но те все смърдят. Ако има майки, те трябва да бждат от новата епоха, майка, в сърцето на която е запален свещеният огън. И тази майка тогава каква ще бжде? Сега вие ще кажете: „Ние вече се стараем да не смърдим. Когато и да е от вас, сега, аз в 5 минути мога да накарам да смърди. И смърди той! Ние трябва да се засрамим от себе си, че туй трябва да дойде в съзнанието ни, да почувствуваме какви скверни мисли и желания ни минават! Знаете ли какви скверни мисли и желания минават във вас? И от невидимия свят, напредналите братя се интересуват от нас. Понеже нашия живот е свързан с техният. И техният живот се гради върху нашия живот. Хората за невидимия свят, за напредналите духове, сж като една нива. Те някой път ще дойдат със своите рала, и искате, не искате, ще ви изорат. Вие сте една необходимост за тях, но не подозирате това. Така и вие, имате една нива, и иска, не иска, взимате ралото и хайде, разоравате я. „Какво става“, ще рекат тези бубулечици и тревички, „какво е това землетресение, какви преобразования?“ Ние нищо не искаме да знаем. Вие

казвате: „Тази земя е за нас, дигайте се!“ Така и ние представляваме за невидимия свят една целина. Като погледнат казват: „Еди коя нива трябва да се разоре, хайде след това да я посеем“, и вие ще се подчините на тези нареждания; блаженни сте, ако дадете нещо. Ще дадете, ще родите хубаво жито. Ако родите, ще се благословите, ако не родите, лошо е за вас. Тогава ние създаваме условия за по-напреднали духове, които ще работят. Сега, аз искам да внеса във вас мисълта, да не се боите, че като се изхвърли туй-онуй, няма какво да ви остане. Онези, които не сж запознати с тия неща, ще кажат: „Какво ще стане с нас, като изхвърлим всичко?“ Е, добре ако тебе сж те хранили с мухлясал хлеб с години, и стомах ти е отслабнал, ако сж те хранили години сжс вмирисани патици, и устата ти почнали да миришат, казвам: „Ще напуснеш мухлясалия хляб.“ Но с какво ще се храним? Ако този мухлясалия хляб се замени с най-хубавия топл хляб, сега излязал от пещта, вмирисаните патици се заменят с хубави плодове, питам: Кое е по хубаво, какво ще предпочетете? Ние казваме: „Остави това тук!“ Сега и в духовно отношение вие искате да разрешите въпроса, вие искате да комунизирате капиталите. Капитала, това е труда на хиляди поколения, сжбран. Труд! Сегашната почва, която хората орат, това е милиони капитал на много сжщества, които сж оставили този чернозем — храна — който сега хората използват. Ние можем да

използуваме само нашия труд. Божествения морал е такъв: ние можем да използваме само нашия труд. Затуй писанието казва: „Блажени, които се трудят, обременените, утрудените, понеже работят.

И съвременните хора, които се занимават с динамическите сили, могат всякога една сила да я превръщат. Горението, запример, може да е слабо, а може и да е силно. Вземете обикновения газ, когато става непълно горение, усеща се миризма, отделят се сажди, кадеж. Този газ може да се превърне, и горенето да бъде по-силно. Та сега, и ние у нас ще усилим горенето. Според силата на любовта, такъв е и живота. Каквато е любовта, такъв е и живота на човека. Сега, да допуснем, че сте в едно общество, гдето всички хора са неврастеници, хора, които имат идеи, планове, но капитали нямат — липсва им нещо. На нервния човек му липсва нещо, на гладния човек липсва нещо, на жадния — сжщо. Да кажем, че се намирате между тия неврастеници, трябва да се пазите от тях, защото всяка дума ги предизвиква. У тия неврастеници слухът им е толкова чувствителен, тяхното астрално тело е толкова чувствително развито, че ако кажете някоя дума, те изведнаж могат да реагират. Ами ако и вие сте неврастеници, как ще се лекувате между тях? Ще ви кажа. Ще намерите един много тлъст вол, ще си турите ръката върху него, и като си държите ръката тжй 4 — 5 — 10 минути, веднага вашето нераз-

положение, вашето възбудено състояние ще изчезне. Този вол ще каже: „Бжди, братко, по търпелив, няма какво да се смущаваш, бжди малко по-разположен, не се смущавай, аз не се смущавам, за нищо не мисля, затуй съм спокоен.“ Но да не отидете при вол, който едва се държи на краката си, сух, а — при вол, който е орал на нивата, изхранен, и като си туриш ръката на гърба му, той си дига опашката, казва: „Добре дошел, приятно ми е, може да си държиш тъй ръката.“ А онзи вол, който бяга, не стой при него. При изхранения вол, тури си ръката, помилвай го, поглади го, той ще се обжрне, ще те погледне, и след туй ще му кажеш: „Много ти благодаря, ти ми даде един много добър урок, благодаря ти.“ Може някой от учениците, когато е разтревожен, да направи този първи опит. Когато е много неразположен, и не може лесно да му мине, нека отиде при такъв един вол. Туй е за лекуване. Като направите този опит три-четири пъти, ще ви мине. Тъй че, като излезете някъде на разходка, ще намерите един такъв вол, но не от тези, които бягат. То е лекуване.

После, ако искате да добиете хладнокръвие, да бждете хладнокръвни, ще хванете някоя жива змия, и ще прокарате ръката си по телото ѝ, ще хванете змията за главата и ще прекарате ръката си по дължината на телото ѝ до опашката. Туй е въпрос за хладнокръвие. Ето, сега, сърцето ви трепери вече. Змията е много хладнокръвна. Тя, като хване жа-

бата, вземе си я, и от нищо не се смушава. В змията има всичкото спокойствие и хладнокръвие.

Питат: Как да я хванем?

Аз ще ви кажа: Ще вземете един чатал, ще натиснете главата ѝ, тя ще изпусне отровата си и ще я хванете.

Много пжти змиите си страдат заради онези интелектуални змии: тях знаят. Щом видим днес змия, казваме: „А, змия!“ То ни най-малко не показва, че тя е лоша.

6. Гимнастически упражнения.

Задачата на упражненията е, ума да присъствува. Там е силата.

8¹/₂ — 12¹/₂ ч. с.

В Горницата.

От 8¹/₂ ч. с. братята и сестрите по отделно на групи от по 60 души вжз всяка група, влизаха в горницата, гдето престояваха по 10 минути.

Учителя говори на всички.

Мотото за през цялата година, и на учениците, и на оглашените, и на слушателите в школата:

Ще се стремите да придобиете Истината в душите си, светлина в умовете си, чистота в сърцата си. свобода в душите си, знание в умовете си, сила в сърцата си.

Гледайте да сжграждате върху трите основи: Любовта да вземе надмощие в сърцата ви, Мъдростта — в умовете ви и духовете ви и Истината — в душите ви.

Тази картина показва вашето сегашно състояние (пентограмата). Вие сте всички в тъмнина. Целия фон е тъмнина. Вие излизате от тъмнината, не сте още в светлината. Туй е тъмнината, в която всички се движат. Това съдвата пътя, през които хората влизат. Този е третия път (на десно) — пътя към съвършенството, той е новата епоха, новия живот. А тази глава показва сегашното състояние на хората, на учениците, които следват.

Туй е пътя.

Ние означаваме Добродетелта с белия цвят, Правдата с зеления цвят — това е материалния свят — Любовта с розовия цвят — това е астралния свят — а в по-висшите му проявления, той се губи, душата се губи в полето на Нирвана, Истината — със синия цвят, или висшето ментално поле, и Мъдростта — с жълтия цвят. Добродетелта — белия цвят, Правдата — зеления, Любовта — розовия, Мъдростта — жълтия и Истината — синия. Тия цветове, тия добродетели ще ги носите в умовете си, ще ги опитвате и ще се ползвате.

Сега, мислете, че като влезете в школата, през годината ще дойдат големи бури, облаци, гърмотевици. Да знаете, че тия неща са необходими за проветряне на умовете и за закрепване, и като дойдат тия бури, да знаете,

че вие сте много по-близо до Царството Божие, отколкото сега, защото само когато дойдат бури, ветрове, тогава започват да цвътят цветовете. Когато всичко повидимому е в ред, не се радвайте на това състояние. Ще бъдете духом бодри, весели и свободни, и ще се стараете да работите с любов. Това ще учите през цялата година. Ние ще се стараем да дадем всички упътвания, и които са способни, на всеки според способността му. На всички ще дадем еднакви условия, и който може, да използва. Ще учите.

Сега ще се обърнете в една тайна молитва, жежка молитва към невидимия свят към Бога на Любовта, да помолите да дойде Неговата Любов, Мъдрост и Истина — Любовта Му — в сърцата, Мъдростта — в умовете и Истината — в душите. Сега, пожелавам на всички ви Любовта да бъде в сърцата ви! Моето благословение да бъде на всички ви. Идете си сега с мир!

Милосърдието.

„Затова царството небесно е уподобено на човек цар, който иска да прегледа сметката със слугите си“.*)

(Започнехме с окултното упражнение на буквата „а“, придружено с движение на ръцете над главата. Изпяхме песента „Firfürfen tau bi aumen“. Половината от събранието изпя първата част от песента, а другата половина — втората част).

Ще прочета няколко стиха от 18-та глава от Евангелието на Матей, от 18 стих.

Ще говоря върху 23 стих: „Затова царството небесно е уподобено на човек цар, който иска да прегледа сметката със слугите си“

Схванете добре думите Христови: „Затова царството небесно е уподобено на човек цар, който иска да прегледа сметката със слугите си“.

Сега, този цар разглежда сметката със слугите си. Учителя ще разгледа сметката си с учениците си, майката — с дъщеря си, бащата със синовете си и т. н. Този велик закон ще се приложи: сметка! Защо именно този цар иска да прегледа сметката си? — Понеже на този слуга е дал 10000 таланти, а той ял, пил, изпопил всичко, и не върнал нищо на Господаря си. И най-после, Господарят искал да знае: ще

*) Матей: 18:23.

плати ли, или няма да плати. Хваща го, и казва да го предадат него, жена му, децата му, да се продаде, за да плати дълга си. Туй е първото решение на Господаря. Тогава слугата припада на колене пред господаря си, кланя му се и казва: „Господарю, имай малко търпение; аз ще ти платя, покажи милост“. Казва: „Ее, щом е за милост“, пуща го и му прощава всичкия дълг. Но в същата притча се разправя, че щом излязал този слуга, намерил едного от съслужителите си, който имал да му дава 100 пенеца, уловил го, давел го, и му казал: „Плати ми онова, що ми си дължен“. Падна, прочее, служителя на нозете му, молеше му се, и казваше: „Имай търпение към мене и всичко ще ти платя“. Но той не щеше, отиде и затвори го в тъмница, докле изплати дълга си. И като видяха съслужителите това, що стана, твърде се наскърбиха, дойдоха и казаха на Господаря си всичко, що стана. „Викайте го!“ казал царя. Причината за гдето този човек си иска парите, коя е? То е, че в душата на този човек няма милосърдие, милост няма. Всеки един от нас, който не може да прощава, значи, липсва му, какво? — Милосърдие. Тогава Господаря казва: „Доведете го, хвърлете го в затвора, до като не изплати всичкия си дълг“. Защо го турил в затвора Господаря му?

Сега, ще бъдете, като ученици, много сериозни. Искам всеки един от вас да се попита, има ли милостта вътре в сърцето си. Не на вън, но вътре имате ли вие туй милосър-

дие? Без милосърдието законът показва, че лошите последствия непременно ще се повърнат назад. Законът е верен. Туй, което наричаме орисница, всякога ще се повърне. Престанеш ли да се ръководиш от милосърдието, непременно тази лоша орисница, съдбата, ще се повърне. Тя е жива, и щом се повърне тази орисница, тогава ученика не може да бъде вече ученик. Сърцето на ученика трябва да бъде непременно обсебено от милосърдие. Той трябва да бъде милостив. Може да го направите или не, трябва да бъдете. И тъй, милосърдието, когато е развито, френологически се изразява на предната част на главата — на челото. Ако нямате милосърдие, предната част на главата е сплесната. Всеки от вас може да придобие милосърдието. Туй милосърдие може в човешката душа да расте и да се развива, както всяка друга добродетел. И ученика е длъжен да култивира милосърдието. Туй милосърдие като премахне тази лоша орисница, ще премахне лошите условия, и ще му създаде благоприятни, при които той ще бъде един отличен ученик. Ако вие сте неразположени духом, може ли да учите? За да учиш, трябва да имаш най-доброто разположение на духа. Само при добро разположение може да се учиш; само при едно добро духовно настроение може да мислиш за най-великите въпроси, да възприемаш най-великите мисли, желания, които съществуват в природата, да разглеждаш великия козмос, който Господ е създал. Изгубиш

ли това разположение, тогава божествените лъчи не могат да проникнат в съзнанието, всичко се затваря. И когато човек остава в тъмнина, съзнанието, всичко остава в бездействие, нищо не ни интересува, и най-после и ние заспим.

Сега, аз искам да турите като добра основа милосърдието, няма да се повръщам да говоря пак за него. Други ще говорят за милосърдието: скърбите, страданията, нещастията, неволите, всичко туй ще ви говори все за милосърдието. И всичко, което сега съществува в света, тази дисхармония показва, че милосърдието не е обсебило човешкото сърце. Туй милосърдие е потребно и необходимо за правилния външ на школата. То е необходимо. Запример, ако дъщерята постоянно енервира майка си, мислите ли, че тя има милосърдие? Ако постоянно иска да се облича, да си купува нови шапки, чепичета, иска само ней да ѝ е приятно, да я уважават в обществото, да бъде свободна, но за майка си и за баща си не иска пет пари да даде — това милосърдие ли е? „Аз искам да съм свободна.“ Да, тя е свободна, но без милосърдие. И обратното е вярно. Ако един ученик след като влезе в школата, почне да иска само нему да е приятно, нему да е добре — няма милосърдие. Взаимност трябва да има. И аз съм забелязал, някои ученици са способни, но те са като шила, като го пуснеш, със шилото си ще създаде хиляди нещастия. Но знайте, че ние в

окултната школа имаме ножици за шилата, най-острите шила можем в скоро време да ги притжпим. И аз казвам: или престанете сжс шилата си, или от шилата в ржцете ви ще останат само држжките. Сега, да се разберем добре, всички, които влизат в школата и имате шила, ще оставите шилата си. Ние имаме торба гдето сжбираме шилата. Ще дойдете и ще кажете искрено: „Учителю, имам едно шило.“ Ние имаме торба, ще оставиш туй шило навжнка. Ние ще го турим в склада. И след като свжршите, ако туй шило ви е потребно, ще ви го дадем, но сега ще оставите всичките шила навжнка. Разбирате ли? И ако хванем в школата някого да е влязжл сжс шило, той ще намери затвора. Положението на този сжс шилото е, като положението на оня длжжник в затвора. И няма да излезе от този затвор, докато не плати всичкия си джлг. Такжв е закона. Ще влезете в затвора, неизбежно е. Но вие ще кажете: „Сега да не влизаме.“ Не, не е там вжпроса. Ще влезете и оттатак ще минете. Ще влезете, вие сте поканени вжтре като ученици, неизбежно е това сега: Трябва да стане волята Божия: всички трябва да се учите. На този, царския длжжник, не се разправя причината. За да му даде Господаря 10,000 таланта, да му има доверие за толкоз пари, той е имал взимане-даване, той е стоял на почетно място при Господаря си. То е високо положение. Десет хиляди таланта, то е голямо нещо, грамадна сума е тя. Значи, казва Христос:

„Комуто е много дадено, много ще се иска; комуто е малко дадено, малко ще се иска.“ Колкото нашите способности сж по-големи, толкоз и отговорността ни е по-голяма. Сега, вие искате много, трябва да знаете, че и отговорности имате съобразно онова, което ще ви се даде. Вие мислите като влезете в школата, да имате всички привилегии, да се разхождате като царски синове, а при това да нямате никакви отговорности, никой да не ви държи сметка за вашите дела. Не е така. Ще имате отговорност; за онова, което сж ви дали ще ви искат смет, как сте го употребили. Ще ви повика този цар. Сега, някои от вас може да си зададат въпроса: дали сме милосърдни или не. Лесно може да се провери дали сте милосърдни или не. Най-лесна проверка се прави. Всеки ден се прави тази проверка. Всеки един от вас трябва да прави тази проверка, трябва да знае милосърден ли е или не. Ако милосърдието е слабо, трябва да се стреми да го развие за себе си конкретно. За самия него е потребно това милосърдие. Аз го наричам едно от най-великите качества на човека. То дава най-благородния оттенък на човешката душа. Да бждем в себе си милосърдни! Да го чувствуваме в себе си и да се радваме на своето милосърдие. То дава особени черти една мекота на човешката душа, едно снисхождение, да знаеш, че всички хора имат слабости. Ако вие имате това милосърдие, ще бждете снисходителни, и тогава вашата критика няма да бжде

тжй остра, но ще бжде мека, снисходителна спрямо вашите сжкласници. Ако един ученик няма това милосжрдие, той ще бжде горд и надменен, а пжк онзи, който е неспособен, няма това знание, като усеща своята слабост и липса на знание, тогава отсжтствието на милосжрдие ще го направи поджл, долен и лицемерен, той ще пжпли и ще се слага. И така, имате два вида ученици: ученици, които мислят, че много знаят, те сж горди, а други, които пжплят и казват: „Ние сме смирени.“ Никакво смирение! Една жестокост се крие у тях, на вид едно хладнокржвие, както у жабите, у студенокржвните. Седи онази жаба, философствува, поглежда някоя муха, кацнала наблизо: хоп-хоп, изяде я. Пак седи — друга муха. Моментално мухата изчезне. Пак седи — хоп-хоп и като че ли ни лук яла, ни на лук мирисала. Това сж сжстояния на душата, и вие трябва да изпитвате себе си. Има сжстояния, които стават без да ги схващате вжв вашето сжзнание. Много пжти човек може да се намери в едно хипнотическо сжстояние, да е под влиянието на други духове, да вжрши волята им, без да може да си даде отчет, а може би след години, ще различи туй сжстояние. Вземете, запример, пиянството. У някой човек се заражда желание да пие, мисли, че в чашката се сжстои всичко. Някой пжт пие една чашка, после още една, после още една, и по такжв начин у него се заражда една вжтрешна жажда. И той мисли, че като се напие, всичко ще се

разреши, но хиляди и милиони чаши пие, и въпросът остава неразрешен. У вас има желание да се подигнете в света, да ви знаят всички. Вие мислите, че като станете виден човек, някой писател, проповедник, художник, адвокат някой, ще бъдете задоволен. Не, няма да бъдете задоволен, защото тези хора, които ще ви похвалят, няма да ви похвалят искрено. Те ще ви дадат само угризките на похвалите, обаче ви похваляват и вие се радвате. Но като заминете, ако видят, че вие се нуждаете от похвали, ще започнат да ви се смеят. Ако аз обработвам една градина и моите плодове сж отлични, от какви похвали се нуждаят моите плодове? Онзи, който яде, ще каже в себе си: „Отлични плодове сж.“ Чувствува ги в себе си. Туй качество е вътрешно. Па и аз сам, като опитам тия плодове, ще кажа: „Отлични сж.“ Похвалата е нещо вътрешно. Там, дето казва Христос: „Не търси слава от човеци, но търси слава от Бога,“ това значи, че ученика трябва да търси тази слава вътре в себе си, от Бога. Ученика трябва да търси слава в необятната Любов, в която няма нито промяна, нито измяна, нито отслабване. Следователно, като вложите Любовта във великия закон, като вложите милосърдието, в душата ви ще се появи едно желание да бъдете снизходителни към всеки, който има някаква слабост. И като видите такава черта у когото и да е, има два начина, по които ще можете да му послужите. Ако видите, че някой е жесток, идете и кежете на

този цар, какво е направил той. Нищо повече

Сега, този цар в света, при сегашното състояние, кой е? Световните хора казват, че той е разума. Царя, разумът е, който вика всички свои мисли, желания и действия да дадат отчет, коя мисъл, кое желание и кое действие, какво е извършило във света, и да дадат една преценка на техните постъпки. Сега, вие, като ученици, ще си дадете отчет за досегашния ваш живот. Аз искам да направите един преглед, доволни ли сте вие от вашия живот? Но само за себе си ще дадете този отчет. И ако не сте доволни, какво трябва да правите? И писанието казва: „Като дойде Христос, ще отдели едните от ляво, а другите от десно“. Отчет ще иска. Защо ще ги дели? Това има дълбок окултен смисъл. Като дойде Христос, онези, които с хиляди години са работили добре, като ученици, ще ги въведе в новите условия на тази школа. Едни ще въведе от десно, други ще въвед от ляво, на едните ще покаже пътя, по който трябва да се върнат, а на другите пътя, по който ще отидат напред. Казано е в една притча, защо именно едни праща напред, а други назад, надесно и на ляво, вие знаете тази притча. Сега, всеки един от вас ще си даде отчет! Няма да чакате последния ден да ви турят от ляво или от десно. Този въпрос е свършен, малко от по-напред трябва да започнете. На учениците, на вас ви трябва туй мило-сърдие, едно от най-необходимите качества, качество потребно и за Учителя, потребно и за

ученика, защото, един ден, този ученик ще заеме мястото на учител. Самия учител пък ще заеме мястото на ученик, защото има Учители на Учителите и ученици на учениците, но сж Учители. Има иерархии по-горни. В тази иерархия можеш да бждеш едновременно и Учител и ученик. В едно положение може да си учител, в друго положение да си ученик. Не мислете, че вие, като дойдете в света, няма да имате нужда от нищо. Само Бог, само Абсолютното, неограниченото, само Той няма нужда от нищо. Но всички ония същества като нас, които сж ограничени, те имат всякога нужда. Сега, по-вече няма да говоря за милосърдието. То е потребно за всинца ви. Когато някой спор между учениците не може да се разреши, то се дължи на това, че имат малко милосърдие. Има въпроси, които принципално могат да се разрешат. Има известни въпроси или задачи, които по божественому трябва да се разрешат. Има известна работа, която трябва да се направи. Тази работа ще я направи най-способният. Има задачи, които трябва да се разрешат. Тези задачи ще ги разрешат най-способните ученици. Сега, като влезете вътре в школата, казвам ви, че трябва да живеете съзнателно, защото човек може да живее в една школа съзнателно, а може да живее и несъзнателно. До сега вие сте живели несъзнателно. Съзнателно ще живеете в школата. Ако не разберете законите на школата, има опасност да се яви у вас страха, постоянно да сте в страх от господаря

си. Защо? — Когато си злоупотребил, излжгал, това-онова, постоянно си на страх. Ако човек е чист, няма защо да се бои. Някои хора постоянно ги е страх от господаря. Защо ги е страх? — Защото имате много да дължите на Господа. Всеки, който има да дължи казва: „Дано да Го няма този Господ“. Има Го, има Го, защо да Го няма? — Защото много има да Му дължат. А онези, които сж извършили Неговата воля, които нямат да Му дължат, казват: „Има, има Господ“. Те сж вярващи, защото сж оправени работите им. И тжй, безверници наричам хората, на които сж обжркани сметките, а вярващи — хората, на които сметките сж оправени. Да не мислите, че в ума си онзи безверник не сжзнава това? Той сам сжзнава. Сега, ние ще оставим този посторонен вжпрос. Той се разисква вжв света.

Но вие влизате в школата. В тази школа се влиза да се учи. И тогава, през годината ще ви се дадат големи задачи, и малки задачи, големи изпити, и малки изпити. Не такива изпити, каквито сте имали до сега. Аз сжжелявам, по някой пжт, че, като дам изпит на някои, те не се радват. Тжй щото, аз сжм решил на всички ония, които не се радват, да не давам изпит, нито задача, ще бжда много внимателен, защото това е най-економичното. Ще давам изпит, задача само на онзи, който ще се радва, а с някои сжм решил да нямам абсолютно взимане-даване по простата причина, че щом им дадем задача, в тях се ражда недо-

волство, и неблагодарност. Аз ги наричам разгалените ученици. А разгалените ученици ние ще ги оставим сами да се гаят. В разгалиения ученик милосърдие няма в душата му. Онзи човек, който се разгалва, той няма милосърдие в душата си. Онези хора, които нямат милосърдие в душата си, аз за тях имам особено мнение. И като намеря ученик в школата без милосърдие, аз зная какъв ученик е той. (В школата има начини за развиване на милосърдието). Това мнение не можем да го престъпим. Затуй искам, като влезете в школата, да си носите милосърдието. Шилата, които имате — отвънка, а милосърдието отвътре. И тогава вие ще бъдете най-почтените ученици, най-любимите, на които ще се укажат всички услуги в школата, навсякжде пътя ви ще бъде отворен. После, пазете се от друго. Вие, като влезете в школата, може да си мислите, че имате някои познания по окултизма. Малко учени хора има в Европа, които имат окултни познания, много малко сж те. Бялото Братство сега отваря тази школа, а до сега то е държало своята школа затворена. И малцина сж влезли в нея. Христос казва: „Малцина сж влезли през тесните врата.“ Сега се отваря този широк път, да влезете и да учите тази велика наука на Бялото Братство. Туй, което се говори и пише за окултната наука, то е още далеч. То е от черното братство, от черната магия, то не е наука, то е помия, ако искате да знаете. И ако вие не вярвате в най-благородната философия,

в най-благородните вярвания на хората, приложете ги на опит. В продължение на 20 години от живота си ще видите какви ще бъдат техните резултати. В джното на всяка една философска система в сегашния свят се крие един червей. Те сж неща хубави, но в джното им се крие един червей, който е развалил плода и ще го изяде. Ти ще работиш 20, 30, 40 години, и когато плода узрее, мислиш че е хубав, но ще видиш, че червей изял семката и плодът опорочен. Е, питам: защо ти сж плодове, изядени от червеи или плодове, в които червеите сж оставили своите извержения? Следователно, Бялото Братство сега отваря своята школа, и като влезете в нея и се запознаете с методите, приомите и законите, които управляват природата, както те ги употребяват, тогава ще имате ясна представа, какво нещо е великата природа, в която сега живеем. Сега имате една ясна представа. Когато детето се роди и майка му го взима на ръце, мислите ли, че то знае нещо? То е на майчините си ръце. Но един ден ще слезе от ръцете на майка си. Сега някои от вас искате да ви носят на ръце. Една година ще ви нося, но после, по тоя закон, ще ви турят на земята. Тогава ще застанете на своите крака и ще ходите. Тия два крака ще бъдат божествените добродетели. После, ще ви кажат, че трябва да работите. Работата става с ръцете, да проверяват закона на справедливостта, на правдата. Значи, работата подразбира правдата. За-

това сж създадени ржцете, за да проверят тази правда. Работете, за да видите колко сте справедливи. Сега някои от вас сте носени вече на ржце, известно време оставени сте на земята. Вие казвате: „Да сме пак на ония ржце, колко хубаво беше като ни носеха!“ Нани, нани, мама. Питам сега, бихте ли желали, като сте сега на 20, 30 години, майка ви да ви носи на ржцете си, да ви казва: нани, нани, мама? Да ви носи майка ви на ржцете си, когато вашите другари сж израстнали и влезли в училище, мислите ли, че имате милосърдие в душата си? Не, вие сте най-големият егоист! Майка ви ще вжздхне джлбоко и ще каже: „Защо родих това дете!“ Питам ви тогава: трябва ли да бждем в Божието училище такива деца, да вжрзваме Божиите ржце? Трябва ли по този начин да шиканираме божественото милосърдие? И понеже Бог е милостив, всеобемляюща Любов, трябва ли да злоупотребим с Него? Какво ще добием от всичко това? Ние вредим сами на себе си. Тогава, като приложите тази истина, понеже тази велика истина е строга — то, онзи господар, който приложил истината и правдата... само милосърдието е в сжстояние да смегчи истината. Една сила има в света, която смекчава истината — да бжде малко снизходителен и да ти даде време.

Сега, вие ще ми кажете: „Защо ни е нужно да влезем и да учим в школата, в училището на Бялото Братство?“ — За да научите законите на щастието, на блаженството, зако-

ните на живота, да знаете как да живеете. Няма друг път! Новия живот е път към Бялото Братство. То ще ви даде истинските методи и закони. Бъдещия ви живот ще се обусловя от школата, затуй трябва да влезете, няма как друго-яче, защото ако не влезете да научите новите методи и начини, как да живеете, вие ще фалирате тжй, както до сега сте фалирвали. Понеже всякога искате да живеете добре, имате желание да бждите при Бога, начини за това ще намерите само в училището на Бялото Братство. Кой от вас няма стремеж да влезе в царството Божие, да е близо до Бога, да го обичат? Но това сж само копнежи. Само в тази велика школа на Христа ще намерите ония истински метрди на новия живот в които душата ви да се задоволи. Сжбират се двама младежи, но и двамата фалират, не могат да се разбират. Аз имам в школата двама ученици — ще приведа този пример — двама млади ученици, които живяха много добре, ученици бяха те. Те към мен имаха такова благоговение, с почитание и уважение се приближаваха. Те показаха, че имат голяма обич между си. Един приятел ми казваше: „Те имат голяма обич един към друг“. „Аз ще ги опитам и ще видите, че туй нещо е привидно“. В душата на тия младежи, които така се обичаха и задружно живееха, имаше желание за влияние един на друг. Всичките братя ги считаха светии, и ги кръстиха „светии Кирил и Методи“. Казваха спасението на Бжлгария иде вече: све-

тии Кирил и Методи, но като ги поставихме на изпит, дойде един свети Наум между тях, па дойде между тях и една св. Евгения. Аз боравя с факти, слушайте, това сж факти, които изнасям. И вие ще се намерите на тяхното място. Мислеха те за себе си. Казвам: много добре сж започнали. Но има нещо у тия двама ученици, което им липсва. Казвам им: на вас ви липсва милосърдие. — „Как?“ Казват: „Учителю, имаме това милосърдие“. Този другия приятел, св. Наум, отива у тях и с благоговение ги гледа. Казвам: дълбоко вътре, милосърдие им липсва, аз не се лъжа в тия работи. Не е въпроса заради мен, въпросът е заради тях. И когато ги поставихме на един вътрешен изпит, стана разрив между тия „св. св. Кирил и Методи“. На тия „св. св. Кирил и Методи“ аз им казвах: въпроса за женидбата не сте го разрешили още. Сега, аз ще ви кажа символически, какво подразбирам под думата „женидба“. Светът и Бог — това сж двамата кандидати, които постоянно избираме, дали за Бога, или за света да се оженим. Гледаш, гледаш този свят, имаш всички условия, ожениш се, и света ти стане мъж, той това дава, онова дава, и един ден света ти вземе всичката сила, и казва: „Аз с тебе не мога да живея, дайте ми развод писмено“. Хайде навънка! Кое е това разводно писмо? — Смърта. Идеш при Бога, коленичиш, плачеш и казваш: „Сжгреших Господи, аз не те познах, моля ти се, прости!“ Пуснат те навън, пак дойдеш на земята,

пак се ожениш за света. И когато става въпрос: Трябва ли да се жени човек или не? — За света никога не се женете, абсолютно никога. Ако се жени някой, за Бога да се жени! Отворете Стария Завет, и ще намерите методите за женидбата — онази форма, онзи начин, по който трябва да се жени човек. Той разправя какви трябва да бъдат учениците. Сега, ще вземете не тази профанната женидба, а вътрешната, онази свещена връзка, която свързва човешкия ум, сърце и душа. Защото, щом приближим към Бога, и слънцето на вашия живот ще се измени. Ние разбираме тия свещени връзки: да имаш вътре в душата си едно чувство, една мисъл, да знаеш, че си свързан с Господа Бога Твоего, със сърцето си, с ума си, с душата си, със силата си. По този начин ще постигнете всичко онова, което желаете.

И аз желая вашето сърце, вашият ум, вашата душа, вашата сила да бъдат свързани. Между тия двама ученици, за които ви говорих, аз съжалявам, те бяха една сила. Те идваха при мен, и аз им казвах: Слушайте, вас аз ви познавам преди осем хиляди години, от тогава датира тази история, в едн-коя си култура вие държахте изпит и пропаднахте, в едн-коя си — описвам историята им, — сега идете във света, и аз искам да си издържите изпита. Изпити толкоз пъти! Казвам: сега у вас има един начин, искате да ме излъжете, но аз не се лъжа, Отсега нататък не искам това. Аз ще ви

поставя на един изпит, и ако издържите изпита, ще мините в класа. Те още държат изпита, и едва на половината сж го издържали. И аз ги следя, те мислят, че сж го издържали. Аз следя, окото ми е толкоз зорко. Те мислят да минат тжй. Аз казвам: По „скоро камила ще мине през иглени уши, отколкото вие да влезете в школата, до като не издържите изпита си. Тази любов, чувам аз, между тях почва малко. . . Пред мене когато сж, като хора, братски си гугукат, но щом влезат в работилницата, почнат спорове, спорове, пререкания започват, един на ляво, друг на десно, и после пак се примиряват, пак влезат, пак се примиряват. Най-после, почнаха да не се разбират, да се отделят. Какво дойде след това? — Двамата почнаха да вжздишат. И единия почна да тжрси света, и другия почна да тжрси света. Сега, и вие ще кажете: „Гледайте тия ученици, каква привилегия сж имали!“ Вие сте сжщите ученици. Вие сте на сжщото място. Няма по-хубаво нещо в света да намериш един твой другар, който в ума си да има сжщото мнение за тебе, каквото ти имаш за себе си, другар, на който можеш да разчиташ при всички условия. Двамата да се държите като една сватиня. Този твой другар, всякога да бжде готов да жертвува живота си за тебе, и ти да си готов да жертвуваш живота си за него. Няма нещо по благородно от това. И Христос казва: „Вие сте ми приятели“, т. е. приятели, които могат да жертвуват живота си за своя

приятел. Това е приятел. И ако вие не сте готови да жертвувате вашия живот заради мене, и ако аз не съм готов да жертвувам живота си заради вас, въпросът е свършен. Разбирате ли? Такъв е Божествения закон. Като казвам „заради мене“, разбирам принципа. Ако вие заради вашият Учител, заради този велик Учител сте готови да жертвувате живота си, под това разбирам Бога в неговото проявление. Тази необятна Любов, непроявеното, то е Учителят, а проявеното е ученика. Когато туй проявено идва във връзка с тази необятна Божия Любов, трябва да се спазят всички велики закони на този божествен живот, за да можем да познаем Бога, т. е. ще дойдем в съприкосновение, за да познаем Бога, и Бог да те познае, че и ти си като Него.

Сега, аз не съм оставил този въпрос с тия двамата ученици. Мисля да направя един опит и идната година ще ви кажа какъв е резултата. Как мислите, мога ли да ги съединя? (Отговарят: „можете“). Мога ли да ги разединя? (Отговарят: „можете“.) И едното и другото мога да направя. Когато има егоизъм в сърцата на хората, аз ги разединявам; когато има любов в сърцата на хората, аз ги съединявам. Разбирате ли? Казвате: „Ти разединяваш.“ Светлината съединява и разединява. Кои разединява? — Мъртвите тела светлината и топлината ги разединяват, а живите ги съединяват. Мъртвите тела се разкапват, а живите възрастват. Разберете, че това е закон. В природата нищо

не е произволно. Това е закон вътре в природата. Сега, като ви говоря символически, ще кажете: „Тия неща стават механически.“ Живи сме, будно е нашето съзнание, великата Божествена Любов действа, този велик Учител действа, и ще ни съедини. От нас ще станат едни отлични ученици.

Сега, днес вие сте пред лицето на този велик Учител, вие още не сте Го виждали; вие още не сте виждали, каква трябва да бъде формата на бъдещия човек. Тази сутрин ви показах какви сж сегашните ученици, видяхте формата на главата, тя е доста хубава глава, знание има, но на тази глава липсва нещо. Знание има, но любов няма, тъмнина има наоколо. Сега, обаче, има една друга картина, която, ако вие станете добри ученици, за идната година ще можете да видите, какъв трябва да бъде истинският ученик. „Ела и виж.“ И трябва да видите. Та, вие сега сте пред лицето на този Учител. Искам да пробудя вашето съзнание. И казва псалмопевица: „Когато ще се пробудя и видя лицето Ти, ще бъда задоволен.“ Били ли сте вие в аудиторията на Христа? Чували ли сте Го? Вие още не сте слушали първата лекция. Сега, аз като говоря, казвате: „Я говори Христос, я не.“ Тъй седи сега въпросът: „Я е той, я не е.“ Вие сте като онзи циганин, който казва: „В онзи дол я има вода, я няма.“ Но, като влезете в тази свещена аудитория — схващайте добре, в моят ум има съвсем друга мисъл. Аз ви казвам, че вие

никога не сте били в такава аудитория, но като влезете, тогава ще разберете каква е тя. Аз ви казвам: вие никога не сте били в такава аудитория. Сега, ако можеха вашите очи да се отворят, и да минете в астралния свят, вие щяхте да видите такава славна аудитория, че ще се чудите, че сте били тжй слепи в душите си. Стига душите ви от туй говорене да се изменят, да влезат в по-висшите светове, да се подигнете, вие ще видите, че тази обстановка ще се видоизмени. Сега сте като корените, долу, криви, но ако корените излезат на листенца, ще видите, че обстановката ще се измени. В горното и долното положение има подобие. Между клонете и корените има известно подобие. Но турците казват: „Нерде Шам, нерде Багдат.“ Казвам: Струва си човек да влезе в тази вътрешна аудитория, да слуша Христа. Аз разбирам туй абсолютно. Когато вие ще чуете гласа на тази светлина, необятното съзнание да говори на вашето съзнание, на вашите ум, душа, сърце и дух, вие, като Павла, ще кажете: „Чух неща, които не може да се изкажат с човешки език.“ Павел, като бил на третото небе, казва: „Зная, че видях един човек, с който мога да се похваля, но в телото ли бях, вън от тялото ли, не зная.“ Павел там иска да се покаже скромен, с такъв един човек ще се похвали, че бил пренесен на третото небе. Третото небе — това е школата на Бялото Братство. И той влезе в нея, слуша тази велика философия, тази велика Божестве-

на Мждрост и се вжодушеви, че като слезе, каза: „То е велико знание.“ И като слуша горе това, казва: „Всичко в този свят аз считам за измет, за да позная Христа.“ Но, като е слушал горе, казва: „Това, което видях там, е толкова велико, че всичко в този свят аз считам за измет.“ Затуй жертвите, които вие ще дадете в този свят, този измет като дадете, като познаете Христа, ще кажете: „Ние благодарим на Бога, че пожертвувахме, за да познаем Бога, Христа, този велик Христов Дух, тази велика изявена Любов, тази велика изявена Мждрост, тази велика изявена Божия Истина, която сега обхваща духовете и душите на всички ученици, и буди всичко онова, което е заспало у вас. Пробужда ви от хиляди векове и казва: „Настана час, настана ден, настана ден тържествен.“ И ще разберете деня тържествен, да влезете в школата, да чуете, като Павла, онова, което вашата душа с хиляди векове е чакала, да чуете гласа на великия Учител във вселената. Един е Той във вселената, няма втори като Него. Между Бога и човечеството Той е само един Учител, който свързва цялото човечество. Като Учител, вие ще имате понятие за Него само когато влезете в Неговата аудитория. Слушайте, тогава ще кажете: „Слава Богу, бяхме в аудиторията на Христа, а ние вече Го знаем.“ Сега, вие сте при тази врата, да чуете да се отвори, но вжн вдигате голяма гюрултия, голям шум. Кой вдига голям шум? — Децата ви вдигат голям шум, прияте-

лите ви, мъжа ви. Онези, които имат да взимат от вас, казват: „Чакай, къде отиваш, плати, имаш да плащаш.“ Всички вдигат шум. Вие се разплащате, развжрзвате, и казвате: „Не можем вече, ще влизаме.“ Жена ти вика: „чакай.“ — Жено, с тебе е свършен въпроса, с тебе всичко свърших. Аз отивам, ела и ти, ако искаш.“ Дъщерята вика: „Къде отиваш, татко?“ — „Ела с мене.“ — „Не мога.“ Като не можеш, аз отивам, имайте ме отречен.“ Тжй, тжй, свършва се, на ляво или на дясно. Ама какво да правим? — Ще оставиш мъжа, жената, децата, приятеля, синовете, и ще кажеш: „Оставям ви.“ — „Защо ни оставяш?“ — „Не ви оставям, елате с мене.“

Сега и аз казвам на вас: Аз съм при вратата и влизам вътре, оставям ви. Много пъти казвам: оставям ви! „Как?“ — Елате с мене. Оставям ви вече, не мога да живея във вашите глупости. Повече не мога да живея. Досега аз ви обичах, аз живях с вас. Сега, вие, ако ме обичате, елате при мене, вратата съм отворени. Ще решите този въпрос. Тази година ще го решите основно, без никакво изключение, без никакво недоразумение, всичко туй ще се реши, знаете ли как? — Ще се образуват едни по-святи и идеални връзки. Не мислете, че вие ще изгубите нещо. Няма нито една аспра да изгубите. Христос казва: „Няма никой, който, като остави баща си, майка си, братя си, или сестра си, да не придобие други братя и сестри, и да не придобие стократно

онова, което е изгубил.“ Нищо няма да изгубите. Някои казват да подпиша сега една полица. Действително, вие държите старото и искате да хванете новото, че тогаз да оставите старото. Не, не, ще имате доверието ми. Оставете старото, без да можете да видите новото. Сега, вие с едната ръка държите света, а с другата се държите за Бога, та, като оставите света, да се захванете за Бога. Не, не, ще отпуснете ръката, с която държите света. Ще се хванете само за Бога. Туй е потребно за самите вас. И тжй, във вашето съзнание трябва да израсте тази велика мисъл, да бъдете смирени и решителни, да няма абсолютно никакво лицемерие, никаква лъжа, никаква измама, никакъв гняв, никаква умраза. Тия неща може да дойдат. Всичко старо ще заличите, нека седи в архивата на вашето минало. Тогава ще се вжоржите само с великата божествена Любов, с великата Мъдрост, с великата Правда, Истина, Милосърдие, с Добродетелта, с великото дълготърпение и въздържание, и тогава ще бъдете действително св. св. Кирил и Методи, св. Наум и св. Евгения. Сега св. Евгения, св. Наум, св. св. Кирил и Методи служат на хората само за пангаря. Между учениците на Бялото Братство не се позволяват похвали с цел да придобием тези хора на своя страна. „Ти си способен, ти си отличен, ти си добър.“ Не, не, всяко едно желание, което ние изказваме, туй желание трябва да изразява една дълбока мисъл. Аз съм слушал, да кажем,

един сжкласник да свири, оставам доволен и казвам: „Действително, изслушах твоето свирене, останах доволен, ти ми достави едно удоволствие, хубаво свириш.“ Това е достатъчно. Художник е, нарисувал е една картина, която прави добро впечатление, видеоизменя моето съзнание. Кажете му: „Приятелю, оставам доволен от твоята картина, хубаво впечатление ми прави.“ „Кажи ми една дума, която да даде потик на моя живот.“ Казвам: „Оставам доволен.“ Думите и градят и сжбарят. Всяка една дума, която изказваме, може да направи нещо. Ако аз кажа: От вас нищо не става, какво ще почувствувате? И ако аз кажа: Не, от вас ще излезе един отличен човек в доброто. Имате едни ум, заложени сж много дарби в него, способности, обработвайте го, имате добро сърце, обработвайте го. Та, всички трябва да се поощряват. Това подразбира: „Молете се един за друг.“ Това подразбирам, че доброто, което е заложено в нас, този велик Учител ще го разработва, за да можем да се избавим от майя, както казват източните народи—да се освободим от измамата и заблужденията на черното братство.

Питам ви сега: тия двамата св. св. Кирил и Методи, защо дойдоха в България? Те свързаха българския народ с небето. Нали те възкръснаха? Хубаво, за тия ученици казват, че сж св. св. Кирил и Методи. Ако ги претим в православната църква, ще ги приемат ли? Не, външната страна на въпроса — св. св. Кирил

и Методи ще ги приемат ли там? Ако Христос днес дойде в света, ще Го приемат ли? Ако Божественото знание дойде днес във света, вие може ли да го приемете? То е въпросът. Ако Любовта дойде във своята пълнота, вие готови ли сте да я приемете? И понеже тази Любов иде във света, тя иде, изгрива, но още не е изгрива. Вие смятате, че тя ще дойде. И аз искам отсега да ви събудя. Защото, този ден, като дойде, може да не ви събудя и ще изгубите най-тържественото. Аз искам да ви събудя, остава още половин час до изгрева. Сега блъскам, дрънкам звънца: ставайте всички! Някои се потриват: „Не може ли още половин час да поспим, Учителю?“ Побутна някой, обърне се на ляво, побутна други — на десно, казвам му: ставай, ще закъснееш. Аз имам два метода: някои от вас просто ще ги хвана за краката и от леглото — навън. Вие не сте опитали, как Учителя знае да изважда учениците си из леглото на вън. Който ученик остане вътре, като влезе, ще кажа? „Всички на крака, ще идем да посрещнем слънцето!“ Затуй, през цялата година, ще казвате на своя брат: „Да станем, приближава време за пробуждане, приготвяне, обличане, и ние ще идем да посрещнем този изгрев на Любовта. И когато го приемем, знаете ли какво ще стане? Вие ще бъдете зрители, когато Божествената Любов дойде. Тогава знаете ли какво ще стане във света? „Всички няма да умрем“, казва апостол Павел, „но всички ще се изменим“.

Да оставим нещо и за утре, нали? Не можем да желяем по-хубаво време. Сега, Белите Братя се радват отгоре, те тжржествуват, те се радват, поздравляват ви. С тях сме, и те сж с нас.

Аз когато дойдох в Тжрново за поправка на някои работи, и трябваше внезапно да се вжрна в София, изненадах приятелите си, как така изведнжж тржгвам. Взимам шапката си, срещам шестима души войници, вжоржжени, с пушки на раменете си. Тримата джржат пушките на рамо, боево, а тримата, така надолу. Някой ще каже: „Войници срещнах“, и ще си отмине. Тримата, с пушките в боево положение, ме изглеждат и ми казват: „Ние отиваме да се бием“, т. е. от Бялото Братство имаше духове, и те казваха: „Ние, от Бялото Братство отиваме да се бием с черните братя. Победата ще бжде наша“. Те отиваха от изток кжм запад. Това е символ. Казвам: на добжр час, на добжр пжт. Казват: „Вие ще имате едно малко сражение в Тжрново, но ние на време ще бждем там, ще видите какво можем да направим“. Сега, те приготвяват друго сражение, пак ще видите какво ще направят, те сж в сила да сторят всичко. (Запитват: „Какво ще направят?“) Това е множество, ще го видите през годината. Ще видите, трябва да се отворят очите ви, но като се отворят, тогава. А сега, да бждете смели и решителни, без страх и без тжмнина, абсолютно без никакво изкривено разбиране. Искам на всички от вас крепост на душата ви, да обичате Истината, да не стжпис-

вате. Дойдете до Истината, да сте готови за всички жертви. Истината — не обикновената истина, аз не говоря за обикновени работи — а за тази Истина, която носи свобода на човешкият ум и човешкото сърце във всяко направление. Искam всичко между нас да става по закона на Любовта.

Тази година можем да направим много неща заради вас. Ако вие ме слушате, мога да уредя всички ваши недоразумения, всички ваши работи може да се изгладят по най-естествен начин. Ако ме слушате, в името на Божествената Мъдрост, в името на Божествената Истина, всичко мога да уредя, но само да ме слушате. Тази сутрин аз ви пожелах тази Любов да се всели в сърцата ви, Божествената Мъдрост в умовете ви, Божествената Истина в душите ви, но тази Истина не само да се всели в душите ви, а да ви направи свободни; не само да ви направи свободни, но да внесе светлина и знание в умовете ви; Любовта не само да се всели в сърцата ви, но да внесе чистота и сила в сърцата ви. Туй пожелавам на всинца ви. Още ви пожелах моето Благословение и Божия Мир да бжде с вас. Да отидем да работим всички заедно за успеха на Царството Божие на земята, и да видим последното сражение и разгрома на цялата черна ложа, да видим пардесютата хоризонтално обжрнати, всичко туй да изчезне в един ден, и цялото бойно сражение да остане наше.

Товага, да изпеем новата песен Firfürfen
tau bi aumen!

Всички произнесохме три пжти формулите:
Няма Любов, като проявената Божия Любов,
само проявената Божия Любов е Любов.

Няма Мждрост, като проявената Божия
Мждрост, само проявената Божия Мждрост е
Мждрост.

Няма Истина, като проявената Божия Ис-
тина, само проявената Божия Истина е Истина.

Отче наш.

Утринна молитва.

1. Добрата молитва. (С вдигнати ръце).

2. Благославяй, душе моя, Господа.

(С движения. Виж наряда от сряда).

3. Господ постави престола си на небето, и царството Му владее над всичко.

Царството Божие не е в обикновеното слово, а в разумната сила.

Царството Божие не е вътре в обикновеното, а в безпределната ширина на душата и духа; в душата, която обича и Духа, който люби.

Не презирай деня на Любовта, в който Тя е почнала да се проявява. Отвори сърцето си, и чакай Я. Пригответи нозете си, и посрещни Я. Отвори обятията си, и целуни Я.

Приложи живото Слово на твоя Небесен Баща, който те е привлякъл с нишките на своята Любов.

Тия нишки сж в ръцете на Христа, изявения Бог на Любовта.

Идете, казва Той, известете на братята ми, да идат в Галилея, и там ще ме видят. Галилея, това е човешкия разум, планината, на която душата може да слуша Неговия глас — „Чрез сжветите си ще ме водиш, и след това ще ме приемеш в слава. Тогава ще пригова-

рям славното Твое великолепие и величието на всичките Твои чудни дела.

Най-после, братя мои, укрепете се в Господа, в силата на Неговото могъщество, на Неговата безгранична Любов, неизказана Мъдрост и в светлината на Неговата Истина.

Призовете Го, и Той ще дойде.

Посейте доброто, и Той ще го възрасти.

Приложете милосърдието, и Той ще го благослови.

Ще бъдете тогава всички народ избран, синове и синаследници с Христа на Бога Живаго.

4. Да произнесем думата „Благост.“

Ще опитаме какъв ефект може да произведе тази дума в нас, само като я произнесем. Произнесохме думата 5 пъти в песен със следните положения на ръцете: на страни с малък наклон, хоризонтално, напред, малко раздалечени, хоризонтално, пред устата, хоризонтално, пред устата и т. н. При това положение на ръцете се изпя с постепенно усилване, а после — отслабване.

Бла-а-а-гост.

Две ритмични движения има в думата „благост.“

Направихме едно кръгообразно движение с ръцете (3 пъти). Отпред, надолу, с полукляжане, и със широк кръг обикаляхме назад около телото, нагоре и пак се спущаха напред, надолу, без свиване на лактите.

Изпахме пак „Благост.“ (Ръцете в хоризонтално положение, надолу, отпред, нагоре, до брадата).

5. Да произнесем думите: В Дух и сила — ржцете хоризонтално. Повторихме ги 7 пјти.

При сжщото движение на ржцете се изговаря:

В дух и сила, която носи победа (5 пјти). При разтваряне на ржцете и изговаряне на думите, след всяка дума, движението на ржцете се спира вжв вид на хвжрчене. Сжс сжщото движение на ржцете — като хвжрчене, се изговарят следните думи:

В дух и сила, която носи победа и дава свобода.

Пак се изпя „благост“ (3 пјти), и при разтваряне на ржцете с движение на хвжрчение, изговорихме следните думи:

Свобода на изявената Божия Истина в нашите души.

С ржце напред простряни, изпя се „благост.“ Изговори се: „Благост“ и изречението:

В дух и сила, която носи победа и дава свобода, свобода на изявената Божия Истина в нашите души.

6. Отче наш. (ржцете нагоре).

7. Гимнастическите упражнения (новите).

Това сж пжрвите уроци на закона на ритма.

Виждам, че мнозина от вас, като не сте си доспали, не сте в туй нормално сжстояние. Понеже не сте свикнали на ранно ставане, то мнозина от вас сте в положение на махмурлии, и затова като пяхте „Благославяй, душе моя, Господа“, гласа ви не вжрвеше. Сутрин, като

не си доспал, ще вземеш думата „благост“, ще я изпееш няколко пжти, докато се тонираш, и после ще отидеш на работа.

Това е то новото учение, туй е предговора на новото учение, предисловие.

Как разбирате думите на пророка, казани още преди 2000 години? „И ще бждат научени от Господа.“ Той е говорил за тези времена, когато хората ще бждат научени чрез Божията Любов. „И ще им дам нови сжрца, и ще вложи Духа си.“ Щом вложи Духа си, чрез тази Любов, Бог ще ни научи на своите закони, как да живеем, как да Му служим, как да обичаме. Да обичаме, това е едно изкуство. Да обичаш — това е най-великото изкуство, а да любиш е още по-голямо изкуство. Не мислете, че е лесно. Да обичаш, то е изкуство, наука — Божия наука. Тжй ще го схванете. Туй схващане на тази наука е нещо безпределно, обширно вжтре в себе си. Изисква се време и пространство.

Е, какво схващате вие от днешния ден? Вижте, туй хубавото лице, какво означава? — Благост. На кого е това лице? — То е лицето на Нашия Баща, Той ни се усмихва отгоре.

Обаждат се: отзаран имаше малко вятжр.

Вятжра, това е емблема на нашите души. На умствения живот трябва да стане едно малко проветряване. Питам сега: Света разбира ли туй нещо? Онези, които сж в цжрквата разбират ли и те? — В затвор сж те. Ето защо трябва да излезем под отворено небе, да видим Бо-

жията благост. В нашите затворени сърца какво ще видим? В умовете им има само тези човешки художества — икони, кандила, туй-онуй, и мислят, че като излезеш от църквата, ще станеш добър. Как ще станеш?

Та, ние сега сме в Божията църква, и кандилото се запали, излезе вече. (Подразбира се слънцето).

Ние сега виждаме, излизат първосвещеник и свещеник от тази църква, и ние почваме да Го чувстваме, и Той почва да благославя. Този свещеник, Той е Христос на Любовта, и като дойде Тя, Той дигне ръцете си. Тогава се запалва кандилото на нашето сърце, и почваме да разбираме какво нещо е да се служи на Бога в Дух и Истина.

И когато ви питат: вие на църква ходите ли? — Ще им отговорите: Е, каква църква имаме ние, какво кубе има само? А пък едно кандило има, като се запали туй кандило, навсякъде светва. Туй е църквата, това е великата Божия църква. И днес църквата, и всичко, което имаме, устройват заради нас.

Сега, аз желая днес да разбрете Христа. Какво ви казва Христос тази сутрин? — Благост.

Прочетете от начало какво ви е казал Христос тази сутрин. Искам един от вас да го прочете музикално. Кой може да чете музикално?

(Брат Зурков прочете стиховете).

9 — 12 ч. с.

На прага пред вътрешната стая.

Групи от по 72 души се изреждаха в Горницата, и престояваха по 10 минути:

Учителя ни показва най-голямата и единствена по рода си, пентограма, която принадлежи на братството, рисувана с бледи цветни бои, и със всичките ѝ символи, релефно изрисувани. На горния върх образа на Учителя.

Няма болест, която да не може да се излекува пред тази картина. Това е оригинала. Този образ да бъде постоянно в ума ви.

Сега, ще бъдете без страх и без тъмнина! Служете на Господа на Любовта, и всичко ще се свърши. Като казвам, че ще се свърши, то значи: Започва новото.

Предварителни бележки.

Хайде, постарайте се сега да измените вашето състояние, и вашите обикновени мисли. Сега, както ви виждам, всинца се занимавате с много обикновени мисли. Да видим, кой от вас е достатъчно смел, да каже с какви мисли се занимава в този момент. (Един брат се обади: Ето, аз се занимавам с мисълта за кърската работа). Сега, този брат взема лаврите, той си каза, той е пржв. Вие докато се понаумувате, той си казва направо, затова спечели. Той постъпи по божественому, а вие — по човешки. Вие мислите, а той — „занимавам се с кърска работа“. Вие сте от тия стари философи. Мнозина от вас сте играли важна роля на писатели, давали сте тон на света. Знаете ли с колко години е ритнат света назад от вашето учение? Затуй сте изпратени в тази школа — да ви изправим. И то видни философи сте били! Всяка система е видна, но когато се събори тази система, всичко рухва. Тя сама се събаря, унищожава се. Това е било, не защото сте имали лоши намерения, но вашите схващания са били такива, а опитът е показал обратното.

Сегашната философия е да се занимаваме с микроскопическите неща, а не с големи, но с най-обикновени, с малки, посредством работи. Тази е най-великата философия! С великите

работи всеки може да се занимава, но за малките, за микроскопическите работи много малко кандидати има, а в сжщност тия малки работи сж важни.

Сега, преди да пристяпя кжм беседата си, важно е да имате добра почва под себе си. Ще си изберете почва. И всички растения, като вземете, запример джба, бука, бора, ябжлката, крушата, черешата, всички си избират своя подходяща почва; и когато едно джрво попадне на хубава почва, която сжответствува на неговото естество, то расте и се развива правилно.

Е, да допуснем, че вие сега сте ученици на Бялото Братство, пращат ви да извжршите следующата задача: една 72 годишна баба — взимам туй число 72, като известно число, което има смисжл, — имала 10 деца, 7 сина и 3 джщери. Тя е вложила в тях всичкия си капитал, вжзложила е всичката си надежда на тия свои деца, обаче, измират всички до едно, и тя остава неутешима. Сега, изпращат ви вас да я утешите. Как ще я утешите? Тя ще ви каже: „Синко, аз не сжм млада да се ожения втори пжт и да родя деца. Изгубих. Стара сжм, на 72 години, всичко изгубих, отиде!“ Как ще я утешите, я ми кажете? Може ли да разрешите задачата? Ние взимаме един тип сжбуден. Сега, аз ще ви приведа, ще превжрна тази формула в друга, искам да ви науча на новия начин на разсжждане. С вас бих разсжждавал по вашия начин, но аз ще се спра, защото по този

начин сме разсждавали, и пак ще дойдем до известни резултати, но ще превърна тази задача в друга форма. Представете си, че тази баба е едно старо дърво, покрай което е минавала една рекичка и поила корените на туй дърво. То расло и се веселило. Някой воденичар отбива тази рекичка и пуска водата ѝ другаде, а дървото остава без вода. Как ще утешите туй дърво? Отговарят: „Ще го поливаме“. Да, но най-после ще се уморите. Не, трябва да идем да убедим този воденичар да пусне пак водата. Това е, нищо повече. Тази баба плаче, понеже вода няма. Нищо повече, вода иска.

Запитват: „Ами, ако не се съгласи той да ѝ пусне водата?“ Тогава ще убедим всички онези, които мелят у него брашно, да не отиват на неговата воденица, и ще го заставим да слезе под дървото долу. Тъй ще бжде.

Сега, до колкото ние знаем, бащата и майката, между 10-те си деца имат едно дете, което най-много обичат, и то съставлява ядката на всички тия деца. Всички могат да умрат, а то да остане. Всички ако умрат, освен него, майката се утешава, но ако това дете умре, майката остава неутешима. Значи, то е детето, което разбирало майката, и я обичало. И поради любовта на туй дете, тя обича и всичките други деца. Тя казва: „Изгубих туй дете, което ме обичаше, което ме любеше“. И действително, един тежък изпит е, да изгубиш онзи, който те обича. Това съставлява една задача за уче-

ника, доста сериозна задача, която ученика трябва да реши. По какъв метод? Защото, ние имаме един такъв случай с една наша сестра, която и сега още не може да се утеши за своя син. Тя още не може да се утеши за тази загуба, скърби още, макар че е в братството.

Ще дойдем до практически задачи за разрешение. Има практически задачи, които трябва да се разрешат в сегашния ви живот, належащи задачи сж. Те сж най-важни. Трябва да се разрешат; всеки един от вас ще разреши една от тия задачи.

Живот вечен.

И някой си големец Го попита и рече: „Учителю благий, що да сторя, за да наследя живот вечен?“*)

Може ли да се досетите, да се догадите, защо именно този големец е питал Христа, как може да наследи вечния живот? Той е задал един от съществените въпроси. След като изпитаме всичко, което този свят може да ни даде за телото, след като изпитаме всичко, което този свят може да ни даде за сърцето, за ума, за душата, за духа ни, всичко, каквото повидимому може да ни даде, у нас все ще остане една празнина, и то много голяма празнина, която ще ни направи да сме недоволни от земния живот.

Този големец питал Христа, какво да направи, за да наследи вечния живот. А Исус му

*) Лука, 18:18.

рече: „Защо ме наричаш благ? Никой не е благ, тъкмо един Бог. Заповедите знаеш“. Зна-
чи, този големец е учил, той бил ученик на
окултната школа, но е служил и на двете шко-
ли. Онзи големец е изучавал системите, като
теоритик, и на двете братства, и на Бялото и
на черното, служил си е с двете. Христос му
казва: „Заповедите знаеш — да не правиш пре-
любодеяние, да не убиваш, да не крадеш и да
не лжжесвидетелствуваш. Туй сж методи на
черното братство, от тези методи да се отка-
жеш“. Като му казва да не прелюбодейству-
ваш — това е метод на черната ложа. Да не
убиваш — пак тяхен метод. Да не крадеш и
да не лжжесвидетелствуваш. И после, двете
правила: „Почитай баща си и майка си, както
себе си.“ Това е едното от най-висшите правила
на Бялата Ложа. А той рече: „Всичко туй сжм
упазил от младоста си“. Той не е казал цялата
истина. И Христос, за да го опита, не му каза,
че ти не говориш истината, но му каза: Поне-
же казваш, че всичко си направил, то едно ти
не стига — всичко що имаш, продай го, раз-
дай го на сиромаси, и дойди да ме последваш“.
А той, като чу това, наскърби се, защото беше
много богат, а за да стане богат, лжгал е,
крал е, всичко е правил. И като го видя Исус,
че се оскърби, рече: „Колко мъчно ще вле-
зат в царството Божие тези, които имат
богатство! Защото по-лесно е да мине камила
през иглени уши, а не богат да влезе в цар-
ството Божие“.

Сега аз питам: Ако се зададе и на вас

този въпрос, ще кажете, че и вие сте готови, ще кажете, че сте изпълнили закона, но ако ви кажа: Продайте всичкото си имане, мнозина от вас ще се насжърбят вътрешно. Не казвам всички, но мнозина от вас ще се насжърбят. Най-малко ще кажете: „Сега ли намери Учителя, сега сме още млади, нека минат поне още 10, 15, 20 години, но сега, при тия условия, да продадем всичко, да го раздадем на сиромасите, да тръгнем като него, да ни гонят, да ни хулят, и да нямаме подслон за главата си!“ Тази перспектива ще изпъкне в ума ви. Е, моля ви се сега! Един човек, който обича света, чист ли е? Не е чист. И аз ще ви докажа това ето как. Аз няма как да аргументирам. Ако една река чиста и една мътна река се сжединят, чисти ли ще бждат? — И двете ще се оцапат. Ако два извора, единия мътен, другия чист, се сжединят, чисти ли ще бждат? — Не, и двата ще се оцапат. Много пъти някои казват, че може един праведник с един грешник да се сжединят. Може, но и двамата ще се опетнят. За да се очисти първият извор, трябва да мине през някой по-дълбок филтър, през някои по-дълбоки пластове. Единия трябва да мине през процеса на чистенето. И сега, много ученици идват и ми казват: „Учителю, да живеем с тебе.“ Не, не можете да живеете с мене. За да живеете с мене трябва да минете през един много голям филтър, или най-малкото, да ви прекарам през 7 огъня. Може да живеете, но първо ще минете или през

филтър или през огън. Тогава можете да живеете. Туй трябва да го знаете. Това е правилно. Нито пък двама ученици могат да дружат, ако единият има порочни наклонности. Дръж ума си, сърцето си чисти! Говори с него, но не дружи с него. Между тебе и него да има една диамантена преграда. Разбирате ли това? Ще кажете: „Много строго говори Учителя.“ Не, влагам един принцип. Нечист е, ще го избягвате. Аз не говоря против вашето желание. Вие работете, желанието ви да помогнете е много благородно, но трябва да знаете какъв е начина. Този ваш другар трябва да го прекарате или през филтъра долу, или през огъня, и тогава може да се сжедините.

И сега, туй ще го имате пред вид в школата. Досега аз съм имал ред такива опити. Някой от вас доведе някой такъв мазен ученик, и казва: „Учителю, намерихме един много способен ученик, той ще бъде много полезен.“ Не съм седнал да му разправам колко е способен! Много добре, щом е способен, къде, в какво съм неговите способности? Той е способен, но е кален, и тъй кален, че като влезе вътре, ще накаля всички. Не го пущайте! В Бялото Братство ще пазите едно правило: който дойде, трябва да си събуе обувката, нови дрехи, нови обувки, през банята ще мине да се окъпе, после през 7 огъня, и след като мине през всичко това, тогава ще го въведете вътре в братството. Тъй е било в старо време, тъй ще бъде и сега. Не си правете илюзии,

не мислете, че човешкото естество може да се измени. Не може да се измени човешкото естество. Не се мамете от сладките думи! Аз с един от учениците употребих един метод, той се намери в едно противоречие. Аз направих езика си тжй остър, с такъв остър език му говорих, каквото той никога не е слушал. Като му говорих тжй, той каза: „Учителю, дай ми малко почивка, че не мога да издържа.“ В делата си бях много добър. Той ми каза: „В езика си си много строг, а делата ти сж тжй изправни. Аз не мога да разбера как е възможно това, да постъпваш тжй добре, а да говориш по такъв начин. Ти ще ми направиш една голяма операция, ще ми разрежеш корема, после ще ми зашиеш корема, ще духнеш, и раната ще изчезне. Никога не мога да разбера, защо го вършиш туй.“ Казвам му: Искам да бъдеш чист, ще разтворя и корема ти, и ума ти и сърцето ти, няма да оставя място в тебе, което да не разтворя. Всичко ще очистя. Щом си изчистен, няма да ти правя никаква операция. Мене ми е приятно, ученика да бъде чист. Тжй прави и небето. Я ми кажете, кой е оня пророк, кой е онзи светия, или Син Божий, които, като сж дошли на земята, да не сж били бити? Христос, Който е бил толкова свят и чист, знаете ли колко удари Му нанесоха, колко плюнки на лицето Му туриха! И Той научи нещо. Защо, каква нужда имаше да Го бият? Писанието казва, че Той бил наранен и бит заради нас, заради нашите беззакония.

Сега, аз искам всички вие, които ме слушате, да разсждавате, но не разсждавайте като обикновените верующи. Нямам пред вид вашите личности. Вие сте ученици. Аз имам в школата пред вид великите принципи и върху тях ще градим. Да не мислите, че вашите личности имам пред вид. Пред мен, като души, аз имам всичката своя любов и уважение към вас, но като личности на земята, като ваш приятел, спрямо всичките ваши дела, спрямо вашите погрешки, аз не мога да бъда сляп. Ще ви обичам, то е закон, потик на моята душа, но спрямо вашите погрешки не мога да бъда сляп. Тези погрешки са вредни и за вас, и за вашите ближни. Каквато и да е слабост, тя е вредна за самия човек.

Тия принципи вие ще приложите в живота си, ще ги опитате през тази година, но в тяхната пълнота. То е трудно да туриш един принцип в неговата пълнота, запример, да говориш абсолютната истина. Няма по-тежък принцип от този, да говориш абсолютната истина. Ако бихте говорили един ден поне абсолютната истина, биха ви направили луди, но ще направите поне микроскопически опити, да говорите истината.

Сега, този въпрос: „Учителю благи, какво трябва да направя, за да наследя живот вечен?“

Христос знаеше, че този големец не е изпълнил закона, и когато му казваше — иди, продай имането си и го раздай на сиромасите, той се насмърби и каза: „Туй не мога да направя“.

Сега, аз взимам тия думи в сжотношение, но, да говорим истината в обикновен смисл. Срещна ви аз, да допуснем, че сжм нещо недоволен от вас, нали? Погледна ви, отдржпна си погледа, и се правя, че не ви виждам, но в моя поглед има някакво неразположение, а аз искам да скрия туй неразположение, че уж каточели нищо няма. Не, в моя поглед има нещо лжжливо. В законите на Бялото Братство няма такова поведение, те не го позволяват. Ти ще оставиш туй неразположение вжнка, а вжтре душата ти няма да бжде размжтена, но целокупна. После, някой пжт ще ти кажат да кажеш истината, но ти само ще си постиснеш устата, и тжй ще минеш за един благочестив човек. Не, не трябва стискане на устата. Ти устата си трябва да стискаш, когато говориш зло, а за доброто устата ти ще бжде отворена. Ти си стискаш устата, когато говориш истината, а когато дойде да лжжеш, ти си отваряш устата. Това на един ученик от Бялото Братство не се позволява.

Сега, аз не засягам простото любопитство. Аз оставям тия посторонни вжпроси. Аз засягам истината принципиално. Заставен си да кажеш истината, ще я кажеш. Ще ви приведа един пример. Представете си, че сте двама приятели. Ти обичаш приятеля си от сжрце и душа. Сега, можете ли да се досетите какжв ще бжде примера ми, какво искам да кажа? Не знаете още, но ще ви стане ясно. Вашия приятел се влюбва в една красива, но бедна

мома, и започват любовта си идеално. Идеално започват. Обаче, след няколко години става един разрыв, и този приятел си вдига ржцете. Тази мома става бременна, и този твой приятел се отказва от нея, вдига ржцете си. Дават го под сжд, а тебе те викат за свидетел — да кажеш истината. Как ще постъпиш между твоя приятел и тази мома? От една страна ще имаш приятеля си, от друга — истината. Сега истината разрешавате, но тогава, заради любовта към приятеля си, ще вземете страната на приятеля си и ще кажете: „Той е чист“, и ще се закълнете. А щом дойдем да кажем истината, приятелство няма. По-голям приятел от Истината няма в света. Най-големия приятел на човека във света, това е Истината. Следователно, ако имаме приятел, който ще ни лиши от нашия приятел — Истината — той не ни е приятел. И тъй, приятелството е обосновано на любовта, защото между приятелството и тази любов трябва да има единство. Аз желая, като влизате, като ученици в школата, да имате единство във вашата любов, а за да има любов, трябва да обичате истината.

Сега, всичката грешка на този големец била там, че той не бил в състояние да каже онази, скритата истина. И на всинца ви казвам, че като влезете в школата, ще се научите как да обичате, и как да любите. Сега, запример, вие нали говорите за любов? Аз ще ви приведа сега пример от съвременната любов, която

може да действа иначе. Ще я поставим на опит. Опитва решава въпроса. Сега ние взимаме проявленията на сегашната любов, и ги сравняваме с онази любов, която иде сега във света, любовта с новата запалка. Сега, ще вземем първото проявление на любовта в живота, обикновената любов, която има форма. Онази младата мома обича едного, казва му: „Аз те обичам, всичко давам за тебе, за тебе умирам, за тебе се жертвувам.“ Е, представете си сега, че този момък заведе момата пред някоя скала и ѝ казва: „Хвърли се от тука“. — „Защо да се хвърля?“ Въпросът е свършен с любовта. Казва ѝ да се хвърли. Момата го обича, но той е богат. Тя му казва: „Като ме обичаш, раздай всичкото си богатство, да живеем, като бедните“. „Но как, защо, как ще живеем после?“ — Въпросът е свършен с любовта. Той казва, че за нея е готов да умре, а като го постави на изпит да раздаде всичкото си богатство, той се огорчи. Значи, той не е изпълнил закона, и тази мома не може да живее с него. И аз казвам на моите ученици: Ще приложим закона, моя закон, закона на Бялото Братство, запишете го! Сега, младите, които искат да се женят, някоя моя ученичка, като се влюби в някой момък и му каже, че аз без тебе не мога да живея, той да ѝ каже: „Хвърли се долу!“ Ако тя се хвърли, тогава тя има право да се ожени за него, аз ѝ позволявам. Ако тя откаже да се хвърли, той ще каже: „Аз съм свободен“. Също и за момъка. Ако

момата каже на момжка: „Хвжрли се долу“, и той се хвжрли, той има право да се ожени за нея. Ако му каже: „Раздай имането си“, и го раздаде, тя ще се ожени за него. Каквото му заповяда да стори, ако той го стори, има право на нея, но ако не го стори, тя ще му каже: „Вжрви си в пжтя!“

Сега, този вжпрос в една своя минала беседа аз го разреших. Но нека направим опит. Защо ти е един другар, който не може да се хвжрли, да умре заради тебе, който не може да раздаде имането си, не може да се жертвува? Нека си вжрви вжв света той. Тя ще живее сама. На момжка защо му е такава другарка, която не може да се хвжрли заради него, не може да се жертвува? На момжка защо му е такава жена, и на момата защо ѝ е един такжв мжж? Тжй говори новото учение, в новия живот така седи вжпроса. Разбирате ли? Правилото в Бялото Братство е: Ако ти се ожениш за една жена, и ѝ се начумериш един пжт само и я изгжлчиш, бракжт е опорочен, опозорен. То не е брак, свжршва се вече. Тогава, като се жениш, ще знаеш: по отношение кжм жена си в своята душа, в своя ум и в твоето скрце няма да влезе нито една горчива мисжл, нито едно горчиво чувство, нито една горчива дума. Ти в своя ум ще имаш мисли за нея, като за едно божество. Не можеш ли така, ще седиш далеч от нея, да я не опорочаваш. Тогава ще кажете: „Труден е този закон“. (Обаждат се: Никой не може да го из-

пжлни). Не е труден. Който може. Чакайте да ви кажа: тогава ще имаме само неженени ученици.. Учението на Бялото Братство е това. Сега, ако няма такива ученици, за в бъдеще ще има. Ще се положат правила, който може, а който не може, то е друг въпрос. Най-високият идеал ще бъде такъв: който може, а който не може... Нали се приготвявате за сжвжршенство, поне отсега ще знаете правилата, ще ви питат: Какъв е брака в Бялото Братство? — Такъв е бракът. Ами вие прилагате ли го? — Правим го. „Ама аз не съм го направил още“. Ще го направиш за в бъдеще. На другите всякога ще казвате: „Аз досега не съм бил женен, но съм робувал“. Че никой от вас не е бил женен. От 8000 години никой от вас не е бил женен, вие сте роби на женидбата, и нищо повече. Женили сте се в робство, раждали сте се в робство! И мъжете сте роби на женидбата и жените сте роби на женидбата. Вас ви женят духовете, вие сами не се жените. И бжлгарите казват, че идвало „сляпа сжбота“, Е, там дето има сляпа сжбота, женидбали е това? Сега, туй е едната страна. При това, вие сами знаете вашите заблуждения. Винаги, след като се ожените, казвате: „Излжгах се“. И мъже и жени. Вие сами си знаете истината. Аз ви говоря за истината вътре във вас. Ако има някой, който е доволен, той е постжпил сжобразно законите на Бялото Братство. Казвам тогава: Вие сте в законите на Бялото Братство. Не казвам че няма, има, но в тази

смисъл тия бракове сж почти изключения, а другите бракове сж общи. Аз засягам този въпрос, понеже в обществото ще ви запитат: как ще се жените вие, как ще се венчавате, какви ще бъдат вашите обществени и социални наредби, какъв е вашия морал, в какво се различавате? И ако вас поповете ви венчават като нас, женят като нас, вие сте подобни на нас. Ще им кажем, че нас попове не ни венчават, нас Господ ни венчава, Той ни свръзва, нищо повече.

Сега, тия работи, като ученици, няма какво да ви смушават. Ще изнесем истината без страх и без тъмнина, ще изнесем фактите тжй, както сж. Ние минаваме от един стар живот в нов. За в бъдеще всички няма да умрем, но всички ще се изменим. Като се изменим, как трябва да живеем? Въпросът е, като души, как ще живеем? — Ще живеете тжй, както живеят ангелите.

Аз засягам този въпрос, за да ви покажа, че трябва абсолютна чистота. Ние трябва да се стремим да направим живота си чист, чист, във всяко отношение чист трябва да бъде той. Този живот можем да го направим чист моментално. Опорочената жена и мъж моментално може да станат чиста девица и чист мъж, и девствената моментално може да се опорочи. Не мислете, че опорочаването изисква време и пространство. Не, тия неща стават моментално. Щом ти помислиш да се ожениш за някоя мома, която може да те направи щастлив, ти си се опорочил.

чил. Щом една мома се ожени за някой да я направи щастлива, тя се е опорочила. Нейния Господ, Който я сжздал, не я направил щастлива, че този трябва да я направи щастлива. Туй Безпределното, Вечното, Щастливото, от което тя излязла, не я направило щастлива, та от туй ограниченото, тя ще очаква своето спасение, то ще ѝ даде щастие! Когато тжрсиш своя вжзлюблен, ще видиш дали той е вжтре в тази мома или го няма там вжзлюбления ти. Източната философия го нарича Единния навсякжде, Единния в множеството, и туй множество в Единния.

И, какво се казва там в притчата: „Който ме намери...?“ Може ли някой да цитира тази глава? Има ли някой от вас Библия?

Обаче, този не е най-важния вжпрос, който трябва да ни занимава. Най-важния вжпрос е, че трябва да се учите, учението е най-важното.

И вие сжжалявате, че няма да имам нито един ученик, тжй мислите. Много се лжжете. Аз ви казвам, че имам достатжчно ученици, и ако искате, мога да ви ги доведа. Имам ученици. Имам още една школа, специална школа, която вие не сте виждали още. На тях когато говоря, друго-яче говоря, вие сте от общата школа. Между вас няма ученици, а между тях всички сж ученици.

Сега, онези от вас, които се готвят за специалния клас, трябва да знаят правилата на специалния клас, или аз казвам: „Който

иска да влезе в специалния клас, трябва да изучава Истината. Такъв е великият закон там.

Запитват: Нали не се допускат всички там? — Ако можете да се отречете от себе си, от богатството, от имането си, ако можете да се хвърлите от канарата — може. Който е готов да продаде всичко, може. Този въпрос ще го оставим сега.

Знаете ли, когато гониха Илия, какво каза той на Господа? Господи, само аз оставам, и моя живот искат!“ Господ му каза: „В Израил има още 7000, които не сж преклонили коляното си пред Ваала, поклонници на Истината, на чистотата. Има. Сега вие сте Илия, когото гонят, извади ножове, и изби толкова пророци. Но, като се яви онази царкиня, която му каза: „Ти ще отговаряш“ — той избяга. Уплаши се от една жена, че трябваше да избяга в Таркии (в планината Кармил), да възстанови своята сила, да пости 40 дни. И трябваше Бялото Братство да му покаже, че ще дойде ден, когато света ще се оправи не чрез убийства, а чрез любов. Тогава той каза: „Аз се отричам от своя кожух, ще го дам на моя ученик, и ще се кача на огнената колесница, и ще дойда в края на века, ще туря единия си крак и ще кажа: „Прави правете Божиите пътища!“ И дойде отново, снеха му главата, както той снѣ главата на другите.

Първото нещо: от всинца ви искам да бъдете искрени, абсолютно искрени! Искам учениците помежду си да сж вжтрешно искрени, защото, като се намерите двама, усеща се има ли искренност или не. Като сж приближиш при някой човек, който не е искрен, усеща се едно натегнато сжстояние. Вложете искренността, и тази натегнатост ще изчезне. Искрени ще бъдете, не откровени, а искрени, искрени вжтре в душата си. Искренността е морално качество.

Второто нещо: ще бъдете истиннолюбиви. Не се срамувайте да кажете истината в очите на някого, макар той да ви е приятел. Ще бъдете смели и решителни да казвате истината, макар и да се обиди някой. Кажете му истината, макар и сжлзи да излезат от очите му, нека си поплачж. А пжк и той, ако е смел, нека ти каже истината, но истината, тази абсолютна истина, да няма никаква друга мисжл. Нищо повече!

Аз ще ви кажа сега, ще ви определя, като говорите истината, как да я казвате. За да кажете истината, най-пжрво сжрцето ви трябва да е пжлно с любов, с тази безгранична Любов, да има тази запалка. Второ: ума ви трябва да е пжлен с Мждростта, която ще внесе светлината и знанието. Тогава, кажи истината и не бой се, не мисли за резултатите, кажи истината! Вие ще мислите за вашето положение. Кажете истината, каквото и да ви коштува! Тя ще ви поздигне. Но, спрете се пжр-

во да се попитате: любовта в сърцето ви ли е, мъдростта в ума ви ли е — кажете истината, и не се бойте!

Сега, запример, вчера аз изнесох един факт, нали, според вашата философия, за моите светии, Кирил и Методи, за св. Наум и св. Евгения. Дали сж те или аз, то е безразлично сега. Ние никогa не трябва да играем лъжливи положения, фалшиви роли. Ако аз сжм св. св. Кирил и Методи, трябва да сжм, и никой друг. Ако сжм Христос, трябва да сжм. Някои искат да знаят, дали сжм Христос. Чудна работа! Ако на моята свещ може да се чете всяка книга във света, и ако всяка книга може да се разкрие при моята светлина, аз сжм. Ако на тази свещ не можете да четете всяка книга, и ако при моята светлина не може да се разкрие всяка книга, тогава не сжм. Е, как е тогава, как го разбирате сега? Неразбрано остана. Не е разбрано, защото не сте чели още всички книги. Прибързано е. Аз не искам да правите прибързано това нещо. Аз искам да направите опит, и който направи, нека си чете каквото желае неговата душа, а не да си каже своето мнение на мене, защото нищо няма да ми предаде. Аз разбирам закона, и искам да ви обясня въпроса. Сега, аз не разрешавам въпроса за себе си, аз разрешавам въпроса за Христа, как да Го познаете, когато дойде. Вие не Го знаете още, та като дойде, да Го познаете. Ако при Неговата светлина можете да четете всички книги, ако при Не-

говата Любов можете да разрешите всичките недоразумения, Той е. Разбирате ли? Ако при Него вие можете да станете, да оживеете, да възкръснете, Той е. Ако нито станете, нито оживеете, нито възкръснете, не е Той, и каквото и да ви казват, не се лжете. Това е истината, и аз ви говоря истината. Това са математически правила, вложени в туй Бяло Братство, та, като дойде този велик Учител, Христос е. Този велик Учител е Христос, да знаете как да Го познавате. Сега, преди 2000 години дойде Христос между евреите. Колко души Го познаха? Имаше 12 души, които Го познаваха, 72-ма Го налучкваха, и после се отдръпнаха, и 500 братя имаше след възкръснението, оглашени, които мислеха, че Го познават. След Неговото възкръснение се събраха, но даже и след възкръснението някои се усъмниха. Такова е състоянието на човешкият ум.

Сега, този е посторонен въпрос — за познаването на Христа, понеже Той е закон за Любовта. Има един специален отдел, който трябва да изучавате. Ап. Павел казва: „Всичко считам за измет да позная Христа“. Туй е нещо велико!

И сега, Христос казва на този, който пита за вечния живот: „Иди и раздай всичко, ела и ме последвай!“ Не казва — иди раздай, и ходи по света, но — ела и ме последвай, аз ще те науча тогава. Значи, след туй ще бъдеш способен да се учиш, ще те науча как да живееш. Но за сега ще остана този въпрос.

Някои от вас още не сте достатъчно възрастни, понеже, както ние ви знаем годините, те на всинца ви не сж еднакви. Тжй щото от всинца ви не се изисква едно и сжщо нещо, но всеки според пробуждането на неговата душа, според развитието му. Туй се говори общо. Най-първото нещо: между нас трябва да има единство на физическото поле, взаимно помагане, и никой никого да не използва! Целта на всички ученици, които служат, трябва да бжде — взаимно да си помагат, но един друг да се не използват. Това е едно от първите правила на учениците. Второ: един другиму да си правят бележки, да си говорят истината, но да се не сжрдят!

Сега, вие сте много заети с буквата, с формата на нещата. Като говоря за някои неща, вие се хващате за буквата, за формите. Не, тжлкувайте смисъла, духа на нещата.

Когато говоря за жененето, не мислете, че е само тжй. Има хора, които поп не ги е венчавал, но 10 пжти сж се венчавали и женили. Поп не го е венчавал! Не можете да ме излъжете. Поп не го е венчавал, а има не само една жена, но 10 жени има той! Казва: „Да се женим или да се не женим?“ С тази жена не може да живее, и понеже е турил око на друга жена, иска нея. И тжй, сега хората по 10 пжти на ден се женят и разженват, и при това минават официално, че живеят един чист живот. Някои казват: „Да се женим ли?“ Че с кой мжж не можеш да живееш? Седем

мжжа имаш! И мжжа казва: „Не мога да живея със жена си“. Че с коя жена? Ти имаш 7 жени. И това било еднобрачие! Не е верно! Няма нищо скрито-покрито там. В Бялото Братство няма нищо скрито-покрито. Светлината там е толкова ярка, че като влезете, ще снемате всички маски, ще се постазите в тази Божествена светлина и ще кажете: „Ликвидирам със старото, нямам нищо там!“ Ученички и ученици има в училището. Един ученик пише на няколко момичета писма. За тази умира, за онази умира, и всяка си мисли, че той за нея умира. И те тжй пишат. Е, кой за кого умира тогава? Аз бих отишел малко по-далеч, но хайде сега да скрия ножа си. Не мислете, че аз съм решил да ви направя една такава операция. Аз се смея, но като дойде да ви правя операция, ще бжда много сериозен. Сега, понеже няма да правя операция, аз се смея.

(Един от братята: един брат днес казваше, че Учителя решил да ни направи светии). Не, не, искам да ви направя честни граждани, то за светия много се изисква. Добре, ако ви кажа: Този няма да гледаш, онзи няма да гледаш, това няма да правиш, онова няма да правиш, ами какво ще правиш? Не е само в отрицателната страна на живота. Има едно състояние, може би, всеки един от вас го е изпитал. Едно състояние: когато обичаш някого, под лъжичката усещаш едно разширение, и той, като ни говори, приятно ни е да го слушаме, неговия глас е музикален, та и ние се

вжодушевяваме. Като се изгуби туй състояние, усещаме една натегнатост. Аз ви опитвам. Ако сега изкарам някой от учениците да ви говори, веднага ще ви се свие сърцето. Защо?

Отговарят: Предпочитаме вие да ни говорите. Не, не, вие сте прави, той ще влезе в положението на учител, ще почне да ви морализира, а той сам не е приложил тия свои правила. Някой ще ви говори за Юпитера, за Марса, нещо от астрологията, от астрономията, но той не е приложил тия знания. Той не е имал никаква опитност по астрологията, той е учил по книги. Има една опитна страна на астрологията. Сега, тия положения ние ще ги изгладим. Някой пжт ще извадим да ви говори някой ученик, когото не можете да търпите, и ще се постараете, не само да го изслушате, но и да го обикнете. На опит ще бжде туй. И тези 10 души, които сега държим с темите, мисля — сега ли да направим опита, или да го оставим за следующата година? То е опит. Като го слушате, ще кажете: „Тези глупости защо ли ги говори?“ Или: „като не знае да пише, защо ли пише?“ Не, някои от тези ученици могат да говорят. Като им се даде преднина, като им се даде вдъхновение, много нещо могат да кажат. Някои от тия ученици отлични работи могат да кажат. Някои от София отлични работи можаха да напишат.

Значи, почнахте да се опасявате, че светии ще станете.

Казвам: като ви срещна, как да почув-

ствувам, че като говорите за любовта, говорите за истината, че като говорите за мъдростта, говорите за истината, и като говорите за истината, говорите за самата истина?

Да кажем, че вие ще влезете в обществото. Там трябва да бъдете смели, да говорите истината. Ти си министър не просвещението. Дойде някой да иска назначение за учител. Да му кажете, че ти си неспособен, не мога да те поставя учител. Ама той ще измени мнението си за тебе! — Ще му кажеш истината. Дойде някой при тебе, и ти казва: „Господин министре, аз предлагам своите услуги, 50000 от тези златничките ти давам, можеш ли да ме назначиш?“ Ще кажете: „И 100000 да ми дадете, не мога да ви назнача“. С пари истината не се подкупва. Имаш да даваш някому, дойде той, ще му кажеш истината. Ще му кажеш: „Ще ме извините, ще платя“. — Като му кажете „ще платя“ — плати! И тогава Бялото Братство ще ви благослови. Вие ще се застъпите за принципите на Бялото Братство, и ще видите как Бялото Братство ще ви благослови.

Това, което виждате в православните църкви, това още не сж светии. Това сж последните ученици на Бялото Братство, които Му носят вода. Тжй ги знаа аз. Вода носят те на Бялото Братство, а тук на земята, в църквата на формите, минават за светии. И за голяма привилегия се счита туй, да носиш вода на Бялото Братство. Някои казват: „А, вода!“ Ех, всеки би предпочел да носи вода там, отколкото да

бжде тук цар на земята! Защото ще знае, че като даде вода на един бял брат, той ще му даде един такъв любовен поглед, една такава мисъл ще му каже, че ще заиграе сърцето му. А тъй, да станеш цар, ще ограничиш живота си, ще стоиш на страх, да не би твоя служител да те убие. Е, кое е по-добре, пред любовта ли да стоиш, или пред страха? Пред любовта, разбира се. Та, сега ние познаваме канонизираните светии на православната църква.

Ще говорим истината, и вие ще говорите истината. Първото нещо: аз искам идущата година, като дойдете, да ви опитам колко сте говорили истината. Ще ви дам един прием и ще ви опитам колко говорят истината, и колко сте я говорили през цялата година. Аз разбирам, да говориш истината в името не Любовта. Сега, вие ме разбирате в отрицателна смисъл, да отидите да кажете някому погрешките. Не, ето какво аз подразбирам. Някой брат се поотчаял, казва: „Тази школа няма да я свърша аз, що ми трябваше да влезна? То не е заради мене, жена имам, деца имам“. Ти ще му кажеш истината: „Братко, ти ще свършиш, ти си силен, не бой се!“ После, при тебе ще дойде мисълта: Ами ако аз кажа и не се сбъдне? Повярваш ли в това, ти сам себе си ще излъжеш. Онуй, което Бог е вложил в тебе, кажи го, и не се съмнявай! Не е било време, когато човек каже истината, която Бог е вложил, и да се е излъгал! Не е било време, когато човек е бил верен на една Бо-

жия мисъл, и да се е излжгжл! Изневериш ли един път, после и да кажеш истината, не важи вече, тя вече дивиш не хваща. Има някои случаи, дето трябва непременно да кажеш истината, тя е толкова набжбнала. Ще му кажеш: „Братко, ти си се поставил на една опасна, хлжзгава почва, и ако вземеш една крачка, ти ще се пукнеш като мехур. Моля ти се, слез!“ Той ще ти каже: „Ама ти ме обезсжрчаваш!“ Не е обезсжрчаване казването на една истина от любов.

Сега, при това сжстояния, ако ние добием този вжтрешен мир, в нас ще може да се развие всякакво художество, музика, ще станем способни за всички изкуства, и каквато работа започнем, ще я извжршим с вжодушевление и всичко ще може да се гради.

Сега, щом влезете в школата, макар, че някои още не сж станали ученици, казват: „Ами, като ученици, ние ще се женим ли? Ти най-пжрво стани ученик на Бялото Братство, че според тези негови закони белите братя ще те упжтят. Какви ще бждат формите на Бялото Братство? Те сж хиляди пжти по-хубави отколкото сегашните.

Тогава, как ще си обясните мисжлта в думите на апостол Павла: родих ви. Сега казвате: „Ще има ли раждане?“ Павел, един мжж, казва: „Родих ви в Христа“. Както виждате, в Новия живот, и мжете раждат. Павел беше мжж, и раждаше.

Вие се смеете сега, ами че то трябва вътрешно, духовно разбиране. Що значи раждане? „Родих ви, на мъжи съм, докато във вас се изобрази Христос“. Ще има зачатие, ще има раждане, но туй роденото ще бъде по дух. Роденото по плът, плът е. Този въпрос е старата култура. В новата култура ще има зачатие и раждане по Дух. „Роденото от Духа—Дух е, роденото от плътта—плът е“, тъй казва Христос. Такова раждане ще има в Новия живот.

Какво значи чист, свят живот? В Бялото Братство светията жертвува своето благо за своите ближни, а в черното братство светията жертвува своите ближни за своето благо. Ти имаш овци, ти ги жертвуваш, колиш ги, ти си един святия от черното братство, зарад тях. Аз говоря за светиите, които живеят чист, свят живот. Сега, най-първо, какво разбирате вие под светия? — Обикновен човек, който живял 20 години чист, свят живот, принесъл добро, и хората са го направили светия. Свят човек е този, който разпръсква светлина и знание, защото всеки един светия носи светлина и знание. За светиите ап. Павел казва: „Идете да помогнете на светиите!“ Светии и сега има. Тази дума може да се вземе в права и в отрицателна смисъл. Светии и сега има в селата. Те живеят чист, свят живот. Заемат незавидно положение. Светиите никога не са живяли в пустините. Отшелници са тези, които живеят в пустините. Щом научат законите, те се връж-

щат при своите близки, и стават пророци. Почват да пророкуват, да тълкуват, дават наставления на хората как да живеят, как да се лекуват, имат знания и мъдрост. Светия е той, свят човек, безкористно работи. И не само туй, но като се погледне цялата аура на такъв човек, той е облечен в една бяла дреха, със светлина. По това се отличава, с грамадна светлина е той. Вечерно време той свети, и денем свети. Черното братство не може да търпи такива хора. Черното братство няма светии. Запитват: Ани Безант светица ли е? — Не е още. И св. Иван Рилски още не е станал светия. Още се разхожда из своя манастир. Един ден, той се разправял с едного, който му взел някакво имущество. Той отишъл да му каже да го върне. Светия, но още не се е освободил от този национален дух. Може да го наричат светия, но той още не се освободил от своя народ. Свети Иван Рилски още се намира при своя народ, те го държат вжрзан. Той е под големи изпитания. Сега, ще разберете, тези светии ни най-малко не са били хора с чист, свят живот. Ни най-малко не искам да говоря против тях, но искам да кажа, че има стелени на развитие, има големи пророци и малки пророци; има големи светии и малки светии, има големи свещи и малки свещи. Като казваме светия, какъв светия е той, на колко души може да свети? Свети Иван Рилски е познат само на българите. Във всички православни църкви не го познават. Св. св. Кирил и Методи нали минават за светии?

Св. Иоан Кржстител поне цялата православна църква го признава. Но когато някои светии от католическата църква не сж признати от православната църква, празни светии сж те.

Сега, ние говорим за учениците на Бялото Братство в сжвсем друг смисл. То е онова велико общество на Божествения свят, което е в прямо общение с Бога, в прямо общение с Христа. Те сж наречени светии, които не сж вжрзани, имат прямо общение с Бога, с Него сж свжрзани. А тези светии, които сж тук на земята, те се приготвяват, те сж с бели дрехи облечени, но имат да се самоусжвршенствуват. Иван Рилски пак ще дойде, пак ще се вжплжти.

Сега, това е окултна история. Какво мислят православните, то е друг вжпрос. Те мислят, че св. Иван Рилски е един светия, завжршил сжс всичко. Те сж прави в това, както разбират. В църквата много от светиите сж свжрзани с Бялото Братство, и работят за повдигането на църквата, но имат големи препятствия, големи мжчнотии, понеже народа не слуша тия светии. Доколкото може да ги използва за свои лични блага, слуша ги, но повече не ги слуша. Както и църквата, дето е да използва Христовото учение, за лични блага, използва Го, но повече — не. „Да любите Бога сжс всичкото си сжрце, ум, душа и сила“, остава на заден план. „Любете Бога и ближния си, както себе си“ — остава на заден план, а „око за око, зжб за зжб“ — туй се прилага. Тези второстепенни правила те ги прилагат.

Сега, върху този въпрос аз някой път специално ще се спра — върху въпроса за светиите. Когато дойда до него, аз ще трябва да донеса своята стевасарница, та тази въжлна ще я раздржнкаме тжй, че да направим опит с който и да е светия, да видим до колко е свят или не, тжй както можем да направим опит с каквато и да е вода, да видим колко е чиста, и какво влияние има. Можем да направим опит с който и да е хляб, така и сжс всеки светия можем да направим опит, но още времето не е дошло. Като дойде този въпрос, ще го разгледаме принципално, и ще премахнем всички заблуждения, които сж свързани с него, но сега да го повдигам, ще се отдалечим от главната цел, която имаме. Ами ако сега някои от тия светии, които признава православната църква сж между вас? Ако те сж тук, а православната църква ги признава и им служи, каква връзка има между тях? Ако св. Иван Рилски е тук, ако Климент Охридски е тук, и всички светии сж тук между вас, а православната църква не признава това, мисли, че сж горе, а те сж долу, тогава какво е туй положение? „И в края на века всичките светии ще бждат на земята“, казано е. Те сж тук вече на земята — Христос, апостолите, всички праведници, те сж всички на земята. Тжрсят ги горе, при тях да идат, а те сж тук. Не казвам, че те сж тук на земята в плжт, а в една или в друга форма сж тук, по цял свят обикалят и работят.

Бждете уверени, ние този въпрос посте-

пенно ще го обясним. Този въпрос ще стане ясен. Светлината като дойде, ще го уясни. Желая до 10 години да се развие вашето съзнание, че след 10 години да работите преспокойно, да влизате от този свят в другия свят, да ходите и да се връщате. Ако вие имате тази способност, сега този въпрос щяхме да го решим на опит моментално. Щяхме да съберем едно събрание, хайде сега! Ще се съберем на планината: съсредоточете ума си, затворете очите си, ушите си, турете вашата воля и хайде — веднага с нашите астрални тела излизаме, полетим и се пренесем в другия свят, и започнем да го изучаваме. Ще ви кажа: „Гледайте сега физическия свят, гледайте духовния, правете сега сравнение!“ След туй, след като походим цял ден, ще се върнем пак, и ще запеем: „Firfürfen tao bi aumen“. Веднага пак ще се пробудите и ще си кажете: „Нещо ново влезе в тази светлина, аз видях нещо ново“. И като видите с очите си, кой ще ви разубеди? Видях туй с очите си, изследвах го. Кой може да ви разубеди? Каква философия има! Вие ще бъдете твърди като диамант в убежденията си. И то ще бжде! Нали там е казано: Ела и виж! И туй ще бжде. Там Христовите думи: „Аз ще ви се изявя“, аз така ги разбирам.

Сега, това са далечни перспективи. Има неща, които могат да ви дадат импулс, но има преходни стадии. Трябват ви знания, упражнения за вашият ум, за вашата воля, за вашето сърце. Има много неща, с които трябва да се

занимаваме, упражняваме. Например, някои искат, като остарееят, да умрат, да отидат в другия свят, да видят нещо. Какво ще видите там? Какво ще търсите? Ако отидете горе и не намерите там Христа, няма ли да се връщате да Го търсите? Защо искате да умрете преждевременно, когато, ако чакате, ще се измените? Ще чакате, и ще продължите екияния живот. Павел казва: „Ние всички няма да умрем, но ще се изменим“. Сега, трябва да използвате вашите тела. Защо искате да умрете, когато можете да използвате този живот? „Ама моето тело е хилаво!“ По-добре с това тело да влезеш в царството Божие, отколкото да влезеш с здраво тело в пекъл. Сегашните си тела ще ги пазите, разбирате ли? Не е време сега да се умира. Не е нужно да ви опява поп. Не е нужно и лекар да ви лекува. Ами да мислите, че си болен, то е първата лъжа! Ами от какво ще си болен? Я ми кажете, от какво ще си болен? Някой казва, че стомаха му бил слаб, че гръбнака му бил слаб. А, стомаха ти е слаб, гръбнака ти е слаб! Турил си голяма раница. Хвърли раницата, ще ти олекне! Ама разранил се крака ми! Хвърли тези обуца, обуй широки обуца, направи си такива от пластина, и раните ще заздравеят. „Ама главата ми оголя!“ Хвърли кожения калпак, ходи гологлав, ще израстнат космите ти. Не е време за умирање сега! Някои ме питат: гробища няма ли да имаме? Не сж нужни гробища сега. Няма нуж-

да. Ние за смъртта не трябва да мислим. Всичко е на наша страна. Всичко имаме ние сега. В туй може да вярвате. Всичко имаме, а вие ще кажете: „Как имаме всичко, а пжк сме бедни?“ Туй е работата! Нищо да нямаш, а богат да се мислиш. А то, много да имаш, и беден да се мислиш... Ние сме богати-бедни, доброволно бедни, а хората сж бедни-богати. Тази е разликата между тях и нас.

Сега, аз искам, като напуснете това място тази година, между всинца ви да се вждвори искренност. Ще турим туй желание—тази искренност да се вжзцари. Да кажем: заради великата Любов, която сега ни посещава, ние ще сторим всичко, без колебание. И после, абсолютно да не кажете: Ама дали ще го сторим? Без колебание—ще го сторим. Но може да се случи нещо! Не мислете за това—ще го сторим. Ама може да сжгрешим! Ти кажи: Ще сторя—не мисли за греховете си. Нищо повече. Положително турете мисълта: Ще направим. Тази Любов ще ни бжде през цялата година правило. Истината ще ни бжде през цялата година правило, но не обикновената истина и любов, а тази великата Любов, новата запалка, великата Мждрост, и тази велика Истина, която ще внесе мекотата не на онези овци, от които света се храни, но мекотата на онези овци, от вжлната и козината на които се обличаме. Но всички ще знаят, че от нашата вжлна белите братя ще оплетат вжжета за черните братя, и като изплетат вжжета, всички

ще бждат вжрзани с тях. От нашата козина те ще бждат вжрзани! Ще има юлар за всеки черен брат! Досега ние сме носили черни юлари, а на тях ще турим бели юлари, и ще им покажем как сж постжпвали те с нас, и как ние ще постжпваме с тях. Те ще орат на нивите ни, само че няма да ги дупчим. След като братжт е изорал, няма да го бодем с остен, а ще го помилваме, ще го потупаме, ще го целунем и ще му кажем: „Ето тжй трябваше едно време да се отнасяш, туй е добро“. Тжй ли беше? — Да, тжй беше. Едно време, когато орах на нивата ти, ти ме мушкаше с остен. Нали тжй беше? — Да, тжй беше. Нали едно време ти ни хранеше с слама в дама? — Да, тжй беше. Но той ще живее не в дама, а в подобни такива кжщи, в каквито вие сега живеете, в вашите кжщи. Това е култура! Това сж формули, символи, които може да разберете, както искате, но тжй ще бжде.

Онези от вас, които сж ученици, да знаете, че туй изисква сега Великият Учител на Бялото Братство. Той, на когото Духа раздава всички дарби, всякога изисква от вас абсолютна чистота, Той изисква и абсолютна светлина и абсолютна свобода в душите ви! Той иска да царува Неговата Истина, Неговата Мждрост, Неговата Любовь! И ако тжргувате, ще тжргувате заради Него, заради Неговата Любовь; ако орете земята, ще я орете заради Него; ако си учител, ще бждеш учител заради Него. Каквото и да вжршите, мжж или жена сте, в каквото положение и да си, ще кажеш: „Заради Него!“

Туй е правило. Сега, ще турите туй правило практически, докато сте още в стария живот. Само в Неговото име ще работите, и ще излезете от сегашното си положение много по-лесно, отколкото по всеки друг начин. Сега, на старите, да ги насърча, казвам следующето: Който е женен, женен да си остане, и добре да живее с жена си. Който не се е женил, да се не жени. Не му е времето за женидба сега. Не сж дни и години за женидба сега. Нека се жени света, но вие няма защо да се жените. Знаете ли защо казва Христос: „Горко на женения!“ Ако стане една обсада в Иерусалим, защо трябва да раждате деца, които ще станат жертва, защо жена ви да не е свободна? Ако нямате гнездо да го свие, защо да се жените? Ако утре някоя сврака изяде вашите яйца, защо ще ги снасяте без полочки? Разбирате ли ме? Ще чакате новия закон! В онези времена, когато Господ сжздаде тия условия във света, каза: „Женете се и плодете се!“ Сега, Той като сжздал новата земя, новия свят, сжздава нов човек, нова раса, и като дойде, той ще каже и ще напише: „По този новия закон ще ходите“. И по този новия закон каквото трябва, ще се напише в сърцата на онези, които Го любят или в сърцата на учениците. „По този закон ще ходите“. Сега, нали е ясно туй? Тжй ще бжде въпроса. Следователно, ние чакаме. Туй положение ще запазите, докато дойде новото. Вие сте в едно спяще сжстояние. С години Адам е спал в райската градина. Той играл, спал, живял с животните, и един ден Гос-

под му вдъхнал дихание—тогава се съзнал. Но, като се отделил, видял, че сам не се живее. „Хубаво, аз с животните можах да живея, докато бях с тях, но сега, какво да правя?“ Съзнал се, съзнание ново му дошло, тъй казва легендата. И тогава Господ решава да му създаде другар. Сега, тъй се тълкува. Ако един ден се намеря при по-добро настроение, ще ви разправам тази велика история, тя е тъй интересна! Но само трябва да намеря този бутон, и тогава да видите в картини тази велика история, а не да мислите, дали е тъй. В картини да видите тази велика истина и да кажете: „Разбирам, разбирам, как стои смисъла на тази велика истина“. Тъй ще засегна този въпрос, и ще го направя ясен, но в школата, сега не мога да го бутна. Ако го бутна, ще стане цяла суматоха в умовете ви. Ще кажете: „Как да го разберем.“ Ще дойде един ден ред и за него. Ще дойде време и за него, както за много неща ред ще дойде.

За през тази година вие ще говорите ли Истината? И ръцете ви да говорят Истината, и краката, и очите, и носа, и ушите, всичко да говори Истината. И като слушате, Истината да говорите, и като виждате, и като гледате, и като миришите, навсякжде Истината да виждате, и като вкусвате, Истината да виждате. Турете Истината като идеал, и като дойдете идната година, ще ви попитам: Вкусихте ли Истината, чухте ли Я, при нея ходихте ли?

Хайде да попеем малко, само с говорене не става. Изпяхме песента „Firfürfen“. Едната

половина от събранието пъ първата част, а другата — втората част. Нали у вас се създаде едно ново настроение? Това е вече окултна наука, нещо ново се събужда вътре в душата ви, което не може да се предаде с музиката. Тук душата намира почивка. Тази песен е създадена от далечното минало. Така наредена е по-хубаво, отколкото на четири гласа. Тя е окултна музика. Тя е музика, песен на бъдещето. Ще се радвате тази година, че една песен се роди пред всинца ви, отчасти само, всичката не се е родила още.

Утрешния ден е ден на Любовта, дано се роди и другата част на песента!

Няма Любов, като проявената Божия Любов!

Само проявената Божия Любов е Любов!

Петжк.

25 август.

5 ч. с.

Утринна молитва.

2. Добрата молитва (с вдигнати ръце).

2. Вие, които желаете да се приближите при този камък на Любовта, отхвърлете всяка злоба, всяка лъст, лицемерие и завист, и всяко одумване.

Пожелайте, като новородени младенци, чистото словесно мляко, с Него да порастете.

Понеже вкусихте, че Господ е благ, при Него идвайте, като при камък жив, от хората отхвърлен, а от Бога избран и драгоценен.

И вие, като живи камъни, зидете се на дом духовен, на свещенство свято, да принесете жертви духовни, благоприятни Богу чрез Исуса Христа на Любовта.

3. Благославяй, душе моя, Господа (5 пъти). Първия път ръцете нагоре свободно; втори и трети път — хоризонтално; четвърти път — ръцете на гърдите, пред устата, с дланите навън и хоризонтално; пети път — хоризонтално, на гърдите, пред устата и хоризонтално.

4. Тайна молитва (коленичили на дясното коляно).

5. Благословен е Той, Който ни благославя, Бог на Любовта.

Благословен е Той (изпя се с положение на ръцете на страна).

Който ни благославя (изпя се, ржцете на страна).

Бог на Любовта (бавно пение, с бавно спущане на ржцете от страни до долу).

Бла-го-сло-вен (пение, с бавно издигане ржцете на страна).

Бла-го-сло-вен е Той (пениз, с бавно спущане ржцете надолу).

Кой-то ни (пение, с бавно издигане ржцете горе).

Бла-го-сла-вя (пение, ржцете разтворени напред).

Бог на Любовта (пение, с бавно сваляне ржцете надолу).

Бог на Любовта (ржцете хоризонтално).

Бог на Любовта (ржцете се свалят надолу бавно).

Бог на Любовта (ржцете настрана).

Любовта (ржцете надолу).

Бог на (ржцете на страни) Любовта (ржцете надолу).

Бог на (ржцете на страни) Любовта (ржцете напред).

Благословен е Той (4 пжти — с движение на ржцете на страни и напред).

Благословен е Той (3 пжти — ржцете отпред малко прибрани, с движение на хвжркание).

Който ни благославя (бавно спущане на ржцете, с хвжркание не сжвсем до долу — 1 пжт).

Който ни благославя (ржцете в последното положение, с хвжркание — 2 пжти).

Който ни благославя (ржцете на страни, с хвжркание — 3 пжти).

Благославя (няколко пжти кржгообразно движение на ржцете, сжс слабо приклякане).

Благославя (няколко пжти — ржцете в движение напред, нагоре, напред, нагоре и т. н.)

Да сме благи (сжщите движения — 3 пжти).

Благи (сжщите движения, само че по-бързи — 3 пжти).

Благи (ржцете се движат отгоре надолу, до пржстите на краката).

Благи (ржцете се дигат нагоре).

Благи (много пжти — ржцете се движат кржгообразно около телото, и оставят хоризонтално).

Да сме силни (ржцете напред).

Да сме крепки (ржцете настрана).

Да сме твърди (сжщото положение).

Твърди, като диамант (сжщото положение).

Да сме чисти (ржцете напред).

Като живата вода (сжщото положение).

Да сме чисти, като живата светлина (сжщото положение).

Да сме чисти, като Любовта (сжщото положение).

Нашия закон е чистата Любов (ржцете на страни).

Нашия пжт е чистата светлина (ржцете напред).

Нашето Слово е Мждроста (ржцете настрана).

Ние сме всички крепки в Бога на Любовта (ржцете напред).

В Него ние победихме света (на страна).

В Неговата Любов ние добихме своята свобода (ржцете напред).

Ние сме веч свободни от закона на смъртта (ржцете на страна).

Необятната Любов ни въздигна (ржцете напред).

Безпределната Мъдрост ни оживи (ржцете настрани).

И едната неизказана Истина ни възкръси (ржцете напред).

Святи Отче на небето, ние осветихме името Ти (ржцете настрани).

Ние свършихме делото Ти (на страни).

И въздворихме Твоето царство (на страни).

Благословен си Ти отсега за през всичките векове. Амин (ржцете на страна и долу).

Изпяхме „Амин“ — 7 пжти, с движение на ржцете: на страни и кръгообразно движение на ржцете, със слабо приклякане.

Забележка. При тези движения на ржцете, хвъркането, това е раздрусване на вашето съзнание, раздрусване, събуждане.

6. Гимнастически упражнения.

Какъв трябва да бъде ученика.

Изпяхме песента „Firfürfen“.

След това изпяхме упражнението с буквата „а“ със следните движения на ръцете: дясната ръка на страна, после — лявата, а след това и двете.

Имате едно упражнение за развиване, едно явление, което е много естествено, подражание на пчели, които се роят. Всички пчели са заети с една такава велика мисъл — да излезат. Значи, у нас туй съзнание е назряло, че сега и ние искаме да се роим.

Пак изпяхме упражнението с буквата „а“. Сега, много плавно да се изпее. (Изпяхме го).

Ще ви прочета 148 псалом.

Забележете, този е един окултен псалом. След гадовете и птиците крилати, идат земни царе и всички люде, князове и всички земни съдии, юноши и девы, старци и млади. Най-после, старци и млади, да хвалят името Господне, защото само Неговото име е превъзнесено, и славата Му е над земята и над небето.

Туй е целия вътрешен човек, туй е вашето естество.

Ще ви прочета три стиха от 12 гл. от Евангелието на Йоана. Стихове — 12, 13, 14:

„На утрешния ден, народ много-който беше дошъл на празника, като

чуха, че иде Исус в Иерусалим, взеха вейки финикови, та излязоха да Го посрещнат, и викаха:

Осанна, благословен, който иде в името Господне, Цар Израилев.

А Исус намери осле и възседна на него, според както е писано.“

Аз ще ви задам един въпрос, най-първо на старите: Вие любили ли сте някога, имате ли опитността на любовта, имали ли сте опита, да сте преживявали поне един ден на любовта? Хубаво, аз се радвам. Онези, които имат тази опитност, те може да разбират по-добре, а онези, които не сж преживявали, нека се постараят да придобият тази опитност — едно преживяване на любовта. Аз мога да уподобя туй преживяване, като на едно цвете, което е стояло в една изба, дето слънчевите лъчи не сж достигали, затуй е блядо и хилаво. Цветовете му сж недоразвити, и сж почнали да окапват от нямане на светлина. А онова цвете, което се намира под естествената светлина, расте и се развива, и цъфти под нейното влияние. Когато човешката душа дойде под туй сжчетание, под Божествените лъчи на Любовта, разтваря се този цвят на душата, този лотос, както го наричат, и тогава човек има най-великите преживявания. В една минута той може да преживее велики неща в този свят. Сега, мъчно може да се опише туй сжстояние, но когато то дойде, набира се онази енергия, която подмладява, пречиства душата от всичките й

грехове. Когато човек преживее един такъв момент, един ден на Любовта, туй в православната църква го наричат „спасение на греховете“. Тази Любов спасява, заличава всичко в неговото съзнание, и човек се обновява, подмладява, а някои добиват още по-възвишено състояние, и достигат до Нирвана. За тях Писанието казва, че те съждени от Дух и вода.

Сега, аз желая, вие, като ученици, да имате поне едно преживяване през тази година. Между 365-те дни да имате един ден да преживеете туй състояние. Нали? И като преживеете, да стане у вас една коренна промена, която само вие да знаете. Де стане у вас една коренна промена, едно видоизменение, което да даде разширение на вашият ум, разширение на вашето сърце и разширение на вашата воля.

Сега, във всинца ви има желание, всеки от вас желае най-първо да го любят, и след туй се заражда второто желание — той да люби.

Когато говоря за тия състояния, аз разбирам проявлението на висшия Божествен живот. Тази Любов не е като обикновената любов, при която ума на човека се утпява. Не, той става по-просветлен и с такава висота, че в една минута той вижда създаването и проявлението на целия козмос. Той схваща как е създаден света, защо е създаден, и кои съж крайните цели на тази безпределност. Виждането на крайната цел на тази безпределност дава на човека една неописуема радост на Божественото, което е скрито в него.

Мене ме радва обстоятелството, че някои от вас стават доста усърдни, искат да влезат, като ученици. Аз ви предупреждавам, гледайте туй усърдие да се увеличава, и в края да сте усърдни, а не само в началото. Ние всички съвременни хора започваме добре с любовта, започваме жежко, започваме с 400 — 500°, а свършваме с 30 — 50°, а някой пжт и с 10° под нулата.

Павел, като окултист, който е разбирал добре, казва: „Любовта зло не мисли, на неправдата се не радва, а радва се на Истината. Всичко дълготърпи, на всичко хваща вяра“. И после, едно от качествата ѝ е, че тя никога не отпада.

Знаете ли при какви условия може да се прояви любовта? Аз питам, но този въпрос е малко тъмен, и трудно може да му се отговори.

Христос на едно място казва: „Ако ме любите, ще упазите моите заповеди“. А какви сж тия заповеди? Какво искал да каже Христос? Нали казваме, че Любовта работи без закон? Казва: „Ако ме любите, ще упазите моите заповеди. Само по това ще се познае вашата любов, ако упазите моите заповеди, и ги изпълните. Ако не изпълните заповедите ми.“

Сега, ако ние не изпълним всичко туй, което изисква нашия Небесен Баща, ще имаме ли Неговата Любов? Ако ученика не изпълни всичко туй, което учителя дава, ще има ли любовта му? А какво иска учителят? — Ученика да научи всичко онуй, което той му е препода-

дал. Ако учителят е художник, той ще изисква от ученика да нарисува този образ, който му е предал. Ако учителят е някой музикант, ще изисква от ученика туй, което му е предал. Учителя на Любовта, и той, като ни предаде урок, ще изисква добре да изпжлним пжрвият урок на Любовта. А кой е пжрвият урок на Любовта? Вас как ви запознаха най пжрво с Любовта? Как се запознахте вие? Знаете ли кога се запознахте вие с Любовта? Любовта започва с пробуждане на сжзнанието. Друго-яче, тя действува безсжзнателно. Нали поне сте имали отрицателната страна на любовта? Когато обичате някого, запример, имате някой приятел или някоя приятелка, които обичате, и по едно време тя ви каже: „Аз не ви обичам“. Веднага, каточели падне някоя топка на сжрцето ви. Защо? Онзи когото не обичате, и да ви каже, че не ви обича, малко ви струва, но когато онзи, когото обичате, ви каже, че не ви обича, каточели някое голямо сжбитие, някоя голяма катастрофа е станала в света. Защо? Вие сте пуснали този ваш приятел да вжрти ключовете на Божествената светлина, и той, като завжрти ключовете, вие оставате без светлина, на тжмно. Вие му казвате така: „Аз слизам на физическия свят да работя, законжт е такжв. Ти сега ще бждеш тжй добжр да останеш там горе, држж ключовете на Любовта, и когато ми трябва, отвори ключовете да ми прашаш светлина“. Обаче, този приятел, като стои горе, казва: „Няма да ти пусна свет-

лина, да знаеш, че аз заповядвам“. Защо страдате? — Защото нямате светлина, нямате любов, туй е един закон. Че кой от вас може да работи без любов? Когато сжрцето ни е пжлно с любов, много сме експедитивни. Като влезеш в някоя кжща, кждето домакинята пее, омиването на паниците, и всичко, каточе с магическа бжрзина става. Всичко става много лесно с любовта. Но изчезне ли любовта, изчезва песента, хората стават дряхли, казват: „Не ми се пее, живота няма смисжл, защо сме дошли и т. н.“ Това е верно и в религиозния живот. Когато човек изгуби своята любов, казва: „Нищо не искам, нито Господ ми трябва, нито ангелите, нито хората, нито вяра, нито религия, нито кандила, нито темян, нито свещи, нищо ми не трябва“. Когато мома изгуби любовта си, разочарова се, хвжрля дрехите си, сжбува чехлите си, хвжрля чумбера си, ходи боса, ходи неглиже, и казва: „Нищо не искам, не ми трябва нищо“. И религиозния човек, ако е поп, найпжрво си хвжрля евангелието, епатрахила, молитвите. Щом изгубим любовта си, ние изгубваме своите мисли, желання, действия, и остава мекато сухи, мжртви кости. Туй е психологически верно.

И тжй, потребно ни е да обичаме някого. Себе си не можем да обичаме. Любовта сама себе си не може да обича, защото, ако рече тя сама себе си да обича, значи да ѝ липсва нещо. И тжй, обекта на Любовта е извжн нея. А какво люби Любовта? Тя люби Мждростта. Обекта на Любовта, това е Мждростта. И защо, запример, една жена се вжзхищава

от един силен мъж? Защото само умния човек е силен. Тя се възхищава и казва: „Мога да го любя, мога да разчитам на него“. И Мъдростта всякога се възхищава от Любовта. Затова, първото нещо: жената трябва да бъде умна за да може да люби Мъдростта. И мъжа трябва да бъде умен, за да люби Любовта. Сега, този закон е верен и в духовния свят.

Сега, запример, аз правя този опит — изпитвам вашата любов по слънчевите лъчи, и виждам, че вибрациите на слънчевите лъчи са по-силни от любовта ви, и вследствие на това, се образува едно омаломощяване. Вибрациите на вашата любов не са тъй силни, че да асимилират вибрациите на слънцето. Ако човек може да люби, и то тъй силно, че неговото сърце да вибрира като слънчевите лъчи, то неговият ум може да бъде тъй концентриран в любовта, щото той може да излезе зимно време на студ, когато дърво и камък се пукат, и нищо няма да му стане. Ако с тази любов той излезе денем, в най-голямата горещина, и ума му е съсредоточен в любовта, нищо няма да му стане. Слънчевите лъчи няма да го засегнат, и няма да слънчаса. Ако в нашето сърце има любов, то скърбите, недоразуменията, всичко туй ще бяга пред светлината на любовта. Нищо няма да му стане. Пред този свещен огън на Любовта, няма преграда във света, която да не се топи. Защото, всички онези недоразумения, които сега съществуват, са все огради. Всеки се огражда. Този

свещен огън трябва да разтопява тия огради; щом го изпратим, той разрушава всички прегради. Човешката любов се намира отпред на главата, дето е милосърдието. Той има долу при ушите си любов, туй, което наричат купидон. Едни го наричат малкото ангелче на любовта. Този ангел някога си, преди грехопадането, бил отличен, много благороден, вжвишен, но с грехопадането, той се извратил. Под тази зона на главата има и специална любов към Бога, към другите. Има едно чувство наред главата. Когато туй чувство е развито, тази Божествена Любов се проявява. После, тази любов минава отзад, специална любов е, само за приятели, приятелска любов. Има друго чувство отзад на главата, любов само за малките деца.

Следователно, за любовта има много чувства и способности, които се занимават специално с нейните проявления. И забелязали ли сте, че онзи, който иска да го любят, най-първо иска да обжрне вниманието на някого. Той прави всичките аванси, но щом усети, че го обикнат, направя една психическа гримаса, затваря очите си, вратата си, показва, че той е индиферентен. Питам: Защо се ражда тази индиферентност? И той почва да се страхува, в очите му се явява един страх, и казва: „Много далеч съм отишъл“. Затваря вратата си и казва: „Ни чул, ни юлар“. Сега, знаете ли защо става тжй? Понеже този субект, който тжрсеше идеала, се отвори, вижда че не е този иде-

алжт, и казва: „А, този аз го виках, но той ще ме обере, той ще задържи всичката ми любов“, затваря вратата си. А онзи, у когото любовта е сжбудена, казва: „Защо сжбуди любовта у мене, щом затваряш вратата си, и не ме пуцаш вжтре?“ И започват тогава спорове между младите, не могат да се примирят. „Ти не ме обичаш“. „И ти не ме обичаш“. Карат се, докато най-после свжршат. Туй чувство го има и между религиозните. Сжщия закон действува. Какво трябва да се прави? Там започва флирта у хората. Флирта започва с това, че като си предизвикал един, предизвикваш втори и трети, и те се наредят, като тжрговци. Флирта, това е тжрговец на любовта, а флиртачите сж купувачи на стоки. Онзи казва: „Имах стока, нямам вече, продадох я“. Тжрговеца чака. Като дойде втория тжрговец, на него казва: „И твоята стока се продаде“ — „Кога ще има?“ — „След две седмици. Ами защо не дойде по-рано?“ Все идват за стока, купуват, купуват, и най-после какво ще стане? Фалира цялата банка, и всичко се свжршва. Така стана с един европейски княз. Той имал 10 любовници, и на всяка една казвал, че ще умира. Обаче, те разбрали, че той ги лжже. Един ден всички му дават рандеву, и той мисли, че сжс всяка една по отделно ще се срещне. По едно време, дохожда той, и всички го заобикалят на стола в градината, и му држпват такжв един пердах, какжвто жените знаят. Казват му: „Да се научиш още един пжт, как се лжжат жени“.

Сега, приятно е това, една шега я наричат те, шега на любовта, но опасна шѐга. Не, не, нека с тази шега си играе света. Вие сте играли тези шеги. Няма ни един от вас, който да не е играл тази шега. И питам ви: какво сте добили? Всичките неджзи, които сега имате, се дължат все на такива флиртувания. Ужасни изопачения! Флирта на любовта предизвиква ужасна умраза. Любовта ще вземе обратен процес на умразата и отмъщението. Следователно, свързваме се с закона на кармата за неестествените постъпки в живота си.

В сегашния нов живот не се позволява абсолютно никакво флиртуване!

Аз сега на младите говорих, и на вас сестрите ще говоря. Българина казва: „Играе му окото“. Защо му играе окото? Когато играе окото на един човек не е на хубаво. Погледа не трябва да бѐде фиксиран, като на някоя статуя, но трябва да бѐде ритмически. Туй резкото вреди, нервната система сжсипва. Ще правите едно кръгообразно движение, т. е. най-първо ще подигнете ума си на горе, после ще подигнете очите си мислено, после ще гледате, гледеца да вземе жгжл $45 - 60^\circ$ над хоризонталната линия нагоре. Само тогава ще имате друг поглед. И след това имате право да снемете погледа си надолу. И тѐй, най-първо ще обжрнете погледа си към Бога на Любовта, и когато стане сжединението, ще обжрнете погледа си към страждущите, към вѐщите брѐтя на земята. И ще знаете как да погледнете. Ако ти

обжрнеш първо погледа си към света, а после към Бога, възпросът е свършен. Затуй всички светски хора, всички хора, които не са искрени, като им говориш, гледат към земята. Гледа ли на земята, ти да знаеш, че нищо няма да излезе, всичко е свършено. Вашия поглед не трябва да бжде на страна, но пряк, в права посока, и ще кажеш на братя си: „Твоята любов, като моята ли е, твоята светлина, като моята ли е, и твоята истина, която живее в душата ти, като моята истина ли е?“ Ако е така, дай ми ръката си, можем да живеем заедно, да се разговаряме, да се разбираме.

Сега, първото нещо на една неестествена любов е следующето: когато любовта е неестествена, всеки един от вас се намира в едно стеснено състояние, чувства стеснение в душата си, като че нещо го притиска. Мъжете се да водите разговор, не върви. Сами се лъжат. Не, всички състояния, които предизвикват лъжа, ще ги махнете! Ще бждете естествени. Всички мисли, желания, действия, които произвеждат едно неестествено, стеснително състояние на духа, ще ги отмахнете! Всички да се усещате свободни! Поне в туй общо събрание да се създаде една такава атмосфера, да се усещате свободни. Аз искам в тия наши събрания всички да сте свободни.

Трябва ли онази благодат, която сега иде, онази сила, която сега взимате, да я задържате за себе си? Вие даром взимате, даром трябва да дадете. От изблика на тази Божия бла-

годат, която идва в вашето сърце, в вашият ум, в вашата душа, и в вашия дух, вие трябва да давате изобилно и на другите. Като ви погледне човек, от всяка една пора от вас трябва да излизат струи от светлината на тази Божествена Любов. И тогава, лицата ви ще почнат да се изменят, и ще придобият една мекота. Туй е едно естествено средство за разхубавяване, и тогава не ще да има нужда да туряте върху лицата си никакви косметически средства: ще имате един нектар от природата, който ще ви предаде естествена белина на лицето.

Но аз искам, очите ви да бждат ясни, на млади или стари, очите ви трябва да бждат ясни, прозрачни. Млади или стари, очите ви трябва да бждат ясни, прозрачни, както водата в някой чист извор е бистра, като сълза, та, като погледнеш надолу, всичките камъчета да се забелязват. Такива трябва да бждат очите ви! При това, очите ви трябва да имат мекота. Второто качество: очите ви трябва да изразяват интелигентност, да бждат извор на вашите мисли. Да се вижда, че в този извор има любов, стремеж и цел, и че той изтича, не мяза на кладенец, а има стремеж да се влива в далечното море. Който ви погледне, да знае, че у вас тече любов, благословение за хората, което трябва да се дава на всички ваши братя и сестри, които живеят покрай реката. Като ви видят, да познаят, че вие сте един интелигентен човек. При това, в очите ви трябва да се забелязва решителност и сила, че можете да изпълните всич-

ко. И като кажете нещо, никой да се не усъмни в вас, никой да се не поколебае в вас, но като кажете „да или не“, да се знае, че въпросът е свършен. Никакво извинение! Ще мислите. Дадете ли веднаж дума — речено, казано, свършено. Ама сега да не употребите тази философия, да казвате: „Ами нали ти го каза?“ Не, ще ме оставите свободен, аз да го извърша. Щом кажете „нали ти каза“, вие ме изнасилвате. Аз ще кажа: „Аз го казах пред себе си, но, щом вие искате да го изпълня, вие нарушавате един естествен Божествен закон“. Аз обещах пред Бога на Любовете, и ще го изпълня, ще го изпълня не заради вас, но заради Онзи, който живее в сърцето, ума, душата и духа ми, заради Него, заради Неговото лице, което е свещено.

И сега, искам от вас, да се отличавате като ученици. Вие се поставяте като учители. Всинца вие сте учители. Само учителят има право да се отнесе грубо, ученика няма това право. Учителя може да ви постави на разни изпити, той знае, като счупи, може да поправи.

От учениците се изисква да имат взаимно почитание. И даже, ако имате някой сжученик, сестра или брат, когото не можете да търпите, ще се постараете да развиете в себе си такава воля, че да кажете: „Заради моя Учител, аз ще го търпя“. Аз бих желал, като се срещнете, най-първо да се зарадвате! Аз зная, че вие се обичате. Ако ви затворят в някой затвор, и после, след, като ви

бият, ви пуснат, вие щом се срещнете, ще се целуните, ще кажете: „Ах братко, ах сестричке!“ Но, понеже сега не сж ви били, като ви пуснат и се срещнете, не се разбирате. Защо? — Защото всички едновременно живеете на физическото поле. Аз ще ви обясня това. Ако аз дойда в дома ви, и виждам, че имате една отлично мебелирана кжща, и ако искам да живея, като вас на физическото поле, но нямам средства, ще хвжрля око на кжщата ви. Щом забележите туй, че аз хвжрлям око на кжщата ви, веднага ще се стисне сжрцето ви, ще стегнете окото си и ще кажете: „Хайде този приятел да го няма тук!“ Обаче, ако аз сжм сжсредоточен в духовния свят, сжрцето у вас ще се отвори, и аз казвам: „Колко сжм доволен, че имате такава кжща!“ И вие ще бждете доволни. Защо? — Защото няма да ви задигна кжщата. Та, искам от вас, поне повече от половината, да напуснете физическия свят, но не да умирате, защото онзи, който умре, не отива в другия свят.

Пжрвото нещо, което изисква Любовта, то е, като срещнеш един твой сжбрат, един твой сжученик или сжкласник, да се постараш да намериш поне една вжзвишена, благородна чжрта в характера му, за да го обикнеш. Едно добро, от което ти можеш да се ползуваш. И аз бих желал вие да си намерите поне по една добра чжрта, която можете да обичате.

Да допуснем, че аз сжм един неспособен ученик, ходя тук, ходя там, нищо не излиза.

Допуснете, че имам един учител, който с магически сеанси може да развие в мене художество или музика. И в една година той събужда в мене чувството на художник, и аз ставам един отличен художник. Вие ще имате нужда от мене да ви рисувам. Понеже аз схващам вашите чжрти, вие ще бждете много внимателни към мене, ще се отнасяте към мене любовно. Ще ме нахраните, ще говорите с мене, туй ще направите, онуй ще направите. Значи, щом у мене се събуди едно благородно чувство, вие ще ме обичате. Ще кажете: „Туй мога да направя за вас.“ Туй е любов! Така е и с музиката. Следователно, любовта трябва да даде един израз, чрез който тя да може да се приложи в практическия живот.

Сега, аз желая, ученичките и учениците, които имат любов, когато дойде един тяхен съжласник, събрат, ученик, който ви обича, ако не сте си знаели урока, щом дойде той, да си научите урока. Ако не те обича, ти и да знаеш урока си, ще го забравиш. И много учители има, които, като не обичат учениците си, скжсват ги. Учителя само като погледне ученика, и той се парализирват, и като стане, разтреперва се. Там, дето няма любов, човешките способности се парализирва, а там, дето има истинска любов, всички човешки чувства растат и се развиват правилно.

Следователно, пригответе се в бъдеще да създадем новата култура! Изисква се любов, която да направи всички чувства възвишени

и благородни. Ето защо, ние тази година ще направим един опит. Ще вземем един наш приятел, който е неспособен, и ще насочим всичките си сили към него, да видим може ли да стане с него малко подобрение. Ще събудим в него някои чувства и способности. Ще кажете: „Аз предлагам услугите си за такъв опит“, всички ще искате да се подложите на такъв опит. Не, аз искам с едного да направим опита. Щом излезе с едного верен, и с останалите 99 ще бъде верен. Вие ще направите други опити. Ако 100 души ученици направите по един опит, те са 100 опити. Аз ще направя един, а вие останалите.

Сега, в прилагането на Любовта има една голяма мъжнотия. Знаете ли в какво именно седи тя? Ако един яде много, а друг малко, те не могат да се обичат. Ако и двамата ядат много, пак не могат да се обичат. Ако и двамата никак не ядат, пак не могат да се обичат. За да се обичат двама души, единия трябва да даде половината от своето ядене на брата си. Така могат да се обичат хората. Туй е закон в природата. Майката, като яде, употребява част от яденето за себе си, а половината дава на детето си — дои го. Онази птичка, като хване зрънце, глътне го сама, но ако е майка, първо го дава на децата си, и после търси за себе си.

Следователно, Любовта най-първо услужва на другите, а после на себе си.

Услужвате ли на другите, имате любов. Тъй е любовта в природата. Аз констатирам един факт. Така е и в хората, и в животните,

и в птиците, и в растенията. Така е и в училищата, и в обществото. Вие този закон не можете да го измените. Ще започнем сжс себе си. Най-първо ще работим за Бога. Ще дадем половината от това, което имаме. Тогава ще имаме любов и ще дойде благословието върху нас. Такъв е законът. Ако имаме един приятел, най-първо ще дадем нему, а после ще мислим за себе си. Вие ще кажете: „Ами, ако според новото учение почна да давам на този половината, на онзи половината, какво ще остане за мене?“ — Вие разсърждавате много плитко. Ако всички се надпреварват, тогава ще има ли недоимък? Аз проверявам този закон и виждам, че няма никакъв недоимък в природата. Не, тогава ще има една правилна обмяна, и ние ще бъдем доволни. Аз ще взема моето, ти твоето, и ще стане правилна обмяна. Всеки ще вземе своето.

Следователно, ако не си в състояние да дадеш на своя приятел половината от своето ядене, което имаш, в твоето сърце любов няма. Ако си ученик, и не си готов всякога да разкажеш урока си, туй което знаеш, на своя съжласник — любов нямаш. Има някои способни ученици, които не обичат да разказват, задържат знанията за себе си, за да получат само те шесторка. А други, като седнат, на този разказват, на онзи разказват, всички си научават урока. Други пък, не обичат това, казват: „Аз нямам време.“

Аз бих желал, вие да бъдете от тия уче-

ници, които разправят всичко на другите. Такажв ученик, докато дойде учителя в клас, всичко разправя на другарите си.

И тжй, любовта всякога трябва да внесе нещо ново. Не употребявайте една и сжща дума: „Аз те обичам. Казах ви един пжт, че любовта има 35,000,000 видове форми, чрез които може да се изрази. Знаете ли по колко начина можете да кажете, аз ви обичам?“ Знаете ли колко значения може да дадете на думите „обичам ви?“ Всякога внасяйте разнообразие. Тогава душата ви ще бжде една богата градина, в която има много цветя, много богатства, и като дойде да давате, с душата си давайте. И като дойде Господ, употребете тази Любов, както Бсг се проявява. Не бждете скржжливи. Когато Любовта дава, тогава има изобилие, трапезата ѝ е богата. Тя не е тжй скржжлива. Тя не туря само боб сжс солчица, а туря всичко изобилно. Като даде банкет, онези ми ти прасенца, патици, кокошки, баницы с яйца, масжлце, супица, всичко е направено пжрвокласно. Няма по-богат банкет от нейния, затуй всички я тжрсят. Който е ял един пжт на нейната трапеза, никога не може да я забрави. Главоболие няма да имаш, и след като излезеш от нейната трапеза, всякога ще я помниш, и ще казваш: „Аз бях на едно място, ах, колко сладко беше онуй ядене, няма да го забравя!“ Срещнеш един дядо 70—75 годишен, казва: „Е, едно време беше така.“ Срещнеш друг — сжщото: „Какво беше

едно време!“ Всѣ едно време е било. Ами сега? Значи, едно време, преди хората да сжгрешат, но сега, като сжгреслили, не е тжй. Ами сега как сж? Казвам: Не какво е било едно време, ами в сегашно време как е. Виждате ли, ние имаме един добжр пример сега. Тук 5-6-7 дни ние сме на банкет. Вас ви угощават! Аз ви прислужвам; с престилка на всички прислужвам. Аз сервирам: на тогоз паница, на оногоз паница, и на всички казвам: Има ли нещо да ви липсва? Яжте и да помните!

(Учителя сочи нагоре кжм слжнцето). Видите ли го? Виждате го. Колко ясна е тази светлина, колко хубаво е времето сега! Те знаят, че аз ще говоря — отвориха. Колко хубава е тази светлина, която слиза отгоре сега! Виждате ли ги тия наши приятели, които сега сж тук, между вас? Е, колко е хубаво! Ами че вие ги виждате, но не ги познавате. Вчера един брат казваше: „Ами, че аз в рая бях!“ — Е, ами ти си присжтствувал! Тжй, както гледал, той поставил в ума си една мисжл: как ще бжде в рая? — Ще бжде тжй, както е тука. В ума му, в неговото сжзнание е проникнало нещо. Ами иначе как ще бжде в рая? Тжй ще бжде, както е тук. Той е прозрял вече. Раят е място на живи, разумни сжщества, които се обичат с беззаветна любов. Те се обичат с една интелигентност, която озарява целия свят, целия козмос.

Сегга, вие седите и казвате: „Ние през годината ще направим туй“. Не, каквото сега

ще направите, през сжбора, туй ще стане и през годината. Ако сега виждате, и през годината ще виждате. Ако сега не виждате, и през годината няма да виждате. Тук имате най-хубавите условия да виждате. Ако той сега не може да прогледа, че през годината ще прогледа! Тия влияния, които имате, като влизате тук, ако бихте концентрирали умовете си, щяхте да видите и светлинки, и ангели, и ангелчета, и светии, и вашите заминали приятели да ходят тук, а по някой път да ви приказват. Приказват ви. Преди няколко дни дойде една сестра, да ми каже за друга, че духовете я обзели. Оставете я, не се безпокойте, няма нищо, нека се занимават с нея. Един брат довел тук сестра си, обсебена, и влезла тя в една палатка, набила две големи сестри. Аз я слушам, минава, говори. Казват, че била умопобъркана. Седя, гледам я, тия духове се разправят тук. Отивам при нея, казвам ѝ: Слушай, вас кой ви дава право в този дом да биете? И аз, както никога, дадох ѝ два магнетически тока. Тя: олеле... и всички тия духове изчезнаха. Казвам: в тази свещена ограда сте дошли, ще любите, няма да се биете. Никому не се позволява в тази ограда да бие. Сега, и на вас казвам какво е моето правило, то е: Който от вас бие другите в тази ограда, по същия закон и на него ще ударя два. Ще ви питам: Кой ви позволява в тази свещена ограда да биете другите? „Око за око, зъб за зъб“. Сега, ние се намираме в тази свещена ограда: и ръце, и очи, и крака, всичко ще употребим за Любовта.

Всички недоразумения в света стават извън райската градина. Докато човек живее в райската градина, зло не може да стане. Всичкото зло живее извън райската градина. Пред лицето на Господа зло не може да стане. Като си обжрнем погледа на другаде, само тогава грешим.

И тжй, вие имате сега най-добрите условия. Вие ще ми кажете: „Учителю, да почувствуваме Любовта!“ Знаете ли колко любов има на земята? В този дом има толкова любов, че тя може да оживи и възкръснати всички хора. Вие дойдете, погледнете, но не виждате, защото, за някъде мечтаете, за някакво бъдеще. Знаете ли на какво мязате? Аз ще уподобя какво представлява вашия бъдещ свят. Дойде някой благороден момък, с голяма самоотверженост, яви се при момата, иска да я направи щастлива. Тя, като го види, че е в дрипели, отказва му. Тя си мечтае за някой княз с очилата му, с еполетите му, но този княз е развален, той не е човек. Сега, една проста форма, в която Бог ви се изявява, вие я изоставяте, и си въобразявате за далечно бъдеще някакви си ангели, светии, което няма да бъде — Нерде Шам, нерде Багдат. Бог е туй, в което сега Той се проявява. Ако Го разберем, ние ще разберем и великото бъдеще, което иде. В него Бог ще дойде. Ако малкото разберем, и голямото ще разберем, ако малкото не разберем, и голямото няма да разберем.

Аз съм уверен вече в едно, че 50% от

опитите, които ще направим тази година за Любовта ще излезат сполучливи, най-малко 50%. Уверен съм, че всички градове ще се постараят да внесат хармония. Щом Господ е с вас, 100% ще бъдат сполучливи опитите, но да не бжде това изкуствено.

Ще се постараем, поне за една година да приложим този закон, и всеки един от вас да добие знания, опитности. Ако някому е слаба паметта, да си подобри паметта; ако някому е слабо здравето, да засили здравето си — в всяко направление да добие нещо, и да докажем, че нашето учение е учение, което засяга живота целокупно.

Най-после, можем да направим и туй дори, че жертвите да възкръснат от гробовете си. Може лесно да направим този опит. Ще тръгнем из града, ще видим, че опяват някого. Тогава ще му кажем: „Стани!“ Искат да ме спрат, а пък аз ще излеза в някой град, и ще възкръся 10 жертви. Тогава какво ще кажат поповете? Това не съм го направил още. Ами, ако в всяко село, в всеки град възкръсва по един жертва, какво ще кажат? Щом дойде за Славата Божия, ще го направя. Това за сега не ми е работа. Това е работа на лекарите. Аз ги очаквам те да направят туй, обаче, щом те свършат работата си, като дойде за Славата Божия, за Любовта на Бога, не само че ще го направя, но ще го направя в Името на небето — когато цялото небе присъствава, когато Белите братя присъствуват, когато Нашия Баща присъ-

ствува — тогава ще го направя. И тогава ще кажа: Ето Те всички сж свидетели, Те го направиха, а аз го изяхих. Разбирате ли? Аз искам на вас да изявя това, което е Тправят.

Та, казвам ви, бждете смели и рѣшителни, не се колебайте от никаква философия! Ние приближаваме кжм опити, кжм велики опити в живота. Ще кажете: „Дали е време?“ Време е сега! Туй, което ще видите, око не е видяло и ухо не е чуло. Туй, което сега ще видите, този нов свят, който ще се разкрие пред света, ще бжде велик, чуден, и вие ще забравите всичкото ваше минало. Стария свят си заминава, новия ще се разкрие, и всички ще кажете: „Едно време бяхме сляпи, но сега виждаме. Тук знания имаме, сжрцето ни е пжлно с Любов, душата ни е пжлна с Истина, всичко можем да направим, няма нищо невжжможно.“ Тогава ще ви видя всички сплотени, сжединени ржка-за-ржка, всички да воювате в тази бойна линия. И друга песен ще се пее вжв света!

Хайде сега да изпеем песента: Firfürfen...

Да произнесем нашите три формули:

Няма Любов, като проявената Божия Любов, само проявената Божия Любов е Любов!

Няма Мждрост, като проявената Божия Мждрост, само проявената Божия Мждрост е Мждрост!

Няма Истина, като проявената Божия Истина, само проявената Божия Истина е Истина!

Върху задачите на школата.

Учениците на окултната школа, от всеки град в провинцията, трябва да си имат в София по един представител, който да ги държи в течение на всички разпореждания. Да кажем, Стара-Загора, Сливен, Ямбол, Бургаз, Айтос, всички градове ще си имат по един представител от София, до когото направо ще пишат, а той ще им изпраща лекциите за класа. Но всеки един клас трябва да си има свой човек, специален кореспондент. За всеки един град може да бжде един, могат да бждат двама, могат да бждат и трима кореспонденти, за да върви работата бързо, експедитивно, и да не се занимава само един човек със всичките тия неща. Ако остане един човек да извършва тази работа, има да чакате много.

Тази вечер ще се определи, за кои градове от провинцията, кои лица от София ще се ангажират за кореспонденти. Ангажирването ще бжде доброволно.

За Айтос се ангажирва Иван Толев

„ Варна	„	Елена Иванова
„ Свищов	„	Белева и Николов
„ Русе	„	Симеонов
„ Стара-Загора	„	Начо Петров
„ Сливен	„	Тереза Керемидчиева
„ Пловдив	„	Ив. Дойнов и Фархи

за Н.-Загора се ангажира	Димитър Стоянов
„ Бургаз	„ Николина Балтова
„ Трявна	„ Начо Кючуков
„ Севлиево	„ Богдан Икономов
„ Пазарджик	„ Мария Недялкова
„ Търново	„ Здравка Попова и
	Гарвалов
„ Ямбол	„ Тодор Попов и Савов
„ Панагюрище	„ Михаил Влаевски
„ Казанлък	„ Пенка Влаевска
„ Шумен	„ Д. Толева
„ Видин	„ Младен Попов
„ Оряхово	„ Георги Марков
„ Лом	„ Георги Марков
„ Габрово	„ Борис Николов
„ Елена	„ Петър Попов
„ Петрич	„ Влаевски
„ Карлово	„ Александър Балтов
„ Карнобат	„ Иван Толев
„ Попово	„ Щилияна Русева
„ Белоградчик	„ Георги Марков
„ Плевен	„ Гинева
„ Каменлар	„ Толева
„ Станимака	„ Фархи
„ Г.-Оряховица	„ Георги Радев
„ Хебибчево (Любимец)	„ Начо Петров
„ Орхане	„ Начо Петров

Онези, които се ангажират, трябва да бъдат изправни и експедитивни — да няма отлагане. Сега, всички тия кореспонденти ще съставяват един съвет, и ще се събират най-

малко един път в месеца в София, за да обменят някои мисли върху работата си.

Образувахте ли във всеки един град общия клас?

— Образувахме.

Знаете ли горе-долу общите правила и задължения, които ви трябва?

И тъй, чрез тия ваши кореспонденти, ще ви се изпращат лекциите. Всяка тема, която ще се зададе в общия клас върху известен предмет, ще я вземете всички, и ще мислите върху нея най-малко ден или два, независимо от това, дали ще пишете върху нея, или не. Всяка тема, която е зададена в общия клас, има връзка и значение за вашето общо развитие. Тази тема, ако я развиете или помислите върху нея, ще ви наведе на една нова мисъл. Всички тия 52 теми през годината ще бъдат тъй свързани една с друга, че, може да пишете или не, но, ако помислите върху тях, ще добиете нещо ново. Все-таки може да напишете нещо малко, кратко и ясно. Написани 1 или 2 реда, може да мислите, че е нищо, но то има голямо значение за самите вас. После, всяко едно упражнение, което ще се даде в общия клас, не трябва да го отлагате, защото, отложите ли едно упражнение, откажете ли се да мислите върху него, или да изпълните едно упражнение, или да решите една задача, не само вие се спъвате, но до известна степен спъвате и целия клас. Запример, на вас в провинцията ви се даде да изпълни-

те следната задача: вечерно време да отидите на гробищата, и да се върнете в 12 ч. през нощта. За някои е лесно да отидат до гробищата, и да се върнат назад. Задачите, изобщо, ще бъдат от следния характер: качване по високи планински места, ходене в опасни местности, дето живеят караконджовци и др.

Сега, помнете закона, няма да имате абсолютно никакво съмнение. Не прониква ли съмнението, смели ли сте, решителни ли сте, ще имате всичкото съдействие на Бялото Братство. И всяка задача трябва да извършите на време, не я отлагайте. Изгубите ли времето, и условията се изгубват. Имайте пред вид, че всяко нещо си има специално време. Дойде ли, не отлагайте. Не бързайте, но не отлагайте. Всяко нещо да стане на време. Който от моите ученици не е изпълнил една задача, и я изпусне, трябва явно да се изповяда, да не крие. Да кажем, че някой се ангажира, като кореспондент на някой град, а после си прави оглушки, че туй било, онуй било. Не, не, ако той не може да изпълни ангажимента, да намери свой заместник. Работата да върви експедитивно. Тази работа с един човек не може да стане, тя става с много хора. Тия хора, като имат един и същ стремеж, всичко се извършва с голяма бързина и приятност.

Имате ли някой специален въпрос, който можете да подигнете тази вечер? Например, по организиране работата на едночасовия труд. Как ще почнем? Какво ще правим? Най-първо

в един от градовете трябва да се направи опит, и той да даде образец на другите. Ние в София правим опит. Общите чжрти знаем.

Тази е една обща задача — 365 часа да работим за Господа. Тя е една задача, която трябва да се разреши. Не мислете, че от първо време ще бжде много добре, всё ще има куцане. Как ще се разреши, идната година ще се види. Тя ще има най-малко хиляда вида решения. Всеки един от вас ще я разреши по особен начин. Ще видим кой е най-практическият начин, на ден ли ще работим по един час, в неделата ли един път, но повече часове, на месеца ли по три пъти, както и да е, но 365 ч. работа за Господа ги турям, като една задача. Всеки един от вас ще избере най-добрия метод, ще опита един начин, два или три, но ще избере най-добрия метод, обаче трябва да бжде съвестен. Ако е писател, например, може да пише три пъти в месеца нещо, някаква статия, и да каже: „Днес за Господа ще пиша тази статия.“

Запитват: Работните дни ще работим ли? Неделята счита ли се работен ден за Господа?

Сега, не взимайте в буквален смисъл това, „един час“. Един час, то е според разположението ти. Ти щом се ангажираш да работиш, може да свършиш в твоя час работа за един ден и обратно — за цял ден можеш да свършиш работа, колкото за един час. Този „един час“ подразбирам времето, в което твоето съзнание се пробужда да работиш за Господа, и в един

час да усетиш една радост. Ти трябва да почувствуващ тази радост, че работиш за Господа. Дали ще спечелиш или не, то е друг въпрос. Може да не спечелиш нищо. Например, може да няма къде да отидеш да работиш. Най-малкото, в това време иди да нагледаш някой беден. То е пак работа, то е пак за Господа. Ако си зает, вечерно време ще отидеш. Всяка една задача си има своите мъчности. Ако всичко е лесно—добре, но лесните работи всеки ги върши, нали искаме да свършим една мъчна работа?

Запитват: Трябва ли непременно да се определя точен час, например 3 часа?

— Нали ви казах? В тази работа ще срещнете мъчности, хиляди разрешения ще има, но всеки ще си я разреши, както намира за добре. Сега, в тази задача няма да се уловите за буквата, да ви бжде една уловка, та после да кажете: Защо се хванах? Вие свободно, сами, ще се ангажирате. Туй ще бжде една свободна работа. Това ще бжде едно благословение за вас. Туй не е едно обещание, но просто разрешаваме една задача, която взимаме, за да видим какво можем да направим. Ще видим колко от тия 365 ч. можем да използваме, колко от тия часове ще бждат ползотворна сила. Ти работи един час, а пък, ако можеш да работиш повече, добре ще бжде. Законът е, този час да го турите най-първо за Господа, за братството. Като турите тази идея в ума си, тя ще работи, защото всеки ден ще

си спомняте, ще казвате: Аз ще работя за Господа. Сутрин или вечер, като внасяш тази идея, че ще работиш за Господа, всеки ден ще се свързваш с невидимия мир, с Господа. Всеки ден да имаш връзка, да се свързваш с Господа, да бъдеш свързан духовно. Всеки ден, като помислиш, че трябва да работиш за Господа, ти вече си свързан с небето. Всякога, когато отправим духа си към невидимия свят, по какъвто и да е начин, туй вече е едно благо заради нас. Човек трябва да бъде продуктивен. Ако той е продуктивен, той ще бъде едновременно продуктивен и на физическия, и на умствения, и на Божествения свят, но най-малко трябва да бъде продуктивен на Божествения свят. Не трябва да има изключения. Ти за този час ще мислиш, как да го прекараш в работа.

Сега, вие ще схванете само физическата страна, ще кажете: „Не, не, аз не мога да направя нищо“. Не, в един час вие може да направите много нещо. Разрешението на тази задача да не ви спъва. Ние ще искаме да я разрешим, пък каквито мъчности ще се срещнат, те ще се изгладят. Не се спъвайте от буквата, защото от как светът е засветувал, и по-взвишените духове, и ангелите, и те правят опити. И ангелите, които сж направили света, и те сж направили много опущения. В всяка работа има опущения и в тази ще има, но тук е важна идеята, която трябва да се реализира в умовете, в сърцата ни, най-първо в физическия свят. От 365 ч. да излезат 150 ч. продуктивни, то е пак подготвяне. Най-много могат да

излезат 360 ч. продуктивни, то е идеално. Идеята е завършена, и времето е използвано най-разумно.

Запитват: В всеки град не сж всички записани в школата. Тия задължения важат ли и за тях? — Те ще бждат свободни, като слушатели. Тук, в нас, няма закон да заставяме, всеки трябва да слуша сам себе си, в него трябва да се роди едно желание. Нали всички сме без закон, без закон да работим, а при това да изпжлняваме Божествения закон. Сега, например, в Бжлгария наложиха трудовата повинност с закон. Е, не вжрви. Може трудова повинност, но пжрво трябва да се подхване идейно. Сжзнателно може да се приложи. На физическото поле всеки трябва да знае, че той работи идейно, от любов. Любов като имаш, като обичаш някого, приятно ти е да работиш. Тогава ще намериш не само един час време, а и 10 часа ще намериш. А като не обичаш някого, и празен да си, пак няма да намериш един час време, туй е верно. Ние сега тази задача сами си налагаме, за една година. Необходимо е всеки ден да работим за Господа по един час. През другите часове ще мислим как да работим, а през този час ще работим.

Запитват: ученика, като дава парите, ще дава ли обяснение как ги е изработил?

— Не, ученика ще дава обяснение пред себе си как е работил. Идушката година ще имаме приблизително една представа, как ще се разреши тази задача. След една година ще

имаме по-ясна представа за тази задача. Тя е за една година, не е правило за цял живот, после пак ще го изменим. Ще направим един опит, два, три, четири, пет, шест, докато успеем. Някои питат, как могат да изпжлнят този час, нали? Аз ще ви дам начин как да го изпжлните. Да кажем, че някоя от сестрите иска да ѝ перат, трябва ѝ перачка, а 10 сестри сж решили този ден да работят по един час за Господа, но не могат да намерят работа. Те ще си наредат работата така, че всяка една от тях ще отиде по един час да пере, и ще изперат прането. Така ще свжршат работата, като една жена.

Сега слушайте! Ние този ден ще го отпразнуваме тържествено, ще го направим специален. Ще определим ден, в който ще започнем работата, ще го направим „Празник на труда“. Ще го отпразнуваме. Ще го знаем всички. Девети септември, т. е. 22 септември нов стил, ще определим, като ден, когато ще започне труда — „Празника на труда“. Слушайте да ви кажа: сутринта на 22 септември всички ще станем рано. В колко изгрява слжнцето тогава? — В 6 часа. Ще станем рано, и този час ще го прекараме всички заедно. Ще работим най-пжрво в духовния свят. Него ден ще работим един час; този час ще го прекараме в размишление, и ще се помолим да ни благослови Господ, този труд да бжде продуктивен, тези 365 ч. да бждат благословени зарад нас тази година. Щом този час от деня

се благослови, ще се благослови и целия ден. Значи, ако се благословят 365 ч., ще се благословят и дните. Ако се благословят дните, ще се благослови и живота ни. Часа, който ще се прекара в резмишление, ще бжде от 5 до 6 ч. сутринта. От 5 — 6 ч. с. ще прекараме в молитва, ще се молим по всеки един начин да ни опжтят тжй, че тези 365 ч. да можем да ги употребим за най-добрата работа.

Зададоха въпроси на Учителя:

Защо жената е по-некултурна, щом се ражда ту мъж, ту жена?

Каква е връзката и разликата между наследствеността и специфичните качества на човека, в връзка с прераждането?

Какво е значението и появата на сектите според Божия план на новото време?

Всичко, което можем да си представим, може ли да бжде абсолютно, или е такова, според днешната ни еволюция?

— Това сж философски въпроси, затова трябва специално време. Най-първо, трябва да се определи, какво нещо е мъж, и какво — жена. Аз сжм казвал, че сегашните жени сж развалени мъже. Досега природата е работила върху жената. За жената има един модел, а за мъжът още няма. Жените сж без мъже. Няма го още мъжа. Не е дошла още Мъдростта. Вследствие на това, в този живот има голямо куцане, липсва нещо. Сжществено нещо липсва. Ами и жената я няма. Любовта не е дошла още във света. Аз за тази жена приказвам

от толкова време, все за жената приказвам, за Любовта. Вие казвате: „Какво ще бжде, като дойде жената?“ Като я няма жената в къщи, какво е? — Разхвърлено, децата вжшки ги налегнали, мъжа с окжсани дрехи, а щом дойде жената, веднага се изчиства, огъня гори, сготвено, дрехите закжрпени, всичко е в ред и порядък. Туй става, като влезе жената в къщи. И Любовта, като дойде в нас, ще се изчистим, всичко ще бжде — тя знае. Стига да дойде жената в къщи, вжрти се къща.

Аз съм уверен, че вие ще разрешите задачата за труда много добре. Дръжте се в духа на нещата, а не в буквата. Един час сутрин, или на обед, или вечер може да работите за Господа. Вечер до 12 часа може да изпжлните задачата; от 12 часа, до изгрева на слжнцето, докато започнете вашата работа, сжщо можете да работите за Господа, и от 12 ч. на обяд до 2 ч. пак имате един час на разположение. Тжй щото, на ден имате три условия, три вжзможности да посветите един час време за Господа. Да, ще се калите, и невжзможните неща ще ги направите вжзможни. Ние можем да сжздадем времето, да го продължим, и да го скжсим.

Сега, някои искате работа. Ще се молите за всеки един час да ви се сжздаде работа. Ще се молите, и ще ви се отговори на молитвата. Всеки ден ще се молите, за да ви се сжздаде работа за този час, условия за този закон, и ще видите как ще ви се отговори на.

молитвата. А пжк, ако можете сами да си сжздадете работа, още по-добре.

Да живее труда, нали? Тжй. Ще имате толкова разнообразни случаи, 365 случаи, да видим как ще разрешим тази трудова повинност. По един час всеки ден. Ще мислите сега как да групирате тези часове на едно място. Ако работите всеки ден по един час, то значи, че сте хора, които умеете. Ако пжк ги сгрупирате един пжт в месеца, или 2—3 пжти в седмицата, не е тжй практично. Ако работите всеки ден по един час, искат се по-големи знания. В градовете, запример, един брат предложи тжй: нямаш работа, ще отидеш да предложиш на фурнаджията да му носиш вода един час — трудова повинност. Слушайте, то много куриози може да има в градовете. Ще отидеш на пазаря, ще видиш някой богаташ купува едно-друго, ще му носиш нещата. Ще чакаш там. (общ смях). Ако те е срам, ще си сжздадеш друга работа. Сега, слушайте, онези от вас, които нямат работа, ние имаме книги за продан, ще отидат да ги продават, един час, и процентите ще им се дават. Онези, които работят за Господа, ще получават възнаграждение 50%, а другите—25%. Така ще се сжздаде работа на онези, които нямат такава. Труд, труд! Ако пжк сами могат да си сжздадат работа, още по-добре. Само оня, който няма работа, нему ще дадем да продава книги. Който може да си сжздаде свой час, той ще бжде свободен.

Сега, туй не го налагам, а искам да про-

явите всинца инициатива, да работят умовете ви върху този въпрос. Ще мислите как да си създадете работа за този един час. Всеки ден може да си изберете, който час искате, или сутрин, или на обед, или вечер, и каквато работа искате.

Запитват по въпроса за яденето. Сега вече денят става малък, слънцето залязва към 4 — 4½ ч. Да се вечеря по това време е много рано. Как да разрешим този въпрос?

— То и за яденето има много мъчности.

Тази вечер да вечеряме по-рано. Готово ли е за вечеря?

Другите въпроси ще ги разискваме утре; утре и в неделя, ще бъдем по-свободни.

Помнете, че Любовта е с нас, и ние с Любовта, всичко можем да свършим.

Няма Любов, като Божията Любов, Само Божията Любов е Любов.

Няма Любов, като проявената Божия Любов, само проявената Божия Любов, която дава плод, е Божия Любов.

Само Любовта на плода е Любов Божия!
Изпяхме песента: Firdürfen ...
